

29-10-82
150 పైసలు

స్కూలులో ఆరు గంటలు కష్టపడి చదవటం
తరువాత ఆటలు, ఆ తరువాత ఇంటికి వచ్చాకా
మళ్ళీ 2 గంటలు హాంవర్కు.

ఈరోజులో పిల్లల జీవితాలు కూడా కఠినంగా తయారయ్యాయి.

అందుచేత మీ పిల్లలకు ఉత్తమ మైనవి
లభించాలి.

దీనికోసమే వారికోసం తయారైంది బూస్ట్.

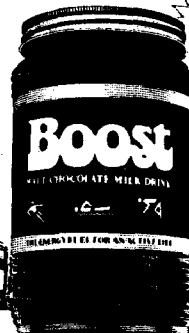
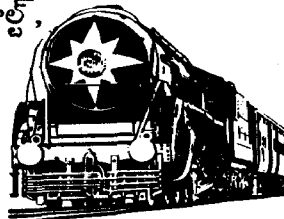
మీ పిల్లలకు ఉదయమే ఒక కప్పు
రుచికరమైన బూస్ట్ ఇవ్వండి. రోజంతా

అత్యంత ఉత్సాహంగా, చురుగ్గా పని
చేసేందుకు కావలసిన శక్తి ఇంధనం వారికి
లభిస్తుంది. ఎందుచేతనంటే, బూస్ట్ అతి

నాణ్యమైన పదార్థాల మేలిమితో నిండి ఉంది -
మీగడ పాలు, గోధుమ, బార్లీమాల్ట్,
కోకో.

ఉత్తమ మైనవి ఎన్నడూ చపకగా
దొరకవు. బూస్ట్ కూడా అంతే.

కాని మీరు ఖర్చు తక్కువని

చురుకైన జీవనానికి శక్తినిచ్చే ఇంధనం

విమల్ సఫారి.మీ జీవిత శైలికి సరైన జోడు

సఫారి సూటింగ్ ను మొట్టమొదటిసారిగా
ప్రవేశపెట్టిన విమల్ నుండి,
ఈ పండుగల సీజనుకై పలురకాల
సూటింగ్స్. చూడండి నేడే సంపూర్ణ
శ్రేణిని మంగళోదీష్ లో.

మంగళోదీష్

కోఠి, హైదరాబాద్, ఫోన్ : 45786
ఆంధ్ర ప్రదేశ్ లో అన్నిటికన్నా పెద్దదైన విమల్ షోరూం

@ is the registered trademark of Reliance Textile Industries Ltd.

Mudra/RTI/ 788 TEL

ముఖచిత్రం

చంకన బిందె నెత్తుకొని తళుక్కుమంటున్న ముక్కుపుడకను ధరించి, కళ్ళలో అనురాగము అప్యాయతలనుకురిపిస్తూ, పెదవులపై చిరునవ్వులు చిందిస్తూ ఆంధ్రుల అడవడుచులా ప్రశాంతమైన మోముతో ప్రతికను అలరించావు మమ్ములను ఆనందపరిచావు ఒ విజయశాంతి !

పరిగి నిర్మల (అనంతపురం)

ధర్మరక్షతి రక్షితః

మీ ఆంధ్ర పవిత్ర వార ప్రతికలో ప్రచురించిన సీరియల్ నవల “ధర్మ రక్షతి రక్షితః” ఎంతో చక్కగా, సహజంగా వాస్తవానికి దగ్గరగా రచయిత రాశారు. నాకు ప్రతికలో ఈ విధమైన ఉత్తరాలు వ్రాయడం అంత ఇష్టమూ, అలవాటూ కూడా లేవు. ఎప్పుడో 1952 లో శ్రీ పోతుకూచి సాంబశివరావుగారి “ఉదయ కిరణాలు” నవల ప్రచురించబడింది. తరువాత 1959లో శ్రీ పురాణం సూర్యప్రకాశరావు గారు “జీవన గంగ” అనే నవల ప్రచురించబడినది. పై రెండు నవలల తరువాత వేరే తరహాకి చెందిన శ్రీకందుకూరి లింగరాజుగారి “సునం మిగిలే” అన్న నవల (మరోవార ప్రతికలో 1961లో ప్రచురించబడినది.) మినహాయస్తే, మీ ప్రతికలో కానీ, మరింక ఏ ప్రతికలో కానీ మంచి నవల సీరియల్ గా రాలేదనే నా ఉద్దేశము. మంచి కథలకీ, మంచి నవలలకీ సరియైన విలువ, ఆదరణ ప్రస్తుతపు రోజులలో కరువై పోవడం వల్లనే నేమో, రచయితలు కూడా ఈనాటి సరిపోయిన గొడుగులే, పడుతున్నారని (కుక్క గొడుగులా ?) నేను బ్రాహ్మణ పక్షపాతంతో కాని, మరే విధమైన సంకుచితమైన భావంతో కాని రాయడం లేదు. కాని ఒక్క విషయం నిజం. బ్రాహ్మణ

కులం ముందు ముందు ఒక వెనుకబడిన కులంగా గుర్తించవలసిన పరిస్థితి ప్రభుత్వము యొక్క అవకతవక విధానాలవల్ల ఏర్పడబోతోంది. గొప్ప అంటే చెప్పలేను గాని, ఎప్పుడో బ్రాహ్మణులు ఇతరులను హీనంగా చూసి ఉండవచ్చునేమో ! కాని తరువాత తరువాత సాంఘిక పునరుద్ధీననంకోసం ప్రచారం చేసి, ఎవరేని త్యాగాలు చేసిన వారితో ఎక్కువమంది బ్రాహ్మణులే అన్న నత్యం మరువ కూడదు. కందుకూరి, చిలకమర్తి, చలం, నాగేశ్వరరావు పంతులు, గురజాడ, ప్రకాశం, కళా, పట్నాభి, తెన్నేటి మొదలు, నిన్నటి గోరా, నేటి శ్రీ శ్రీ, ఆరుద్ర, రావి శాస్త్రి, చాసో, కుటుంబరావు, ఇంకా ఇంకా వీరంతా బ్రాహ్మణులే కదా ? పై వారి ప్రబోధన వల్ల బాగుపడినది వెనుకబడిన కులాలవారూ, బ్రాహ్మణేతర అగ్ర కులాలవారూ మాత్రమే. వారందరికీ అభివృద్ధిచదువు, అబ్బకపోతే కుల వృత్తులూ ఉన్నాయి. అస్త్రలూ ఉంటాయి. ఒక్క బ్రాహ్మణులకే ఈ రెండూ లేనదీ, చెడిపోయినదీ. ఇంత పెద్ద ఉత్తరం ప్రతి కాధిపతులు, వ్యాపార కారణాలవల్ల ప్రచురిస్తారో, లేదో తెలియదు.

ఏమైనా రచయిత శ్రీ ఆత్మజ్ఞ వెంకట సూర్య నారాయణగారికి నా హృదయ పూర్వక అభినందనలు అంద చేయవలసినదిగా కోరుతున్నాను.

సి. హెచ్. గుర్రాజు (ధవళేశ్వరం)

త్యరలో ప్రాచీనం !

“జీవన్ మృతులు”

మూలం :

బ్రామ్ ఫోకర్

తెలుగు :

కొలను వెంకట దుర్గాప్రసాద్

విజయభాస్కర్ గారి ఉత్తరం చదివాక ఈ లేఖ వ్రాయక తప్పలేదు. కేవలం 15 శాతం రిజర్వేషన్ వల్ల జాతికి ఏం నష్టం ముంచుకొస్తుందని అందులో వాదించారు. మించిన అర్హత ఉన్న వారికి అవకాశము లేక, తక్కువ అర్హత కలవాడికి అవకాశం కల్పిస్తున్నప్పుడు తప్పక క్షాంతి స్థాయి తగ్గుతుంది, ఏ మేరకైనా సరే.

భాస్కర్ మరో మాట అన్నారు. ఒక హరిజనుల గురించే రచయిత ప్రశ్నలు. మిగతా రిజర్వేషన్ వర్గాల సంగతిమిటని. అంటే వారిని నిందించారు గాబట్టి విశ్వనీ తిడితే తప్ప తప్పి కలగదా ! రచయిత ఒక నిజం చెబితే దాన్ని సమర్థించుకోవటం కంటే అవునా? కాదా?— అని అత్యవిమర్శ చేసుకొనటంలోనే అపుష్పత్యం ఉంది. ఈ విషయం గమనించండి, హరిజనులుగా జన్మించినందుకు హాస్టల్ (ఫీ, బుక్స్) (ఫీ, ఫీజులు (ఫీ. ఇవి చాలవట్టుట్లు వయోసరిమితి సడలింపు, లీడ్ క్వాలిఫికేషన్, నో అన్ఫీక్షన్ ఫీజు. లున్ని సదుపాయాలిచ్చి పైకి తేవాలని ప్రభుత్వం ప్రయత్నిస్తుంటే ఈ అవకాశాన్ని సద్వినియోగం చేస్తున్నారా?

ఎన్. వి. డి. మూర్తి (ఒంగోలు)

వనితలు-వస్త్రధారణ

న్యూఢిల్లీ లేఖతో డాక్టర్ జయ్ దుబాషే నిజాన్ని వివరించారు. వనితలు—వస్త్రధారణ— కె. విజయ లక్ష్మిగారి వ్యాసం చాలా బావుంది. మల్లెలమాసం కథ పాతదే అయినా కథనంలో సింగరారా రామ చంద్రమూర్తి గారు వెర్రిటి చూపించారు.

వి. వి. వి. సూర్యనారాయణ (లింగవర్తి)

* * *

వనితలు వస్త్రధారణ శీర్షిక బాగుంది.

వై. హేమసుందరరావు, హేమబిందు, ప్రియ (ఢోర్నకల్)

(66 వ పేజీ చూడండి)

పై వారమే !

ద స రా సంచిక

విద్యార్థిలోకం వ్యాసరచన

పోటీ ఫలితాలు !

ప్రత్యేక కార్టూన్లు, వ్యాసాలు, శీర్షికలు

ఆంధ్రసచిత్రవారపత్రిక

వ్యవస్థాపకులు :

దేశోద్ధారక కాశినాథుని
నాగేశ్వరరావు పంతులుగారు

స్థాపితం : 1908

శివలెంక శంభువసాదే

సంపాదకుడు :

[1938-1972]

కులకారం : 29-10-'82

దుందుభినామ సం. నిజాన్వయము శు.ద్వాదశి

లింపుటము 75 : సంఘిక 9

సంపాదకుడు :

శివలెంక రాధాకృష్ణ

*

ఆరు మాసాల చందా రు. 42-90

హిస్టోరీ ఏడాది చందా రు. 85-80

విడి ప్రతి వెల రు. 1-50

ఆంధ్రసచిత్రక కార్యాలయము

గాంధీనగరం, విజయవాడ-520 003

విషయానుక్రమణిక

ముఖ్య విశ్రం :

"కాత్త నీరు"లో దీప

కథలు :

జోస్యం ... 9

నామీద కథ రాసుకోండి ... 13

తిరిగిరాని వసంతం ... 20

మానవ నైజాలు ... 52

వచ్చి విజయం ... 55

పీరియల్ నవలలు :

దాంవత్య సంగీతం ... 16

రాగగ్ని (ప్రారంభం!) ... 24

నీలాకాశం (ప్రారంభం!) ... 44

వ్యాసాలు, శీర్షికలు :

ఉత్తరాలు-4, తోకం పోకడ-5,

మృత్యుశ్రీలే-6, పాతాళునిదైర్-12,

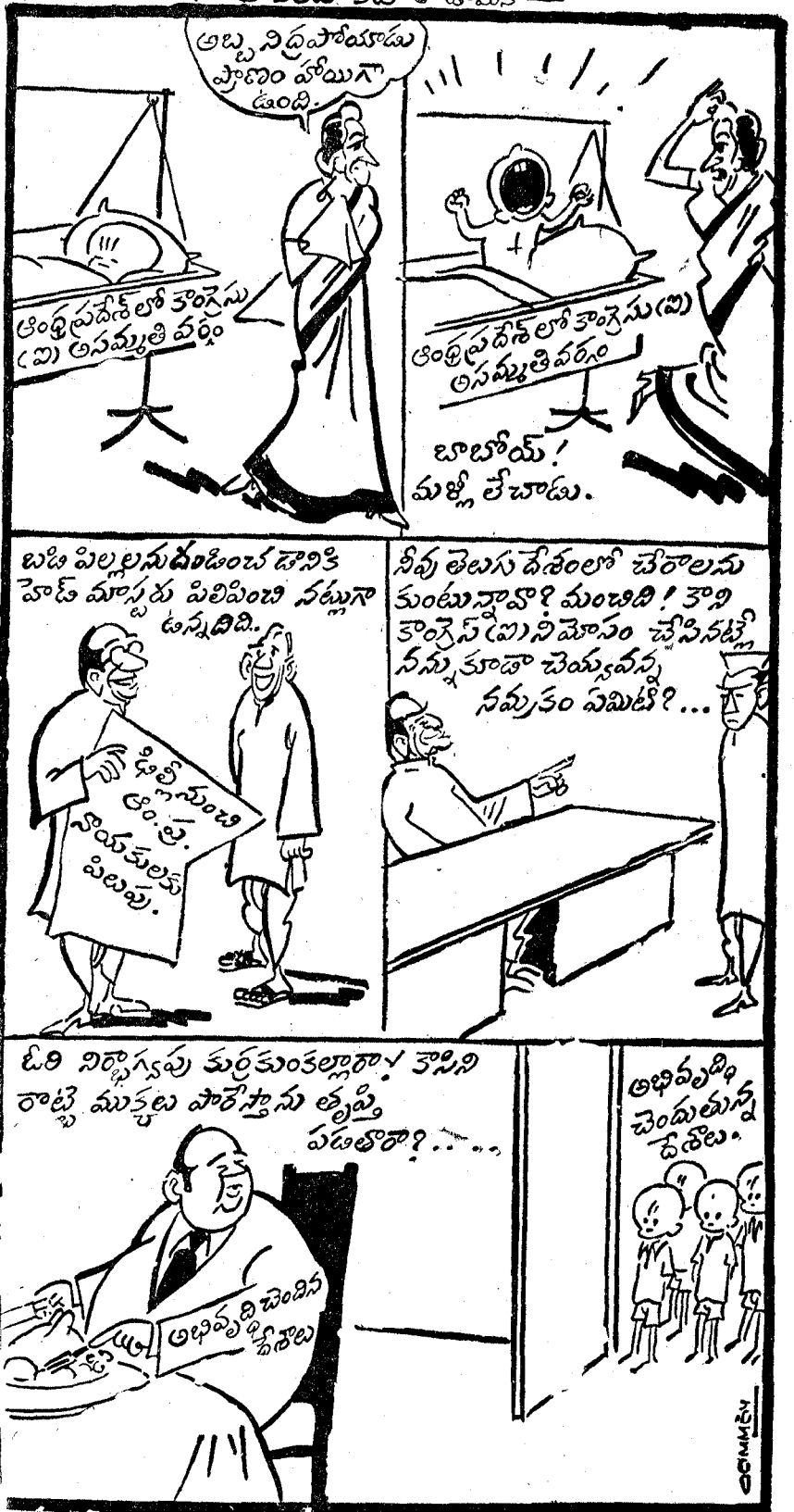
ప్రశ్నావళి-31, వారఫలం-

సీనిమా-36, డాక్టర్ సంహారం-51,

ధర్మపథం-63, పైదరాబాద్

నోట్సు-64.

—లోకంపాకడ - డామెక్—

మహారాజాల్లు - ప్రధానమంత్రులు

ఒక భారతీయుడిని వివరించునా అడగండి, "ఏలా ఉన్నా"వని; పదిమందితో తొమ్మండగురు "ఏదో నెట్టుకొస్తున్నా" మంటారు. అతనికి అంతకి ముందే లాటరీలో 10 లక్షల రూపాయలు వచ్చి ఉండవచ్చు, జీతం బాగా పెరిగి ఉండవచ్చు - కాని ఇలాగే మాటలాడతారు. ప్రధానమంత్రి నుంచి కిళ్ళికొట్టు యజమాని దాకా అందరిదీ ఇదే పాటగా ఉంటుంది. ప్రధానమంత్రిగానే ఉండి పోదామని శ్రీమతి గాంధీ యాతన - ఆమె ప్రయత్నాలు కొన్ని సందర్భాలలో మరీ విద్యారంగా తోస్తాయి. ఆమె అలాగయితే ఆమె మంత్రులు అంతే. అసలు కాంగ్రెసు (ఇందిర) పార్టీ రాజకీయ వాడులే అంత. యశ్వంతరావు చవానా అంతే, దినేష్ సింగూ అంతే, బతికి ఉంటే బలసాకు తినవచ్చు, మునిగితే అదీ లేదు కదా? అంతూలేకి ఈ సత్యం బాగా తెలుసు.

ఎప్పుడూ ఇలాగే ఉండేదా? ఉండేది కాదు. ఈ మధ్యనే నేను ఉదయపూర్ వెళ్ళివచ్చాను. మేవార్ ముఖ్య నగరమయిన ఉదయపూర్. ఇది రాజ్యావతావేసింగ్ రాజధాని అని అందరికీ తెలుసు. ఆయనదేకాదు ఇతర వీరుల ఊరు కూడా. మేవార్ ప్రాంతం వాళ్ళ ప్రాంతం. కొన్ని చోట్లలో పాములు బతకటం కూడా కష్టమే అన్నట్లుగా ఉంటాయి. కాని ఈ రాళ్ళలోనే మేవార్ రాజులు పన్నెండు, పదమూడు సందల సంవత్సరాలు పాలించారు మేవార్ ఒక గొప్ప రాజ్యం. ఇంతకన్నా ఏమీ చెప్పనక్కరలేదు ఈ రాజ్యాన్ని గురించి. ఇక ఉదయపూర్ దింత చక్కని ఊరు! అంతా కొండలూ, సరస్సులూ. ఈ చెరువులలో ఎక్కువగా మనుషులు తవ్వినవే. ఒక పక్క శతువులతో పోట్లాడుతూనే ఈ సరస్సుని నిర్మించారు. మేవాడ్ రాజపుత్రులు. వారికి "నెట్టుకు రావటం" అన్న మాటకి అర్థం తెలీదు. వారు రాజులు, ఏలినవారు.

ఈ నెట్టుకు రావటం అనేది భారతదేశం రోగ లక్షణాలలో ఒకటి దాదాపు పన్నెండు వందల సంవత్సరాలుగా భారతీయులు చేస్తున్నది ఇదే - నెట్టుకు రావటం. ముందు తురుష్కుల దాడి, తరువాత పతానుల దాడి,

ఆ తరువాత మొగల్లు, చివరికి బ్రిటీషువారు - వీరందరి దెబ్బలూ తగలినా నెట్టుకు వస్తున్నారు. తురుష్కుల దేశం భూగోళ చిత్ర పటమీద ఒక పేరు; ఆఫ్ గనిస్సాన్ ని కాస్తా రస్సో వారు కబళించారు; బ్రిటన్ కి గడ్డురోజులు వచ్చాయి భారతదేశం ఒకటే ఇంకా నెట్టుకు వస్తోంది నెట్టుకు రావటమే కాదు గౌరవంగా నెట్టుకు వస్తోంది. అసియాలో తెల్లా బలవంతమయిన ప్రజాస్వామ్యం భారతదేశమే - శ్రీమతి గాంధీ, ఆమె వెంట రోడ్లీ ఉన్నారే. మనమే తక్కువగా చూసుకోవటం మానుకుంటే భారతదేశం ప్రపంచంలో తెల్లా బలవంతమయిన దేశం కాగలదు యూదుల

లాగే హిందువులు కూడా నెట్టుకుంటూ రానేవచ్చారు. యూదులు అరబ్బులందరినీ కలిపి ఓడించారు. మనం ఎందుకు వెనకపడాలి?

మేవార్ రాజులని గొప్ప మనసులు. వారి చేతలు వారి మనసులకి తగినవే. దుర్గాలు నిర్మించారు, భవనాలు కట్టుకున్నారు, అద్భుతమయిన పాలరాతితో చెక్కడాలు కల ఆలయాలని ప్రతిష్ఠించారు. ఉదయపూర్ కి సుమారుగా 100 కిలోమీటరుల దూరంలో, అడవుల మధ్య రాణక్ పూర్ ఉంది. ఇక్కడ 1440 స్తంభాలు కల పాలరాతి గుడి ఉంది, ఇది జై నాలయం. అడవుల మధ్య ఉంది కనుక మహమ్మదీయ దండల చేత పడలేదు. ఇది తయారవుతున్న కాలంలో అన్నివయస్సుల నుంచి శత్రు సేనలు దాడి చేస్తూనే ఉండి ఉండాలి. అయినా ఆలయాన్ని నిర్మించిన శిల్పులు తమ పనిలో తాము నిమగ్నులయ్యారు. స్తంభాలు చెక్కారు, పయి కప్పలు లేపారు, నెట్టుకు రాగలమా అన్న చింతనే వదలి తమ విధులలో మునిగిపోయారు. వారికి కేవలం

ప్రార్థన చేసే వందలం కాదు కావలిసింది. అంతే చాలు అనుకుంటే వారు ఏ చిన్న గుడినో కట్టుకునేవార కదా? కాని వారి వద్దతి వేరు. వారి కల్పనలు విశాలమయినవి. వారి కల్పనలకి వారి రాజుల బాసట ఉండేది. బాసకే కాదు సంరక్షణ కూడా ఉండేది విరోధులతో పోట్లాడి వారిని దూరంగా ఉంచి ఈ గుళ్ళ నిర్మాణానికి రీలు కల్పించారు మేవార్ రాజపుత్రులు.

నేటి సంగతే వేరు. మనని పాలించే వారి దృష్టి సంచుచిత మయినది. వారు తమ ముక్కుని దాటి చూడలేరు, రేపటికన్నా ముందు ఆలోచించలేరు నేను మేనకా గాడి అభిమానిని కాను ఆమె భర్త అన్నా, ఆయన నిరంకుశ భావాలన్నా నాకు ఇష్టం లేదు కాని ఇంత పెద్ద దేశపు ప్రధానమంత్రి పని గొట్టుకుని పోలీసు వారందరినీ వాడి ఒక ఈగని చంపటానికి ప్రయత్నించాలా? ఈ దేశంలో ఇంకా కొన్ని వ్యక్తిస్వతంత్రతలు ఉన్నాయి, (లేవని అధికారిండ్ ఉన్న పార్టీ వారు అనుకోవచ్చు, అది వేరే సంగతి.) మేనకా గాంధీ తన భావానికి ప్రచారం కల్పించుకోవాలంటే ఆమెకి అడ్డుపడటం దేనికి? (ఆమెకి భావాలు ఉన్నాయా? అని వివరించునా అడగవచ్చు. వారికి ఉన్న సందేహమే నాకూ ఉంది.) శ్రీమతి గాంధీ కుటుంబ సమస్యల పరిష్కారానికి రాజ్యాధికారాన్ని వాడటం సబబేనా? సబబు కాదు కాని శ్రీమతి గాంధీ వద్దలే అంత. ఆమె పదనికి మువ్వ వచ్చిందనేసే ఆమె ఏమయినా చేస్తారు. ప్రధానమంత్రి అంతటి వారు రాజ్యాధికారాన్ని సొంతానికి వాడితే అబ్బల్ రెహమాన్ అంతూలే, జగనాథ మిశ్రాలు ఏందుకు వాడరు? వాళ్ళకీ నెట్టుకు వస్తే చాలునన్న వాదం బాగా తలకెక్కి ఉంటుంది కదా?

ఢిల్లీలో జరిగేదంతా మీకు కష్టం కలిగిస్తే ఉదయపూర్ కి వెళ్ళండి, లేదా రాణక్ పూర్ కి వెళ్ళండి, లేదా చిత్తూర్ కి వెళ్ళండి! అన్ని ఊళ్ళకీ వెళ్ళండి! ఢిల్లీ నుంచి నీటి దూరం కొన్ని వందల కిలోమీటరులు మాత్రమే ఇది ఒక రకమైన దూరం. ఇంకొక రకం దూరం ఉంది. అది కాలంలో

అధునాతన ట్రిలొ

మరే ఇతర పెరెస్సికగన్న
డిటర్జెంట్ బిళ్ళలకన్న 25% ధర తక్కువ

గోడెజ్
ఉత్పాదన

ట్రిలొ పెరెస్సికగన్న బాగుగా
మరుగు—గనక మీరు మరెన్నో బిళ్ళలను
ఉపయోగించండి. ఇతర డిటర్జెంట్ బిళ్ళ కన్న
ఎక్కువగా!

ట్రిలొ పెరెస్సికగన్న ఉపయోగించండి—
బాగా మురికి వచ్చేది మీ బట్టల్ని కూడా ఉపయోగ
శక్తి గలది. మీ బట్టలు తెల్గా, కాబాడనం
మింజేలా చేసేందుకొక్కటే మీ ముందు
జ్ఞాపకముండి.

ట్రిలొ పెరెస్సికగన్న అది
వస్తుంది—
ఇది ముద్దగా అయిపోదు
గనక పూర్తిగా అరిగిపోయేదాకా
వాడే బిల్లు.

అధునాతన వర్షం కొత్త
ట్రిలొ పెరెస్సికగన్న మేలైనదో
చూడండి.

దేర్ఘవ్యాధులకు ఉత్తమమైనద్రవ్యం

దురభ్యాసములకు లాభిస్తే.
దాంపత్యసౌఖ్యంపొందలేనివారికి
హార్మియా, చర్మవ్యాధులకు
పోషణద్రవ్యం వరిజీజం(బుడ్డ)
ఇన్స్టిట్యూట్ ఆఫ్ బ్యూటీసీ (దమ్యు)
జీర్ణాశయ(గ్యాస్ట్రిక్) మూత్ర, స్త్రీల
వ్యాధులకు ఆపరేషన్ లేకుండా
బికిత్తు చేయబడును. -రండి

డా॥దేవర

3/1 బాపిపేట, గుంటూరు. (A.P)

తలనొప్పి
జలుబు, పుష్కరము
పంటినొప్పి
ఓళ్ళనొప్పిలను

పెన్జాన్
జనుకోండి
సమస్త బాధా నివారణపాంధరి

న్యూ డి ల్లీ లే ఖ

దూరం కాలంలో ప్రమాణమే ఇక్కడికివడితే,
కొండ ఎక్కి మహారాణా సతావ్ విగ్రహాన్ని
చూడండి. ఆయన ఆరడుగుల ఎనిమిది
లంగుల ముసి; అంత మనిషిని మోసే
అశ్వం చరిత్ర ప్రసిద్ధ ముంది. రాణాసతావ్
విగ్రహం అంటే "చేతక్" అశ్వం మీద
కూర్చున్నట్లు చేసిన విగ్రహమే!
రాణకృష్ణారాజ్ ఒక అశోక వృక్షపు ఛాయలో
కూర్చొండి! చిత్తూర్ కోటలోని విజయ
స్తంభం ఎక్కండి! నాథ్ ద్వారా క్షేత్రానికి
వెళ్ళండి, భక్తుల గుంపులని చూడండి!
తిరుపతికి వెళ్ళండి! అక్కడ భక్తుల
గుంపులని చూడండి! ఉదయపూర్ వక్కనే
ఏకలింగజీ ఆలయం ఉంది యుద్ధానికి
వచ్చేముందు మేవార్ రాజులు ఈ దేవుడిని
దర్శించుకుంటారు. దర్శనం చాలా నిరాడంబ
రంగా జరుగుతుంది. అతి సాధారణమయిన
దశులలో, వంటినిండా విభూతి రాసుకుని
మరి దర్శనం చేసుకునేవారు తమ కుందైన
మయిన ఏకలింగజీని ఆ రాజులు.

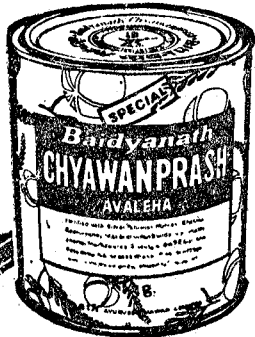
భారతదేశం అంటే అణాశక్తి కేంద్రాలు,
ఉక్కు కర్మాగారాలు, అంతరిక్ష నావలు,
పెట్రోలు బావులు; భారతదేశం అంటే
పుణ్యక్షేత్రాలూ, గొప్ప నీరులు కూడా.
అసలు భారతదేశం అంటే ఇనంతానూ.
మహారాణా సతావ్, శివాజీ మహారాజు లాంటి
వారు ఏలినప్పడు భారతీయులు అభివృద్ధి
చెందారు. వారిని దొడ్డు మనుసులు, బిట్టెమ
వారి కాలంలో వారు క్షీణించి పోయారు.
అప్పుడు వారి మనస్సులు శుష్కించుకు
పోయాయి.

శ్రీమతి గాంధీ ఒకసారి చిత్తూరు
వెళ్లా అని నా కోరిక, మెట్లెక్కి కోటని
సందర్శించాలి అనిడ. నేను అంతవని చేశాను.
పయికి వెళ్లి రాణి పద్మిని భవంతి దగ్గరే
ఉన్న ఒక చిన్న ఇంట్లో ఉంటున్న ఒక
వృద్ధురాలిని తాగేందుకు నీరు ఇవ్వమని
అడిగాను, ఆమె ఒక వెండి గ్లాసులో నీరు
తీసుకువచ్చి ఇచ్చింది. అది చెప్పలేనంత
అందమయిన పాత్ర. అంత చక్కగా
చెక్కడాల కలిగి ఉంది. దాన్ని చూడగానే
నా దాహమంతా మాయమయింది, కాలం
స్తంభించినట్లయింది.

గత కాలం వర్తమానాన్ని కలుసుకున్న
వృద్ధు జరిగేది అదే కదా! మరి భవిష్యత్తు
సంగతి ఏమిటి ... ?

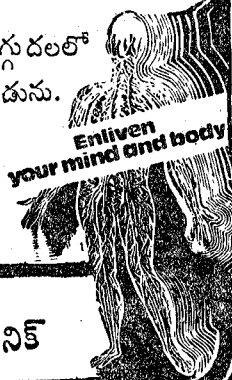

8 ఆంధ్రప్రదేశ్ పత్రిక 29-10-82

బైద్యనాథ్ చ్యవన్ప్రాశ్ సేషత్

- శరీర కండరములను బలపరుచును. శక్తివంతముగా చేయును.
- శరీరమునకు శక్తిని పసాదించి రోగక్షయతను కలుగచేసి, పునరుజ్జీవనము కలుగ చేయును.
- దగ్గు, జలుబు మొదలగు శ్వాసకోశ వ్యాధులనుండి కాపాడును.
- పాండు, మరియు క్యాన్సరు తగ్గుదలలో అత్యంత పయోజనకారిగా నుండును.
- సహజమైన వనమాలికలచే తయారు చేయబడి నందున సులభముగా జీర్ణమగును.

కుటుంబాని కంతటికి
ఉత్తమమైన ఆయుర్వేద టానిక్

INTERMARK/GHS/IST

చెప్పాడు. సాధారణంగా అతనివద్ద పెండింగ్ ఫైల్స్ వుండవు. సినియారిటీ అనే మాటకు అర్థం అతనిదగ్గరే నేర్చుకోవాలి. అలాంటి వ్యక్తి సర్వీసే లభించటం చేతనే పాడ్వాన్లతో మా డివిజన్ కు ప్రత్యేక గౌరవం, గుర్తింపు లభించాయి. గత మూడేళ్ళగా బెస్ట్ డివిజన్ గా గుర్తింపు కల్గి పీలును కూడా సంపాదించుకొన్నాము. అనందరావు అంటే నాకో ప్రత్యేకమైన అభిమానం వుంది. అంతకుముందు కాన్సిడరేషన్ వుంది అతను ఫుటబ్ చేసిన 'నోట్'ను చదవకుండానే సంతకాలు పెట్టిన సంఘటనలు ఎన్నో వున్నాయి.

బజ్జర్ నొక్కాను. పాడ్వాన్ సిద్దయ్య లోపలికివచ్చి చేతులు కట్టుకొని నిలబడ్డాడు.

"ఐస్ వాటర్ కావాలి!" అన్నాను.

"అలాగేసార్!" అంటూ టేబుల్ మీదున్న గ్లాసును తీసుకొని బయటకు వెళ్ళాడు.

టేబుల్ మీద పేపర్లన్నీ చిందరవందరగా పడి వున్నాయి. వీటిని పరిశీలించాలంటే కనీసం రెండు, మూడు రోజులు పట్టవచ్చు!

సిద్దయ్య అందించిన ఐస్ వాటర్ త్రాగి అనందరావు యిచ్చిన ఫైలును మెల్లగా తెరిచాను.

ఫైల్స్ వున్న ఫోటోను చూడగానే కొయ్యబారిపోయాను.

కలా? నిజమా?

వణకుతున్న చేతులతో పేజీలు తిప్పాను. పేరు చూశాను.

అక్షరాలు మనక మనకగా కన్పించాయి. చ... క... పా... టీ...
* * *

ఆ రోజు దీపావళి...

(ప్రార్థన) స్నానం ముగించుకొని కార్లో చక్రపాణి యింటికి వెళ్ళాను.

వాల్చింటిముందు కారు పార్క్ చేసి హోటల్ మోగించేసరికి లోపల్పుంచి చక్రపాణి హడావుడిగా పరిగెత్తుకు వచ్చాడు నన్నుచూడగానే ఎంతో పొంగిపోయాడు. సాధరంగా లోపలికి తీసుకెళ్లి వరండాలోవున్న కుర్చీచూపించాడు.

'ఈ పండక్కి నీవు వస్తావనుకోలేదు!' అన్నాడు చక్రపాణి నా ఎదురుగా కూర్చుంటూ.

'నాక్కూడారావాలిలేదు! కాని అన్నపూర్ణ ఈ పండక్కి మనం విజయవాడ వెళ్ళాల్సినదేనండి - అని పట్టుబట్టింది.

జోన్యం

డబ్బాల్! ఇలా వచ్చేశాను భార్యసెల్లం సమేతంగా!

'మంచిపని చేశావ్! నీవు నిజంగా అదృష్టవంతుడివీయ్!'

'ఎందుకట?' నవ్వుతూ అడిగాను.

'మీ మామగారికి ఏకైక అల్లుడివి! అల్లుణ్ణి వెదకాల్సిన వయసు వచ్చినా విచక్కా ప్రతి పండక్కి కొత్త అల్లునిలా అత్తారింటికి రావచ్చు!' అన్నాడు చక్రపాణి నవ్వుతూ.

'వెల్ సెడ్!' అంటూ గట్టిగా నవ్వేశాను.

'దండాలు దొర!' అన్న కంఠం వినగానే గుమ్మంవైపు చూశాను. ఎదురుగా కోయదొర!

మాట్లాడే ప్రజ్జ

జపానులోని షిన్ ఎలక్ట్రిక్ కంపెనీ వారు మాట్లాడే ఫోన్ ను తయారు చేశారు. దీనికి రెండుతలుపులుంటాయి. వీటిని సరిగ్గా మూసి వుంచకపోతే 30 సెకనులతర్వాత "తలుపు తీసిఉంది" అని హెచ్చరిస్తుంది. తలుపులను 1950 సార్లు తెరవడం, మూయడం జరిగిన తరువాత లోపల వున్న వదార్లాలను తొలగించమని సలహా ఇస్తుంది. ఈ సందేశాల వలన విద్యుత్తు వృధా కాకుండా అరికట్టవచ్చు.

పర్మిషన్ తీసుకోకుండా వాడలా లోపలికి రావటం నాకు నచ్చలేదు. నాకు వివరీతమైన కోపం వచ్చింది. కాని చక్రపాణి లేచి వాడికి ఎదురువెళ్లి 'పోజ్యమా?' అని వరామర్శించటంతో అంతకుముందే వాడితో పరిచయం వుంది కాబోలు అనుకొని మౌనంగా కూర్చుండి పోయాను.

కోయదొర కొంచెం ముందుకు వచ్చి నేలమీద కూర్చున్నాడు.

చక్రపాణి అతని కెదురుగా కూర్చున్నాడు.

చక్రపాణి చేతిని వాడి చేతితోకి తీసుకొని వివిధ కోణాలలో పరిశీలించసాగాడు. కాస్తేవు మౌనంగా వుండి వివరీతో ధ్యానిస్తున్నట్లు కళ్ళ మూసుకొన్నాడు.

'మంచి రోజులొస్తున్నాయ్ దొర! మాయమ్మ మహాలచ్చి మీ నట్టింట అడుగు పెడ్తది దొర! మోటారు ఫీల్డులో మా దొర లక్షలు సంపాదిస్తావు! ఇది ఈ కోయదొర మాట కాదు దొర! మా కొండ దేవర వాక్కు దొర! నా వాక్కి నిజమైతే పట్టుబట్టులు పెట్టించండి ఈ కోయ దొరకు! జయము దొర! జయము!'

'నీ చేయి కూడా చూపిస్తావా?' అని అడిగాడు చక్రపాణి.

'నాకు అర్థంబువనివుంది ఆయనా వీటిమీద నాకు నమ్మకంలేదు!' అన్నాను.

'అదేమిదొర! ఈ కోయదొర జోస్యాన్నే అనుమానిస్తుంటారా! నా సంగతి ఎరుక లేదా దొర నీకు!' నా వైపు చూస్తూ సీరియస్ గా అడిగాడు.

'అదేంకాదు కాని నా కిప్పుడు టైమ్ లేదు!' అని వాడికి సమాధానంచెప్పి 'పాణి! ముందు అతన్ని పంపించిరా! నా కోసం ఇంటిదగ్గర అన్నపూర్ణ ఎదురు చూస్తుంటుంది నేను త్వరగా వెళ్లిపోవాల్సి!' అన్నాను.

చక్రపాణి ఇంట్లోకి వెళ్లి డబ్బులు తీసుకువచ్చి కోయవాణ్ణి సాగనంపి వచ్చాడు.

నేను టీపాయ్ మీదున్న మాగజైన్ లో పేజీలు తిప్పసాగాను.

చక్రపాణి నాకు కాఫీ కప్పు అందిస్తూ అన్నాడు 'చూడు బ్రదర్! ఈ లోకంలో ప్రతి మనిషికి ఏదో ఒక అపురూపమైన విద్యనిస్తాడు దేవుడు, కేవలం వేదభాషల ద్వారా మనిషి నిలువను అంచనా వేయకుండా అతనిలోని గూఢమైన మహత్వం శక్తిని గుర్తించి గౌరవించటం మనం నేర్చుకోవాలి!'

'నీవు చెప్పేది ఆ కోయవాణ్ణి గురించే కదూ!'

'అవును'

'వాళ్ళ సంగతి నాకు బాగా తెల్పు! సిన్యానిక్టర్లతోను, మంత్రులతోను తాము తీయించుకొన్న ఫోటోలను, చూపించి ఏవో నాల్గు తియ్యని కబుర్లుచెప్పి మోసం చేస్తుంటారు!'

'వాళ్ళకనలు జోన్యం తెలీదంటావా?'

'జోన్యం సంగతెలావున్నా మనుషుల మనస్తత్వాలను, బలహీనతలను కనిపెట్టే తెలివితేటలు ఆ పాఠంగా వుంటాయి. మాటల్లోకి దింపి మనసులోని భావాలను, భయాలను, అనుమానాలను, వ్యక్తిగత

సమస్యలను తెలిసిగా వెలికిలాగి మనకు అనుకూలంగా మన మనస్సుల తృప్తిపడేలా జోస్యం చెబుతారు. ఎదుటివాడు అమాయకు డైతే చెప్పవక్కర్లేదు. రక్షరేలనీ, అడవి చెట వేళ్లని ఏవేవో అంటగట్టి డబ్బు చేసుకొంటారు?

‘ఇంతకూ నీ కసలు జోస్యం అంటే నమ్మకం వుందా?’

‘నమ్మకం వుందనిగాని, లేదనిగాని తేల్చి చెప్పలేను ఎవరి నమ్మకాలు వారివి! కొన్ని కొన్ని సంఘటనలు జరగటం వలన కొన్ని కొన్ని అభిప్రాయాలను మనం ఏర్పరచుకొంటాం! నన్నడిగితే భవిష్యత్తును గురించి తెల్పుకోకుండా వుండటమే మంచిది రేపు మంచి జరుగు తుండున్న ఆశే మనిషిని ముందుకు నడి పించాలి స్రతి సూర్యోదయ శుభాన్ని సూచించి సవనైతన్యానికి నాంది కావాలి! అంతేకాని ఇలా జోస్యం చెప్పించుకొని భవిష్యత్తులో కల్గే బాధల గురించి భయ పడుతూ జీవించటం మహా దారుణం!’

‘బాధలే కల్గుతాయని ఎందుకనుకోవాలి! జోస్యం వలన కూడా భవిష్యత్తు పట్ల ఆశ కలుగుతుంది కదా!’

‘అశకాదు! పేరాశ కల్గుతుంది. ఆ తదుపరి ఆశలు ఫలించలేదన్న నైరాశ్యం కల్గుతుంది. అందుకే నా సిద్ధాంతం ప్రకారం కష్టాన్నయినా సుఖాన్నయినా అనుభవించ టానికి సిద్ధంగా మనం వుండాలి కాని ఈ జోస్యాన్ని నమ్ముకోటం మంచిదికాదు.’

‘అది నీ సిద్ధాంతం! కాని బ్రదర్! ఈ కోయదొర లోగడ నాకు చెప్పిన విషయాలు చాలా నిజమయ్యాయి!’

‘అయితే కంగ్రాట్స్! త్వరలోనే మోటార్ ఫీల్డ్ లో లక్షలు సంపాదిస్తావన్నమాట!’ అన్నాను పరిహాసంగా.

‘మనిషి జీవితంలో ఎప్పుడు ఎలాంటి మార్పులు వస్తాయో మరం వూహించలేం! నాడు చెప్పింది నిజం కాదని ఎందుకను కొంటున్నావ్?’

‘మై డియర్ పాణీ! వాడి జోస్యానికి నీ జీవితానికి ఏమైనా సంబంధంవుందా? మువ్వ రైల్వేలో జాబ్ చేస్తున్నావ్! వెనుక అస్తి పాస్తులు లేవు. ఇక మోటారు ఫీల్డ్ లో నీవు లక్షలు సంపాదిస్తావన్నాడు. యీ జిట్ పాణిబుల్? మువ్వేమైనా టాక్సిం ఓనర్ నా?

లారీల యజమానివా? వాడి జోస్యం వెనుక ఓ లాజిక్ వుంది. మీ యింటిముందున్న కారు వాడి కంటబడింది. బహుశా అది మీ కారేనని భ్రమపడి ఓ కథ అల్లేశాడు!’

‘నాకు కారు వున్నదీ లేనిదీ వాడికి బాగా తెల్లు! నా కసలు మోటారు ఫీల్డ్ లో సంబంధమే లేదని అంటున్నావ్ కదూ! ఫర్ యువర్ ఇన్ ఫర్ మేషన్ చెబుతాను విను! బ్యాంక్ లోన్ పెట్టాను. త్వరలోనే మోటార్ సైకిల్ ను కొనబోతున్నాను. ఆ తర్వాత ఓ టాక్సి ..’

‘ఆ తర్వాత ఓ లారీ... అలా అలా లక్షలు సంపాదించబోతున్నావ్ కదూ!’

‘నీకంతా హాస్యంగానే వుంది! చూడు బ్రదర్! ఆ కోయదొర జోస్యం ఏనాటికైనా నిజమౌతుంది. నీ కళ్లెదుటే నేను కనీసం లక్షయినా సంపాదిస్తాను. ఈ గీతలెప్పుడూ అబద్ధం చెప్పవు మమా!’ అంటూ తన అరచేతిని నా కళ్లకు దగ్గరగా వుంచాడు పాణి.

* * *

‘సార్! మీ కళ్లలో ఆ నీళ్లేమిటి?’ అన్న ప్రశ్న వివగానే గతం నుండి తేరు కొన్నాను.

ఎదురుగా ఆనందరావ్ నిలబడి వున్నాడు.

‘మిస్టర్ ఆనంద్! ఈ లారీవిక్రయించే పురణించిన న్యక్తి ఎవరో తెలుసా?’

‘చక్రపాణి రైల్వే వుద్యోగి!’

‘నీకు అంతవరకే తెలుసునయ్యా! కాని అతను నా ప్రాణ స్నేహితుడు! ఒకే వూళ్లో

వుట్టాం! ఒకే స్కూల్, చదివాం! ఆర్థిక ఇబ్బందులవలన అతని చదువు స్కూల్ ఫైనల్ తోనే ఆగిపోయింది. రైల్వే సర్వీస్ కమీషన్ పాసయి విజయవాడలో వుద్యోగం చేస్తున్నాడు. ఇంత హఠాత్తుగా...’ నా కంఠం పెగల్లేదు.

‘అయావ్ సో సారీ! కలకత్తా కోర్టులో లోగడ వచ్చిన జడ్జ్ మెంట్ ఆధారంగా అరనై వేలకు కాంగ్రెస్ మైజ్ చేయటానికి నోట్ పెట్టాను సార్! ఏమైనా మార్పా లంటారా?’

‘వాట్ నెసెరీ! ఇతనికి పర్సనల్ ఆక్సిడెంట్ ఇన్సూరెన్స్ పాలసీకూడా వుంది’ అంటూ కర్సీఫోట్ కన్నీళ్లు తుడుచుకొన్నాను.

‘ఆ ఫైలు తీసుకువచ్చాను సార్! నలభై వేలకు నోట్ పెట్టాను.’

ధర్మస్థానీ క్లెయిమ్... అరనై వేలు, పర్సనల్ యాక్సిడెంట్ క్లెయిమ్... నలభై వేలు... మొత్తం లక్ష రూపాయలు... ఫైల్లోవున్న చక్రపాణి ఫోటోను చూడగానే దుఃఖంతో నా హృదయం తల్కడిల్లిపోయింది.

కళ్లు మూతలు వడినా పాణి ముఖంలో అంతులేని తేజస్సు సాక్షాత్కరించింది నాకాక్షణంలో.

అందుక్కారణం—

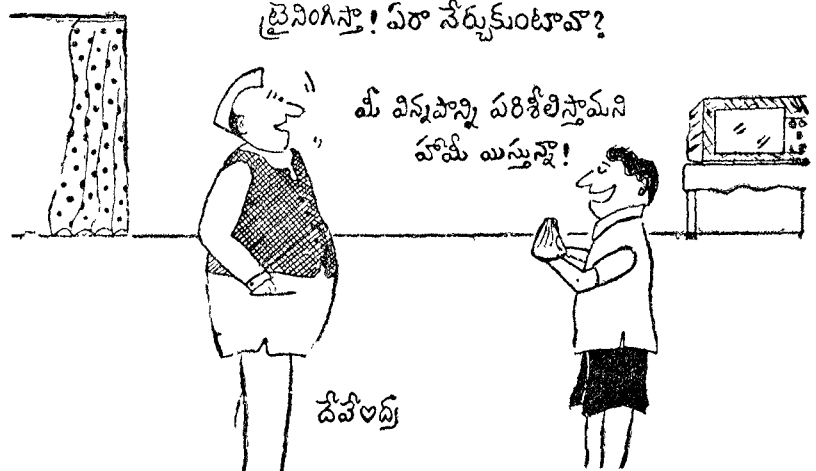
భార్య పిల్లలకు ఓ బంగారుభవిష్యత్తును కల్పించానన్న సంతృప్తి కావచ్చు!

తే దా,

ఆ కోయదొర జోస్యం ఫలించినందుకు కల్గిన గర్వం కావచ్చు!

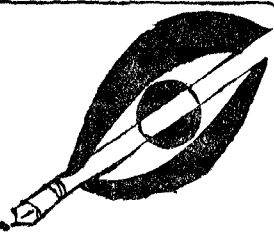
నా రాజకీయ పరిష్కారం నీకబ్బేట్టు ట్రైనింగిస్తా! ఏదో నేర్చుకుంటావా?

మీ విన్నపాన్ని పరిశీలిస్తామని హామీ ఇస్తున్నా!

దేవేంద్ర

హాలోక్షుని మైలి

నిద్రమత్తుకీ బలై న నిండు ప్రాణం:

తమిళనాడు నంగనూరుతాలూకా తెలెంబిపురం అనే గ్రామంలో 43 ఏళ్ళ మణి అనే అతను రాత్రంతా కష్టపడి పనిచేసి, తెల్లవారుచూమున యింటికొచ్చి అలిసి, సాలిసి పడుకుంటే అతని భార్య 19 ఏళ్ళ మూకమ్మ తెలవారుతో లేచి, పొయ్యి అంటించడానికి అగ్ని పెట్టి వుండా అని భర్తను తట్టి తట్టి, కుదిసి కుదిసి అడిగిందట. నిద్రాభంగం భరించలేని ఆ మణి నర్రున లేచి, చక్కనే బల్లిమీదపడుస్తూ రొట్టె కోసే కత్తితో అమెను కనక్కున పొడిచి, అమె క్రిందపడి విలవిలా తన్నుకుంటూండంచూసి పారిపోయాడట. చట్టం అతన్ని వెంటాడి, పట్టుకుని యానట్టివ కారాగారానికి విధించిందట.

నిద్రవల్ల నిస్తావా:

నిద్రవల్ల శరీరానికి వుపయోగం ఈషడ్వార్తలం కూడా లేదు పామున్నారట బ్రతుకు శాస్త్రజ్ఞులు. శరీరానికి కావల్సినంత ఇంధనంపడేస్తావుంటే అది అడుగునే వుంటుందట. విజానికి నిద్రవల్ల శరీరం నిస్తాడనువుతుందట. అదేమంటేమానన శరీరంలో ఆ నిద్ర బయలుముతో ఏ ఆహారమూ పడనందువల్ల శరీరం నిస్తాడనువుతుందనీ, మెలకువగావున్న ఏసము యంతో కూడా అంతసేపు ఆహారం లేకుండా మనిషి వుండడనీ డాక్టర్ జివో. హార్న్ అనే ఆయన పరీక్షించారట. ఆయన బ్రతుకు లాల్సరో విశ్వ

విద్యాలయంతో హ్యూమన్ సైన్స్ విభాగంలో పరిశోధనలు జరుపుతూన్నారట. శరీరానికి నిద్ర అనేది అవసరమేలేదు. కానీ నిద్రపోయినందువల్ల నీరసంగా వుందని మనం అనుకోవడం వల్ల అలా అని పిస్తుంది అన్నారటాయన. కాళ్ళు చేతులూ విసిరేసి నట్టు కాస్తేపు విశ్రాంతిగా నిద్రపోకుండా వడుకుని వున్నా చాలవని యాయన వుద్ఘాటించారట. నిద్రలో మెదడువిశ్రాంతి తీసుకుంటుదనుకుంటే అదీసరికాదు పొమ్మన్నాడాయన. ఎటొప్పీమేలుకునివున్నప్పుడంత పనిచేస్తూ మాత్రం వుండడన్నారట. చక్కని సమీక్ష తాహాదాన్ని తీసుకుంటూ, శరీరానికి విశ్రాంతి నిస్తూ పనిచేస్తే! నిద్ర అవసరమేదాడట. ఏవో— సైన్సు రాజానూ చెప్పేది మరి తికమకగా వుంటోంది!

మంత్రగారికి వింత బహుమానం:

మణిపూరులో రాష్ట్ర ఇరిగేషన్ మంత్రి చౌదా సింగ్ సాఫ్ ఇంటికోముగ్గురు అంగతులు వోపెట్టి మోసుకువెళ్లి అపెట్టిలో పల్కున్నాయనిచెప్పి ఆయన సతీమణికి సమర్పించుకుని వెళ్ళిపోయారట. వుప్పు కున్నాకావిడకు అనుమానంవచ్చి పెట్టి కదిపిచూసి ఇంకా బరువు అని సింపించటం. బాంటులున్నాయేమో బాబూ అని పోలీసుల్ని పిలిస్తే వారు ఇష్ట దైవ ప్రార్థన చేసుకుని తాళం పగల కొట్టి చూస్తే రోవల బోయెడు రాళ్ళు— ఆ మధ్యనో ఆరువచ్చిన ఎలుకలు వున్నాయట. దీనిబావమేమి తిరుమలేశా?

అద్భుతమైన కారు:

కాలిఫోర్నియా వోఅద్భుతమైన కారును కని పెట్టిందట. జెరీవిగార్డ్ అనే వో యింజనీరు రూపొందించిన యీ కారు గంటకు 370 కిలో మీటర్ల వేగంతోపోతుందట. అంత వేగంగాపోయినా సరే ఎట్టి కుదుపూ, అలసటా లేకుండా వుంటుందట. ఎయిర్ అండ్ సౌండ్ కన్ట్రోల్ చేసిన యీ కారు వెల పద్దాసుగు లక్షలట. అప్పుడే యిద్దరులరబ్బు వ్యాపారులు కొనేసుకుంటున్నారట. మన కారు స్పీడెంతసార్? గంటకుగళం, అదీసరిగా నడిస్తే!

ఇద్దరమ్మాయిల ముద్దుల మొగుడు!

కర్ణాటకకు చెందిన ఆరభి కొత్తనూర్ గ్రామంలో ఇందిర, రత్నమ్మ అనే వో ఇద్దరు కవల పిల్లలు తాము విధివిడిగా చెరో మగాళ్ళే పెళ్లి చేసుకోమనీ, తాము కవలలుగా పుట్టి నందువల్ల విడివుండమనీ, అలా ఉంటే ఇద్దరు రిపోజిటివ్ కీడు వాటిల్లుతుందనో టోటిస్కుడ్లు చెప్పాడనీ మొండి కేసుక్కుర్చుని రామకృష్ణ అనే వో యువకుణ్ణి పెళ్లి చేసుకున్నారట. అవో రామకృష్ణ! నీ మేరువోనే ఇద్దర్ని దాడు కున్నావు కదా!

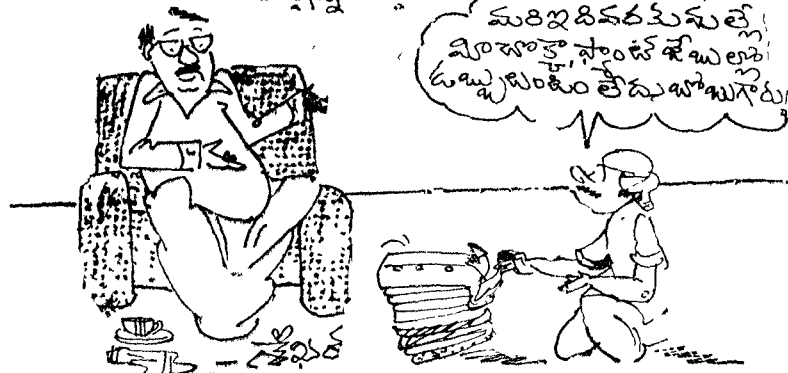
విశ్రాంతికి గురైన అధికారి!

బెర్లంపూర్ పెట్రోగ్రాఫ్ అఫీస్ ఇన్చార్జ్ మిశ్ర్ నాయక్ అయిన గోపనిమహాగం ఆధ్యయం సుంచి యింటికి వెళ్తుండగా కొండరు దారి కాసి ఆయన్ని బలవంతంగా వో కారులో ఎక్కించి అసక మత్తు మందిచ్చి వో యింటిలో లోపల తాగూ బనీను మూత్రమే వుంచి మిగతా బట్టలు వూడినీ, కాళ్ళు కట్టినీ, కొన్ని పేసర్ల మీద సంతకాలు పెట్టమని విశ్రాంతి పట్టారట. నాలుగు రోజులతా ఆ గుర్తు తెలివివారు గుర్తు తెలియని చోటులో ఆయన్ను వుంచి, అసక మళ్ళీ మత్తు మందిచ్చి, కార్లో పడేసి, అదే ఆలయం ప్రాంతంలో పడేసి పోయారట. ఇంతకూ వారు తన ఆఫీసులోని క్లర్కులకు చెందిన వారేమోనని అనుమానమనీ, వారి బ్రాన్స్ పర్లకు తాను రాస్తే, వారంతా తమని హెచ్చరించారనీ ఆయన అన్నారు.

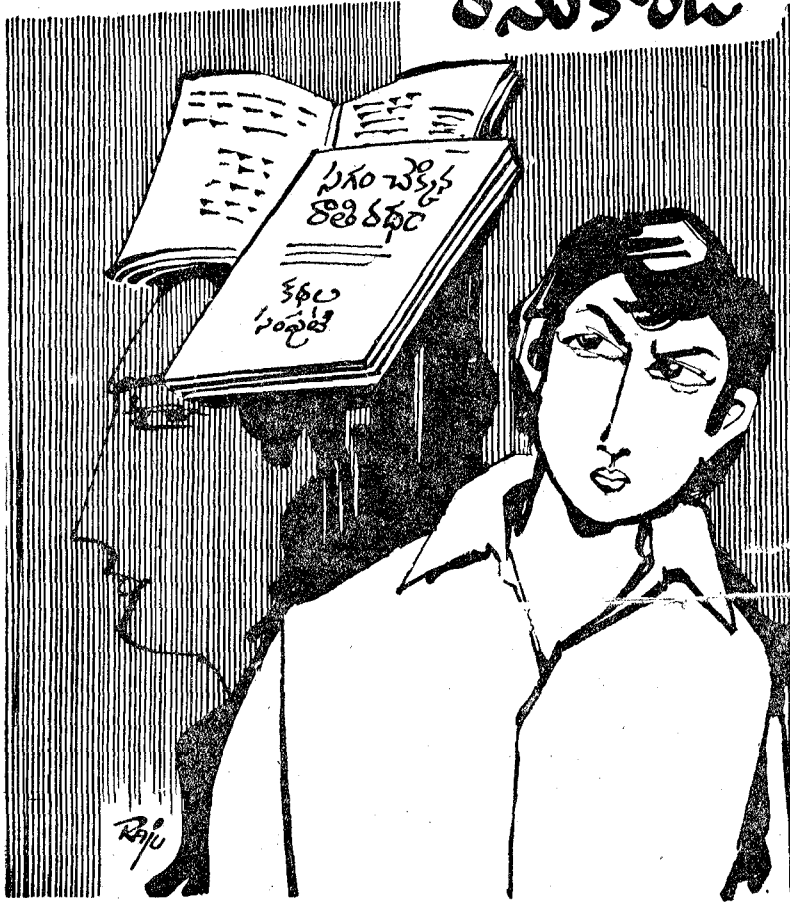
బంగారు పిస్తల్!

అమెరికాకు చెందిన కోల్ ఆరమ్స్ కంపెనీ అనే సంస్థ బిజన్ పక్షాద్ అనే డిజైనరు సహాయంతో 38 క్యాలిబర్ అటోమేటిక్ అనిస్ట్రక్టివ్ పిస్తలును రూపొందించిందట. 24 క్యాలిబర్లు బంగారంతో ఆ పిస్తలు కొన్ని భాగాలుచేయబడ్డాయట. దీని కిమ్మత్తు పది వేల సుంచి పాతికవేల డాలర్ల వరకూ వున్నదటబంగారం పనిని బట్టి. ధనికులు తమ హోదాకు సరిపడిన ఆయుధాన్నే పట్టాలనీ, కనుక యీజాతి పిస్తలు సరిపేతుండనీ ఆ సంస్థ అన్నదట—బాగున్నది. ఆ ధనికుని వద్ద డబ్బు లేకపోయినా కనీసం ఆ పిస్తలు కోసమైనా దొంగ మీడికి రావచ్చును.

“ఏఫీజి?” నాటకం చూడాలమ, స్టాంపుక్కి, కలవి (కమ్ర) పాయిలా? ఇది విరక్తికి కంజం ఎత్తువ తోస్తుంటున్నో వంజాయ్ అప్పన్నా...?

నాన్నద కథ కొనుకొంది

మీరు చూసే వుంటారు. ఆ కవిత నాకు వింతగా నచ్చిందో ఆ వుత్తరంలో రాశాను. కనుక ప్రత్యేకంగా యిక్కడ రాయడంలేదు. నాకు సాహిత్యాభిరుచి ఏర్పడే వయసువచ్చేసరికే మీరు చాలా కవితలు, కథలు రాసివుండడం వల్ల మీ రచనలన్నీ చదివే అదృష్టం నాకు లభించలేదు. కథారచనలో మీది ప్రత్యేకమైన బాణీ. మీలా శిల్పానికి ప్రాధాన్యమిస్తూ చదివించే వేగం వున్న కథలు రాసేవారంటే నాకు భలే యిష్టం. కాని ఈమధ్య ఎందుకో మీరెక్కువగా కథలు రాయకపోవడం నావంటి అభిమానులకు నిరాశకలిగిస్తోంది.

అదృష్టవశాత్తు ఈ వారం వ్రతకలో మీ కవితా సంపుటి 'వాసక నజ్జిక' కథల సంపుటి 'నగం చెక్కిన కొరికథ' మీద వచ్చిన సమీక్షలు చదివాను. దయచేసి ఆ రెండు కాపీలు నాకు ఉచితంగా పోస్టు ద్వారా పంపిస్తారని ఆశిస్తున్నా.

మైసూరు

ఎదురు చూసిన చునుపులు, ఉత్తరాల.

రాకపోతే నేను చాలా డీలా పడిపోతాను. కాని జీవితంలో చాలాసార్లు రాకపోవడమే జరిగినా ఇంకా నేనుమాత్రం ఎదురుచూడడం మానలేదు. రెండ్రోజులుగా రాధ నుంచి ఉత్తరం కోసం ఆవురావురు మంటున్నాను. నిన్న, మొన్న- పోస్టుమాన్ కోసం పడిగాపులు కాసే ఓపికలేక పోస్ట్మెన్ కి వెళ్లి 'నాకేమైనా ఉత్తరాలున్నాయా?' అని అడిగేవాణ్ణి. తిరిక్ 'తప్పాలా బంట్లోతు' కవితలోలా 'అతని మొహం మీద లేదని చెప్పడానికి బదులు చిరు నవ్వు నా ఆత్మతని గమనించిన పోస్టుమేన్' ఈరోజు అనుకోనంత పెందరాళే 'మాష్టారూ ఇదిగో మీకో తెటరు' అంటూ చేతికందించి ఓ నిమిషం నా కళ్ళలోకి చూస్తూ ఆగాడు.

కవరుమీద దస్తూరీ చూడగానే 'ఇదికాదు

రావాల్సింది' అన్నారు- పోస్టుమాన్ మొహం నిండా సానుభూతి ఒలకబోసి వెళ్లిపోయాడు

ఫ్రమ్ అడ్డను కూడా లేని ఆ అపరిచిత మైన అక్షరాల్ని చూసి ఆశ్చర్యపడుతూ కవరు చించాను.

నా అభిమాన రచయిత వనమాలి గార్కి నమస్సులు.

ఆశ్చర్యపోతున్నారా ? - ఈ అపరిచిత అభిమాని ఎవరని! బహుశా మీకున్న వేలాది అభిమాన పాఠకుల్లో వేనొకణ్ణి కావచ్చు. కాని నాకున్న వేళ్ళమీద అభిమాన రచయితల్లో మీరొకరు. నా పేరు శరత్ బాబు. ఊరు తూర్పు గోదావరి జిల్లాలోని వసంతపురి. మీ కవితలన్నా, కథలన్నా నేను చెవికోసు కుంటాను. రెండువారాలక్రితం అచ్చయిన మీ కవిత 'పుష్పలావిక'ను ప్రశంసిస్తూ ఈ వారం వ్రతకలో నేను రాసిన ఉత్తరం

వచ్చేందు రూపాయల ఖరీదయిన పుస్తకా అను ఇలా పంపమని అడగడం నమంజనం కాదు గాని నేను పుస్తకాలు సొంతంగా కొని చదవలేని పేదవాణ్ణి. ఆపైన మామూలు సాహిత్య గ్రంథాలు కొనడానికిగాని గ్రంథాలయాలల్లో చదువుకోడానికికాని అవకాశం లేని పల్లెటూరు అంచేత నేను నా అభిమాన రచయితలందరి పుస్తకాలూ సేకరించి నా సొంత గ్రంథాలయంలో భద్రపరుస్తున్నా. ఈ అభిమాని కోరికను మీరు విరాకరించరని నమ్ముతున్నా.

నా గురించి... బి.వి. చదివి ఖాళీగా వున్న నిరుద్యోగిని. పుస్తకపఠనం వాటి. అడపాతడపా వ్రతకలకు ఉత్తరాలు, కథలు రాస్తుంటాను. మీ జవాబుకోసం ఎదురు చూస్తుంటాను- మీ అభిమాని, శరత్ బాబు.

ఇదివరకు కూడా కొందరు అభిమానుల నుంచి నాకు ఉత్తరాలు వచ్చాయి. కాని యిలా మొదటి ఉత్తరంలోనే పుస్తకాలు పంపమనే చనువు తీసుకుంటూ కాదు. పైగా నేను శరత్ బాబు రాసినట్టు వేలసంఖ్యలో అభిమానులుండే పేరు ప్రఖ్యాతులున్నంత ప్రసిద్ధ రచయితను కాదు. కాని ఇతని ఉత్తరంలో పొగడ్తలతోబాటు కొన్ని నిజాలూ ఉన్నాయి— ఆ పైన నిజాయితీ వుంది. కేవలం పుస్తకాల కోసమే అయితే ఏలమ్మాయి పేరుతోనో ఉత్తరం రాసుండేవాడు కాని ఇతని వరకొంత సాహిత్య పిపాస ఉన్నవాడిలాగే కనిపిస్తున్నాడు. అయినా రచయితగా నాకుండే 'అహం' శరత్ కి పుస్తకాలు పంపించడానికి అంగీకరించలేదు.

దాదాపు ఓ నెల గడిచిన తర్వాత ఓ అత్యధిక ప్రచారంగల వారపత్రికలో అచ్చయిన నాకథ 'రచయిత, కథలు చెప్పకు' మీద నా అభిమానులు కొందరు నేరుగా నాకు ఉత్తరాలు రాశారు. అలా వచ్చిన ఉత్తరాల్లో శరత్ బాబుది ఒకటి—

"..... మీ కథ చదివాను మంచి ప్రారంభం, ముగింపు ఎప్పుకోవడంలో మీరు చూపిస్తున్న శ్రద్ధ, ప్రతిభ సశంసనీయాల. కథాంతంలో కొన మెరుపు మీ ప్రత్యేకత. ఇలాంటి కథలకు మార్గదర్శకులు మొసాసా, ఓ హెన్రీ... అని నేను విన్నాను ఇలాంటి ఉత్తమమైన కథలు రాసే మీరు బద్ధకించడం చాలా అన్యాయం. అవునూ—కథలు రాయడానికే కాకుండా జాబులు రాయడానికి కూడా మీకు బద్ధకమా? కిందటి సారి నేను రాసిన ఉత్తరం మీకు అందే వుంటుంది. మీ నుంచి జాబుకు కాని, పుస్తకాలకు కాని నేను నోచుకోలేదు. ఈ నిరుద్యోగిని కనికరించమని వేడుకొంటున్నా.

త్వరలో మా ఊళ్ళో ఒకసాహితీ సంస్థను ఏర్పాటు చేసే మీ వంటి ప్రముఖులను నెలనెలా ఆహ్వానించి మీసందేశాలు వివాలని కుతూహల పడుతున్నాం. ఆ సంస్థకి ఓ మంచి పేరు సూచిస్తే కృతజ్ఞులం. నేను రాసిన కవిత ఒకటి ప్రచురిస్తున్నట్టు 'యువగళాలు' పత్రిక వారు తెలియజేశారు.

మీ జాబు కోసం ఈ క్షణంనుంచి ఎదురు చూస్తూ— మీ అభిమాని

శరత్ బాబు.

ఆ రోజే అతనికి రెండు పుస్తకాలు

నామీద కథరాసుకోండి

పోస్టు చేస్తూ సమాధానం కూడా జతపరిచాను పుస్తకాలు అందినట్టు కృతజ్ఞతలు తెలియజేస్తూ వెంటనే అతని నుంచి జవాబు వచ్చింది ... ఆ తర్వాత అతని తరచుగా పత్రికల్లో ఉత్తరాలు చూస్తున్నాను

* * *

'హైదరాబాద్ స్పాట్ వెల్డ్యుయేషన్' కి వెళ్ళేప్పుడల్లా 'పుట్ పాత్' మీద అమ్మే సెకండ్ హ్యాండ్ పుస్తకాలమీద దాడి చెయ్యడం నా కంవాలు ఆ ఆదివారం నాంపల్లి నుంచి ఆదిష్టికి వెళ్ళేదారిలో ఓ సెకండ్ హ్యాండ్ పుస్తకాల షాపు ముందు అయిదారు మంది మూగి పున్నారు ఎక్కువ మంది ఎగబడేవంటి మంచి సరుకుంటుందని చాలా మంది అభిప్రాయం ఆ వుద్దేశ్యంతోనే నేనూ వారిలో చేరాను. నిజంగానే చాలా మంది ప్రముఖ రచయితల పుస్తకాలూ, కొన్ని అచ్చులో లేని అరుదైన పుస్తకాలూ అక్కడున్నాయి. వాటిలో అయిదారు పుస్తకాలు ఎంపిక చేశాను. మరికొన్నిటి కోసం వెతుకుతుండగా— నా కథా సంకలనం 'సగం చెక్కిన రాతి రథం' కనిపించింది.

పత్రికల్లో నా రచనలు అచ్చయిన పేజీలుగల కాగితాలు సచారీ కొట్టాలోనూ, పకోడిపాట్లాల రూపంలోనూ కనిపించినపుడు అమితంగా బాధపడి పోయే తత్వం నాది. అలాంటిది నా పుస్తకమే అక్కడ కనిపిస్తే నా దుఃఖం చెప్పాలా? మరి ప్రముఖరచయితలు ఆ స్థితిలో తమ పుస్తకాల్ని చూసి ఎంత బాధపడతారో— అలా బాధ పడడం ఎంతవరకు సబబో ఆలోచించే శక్తిలేదు నాకు ఈ లోగా మిత్రుడు మూర్తి 'వియ్, మాతీ నీ పుస్తకం...' అంటూ నా సంకలనాన్ని అందుకొని మాడ్చడం నా దుగ్ధని రెట్టించు చేసింది—విద్ సామెత చెప్పినట్టు.

"విద్ కాంస్లి మెంటరీ కాఫీ అయి వుంటుంది" అంటూ లోపల పేజీలు చూశాను 'శరత్ బాబుగార్ని అభినందనలతో', అంటూ రాసిన అక్షరాలు నన్ను వెక్కిరించాయి కోపంతో అనమానంతో నామొహం విరబారిపోయింది. నేను కొనదలచుకొన్న మిగతా పుస్తకాలతో బాటు నా పుస్తకం కూడా కలిపి దాదాపు మూడోవంతు ఖరీదుకి కొనుక్కున్నాను.

"శరత్ బాబు అంటే...నవంకపురి అతనే కదూ?" కోపంతో బిగిసిపోయి 'పుట్ పాత్' మీద నడుస్తున్న నన్ను కదిలించాడు మూర్తి.

"అవును—నీకెలా తెలుసు?" ఆశ్చర్య పడుతూ అడిగాను

"నీకు తెలిసినట్టే. నిన్ను పొగుడతూ నీకథా సంకలనంపంపమని ఉత్తరం రాశాడా?"

"అవును— అయితే నీక్కూడా..?" తెల్ల మొహం వేశాను.

"అవును." వేదాంతిలా చిరునవ్వు నవ్వుతూ తలూపాడు మూర్తి

అవును. ఆ శరత్ మోసగాడే! నా అవసరం తీరిన తర్వాత నాకు మళ్ళీ ఉత్తరాలు రాయక పోవడం నాకు గుర్తుకొచ్చింది. ఆ మర్నాడు నా ఆగ్రహంతో అక్షరాలగా మార్చి రాసిన ఉత్తరానికి శరత్ నుంచి తిరుగుటసాలో 'ప్రాంప్ట్' గా సమాధానం వచ్చింది—గౌరవనీయులు వనమాలి గార్ని—

నమస్కారం. మీరు చాలా కోపంగా రాసిన ఉత్తరం అందింది నేను పంచకున్నాని నిదించారు.. నేను చేస్తున్నది వంచన కాదు—వ్యాపారం నేను నిజంగా సాహితీప్రియుణ్ణి. కాని నిరుద్యోగులం కావడం వల్ల మా అభిలాష తీర్చుకోడానికి నేనూ నా మిత్రుడూ కలిసి ఈ స్వయం ఉపాధి పథకాన్ని రూపొందించాం పోస్టేజీ మా పెట్టుబడి హైదరాబాదులో మీకు సెకండ్ హ్యాండ్ పుస్తకాల నమ్మింది నా మిత్రుడు, పార్సనర్ భారత్.

రచయితల బలహీనత నాధారంగా చేసుకొని వారిని పొగడి పుస్తకాలు సేకరించి, నా మిత్రుడికి పంపిస్తుంటామ మొదటిపేజీ సాధారణంగా చించేస్తుంటాను. కాని మీ పుస్తకంలో మూడోపేజీలో 'కాంస్లి మెంట్స్' రాయడం వల్ల చించడానికి వీలు పడలేదు. మీకు దొరికిపోయాను కాని మీరనుకున్నట్టు అడ్డమైన రచయితల పుస్తకాలకోసం నేను ఉత్తరాలు రాయను వారివైతే కేజీల లెక్కన అమ్ముకోవాలి మాకు వ్యాపారం కిట్టుబాటు కాదు.. ఎంతో కొంత పేరున్న వాళ్ళవైతేనే మాకు అమ్ముడవుతాయి.

పోతే, మీకు నష్టం, కష్టం కలిగించి సందుకు మన్నించమని కోరుతూ—వాటికి పరిహారంగా ఓ సలహా యిస్తున్నా—మీ చేతిలో పని—నా మీద ఓ కథ రాసుకోండి.

క్షమాపణలతో,

శరత్ బాబు ★

చీరలు: 100% టెరీస్, టెక్స్చరైడ్స్ పాలియెస్టర్, పిఫాన్ మరియు 100% కాటన్

*TERENE®

MCA/NTC/78/TEL

మంచి అభిరుచి. తగిన ధరలు.

ఎన్టీఎస్®

న్యూషనల్
టెక్స్టైల్
కార్పొరేషన్

(తమిళనాడు మరియు
పాండిచేరి) లి.

భారత సర్కారకు ఒక ఉద్యోగ
సంస్థ

10-64 సోమసుందరం మిల్ రోడ్డు, కొయమత్తూరు 641 009

ఇంటెంటంగ్ ఏజెంటు: బాలాజీ టెక్స్టైల్ ఏజెన్సీస్, 3-4-394, టువాకో బజారు, సికింద్రాబాద్-3; సంగం టెక్స్టైల్ ఏజెన్సీస్, 230, మొదటి అంతస్తు, డి. వి. రోడ్, ఆర్. ఎస్. పురం, కొయమత్తూరు-2; స్టాక్-కమ-సేల్ డిప్: ఆర్. పి. డిస్ట్రిబ్యూటర్స్, 3-4-394, టువాకో బజారు, సికింద్రాబాద్-3.

దాశిని రహస్యసంగ్రహము

శ్రీమతి కళ్యాణీ సామోన్

21

(గత సంచిక తరువాత)

'బాబు' ఈ మధ్య చాలావరకు కుమార్తోనే గడుపుతున్నాడు. సాయంకాలం కుమార్ హాస్పటల్ నుంచి రాగానే, దివ్యనికాని, ఆయాని కాని పంపి 'బాబు'ని తీసుకురమ్మని చెబుతాడు. ఆయా వచ్చినప్పుడు స్వాతి నిర్మోహమాటంగా 'బాబు ఇప్పుడు రాడు' అని చెప్పగలుగుతుంది. కాని ఆ వచ్చింది 'దివ్య' అయితే మాత్రం 'బాబు'ని పంపలేనని చెప్పలేదు.

ఆమె కెందుకో కుమార్ ఉద్దేశ్యం అర్థం అయ్యేదికాదు. బాబుకి, దివ్యకి మధ్య సామరస్యం కలగాని అతను ఇలా చేస్తున్నాడా, లేక తండ్రిగా తనకు బాబుమీద హక్కు వున్నదని ఇలా ప్రవర్తిస్తున్నాడా? లేక తను నుంచి 'బాబు'ని కూడ దూరం చేస్తే... పిల్లల కోసం తన అతని పాదం పై వడి క్షమార్పణ వేడుకుంటుందని దురూహతో ఈ వధకం పన్నాడా? స్వాతి మనసు వివిధ విధాల ఆలోచించి అంటిపోయేది!

విడి విడిగా ఆమె ఈసారి 'బాబు'ని కూడ దూరం చేసుకోవాలని లేదు. బాబుని ఎలాగైనా కుమార్ నుండి తప్పించాలన్న ఉద్దేశ్యంతో రోజు సాయంకాలం కాగానే, బయటకు తీసుకెళ్ళటం అలవాటు చేసుకుంది.

ఆ రోజు బాబుని తీసుకొని ప్రిన్సింగ్ బయలుదేరింది. సామాను కొనుక్కుని బస్స్టాపు దగ్గర నిలబడింది. ఇంతలో ఎవరో వస్తున్న స్వాతి భుజం మీద చేయి వేయటం చూసి, చిప్పన వెనక్కి తిరిగి చూసింది.

"గుర్తున్నావా!" చిరునవ్వుతో మామి.

"మామి. మీరు... ఇక్కడ ఆశ్చర్యంగా వుండే!"

"మా కృష్ణుడి ఇక్కడ జాబ్ వచ్చింది. ఈమధ్య పెళ్ళి కూడ అయింది. మా ఇల్లు అదిగో ఆ పక్క నందులోనే, పద్ద వెలదాం."

స్వాతి కాదనలేదు. చాలా ఏళ్ళకి కన్పించిన మామి మాటలు తీసేయ్యలేదు.

"దివ్య తరువాత బాబా?"

"ఔను మామి."

"నువ్వు చెప్పకుండా వెళ్ళిపోయావు. చాలా రోజులు అనుకున్నాను. తరువాత డాక్టర్ కూడా వెళ్ళిపోయారు. నిన్ను ఇక కలుస్తాననుకోలేదు" తాటి పాడుగున స్వాతిని చాలా వివరాలు అడిగి తెలుసుకొంది.

అయితే స్వాతి, 'కుమార్'కి తనకు మధ్యన ఏర్పడ్డ కలతల గురించి మామితో చెప్పలేదు.

మామిచాళ్ళు వుంటున్న ఇల్లు చిన్నదే. మూడే గదులు. మామి ఇంటికి వెళ్ళుతుండగానే, 'రాజేశ్వరి' అంటూ పిలిచింది. పంట ఇంటి పంట చేస్తున్న ఆమె కోడలు చేయి తుడుచుకుంటూ బయటకు వచ్చింది. మామి చేతిలో కూరల బుట్ట అందుకుంది.

"స్వాతి, ఈ పిల్ల నా కోడలు, పేరు రాజేశ్వరి" అంటూ మామి కోడల్ని పరిచయం చేసింది.

స్వాతి నమస్కారం చేయగా, తిరిగి సిగ్గు పడుతూ నమస్తే చెప్పింది. తెల్లని మొహం విపూధి లేఖ దానిపై కుంకుమ బొట్టు, చెవులకు ముక్కుకు రవ్వల దుద్దులు. అచ్చంగా అయ్యంగారి అమ్మాయిలా వుంది రాజేశ్వరి.

మామి స్వాతితో కలుసుకుంటూ బాబుని ఒడిలో కూర్చోపెట్టుకొని, "రాజేశ్వరి కొంచెం కాఫీ కొండువా (తీసుకురా)" అంటూ కోడలికి హెచ్చరించింది.

జరిగిన కథ - 10 :

కూతురు పేరు 'దివ్య' అని పెట్టుకుంటాడు కుమార్. దివ్య పుట్టిన తరువాత స్వాతి కుమార్'ం మధ్య మనస్ఫుర్ణలూ, చికాకులూ ఎక్కువవుతాయి. స్వాతి పాప పెంపకంతో విరక్త్యం చేస్తోందన్న అభిప్రాయంతో దివ్యను వదిన దగ్గర వదిలి వస్తాడు కుమార్. ఒంటరిగా వున్న తండ్రి ఆరోగ్యం క్షీణించటంతో స్వాతి వెళ్లి ఆయనకు సవర్యలు చేస్తుంటుంది. డబ్బుకోసమే వెళ్లి అక్కడ వుంటోందన్న అపోహతో తనూ డబ్బు సంపాదించడానికై ఖాక్ వెళ్ళున్నట్లు ఉత్తరం ద్వారా తెలుస్తాడు ఆమెకి కుమార్. స్వాతి కుమార్'ని కలుసుకోలేకపోతుంది. ఆ తరువాత తండ్రి చనిపోతాడు. తన అస్సినంతా చెల్లికి రాపేస్తుంది. డాక్టరంతో పోయి తన బాబుని తీసుకొని కుమార్ కొత్తగా కట్టిన నర్సింగ్ హోమ్'లో చేరుతుంది. అతనిదని తెలిపాక రిజిస్ట్రేషన్ ఇస్తుంది. ఈ కథంతా రుక్మిణిదేవికి చెప్పింది స్వాతి. అవిడ సలహాపై తన రాజీనామాను ఉపసంహరించుకొంటుంది. డాక్టర్ మోహన్'ను పెళ్ళి చేసుకొనే విషయమై స్వాతి సలహాను తీసుకొంటుంది కొరడ.

"ఇప్పుడేం వద్దు మామి. అవసరమైన క్షమ" అంది స్వాతి ఇబ్బందిగా.

"ఫరవాలేదు. కాఫీయే. ఈసారి నువ్వు, కుమార్, దివ్య అందరూ మా ఇంటికి రోజునానికీ రావాలి. అయ్యంగారు చాలా సంతోషిస్తారు."

రాజేశ్వరి కాఫీ కలుపుకోచ్చి మామికి, స్వాతికి ఇచ్చింది.

"మా కోడలికి తెలుగు రాదు" అంది మామి నవ్వుతూ.

"మీరే నేర్పండి."

రాజేశ్వరి సిగ్గు పడుతూ రోసలికి వెళ్ళిపోయింది. బాబు కాస్తపు అడుగున్నాక ఏడుపు మొదలు పెట్టాడు.

స్వాతి మామి దగ్గర తేలవతీసుకొని ఆటో చేసుకొని ఇంటికి వచ్చేసింది.

ఇంటిముందు కుమార్ "కారు ఆగివుంది. కుమార్ ముందు బ్యానెట్ కానుకొని నిలబడి వున్నాడు. బాబు కుమార్'ని చూస్తూనే అంతవరకు ఏడుస్తున్నవాడన్న తక్కువ ఏడుపుమాని ఆతని మీదకు దూకాడు. కుమార్ ఆనందంగా అతన్ని ఎత్తుకొని ముద్దు పెట్టుకుంటూ, "చాలుగురోజుల నుంచి మీ అమ్మ నాకు కన్పించకుండా దాచేస్తోందా!" అన్నాడు స్వాతివంక చూస్తూ. స్వాతి మొహం అప్రసన్నంగా తయారైంది.

చిరాకు పడుతూనే ఇంటి తలుపులు తీసింది.

"రోసలికి రావచ్చా!" అని అడిగాడు కుమార్ బాబు వెళ్తుకొని గేటు బయట నిలబడి.

"మీ ఇష్టం. మీరు చేయదలచుకున్న పనులన్నీ నా అనుమతితోనే చేస్తున్నారా!"

"ఇది నీ ఇల్లు కదా! అనుమతి లేదే రోసలికి వస్తే మెడపెట్టి బయటకు గెంటివా, గెంటులెప్పు."

"అలాంటి భయం మీకుంటే రాకండి. బాబుని ఇవ్వండి. వాడికి అన్నం పెట్టాలి."

"వాడు వస్తే తీసుకో!"

స్వాతి చిరాగ్గా మొహం పెట్టి "బాబు దా. అన్నం తిందుగాని" అంటూ చేతులు జాచి పిలిచింది.

బాబు గట్టిగా కుమార్ మెడ పట్టుకొని "నేను రాను" అన్నాడు. స్వాతికి ఎక్కడదేని ఉక్రోశం వచ్చింది.

"ఏమిటి మీ ఉద్దేశ్యం. అనాడు దివ్యని నానుండి ఇలా వేరుచేసారు, ఈనాడు మీదీ నాకుకాకుండా చేస్తున్నారు. నేనేం ద్రవహం చేసాను."

"స్వాతి! ఎందుకలా వెగట్ సైడ్"ో

అలోచిస్తావ్. ఏకంత అధికారం, అధిమానం పిల్లం మీద వుందో నాకు అలాగే ననుకోరాదు. పిల్ల లిద్దరు ఒక్కచోట, ఒక్కటిగా పెరగాలని నేను తాపత్రయ పడుతున్నాను. దానికి రంగులు పూసి బూతద్దాల్లో చూడటానికి ప్రయత్నం చేయక. అనాడు దివ్యని నీనుండి వేరు చేయాలన్న దురూహతో నేనాపని చేయలేదు. నువ్వు అనవసరంగా అపార్థం చేసుకొని, చిన్న విషయాలు పెద్దవి చేసుకొని నాకు దూరంగా పారిపోయావు."

"జను. నేనే చిన్న విషయాలు పెద్దవి చేసుకొని పారిపోయాను. పోన్లేం 'నాకు డబ్బు వ్యామోహం' అన్నారు అనాడు కాదనలేదు. నాకు 'తల్లి పేను లేదన్నాడు' వేదించలేదు. ఇప్పుడు మీతో నేనేం వాదించడలుచుకోలేదు. మన దారులు మనకు తెలియకుండానే వేరయ్యాయి. ఇప్పుడిక మీనుండి చాలా దూరం వచ్చాక, నన్ను వెనక్కు తిరిగి రమ్మని అడగకండి. నేను రాలేను."

"సరే స్వాతి! నీలో మార్పు కోసం ఎదురు చూడటం తప్పించి నేనేం చేయలేను. ఆ రేపు 'దివ్య' పుట్టినరోజు. బాబుని రేపు అంతా అక్కడే వుండుకుందామని దివ్య మనసు పడుతోంది. తల్లిగా దాని కోరిక తీర్చటం నీ బాధ్యతను కుంటే నువ్వు 'బాబు'ని వంపించు. నిన్ను రమ్మని చెప్పినా, నాకా అదృష్టం వుండదని నాకు తెలుసు. వస్తాను. గుడ్ నైట్!" అంటూ బాబుని బలవంతంగా స్వాతి చేతి కందించి అతను వెళ్ళిపోయాడు.

స్వాతి బాబునెత్తుకొని అన్యమనస్కంగా అలోచిస్తూ అలాగే నిలబడిపోయింది.

22

మరునాడు స్వాతి హాస్పటల్ కి శిలపుపెట్టి ఇంట్లోనే వుండిపోయింది. బాబుని ఆయా వచ్చి కుమార్ వాళ్ళింటికి తీసుకెళ్ళింది స్వాతి ముఖావంగా వంపింది.

సాయంకాలం ఒక నిశ్చయానికి వచ్చి లేచి గబగబ తలదుప్పుకొని, చీర మార్పుకొని డాక్టర్ కుంకుర్ ఇంటికెళ్ళటానికి రెడి అయింది స్వాతి!

కాలింగ్ బజ్జర్ నొక్కగానే, రాణి వచ్చి తలుపు తీసింది రాణివాళ్ళు ఉద్యోగరీత్యా, భిరాయ్ తో వుంటున్నారు. ఏదాది కొకసారి చుట్టూ చూపుగా వచ్చి చూసి పోతుంటారు. ఆమెకు స్వాతితో సరిచయం కాస్త పెరిగాక, ఇదివరకులా స్వాతి తన జీవితాన్ని ధ్వంసంచేసి మనిషి కాదని గ్రహించింది.

"వాల్డో రాణి. ఎప్పుడోచ్చారు?"

"వాలుగురోజులైంది."

"మీ బాబు ఏమంటున్నాడు?"

"ఏముంది. అల్లరి పెరుగుతోంది. ఒక్క ఉదం తీరుబడివుండదు వాడితో. ఇప్పుడే మా వారితో బయటకెళ్ళాడు."

"అంకుల్ లేరా?"

"ఉన్నారు. పూజ చేసుకుంటున్నారు. చెప్పినా, మీరు వచ్చినట్లు."

"వద్దు. నేను వెయిట్ చేస్తాను."

"అయితే. అలా తోటలోకి రండి. ఈమధ్య మామయ్యగారు బెంగళూరునుంచి, ఊటీనుంచి

కూడ పూం చెట్టు విషయంలో శ్రద్ధ చూపించేది. ఇప్పుడు ఏం చేస్తోందో? అప్పుడప్పుడు తను, తన పిల్లలతో తీయించుకున్న కలర్ ఫోటోలు వంపుతూ, అక్కడ జీవితాన్ని పూరిస్తూ ఉత్తరాలు వ్రాయటం తప్పించి, ఏ ఉత్తరంలోను 'ఇండియా రావాలని' వుండనికూడ వ్రాయదు. కొంతమంది ఎంత తేలిగ్గా నైన బంధాలు తెంపుకోగలరు.

"నిమిటి అలోచిస్తున్నాను. ఇలా రండి... ఇవే కొత్తగా నాటిన చెట్లు" అంటూ రాణి

మొక్కలేవో తెప్పించి నాలుగు చూద్దురుగాని..." అంటూ రాణి స్వాతిని తోటలోకి తీసుకువెళ్ళింది.

డాక్టరకుంకుర్ కి చెల్లమీద వున్న శ్రద్ధ మూలంగానో, మరే కారణంవనో తెలియదు, వారి తోటంతా రంగు రంగుల పూలతోమ, కూర పాదుల తోమ ఎన్నడూ కళకళలాడుతూ వుంటుంది. స్వాతికి తన చెల్లెలు కారద గుర్తు వచ్చింది. కారద

చెబుతుంటే, స్వాతి ఆలోచనలను విడిచి చెల్లవైపు చూసింది.

వచ్చులాటిలు మొగ్గులు విడచున్నాయి ఆరెంట్ గులాబీ ఆ రోజే విచ్చినట్లు కళకళలాడిపోతోంది. మిగిలిన చెల్లు కొన్ని పూలతోను మరికొన్ని మొగ్గులతో వున్నాయి.

“వై జాగ్ వెళ్ళివచ్చావా!”

“లేదు” అంది ముఖవంగా రాణి.

“వెళ్ళేటప్పుడు వెళతావా!”

“ఉహూ. నన్ను చూడాలన్నప్పుడు అమ్మా, నాన్న అక్కడకి వస్తారు.”

“అదేం. మీకు దారే కదా. దిగిపోవడం!”

“అక్కడికి వెళితే ఏవో చేదు జ్ఞాపకాలు నన్ను చుట్టుముడుతాయి. అందుకని వెళ్ళను. అమ్మా, నాన్న రమ్మని బలవంతపెట్టరు.”

స్వాతి సానుభూతిగా విని ‘పూ’ కొట్టింది ఇద్దరు లోపలికి వెళ్ళేసరికి డాక్టరంకుల్ పూజ ముగించుకొని హాల్లో కూర్చునివున్నారు.

“మీరు సాయంకాలాలు కూడ పూజ మొదలెట్టారా అంకుల్!”

“లేదమ్మా పూజేం కాదు. కొత్తగా మెడిటేషన్ స్టార్ట్ చేసాను. ఏమిటి నువ్వు బొత్తిగా ఇటువైపు రావటంలేదు, చాలా బిజీగా వున్నావా!”

“లేదంకుల్ ఏమిటో బయటకు కదలటానికి బద్ధకం” అంది.

“రుక్కీటికి ఫోన్ చేస్తే ఫూఫ్ లేదని తెలిసింది. ఏ పూరు వెళ్ళిందేం?”

“థిల్లి వెళ్ళారు మొన్ననే బహళా ఇంకో వారం వరకు రాకపోవచ్చు.”

“జానుకదూ నేను వెళ్ళాల్సిందే ఏమిటో నాకీ వయసులో ఎక్కడికీ వెళ్ళాలని లేదు. ఏదో సాయంకాలాలు తోట చూసుకుంటూ, ఇలా మెడిటేషన్ చేస్తూ ప్రకాంతంగా గడపాలని వుంది. నా హాస్పెటల్ వ్యవహారాలు ఇప్పుడు పూర్తిగా మధుయే చూస్తున్నాడు. ఎప్పుడైనా వెళతాను.”

“బాగుంది అంకుల్. ఎవరికైనా ఇలా పీన్ ఫుల్ గా రిటైర్మెంట్ చాలా మంచిది.”

రాణి టీ, బిస్కెట్స్, కేక్స్ తెచ్చి సర్వీస్ చేసింది.

“అంకుల్. ఆ మధ్య మీరు మీకు తెలిసినాయన వరంగల్లో సర్కింగ్ తెరుస్తున్నాడు, లేడీ డాక్టర్ కావాలని, నాతో అన్నారని గుర్తుండా.”

“ఆ గుర్తుంది. కానీ నేనెవరినీ సజెస్ట్ చేయలేదు. బహళా అతని ఎవరో అసెయింట్ చేసుకొని వుంటాడు. ఏం. ఎందుకు అడుగుతున్నావ్!”

“నాకే కావాలి అంకుల్! ఫర్ యే చేచ్!”

“ఏమిటి స్వాతి. నీకీ ఉద్యోగం బాగాలేదా. మళ్ళీ మారటం ఏమిటి. చక్కని సర్కింగ్ హావ్. తల్లిలా చూసుకొనే రుక్కీటి, మంచి క్వార్టర్ అన్నీ అమర్చినట్లు దొరికితే హాయిగా ఆ ఉద్యోగంలో సెటిలవ్వక, మరో ఉద్యోగమా! వేరే కారణం ఏదైనా వుందా!”

“లేదంకుల్! నాకే ఈ చోటు బోరుకొట్టింది. చాలామంది సర్క్లస్. దానిలో ఆవరేషన్ చేసే అవకాశాలు లేవు. ఎప్పుడు ఓ. పి. తప్పించి మరో మార్పు లేదు.

18—అంశం, అవసరం 29—10—82

దాంపత్య సంగీతం

బోరోగా వుంది...” స్వాతి చాలా కారణాలు పోగుచేసి చెప్పింది.

డాక్టరంకుల్ ఆలోచనలో పడ్డాడు.

స్వాతి ఇలాగే మరి రెండు, మూడు కారణాలు వివరించి చెప్పింది. కానీ కుమార్ వచ్చాడన్న విషయం పారపాటున కూడ బయట పెట్టలేదు.

కుమార్ నుండి తప్పించుకోవటానికి మరో ఉద్యోగావ్వేషణ అని తెలిస్తే, డాక్టరంకుల్ చివాట్లు వేసి అక్కడే వుండమని వలతో ఇవ్వటం తప్పించి మరేవిధంగా హెల్ప్ చేయడని స్వాతికి బాగా తెలుసు “సరేనమ్మా! రేపాకసారి అతనికి ఫోన్ చేసి కనుక్కుంటాను. ఇంకా ఆ హాస్ట్ ఖాళీగా వుంటే నీకు తప్పకుండా వస్తుంది.”

“థాంక్స్ అంకుల్ ఈ విషయం మళ్ళీ పోవద్దు.”

స్వాతి బయటకొచ్చేసరికి సన్నని జల్లు ఆరంభించింది.

“స్వాతి! కొంచెంసేపు వుండు. అబ్బాయి కారు తీసుకొని బజారు వెళ్ళినట్లున్నాడు. రాగానే నిన్ను డ్రాన్ చేస్తాడు. వర్షం కురిసేలావుంది” అంటూ డాక్టరంకుల్ చెప్పినా స్వాతి, “పరవాలేదు. అంతగా అయితే ఆటోలో వెళతాను” అంటూ బయటకొచ్చేసింది.

ఆమె మనసు ఇప్పుడు ప్రకాంతంగా వుంది. ఏదో ఒక ఉద్యోగం దొరికితే బాగుండు. కుమార్ నుంచి దూరంగా వెళ్ళాలి. అతనికి నిర్మలమైన ప్రేమవుంటే అదే తమిద్దర్నీ కలుపుతుంది. అంతే కానీ, ఇలా అతని కళ్ళు ఎదురుగా వుంటూ, ఇద్దరి మధ్య చికాకులు పెరగటం మంచిదికాదు. అతనికి పిల్లలమీద వున్న వివరీతమైన ప్రేమ తనకు తెలియండికాదు. వాళ్ళను వదులుకోవటం ఇష్టం లేక తన కోసం అతను సాకులాడవచ్చు తనకీ, అతని నుండి పరిపూర్ణమైన ప్రేమకావాలి. తిండి, బట్ట కోసం భర్తమీద ఆధారపడాల్సిన అవసరం తనకు లేదు. ఆ విషయం అతను గ్రహించేదాక, తను

అతనికి సాధ్యమైనంత దూరంగా వుండటమే చాలా మంచిదనిపెట్టింది.

వర్షం రాను రాను పెరగటంతో కొంగుతీసి తలనిండా కప్పకొని, గబగబ బన్స్టాప్ వైపు అడుగులు వేసింది. ఆటో ఒకటి వెళుతుంటే చేయి వూపింది. కానీ ఆటో జోరుగా వెళ్ళిపోయింది. బన్ కోసం ఓపిగ్గా నిరీక్షించటం తప్పించి ప్రస్తుత పరిస్థితిలో సరేది చేసేది లేదనిపించింది స్వాతికి. డాపెడా కొడుతున్న జల్లుకి స్వాతి పూర్తిగా తడిసి ముద్ద అయింది.

అలాగే ఒక బుక్కుంటూ ఇంటికి చేరింది స్వాతి! వీధి వరండాలో ‘బాబు’ని ఎత్తుకొని నిలబడ్డ ఆయాని చూసి, “నీవచ్చి ఎంతసేపైంది ఆయా! బాబు చాలాసేపు చలిగాలిలో వున్నాడా!” అంది ఇంగారుగా స్వాతి.

స్వాతిని చూస్తూనే మీదకు దూకాడు బాబు “వుండరా. చీర మార్చుకురాని.” అంటూ స్వాతి ఆయా చేతిలోనే వుంచేసి లోపలికి వెళ్ళి పోయింది.

“మీకోసం బాబు ఏడుస్తుంటే, తీసుకోవ్వా నమ్మా! తీరా వస్తే మీరు లేరు. వెనక్కు తీసుకెళదా మనుకుంటే వర్షం పట్టుకుంది.” అంది వివరిస్తూ ఆయా

“బాబు అన్నం తిన్నాడా?”

“లేదమ్మా కేక్స్, స్వీట్స్ తిన్నాడు అన్నం తినమంటే వద్దన్నాడు.”

“సరేలే. నువ్వెళ్ళు.”

ఆయాని పంపి, నిద్రపోతున్న బాబుని పడుకో బెట్టి, పక్కనే కూర్చుంది. వర్షంలో తడవటం వలన, తలనొప్పిగా వుంది. పంట చేసుకొని భోజనం చేసే ఓపికలేక అలాగే పడుకుంది.

* * *

స్వాతి మరునాడుకూడ హాస్పెటల్ కి వెళ్ళలేక పోయింది తలనొప్పి ఆమెను పూర్తికే వదలలేదు, జ్వరంతోకీ దింపింది. దానికితోడు ‘పనిపిల్ల’ రాలేదు. బాబుకి మాత్రం ఎలాగో ఓపిక చేసుకొని, అన్నం తినిపించి కళ్ళు మూసుకొని పడుకుంది. సాయంకాలం అవుతున్నకొద్దీ జ్వర లక్షణాలు ఎక్కువైయ్యాయి. బాబు తల్లి పక్కనే కూర్చుని బెంగగా, చూస్తున్నాడు.

ఇంతలో దివ్య బాబుతో అడుకోవటానికి వచ్చింది బాబు దివ్యను చేయి పట్టుకొని లాక్కెళ్ళి జ్వరంతో మూలుగుతూ పడుకున్న తల్లిని చూపించాడు.

స్వాతి, దివ్య రాకను గమనించింది. బాబుని ఎక్కడికైనా పంపిద్దాం అన్న ఆలోచనతో వున్నదేమో, దివ్యని చూడగానే, నిశ్చింతగా అనిపించింది. తను ఈ జ్వరంలో వాడి అలసా, పాలన చూడలేదు. ‘ఈ ఒక్కరోజు ఏ ప్రాండ్ టెంట్ నా పంపాలన్న’ నమస్సు లేదు అనుకొంది.

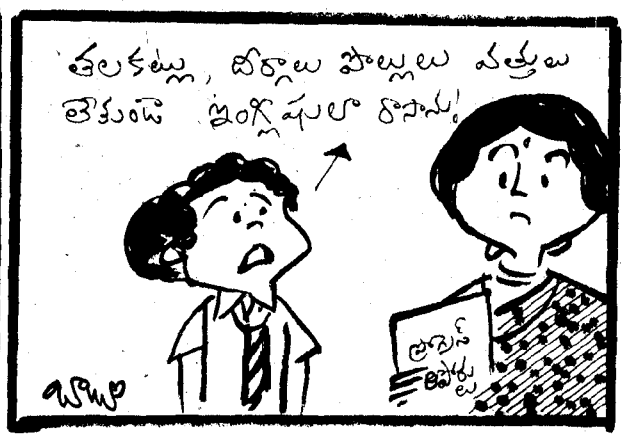
“దివా! బాబుని తీసుకెళ్ళు. ఈ రోజు మీ ఇంట్లోనే వుంచుకో, రేపు పంపుడుగానివి” అంది ఓపిక చేసుకొని.

దివ్య సంతోషానికి అంతులేదు. బాబు చేయి వుచ్చుకొని “అలాగే ఆంటీ” అంటూ అనందంగా వాళ్ళంటికి లీనుకెట్టింది.

కుమార్ ఆ రోజు కేసేన్ చాలా వుండి,

మేకప్ వల్ల మొటిమలు!

మేకప్ వలన చర్మవ్యాధులు రాగలవని డాక్టర్లు చాలా కాలంగా హెచ్చరిస్తున్నారు. దీనిని నిరూపిస్తూ ఇటీవల మరో సంఘటన వెలుగులోకి వచ్చింది. పశ్చిమ జర్మనీలో ఆరేళ్ళ బాలికకు ముఖంపై మొటిమలు వచ్చాయి. సాధారణంగా మొటిమలు యువ్వనం అడుగుపెట్టే రోజుల్లో కనిపిస్తుంటాయి. కానీ ఆ అమ్మాయి వయస్సు కేవలం ఆరేళ్ళ యువ్వనం వచ్చే వయసు కాదు. తీరా విచారిస్తే, ఆ అమ్మాయి బుగ్గలకు ఎరుపు రంగు వాడేదని తెలిసింది. ఆ అమ్మాయికి మొటిమలు రావడానికి అదే కారణమని డాక్టర్లు చెప్పారు. అంతేకాక ప్రయోగశాలల్లో జంతువులపై జరిగిన పరిశోధనల్లో కూడా ఇది నిజమని తేలింది.

అలవ్యంగా వచ్చాడు. రుక్మిణీదేవి పూర్వో లేక పోవటం, స్వాతి హతాత్తుగా తెంపు పెట్టుటంతో అతనికి పని ఒత్తిడి ఎక్కువైంది. స్వాతి ఎందుకు తెంపు పెట్టిందో అతనికి అర్థం కాలేదు. ఇంటి కొచ్చేసరికి బాబు, దివ్య ఆడుకుంటూ కనిపించారు. అది చూడగానే అతని శ్రమ అంతా పోయింది. కాని హతాత్తుగా స్వాతితో అతనికి అంతకు ముందు అయిన వివాదం గుర్తు వచ్చింది.

“బాబుని ఇంకా పుం చు కు న్నా వే మ్మా! పంపేయకపోయావా!” అన్నాడు కుమార్.

“ఏం ఫరవాలేదు డాడీ! బాబుని ఈరోజు అంతా ఇక్కడే వుంచుకోమన్నాడు ఆంటీ!” అంది దివ్య నిర్లక్ష్యంగా.

‘స్వాతిలో ఎందుకంత హతాత్తుగా మార్పు వచ్చిందా’ అనుకుంటూ అతను లోపలికి వెళ్ళి పోయాడు.

అయితే బాబు నిద్రపోటానికి చాలా పేచీ పెట్టాడు ‘అమ్మ కావాలి’ అంటూ.

కుమార్ ఎత్తుకొని తిప్పినా బాబు ఏడుపు అవలేదు.

“దివ్య! ఇంక లాభంలేదు. నాళ్ళ అమ్మ దగ్గర పదిలేసి వస్తాను.”

“పద్దు డాడీ. ఆంటీకేమో జ్వరం కదా! పాపం ఎలా చూసుకుంటుంది.”

“జ్వరమా?”

“బాబు డాడీ. సాయంకాలం నేను వెళ్ళానే... అమ్మకు పడుకునే వున్నాను.”

“మరి రాగానే నాకు చెప్పలేదే?”

దివ్య మాట్లాడలేదు. అందులో ఇంక ఖంగారు పడాలన్న విషయం ఏముందో అచిన్న మనసుకి తట్టలేదు.

అందుకే కాదోలు స్వాతి తెంపుపెట్టింది. బహుశా జ్వరం మరి ఎక్కువగా వుండవలసివచ్చి, లేకపోతే, బాబుని ఇలా పంపడు, అనుకుంటూ కుమార్ ఆయాని ఏలించి బాబుని అప్పజెప్పి గబగబ స్వాతి వుంటున్న క్వార్టర్ వైపు వెళ్ళాడు.

తలుపులు దగ్గరగా వేసి వున్నాయి. లోపలంతా చీకటి. లైట్ మేసుకోనే ఓపిక కూడ ఆమెకు లేదు కాదని గ్రహించాడు. గదిలో లైట్ వేసి స్వాతి పడుకున్న మంచం దగ్గరకు వెళ్ళాడు. స్వాతి కళ్ళు మూసుకుని వున్నారనిచూచి అలాగే పడుకుంది.

29-10-82 - - - - - 29

కుమార్ ‘స్వాతి, స్వాతి’ అని రెండు మూడుసార్లు పిలిచినా ఆమె ‘పూ’ అనలేదు.

అతను మరేమీ అలోచించక, స్వాతిని రెండు చేతుల్లో ఎత్తుకొని బయటకు నడిచాడు.

23

స్వాతి రెండు మూడు రోజుల వరకు ‘పై టెంపరేచర్’తోనే వుంది. ఆమె ఎక్కుడున్నది, ఎవరెవరు వస్తున్నది ఇవేవి గమనించే స్థితిలో లేదు. కుమార్ ముఖ్యమైన కేసులు చూపిస్తూ, స్వాతి దగ్గరే గడుపుతున్నాడు సాధ్యమైనంతవరకు. బాబు మెల్లగా ఆయాకి, ఆ ఇంటో పరిసరానికి అలవాటు పడ్డాడు. దానికితోడు తల్లికూడ అక్కడే వుండటం వలన. బాబు బెంగ తగ్గింది.

కారడ కీ విషయం తెలియగానే వచ్చింది. స్వాతిని ఆ పరిస్థితుల్లో చూసాక, ఆమె మనసు బాధతో మూలిగింది. ఆమె కోరి ‘నైట్ డ్యూటీ’ వేయించుకొని, పగలంతా స్వాతికి సేవచేస్తూ గడిపేది. ఆమె దృష్టిలో స్వాతి ఒక ‘దేవతామూర్తి’ ఆమె కేమాత్రం సాయపడినా కారడకి అనిర్వచనీయమైన ఆనందం కలుగుతుంది.

రెండు మూడు రోజుల తరువాత స్వాతి మెల్లగా కళ్ళు తెరిచింది. టెంపరేచర్ పెద్దగా తగ్గకపోయినా, ఆమె కాస్త స్పృహలోకి వచ్చినందుకు అందరూ సంతోషించారు.

స్వాతి మొదట్లో తాను హాస్పిటల్లో వున్నా ననుకొంది. కాని గాలికి పూ గు తు న్న పింక్ కలర్ డి. సి. ఎవ్ కర్టెన్స్, అప్పుడే కోసుకోచ్చి అ మ ర్చి న ట్లు న్న ఫ్లవర్ వేజ్ తోని తాజా పూలు, మెత్తని ఫోక్స్ పరుపు ఇవేవి ఆమెకు హాస్పిటల్ వాతావరణంలో అప్పించలేదు. కారడ చెప్పటం ద్వారా తను ఎలాంటి పరిస్థితుల్లో కుమార్ ఇంటికి చేరింది గ్రహించింది. అయితే ఆమెకు మనోవేదన ఎక్కువైంది. ఎంత దూరంగా అతని నుండి పారిపోదామనుకున్నా, పరిస్థితుల ప్రభావం వలన అతనింటికే చేరక తప్పలేదనుకుంది.

అయితే కుమార్ శ్రద్ధగా టైమ్ ప్రకారం ఆమెకు మందు లివ్వటం, ఆషేఖా వలకరించటం, ప్రేమగా పిల్లలిద్దర్నీ కూర్చోపెట్టుకొని కబుర్లు చెప్పటం - ఇవన్నీ ఆమె మనసుని ఏమాత్రం మార్చలేకపోయాయి! ఇవన్నీ రోకం కోసం డ్యూటీలా అతను చేస్తున్నాడేమో అన్న భావమే ఆమెకు కలిగేది.

దివ్య స్వాతిని ‘అమ్మా’ అని పిలవటం ప్రారంభించింది. అది గమనించి, స్వాతి చిన్నగా నవ్వుతూ, “ఏం నన్ను ఆంటీ అని పిలవటంలేదు.” అని అడిగింది. దివ్య ‘అమ్మా’ అన్నందుకే ఆమె కెంతో హాయిగా అనిపించింది.

“బాబుకిలాగా నాకు నువ్వే అమ్మవని డాడీ చెప్పారుగా. అంతేకాదు, బాబు నాకు తమ్ముడట, ఇంకెవ్వడు ఇక్కడే వుంటాట్ట. నాలో స్కూలుకి వస్తాట్ట...” అంటూ దివ్య మురిసిపోతే చెప్పకు పోతోంది.

స్వాతి కా మాటల వెనక కుమార్ ఏదో మనసులో వుంచుకొని ఇదంతా చేస్తున్నాడనిపించింది. తన అభిప్రాయం ఏదీ తెలుసుకోకుండానే, అతను తనివ్వడం వచ్చినట్లు పూసించుకోవటం ఆమెకు నచ్చలేదు. “అతని ఉద్దేశ్యం ఏమిటో, తనివ్వడు దిక్కులేని పరిస్థితుల్లో అతనింటికి చేరింది కదా! ఈ వంకతో ఇక్కడే వుంచుకో వచ్చా!”

అనేక రకాల అలోచనలతో ఆమె మనసు చాలా గందరగళంగా తయారైంది. ఆ రోజు రాత్రి టెంపరేచర్ మళ్ళీ పెరిగింది.

“ఈ రోజు మళ్ళీ జ్వరం పాచ్చిందే!” అన్నాడు కుమార్.

“మిత్రండుకీ శ్రమ. నన్ను హాస్పిటల్లో చేర్చించండి. అక్కడ నర్సులు చూసుకుంటారు. బహుశా ఈ జ్వరం తగ్గటానికి రాలేదేమో! నన్ను ఈ రోకం నుండి పంపటానికే వచ్చిందేమో!” అంది స్వాతి నిర్నివృత్తంగా.

“అలా అనకు స్వాతి! రెండు మూడు రోజుల్లో తప్పకుండా నార్మల్ కే వస్తుంది.”

“అయినా నన్నెందుకీక్కడకు తీసుకోవారు. హాస్పిటల్లోనే చేర్చాలింది.”

“నా కళ్ళముందర విన్ను చూస్తుంటే కలిగే తృప్తి, ఆ హాస్పిటల్లో విన్ను వదిలేస్తే కలుగు తుందా? అయినా నేనేమై నా పి్కు లోటుచేస్తున్నానా, మాటి మాటికి హాస్పిటంటూవ్!”

“... ..”

“మనసు ప్రశాంతంగా వుంచుకో స్వాతి. జ్వరం తగ్గింటే అదికూడ కొంత సహాయ పడుతుంది” అని చెప్పి, కుమార్ అక్కడ నుంచి వెళ్ళిపోయాడు.

(ఇంకా వుంది)

నే చెప్పారే అన్నా తీసుకోవట్లేదు." చేతుల్లోని రకరకం బొమ్మలను చూసిస్తూ అన్నాడతను. ఒక్క ఊణం తటవలాయించి "తీసుకో బాబు" అంది సుజాత. ఏమంటుందోనని అందోళనగా చూస్తున్న చైతన్య ముఖం సంతోషంతో వెలిగిపోయింది.

"హల్లో! రజనీ, ఇక్కడున్నావా? నీకోసమే వెతుకుతున్నాను." 'రజనీ' ఇతని పేరేమో! అని అనుకుంటున్న సుజాతకు ఒక సమస్య తీరిపోయి నట్లనిపించింది.

"ఇహ చాలించు! నిన్ను నమ్ముకుంటే ఇంతే! 'సిక్స్ క్లాక్'కి వస్తానని చెప్పి ఇప్పుడ రావడం. ఇంకోసారి చచ్చే నమ్మను" అన్నాడు రజనీ.

"బాబూ! ఈసారికి ఊపించెయ్, మరోసారి ఇలా చెయ్యను. నువ్వు చస్తే నామీద నమ్మకం పెట్టుకొనే వాళ్ళుండరు. కాబట్టి నువ్వు కలకాలం బ్రతికుండా!" అంటూ నవ్వుతున్న సుదీర్ ను చూపించి. "వారే ఈ సత్యవాక్కురి పాలకులు! ఖర్మకాద్దీ నాకు దొరికారు" అంటూ పరిచయం చేశాడు రజనీ సుజాతకు.

"నమస్కారం" అంటున్న సుజాత చైపు తిరిగి "మీరు మాత్రం నా సత్యవాక్కురిపాలనపై అనుమానం పెట్టుకోకండి; కొత్తవాళ్ళు పాతవాళ్ళు అని లేకుండా, ఎక్కడ ఎలా మాట్లాడాలో తెలియదు, వెదకను" అంటున్న సుదీర్ మాటలకు హాయిగా నవ్వేశాడు రజనీ. వాళ్ళ నవ్వుకు శృతి కలిపింది సుజాత.

* * *

పుస్తమి వెన్నెల విరగి కాస్తోంది. ప్రకృతి కన్య వెన్నెల కిరణాలతో తడిసి పరవశించి చల్లగాలితో సరాగాలాడుతోంది. అణువణువునా అందం పొంగుతోంది. చూసే వారికి అంతరాంతరాల్లో అనురాగం వెల్లివిరుస్తోంది. కలువల్ని మ తెక్కించే ప్రయత్నంలో చంద్రుడు తన శక్తిసంతా విమోచి గిస్తున్నట్లు వెన్నెల ఊణ ఊణానికీ చిక్కుబడుతోంది. పిట్టగడ్ అంచు పైపై కెగ బాతుతున్న సన్నజాజి తీగపై తుమ్మెద ఒకటి అచ్చడే పూస్తున్న సన్నజాజులతో సరాగాలాడుతోంది. పిల్లగాలి తోడుతో ఆ పూబాల, తుమ్మెదతో 'నీకు దొరుకుతానా!' అన్నట్లు, అటూ ఇటూ పూగుతోంది.

మనసంతా ఏదో అయిపోతూ మత్తులో సోలిపోతోంది. 'రజనీ కన్య'ను పాలిస్తున్న ఆ నెల రాజులో ఏదో రూపం ఆకృతి దాల్చుతూ, కనిపించి కనిపించనట్లు కనిపిస్తోంది రజనీకి. కాలం స్తంభించింది. కళ్ళుండి వెన్నెల, మనసునిండా వెన్నెల. ఆ రూపం...అవును...అమె...నవ్వుతోంది. సంపెంగ పువ్వులాంటి ముక్కు, క్రింద మధువులు జాలువారే ఎర్రని అధరాలు, విచ్చుకున్న అధరాల మెనుక మల్లెమొగ్గల లాంటి పలువరుస. అంతా తెల్లగా ... వెన్నెలలా ... చల్లగా నవ్వుతోంది.

ఇదేమిటి ఏదో ఝంఝామారుతం, చెవుల్లో మోగుతోంది. అబ్బా! ... ఆ రూపం ... ఆరే అదృశ్యమై పోతోంది. అబ్బా! ... రెండు చెవులు మూసుకున్నాడు. ప్రక్కకి తిరిగి చూస్తే దగ్గరగా సుదీర్ జిగ్జాగ్గా మోగిస్తున్నాడు గిటార్ ను.

'షుట్' గట్టిగా అరిచాడు. చెవుల్లో హోరు ఇంకా విసిరిస్తూనే వుంది.

"వామ్మయ్య! ఎంతగా పీలిచానో తెలుసా! వేరే ఉపాయం దొరకక ఇది తెచ్చాను" అంటూ గిటార్ ను అసి అన్నాడు సుదీర్.

"తీడితే తిట్టావ్ గాని కొంచెం నా మాటలు కూడావిను. ఆ తర్వాత ఎంత తిట్టివా నేను భరిస్తాను, సరేనా! ఇప్పుడు నువ్వెలా మారడానికి, అదే ఎంత పీలిచినా పలుకకుండా మాటలు రానట్లుగా వుండటానికి కారణం, నాకు తెలుసు" అన్నాడు సుదీర్.

మనసంతా అనవ్యస్తంగా చిరాగ్గా వుంది రజనీకి. పైనుండి సుదీర్ మాటలు ఇంకా విసుగుని కల్గిస్తున్నాయి.

నీలాకాశంలో ఒక ప్రక్కనుండి నల్లటి మేఘాలు కమ్మకొస్తున్నాయి. వాతావరణం అంతా స్థబ్ధంగా వుంది.

"నీలో ఈ రోజు కానవస్తున్న సంచలనానికి కారణం ఆమె కదూ!"

అప్పుడు - ఇప్పుడు

ఒకప్పుడు మన దేశంలో ఏ ప్రాంతంలో చూసినా కనిపించేవారు నాయకులు.

ఇప్పుడూ మన దేశంలో ఏ మూల చూసినా కనిపిస్తారు నాయకులు.

అయితే సేవా భావం రూపు గట్టిన ప్రజా సేవకులు పాత నాయకులు!

అధికార భావం రూపు దాల్చిన ప్రజా ప్రతినిధులు కొత్త నాయకులు!

- చల్లా రాధాకృష్ణశర్మ

"ఎవరు?"

"అదే ఇందాక ఎగ్జిబిషన్ లో నీతో మాట్లాడుతుండే..." అంటూ ఆగాడు సుదీర్.

"ఊణం క్రితం వరకూ తన మానస సంధాన్ని కల్లోల పరచిన ఆ రూపం... అవును ఆమెదే!" గుండె వేగంగా కొట్టుకుంటోంది.

"అవును... చైతన్య మమ్మీ" అంటూ ఆగాడు రజనీ.

"చైతన్య మమ్మీ ఏమిటోయ్, సుజాత. పేరు కూడా తెలిసే? సరిపోయింది." నవ్వుతూ అన్నాడు సుదీర్.

"సు...జా...త" అన్నట్టుగా గొణిగాయ పెదవులు.

"నీకెలా తెలుసు?" అమాయకంగా అడిగాడు రజనీ.

"ఆమె పేరే కాదు, ఇంకో విషయం కూడా తెలుసు, ఆమె భర్త సోయాడు. సాంఘికంగా

చెప్పిలంటే ఆమె విధవ. వాళ్ళ పూరి నుంచి వచ్చి ఇక్కడ ఏదో కంపెనీలో ఉద్యోగం చేస్తోంది అంతకంటే ఎక్కువగా ఆమె గురించి తెలుసుకోవలసిన అవసరం రాలేదు నాకు," అంటూ ఆగాడు సుదీర్

నీలాకాశాన్ని అప్పటి వరకూ యదేచ్ఛగా పరిపాలించిన నెలరాజును కారుమబ్బులు పూర్తిగా ఆక్రమించేశాయి. వెన్నెలను కోర్కెయ్యి ప్రకృతి భోరు మంటోంది. పిల్లగాలి కాస్తా తుపాను గాలిగా మారింది. పిట్టగడ్ పై తీగ గాలికి అల్లాడుతోంది. ఊపిరి బరువై పోతూంది. మనస్సులో ఏదో దిగులు ఆక్రమించుకుంది. గాలికి నేల వాలిన నైట్ లిఫ్ట్ ను సుదీర్ నిలబెట్టి ఏదో ఊతగా పెడుతున్నాడు అంతకుముందు పరిమళాలు విరజిమ్మిన సన్నజాజులు నేలపై సుదీర్ కాళ్ళకింది నలిగిపోతున్నాయి.

"పద పద, వర్షం వచ్చేటట్లుంది గదిలో కెల్లాం" అంటూ వాచసు చుడుస్తూ సుదీర్ ను అనుసరించాడు రజనీ.

* * *

"మాష్టిరూ... అంకుల్. అంకుల్" ఆశ్చర్యంగా వెనుకకి తిరిగి చూశాడు రజనీ. చైతన్య రొప్పుతూ పరిగెత్తుకొస్తున్నాడు.

"అ. అ.. మెల్లగా రా, నేనిక్కడే నిలబడ్డారే," అని నవ్వుతూ వెనుకకు రెండడుగులు వేశాడు. దగ్గరగా వచ్చిన చైతన్యను ఎత్తుకొని ముఖంలోకి చూశాడు. పసితనపు అమాయకత్వం ఆ ముఖంలో దోబూచులాడుతుంటే, పౌడరుతో ఏదో భావం కలుక్కుమంది. ఎండకు కంది ఎర్రగా వున్న బుగ్గపై ముద్దు పెట్టుకున్నాడు. కర్రీస్ తీసి ముఖమంతా తుడిచాడు.

"అంకుల్ మీరెళ్ళిపోవారని త్వరగావస్తున్నాను. మళ్ళీ మీ యిల్లు నాకు తెలియదుగా, మీరెళ్ళిపోతే" ఆయాసం తీర్చుకోదానికన్నట్లు ఆగాడు.

చైతన్య సంబోధనకు ఆశ్చర్యపోతూ అడిగాడు.

"బాబూ! అంకుల్ అని ఎవరు పిలవమన్నారు?"

"ఓ అదా! మరేమో మమ్మీయే అలా పిలవమంది. ఏం, అలా పిలవకూడదా?" అమాయకంగా ముఖం పెట్టి అడిగాడు చైతన్య.

ఒక్క ఊణం గుండె లయకల్పింది. ఏదో తెలియని అనుభూతి మనసంతా నిండిపోయింది.

"అలా పిలవచ్చా మాష్టిరూ..."

"ఓ, అలాగే పిలువ బాబూ. నేనేమీ అనను" అన్నాడు వెంటనే.

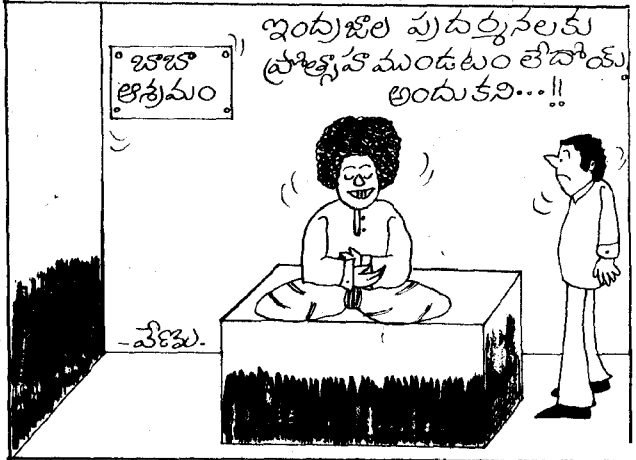
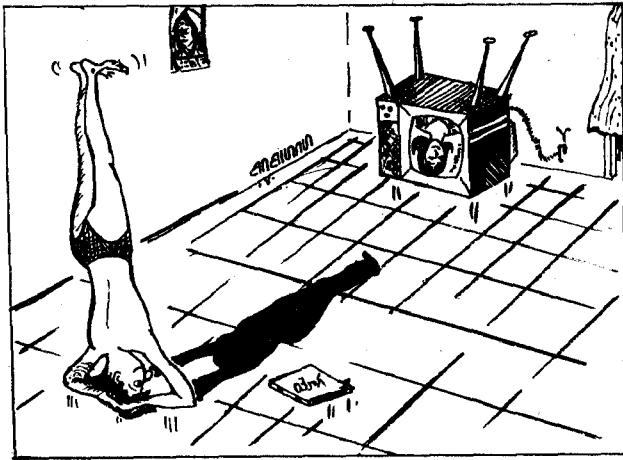
"అంకుల్, రేపు నా పుట్టిద్రోణ. మీరు తప్పకుండా రాలి!"

"ఓ, తప్పకుండా వస్తాను! అవునూ నీకెలా తెలుసు? నీ పుట్టిద్రోణ" అడిగాడు రజనీ.

"మమ్మీయే చెప్పింది. ఎవరోచెప్ప వద్దన్నది. మీతో కూడా చెప్పవద్దన్నది."

"నిజంగానా! మరి చెప్పవద్దన్నా వాలో ఎందుకు చెప్పా? మమ్మీ కొట్టరా!" ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు రజనీ.

"ముందు అలా చెప్పింది. కానీ కొట్టదు. అయినా మీరు వస్తారుగా, నన్ను ఏమీ అనదు" దీమాగా అంటున్న చైతన్యను చూస్తుంటే రజనీకి ఏమనలో తోచలేదు. ఎటూ తేలని ఆలోచనలు

మనసులో ముసురుకుంటుంటే మౌనంగా, మెల్లగా నడుస్తున్నాడు. చైతన్య మమ్మీ వద్దన్నా నాతో చెప్పుతున్నాడు. కాని సుజాత ఎందుకు ఆలా చెప్పి వుంటుంది? నేను రావడం ఇష్టం లేదేమో! మరి చైతన్యకేమి చెప్పింది? రజని ముఖం ఆలోచనలో వాడిపోవడం మానీ ఏమనుకున్నాడో చైతన్య "అంకుల్ మీరు రాకపోతే నేను మీతో మాట్లాడను" కోపం ఆదుర్దా మిలితమైన స్వరంతో అన్నాడు చైతన్య.

“అహ హా ఆలా కాదు. నేనప్పారే” సమాధాన పరిచే యత్నంతో అన్నాడు.

“ఇదిగో ప్రావిన్?” ప్రశ్నార్థకంగా చేయి వాసిన చైతన్యను చూసి—

“ప్రా...మి...న్” దృఢంగా అంటూ చైతన్య చేయి నందుకున్నాడు రజని.

* * *

ఒకవైపు ఆనందం వేరొకవైపు సందేహం మనసును మీటుంటే గేలు తీసుకుని రోనికి అడుగు పెట్టాడు రజని. నవ్వుని కాలిబాట, ఇరువైపులా రకరకం పూలమొక్కలు గాలికి తలలుపుతూ తనకు స్వాగతం చెప్పుతుంటే ముందుకు నడిచాడు రజని.

“టింగ్ టంగ్... టింగ్ టంగ్” కాలింగ్ బెల్ మోతకి చైతన్యకు అన్నం పెడుతున్న సుజాత పులిక్కిపడి వెళ్ళి తలుపు తీసింది. ఎదురుగా తెల్లటి పాంటుపై తెల్లటి బుష్‌షెర్టు టక్ చేసే నడుముకు నల్లటి బెల్టు వింతగా మెరుస్తుంటే చిరునవ్వుతో మెరిసే కళ్ళని తనవైపు కేంద్రీకరించి చిలిపిగా చూస్తున్న రజని.

అంకుల్ అంటూ ఉరికిమ్మన్న చైతన్యను రెండు చేతులతో పైకెత్తి గట్టిగా బుగ్గపై ముద్దు పెట్టుకున్నాడు రజని.

“మేనే మేనే హానీ రిటర్న్స్ ఆన్ ది డే, దివీక్ మై హార్టీ ప్రెజెంటేషన్ టు మై హార్టీ” అంటూ తను తెచ్చిన పెన్నును చైతన్య కిచ్చాడు రజని.

“చాలా బాగుంది అంకుల్! ఏదీ,” అంటూ రజని రెండు బుగ్గలపై నా ముద్దు పెట్టుకున్నాడు చైతన్య. (వక్కనే విలబడివున్నా తమ్మతాను మర్చిపోయి తన్నయత్నంతో మునిగిపోయింది సుజాత.

22—ఆగ్రహస్థితి—29—10—82

తిరిగిరాని వసంతం

“బాబూ! మమ్మీ మనకు స్వీట్స్ పెట్టదా!” అంటున్న రజని మాటలకు తేరుకుని చిరునవ్వుతో స్వీట్స్ తేవడానికి రోనికెళ్ళింది.

“మమ్మీ నోరు తెరువ్, అంకుల్ నోరు తెరువ్” అంటూ చైతన్య ఇద్దరికీ స్వీట్స్ అందిస్తూ కేరింతలు కొట్టసాగాడు. మధ్య మధ్యలో సుజాత విసుక్కివడం గమనించాడు చైతన్య.

“అబ్బ! ఈ గులాబీలు చాలా బాగున్నాయి” టేబుల్ పై రాగిగా పోసిన గులాబీల నుండి ఒక వువ్వును తీసి వావన చూస్తూ అన్నాడు రజని.

“అంకుల్ అమ్మీ మా తోటలోవే! ఇంకా చాలా పూలున్నాయి మా తోటలో, మమ్మీ అంకుల్ కు మన తోట చూపిద్దాం రావూ!” అంటూ తోటలోకి దారితీశాడు చైతన్య.

రకరకం పూల మొక్కలు, పూయని మొక్కలేదు. ఒకవక్క నందివర్కం మందార చెట్లు వక్కవక్కగా విరగవూసే ఆ తోటకే ప్రత్యేకతను తెచ్చిపెట్టాయి. నవ్వుజాతి, మల్లె వందిళ్ళ వందిరికి డట్టంగా అల్లుకుని తమకు, వందిరికిపున్న బంధాన్ని రోకానికి చాటుకున్నాయి. ఒక్కొక్క పూవుని చూస్తూ, చైతన్య మాటలు వింటూ మెల్లగా నడుస్తున్నాడు రజని. (ప్రతి మొక్క ఆకులను పువ్వులను జాగ్రత్తగా చూస్తూ పరిగ్గాలేని కొమ్మలను నవరిస్తున్న సుజాత తెల్లటి చీరతో విరిసిన మల్లెవందిరిలా అనిపించింది రజనికి. పువ్వుల అందాలని సమాజంగా పొందిన సుజాతను తన్న యత్నంతో చూస్తుండిపోయాడు రజని.

“బాగా అనిపిస్తోయ్నా దెవ్. నిద్ర ముంచు కొచ్చింది! బాగా విసిగివాడమకుంటాను మిమ్మల్ని” అంది సుజాత బోజనం ప్లేటును వర్చుతూ.

“పిల్లలతో ఆడుకోవడం విమనిషించదు నాకు. నిజానికి అంతసేపూ ఈ రోకాన్నే మరచిపోవచ్చు అనిపిస్తుంది నాకు” అంటూ టేబుల్ పై వున్న పుస్తకాన్ని చేతిలోకి తీసుకున్నాడు రజని.

ఎలాగైనా ఇప్పుడే ఆడిగేయాలి! మనసెందుకో తొందరపెడుతుంది. కాని, ఏమంటుందో అని

సందేహం. ఏమైనా అనసీ; ఒక దృఢ నిశ్చయానికీ వచ్చాడు రజని.

చేతులు తుడుచుకుంటూ వచ్చిన సుజాతతో “మీతో ఒక ముఖ్య విషయం మాట్లాడాలి ఆలా కూర్చుంటారా” అన్నాడు.

ప్రసంగ దోరణి మారేసరికి ఆశ్చర్యపోయి మెల్లగా వక్కనున్న కుర్చీలో కూర్చుంది.

“నా గురించి మీ అభిప్రాయ మేమిటి?” సూటిగా వచ్చిన ప్రశ్నకు విస్తుపోయింది సుజాత.

“మీ కిష్టమైతేనే చెప్పండి. లేకపోతే లేదు” అన్నాడు.

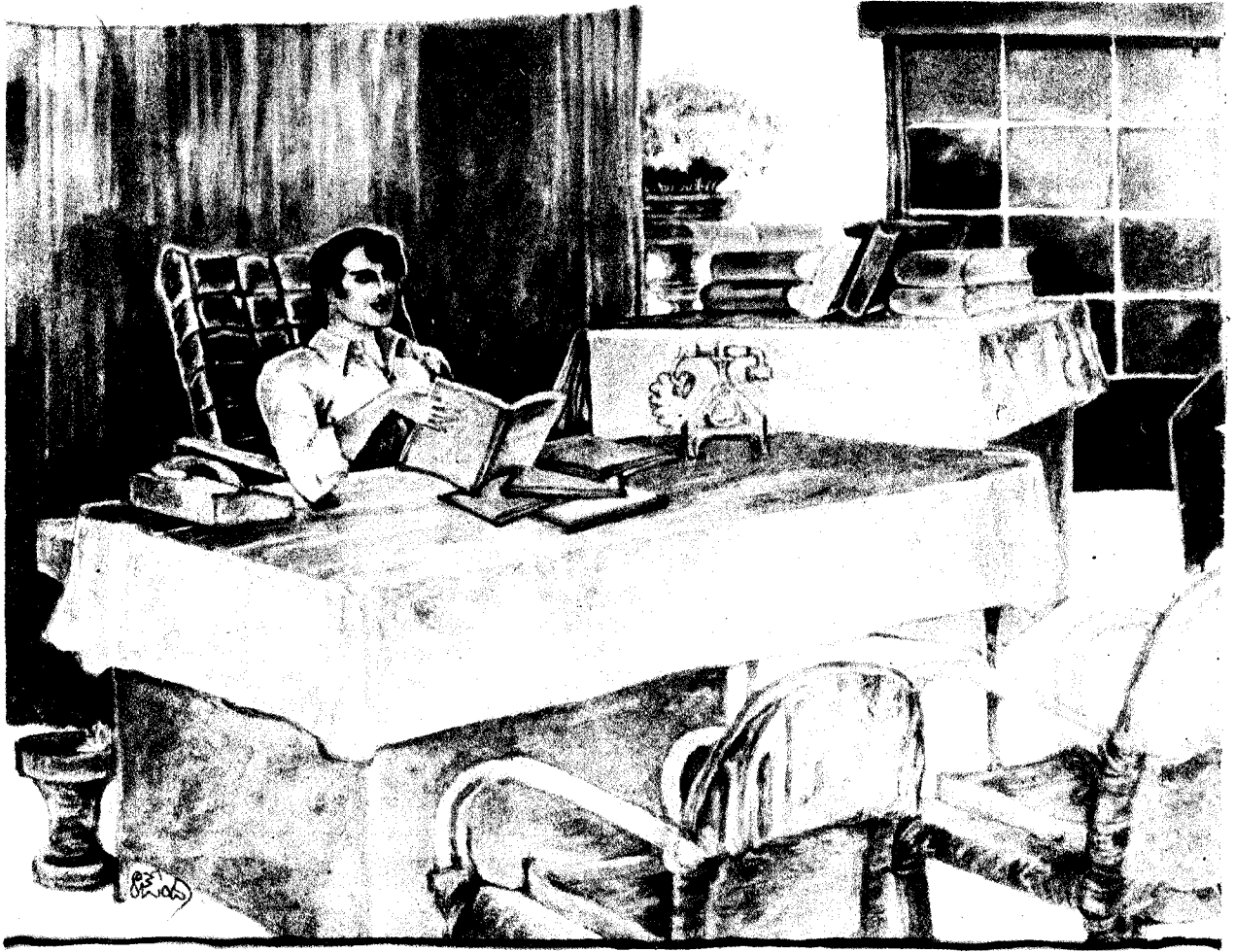
ఒక్కక్షణం తటవలాయించింది. “నాకు తెలిసినంతవరకూ మంచి మనసున్న మనిషి” మెల్లగా అంది.

“నేను మిమ్మల్ని ప్రేమిస్తున్నాను. మిమ్మల్ని పెళ్ళి చేసుకుంటాను మీకు అభ్యంతరం లేకపోతే! మీ గురించి పూర్తిగా తెలుసుకోకుండా ఇలా మాట్లాడుతున్నానని అనుకోవద్దు. నాకు అంతా తెలుసు. మీమీద జాలికొద్దీ నేనే నిర్ణయానికి రాలేదు. ఎందుకంటే నేనే నిర్ణయానికి రాకముందే మీ గురించి ఒక అభిప్రాయం ఏర్పరచుకున్నాను. ఇందులో నా స్వార్థం లేకపోలేదు. నేను మిమ్మల్ని హృదయపూర్వకంగా ఆరాధిస్తున్నాను. ఒక మంచి మనసు కోసం నేను చేస్తున్న అవ్వేషణతో, నా జీవితంతో ఇంతవరకూ అలాంటివారు తటస్థ పడలేదు. ఇకపోతే ఈ సంఘం, అది స్పష్టించే సమస్యల గురించి మీ అభిప్రాయాలు ఏ విధంగా వుంటాయో నేమహించగలను.”

“కాని... మీరు...” ఏదో చెప్పబోయింది సుజాత.

“మీరు తిరిగ్గా ఆలోచించుకోండి. ఇప్పుడేమి చెప్పవద్దు. రేపు పాఠ్యం తం పూవు” అంటూ లేచి వెళ్ళిపోతున్న రజనివైపు చూస్తూ నీరసంగా వెనక్కి వారిపోయింది సుజాత.

మనసు కకా వికలమైపోయింది. నిశ్చలంగా వున్న వరోచరం నీటిలో రాయి విరిసి సంచలం రేపెన్లు యింది. ఇన్నాళ్ళూ రజని పరిచయంతో మానసిక చైతన్యం పొందుతున్నట్లు నిస్సంతు డాచి ఫలితం ఇదని అనుకోలేదు. మెదడులో ఆలోచనల

ప్రకృతి అందములతో వసంతంలా విరగిబూసోంది. పడు
చూసినా పచ్చగా, పూలతో తీర్పుల పిండుగా వుంది.

అకులేసి, మొగ్గతొడిగి, పువ్వులు విచ్చుకుని గుప్పున సౌరబాలతో
గుబాళించినై. కొంటె గాలి ఆ పరిమళాన్ని పూసుకుని చెట్లపైనుంచి పయినమై
పోతూంది.

గండు తుమ్మెదలు ఆ ఘుమఘుమలో దారి చూసుకుంటూ పువ్వులోని
మకరందం కోసం పరుగులుతీశాయి.

వేడిగా, వాడిగా తనను తొలుస్తున్నది
తుమ్మెదని భ్రమించిన పుష్పం - ఒక్కసారి
పులిక్కిపడింది.

కిరణమాలి-వసంతంలో కూడా తన ప్రతాపాన్ని
చూపిస్తున్నాడు. వాడి మయూఖలకు భీతి చెంది
ముడుచుకుపోయి కిసుకగా చూచింది ఓ గులాబి
నుందరి. ఆ ప్రతాపానికే సంద్య అతనిని వదిలి

వెళ్లిపోయిందని అప్పుడే మరచిపోయినట్లున్నాడు -
ప్రక్క పూబంతిలో గుసగుసలాడింది.

వసంతం పోలేడు- గ్రీష్మం రాలేదు- అయినా
వది గంటలకే ఎండ చిటపటలాడుతోంది. కారు
దిగి చకచకమని మెట్టెక్కి ఆసీను గదిలోకి వెళ్లి
●కూర్చున్నాడు రవిచంద్ర. ఎయిర్ కండిషనర్ పని
చేయటం ప్రారంభించింది.

రూపవంతుడు యువనుడైన రవిచంద్ర
బి. యి, ఫిలింస్ లో యం. బి. ఎ. చేశాడు. అతనికి

పున్న డిగ్రీలకు చేస్తున్న పుద్గోగానికి సంబంధం
లేదు. అతనికి పున్న సాహిత్యాభిలాషతో చేస్తున్న
పెద్ద పత్రికా సంస్థలో మేనేజింగ్ ఎడిటర్ గా
వున్నాడు. తను ఇంజనీర్ అని మరచిపోలేక
తార్వాకాలో స్వంతానికి ఓ ఇంధ్రప్రస్థ పెట్టుకున్నాడు.

రవిచంద్ర మెత్తని స్పృంగ్ ఛైర్ లో కూర్చుని
దైవాన్ని స్మరించినట్లుగా - అలా జ్ఞానం కళ్ళు
మూసుకుని తేరిచాడు. ఆఫీస్ బాయి రాము ఆ రోజు
పోస్టు తెచ్చి ముందుంచాడు.

పోస్టు చూడటంతో పని ప్రారంభమవుతుంది.
పెద్ద కట్టలో అసీనుకు సంబంధించిన పుత్రురాలు -
పత్రికలకు పాఠకులు వ్రాసిన పుత్రరాంమంచి స్వంత

వర్షం ప్రారంభమైంది. తనకు ఈసా తెలిసినప్పటి నుండి తన జీవితం తన ప్రమేయం లేకుండా అనుకోని మలుపులు తిరిగింది. ఆలోచనలు గతంలోకి వరుగు తీస్తుంటే భారంగా కళ్ళు మూసుకుంది సుజాత.

తను బి. య్యే. పరిక్షలు రాసి ఇంటికి రాగానే తల్లిదండ్రులు పెళ్ళి నిశ్చయించారు. వివాహం, భర్త, సంసారం గురించి ఒక విద్విష్యమైన అభిప్రాయం ఏర్పరచుకోకముందే రఘురాం భర్తగా తన జీవితంలోకి ప్రవేశించాడు.

తరువాత రఘురాం ఏక్విడెంట్లో ఈ లోకం విడిచినా ఆతని ప్రేమానురాగాల ఫలితంగా తన కడుపులో శిశువు పెరుగుతున్నదని గ్రహించినవాడు, విధి తనకు ప్రసాదించినది అదృష్టమే, దురదృష్టమే తేల్చుకోలేక పోయింది. తల్లిదండ్రులు వేరే ప్రయత్నాలలో వుండగా తను ఇక్కడికి వచ్చేసింది.

“ఈ ప్రపంచంలో తనకొక బంధం బాబు బాబుని వదిలించి పెైకి తీసుకురావాలనే ధ్యేయం కల్పించుకున్నా ఇప్పుడు రజని పరిచయం తన జీవితంలో మరో మలుపుకు నాంది పలుకుతోంది, అనే విషయం విచిత్రంగా తోస్తోంది.

* * *

ఉదయం నుంచి వాతావరణం అల్లకల్లోలంగా వుంది. వుండి వుండి గాలి చోరున పీస్తోంది ఆలోచిస్తూ కూర్చున్న సుజాత ‘అమ్మా సుజాతా’ అంటూ వచ్చిన పార్వతమ్మ పిలుపుకు బైటికి వచ్చింది.

ఎదురింట్లో వుంటున్న పార్వతమ్మ అప్పడవ్వడూ వచ్చి అవిడ కొడుకు కోడళ్ళ విషయాలు, లోకంపోకడలు చెప్పుతూ వుంటుంది.

“ఏమ్మా! ఆలా నీరసంగా వున్నావ్? ఓంట్లో బాగాలేదా?” అంటూ ముఖమీద అడిగేసరికి సుజాత ఒక్క క్షణం ఖంగారు పడింది. ఆలోచనా భారంతో వడలిపట్టున్న ముఖాన్ని మామూలుగా వుంచడానికి ప్రయత్నిస్తూ,

“అ. ఏమీ లేదండీ కొంచెం తలనొప్పిగా వుంది అంతే” అంది తెచ్చి పెట్టుకున్న నవ్వుతో.

“అంతేనా! పోనీరే, నేనుకూడా, ఏదో కాస్త తెరిపెగా వుంటుంది మాట్లాడుకుంటుంటే అని వచ్చాను” అంది.

“అదేవిటండీ పనిమనిషి వుండగా మీకంత శ్రమెందుకు కల్గింది” అంది ఆశ్చర్యంగా!

“ఇవ్వాళ అది రాలేదమ్మా! దాని కొడుకు ఇంట్లోంచి పారిపోయాడట. అందుకనే, సోలీస్ స్టేషన్లో అదనీ, ఇదనీ తిరుగుతోంది. ఆ కొడుకు తండ్రి చిన్నప్పుడే పోయాడట. అప్పటినుండి ఎవడో దానితో వుంటున్నాడట అయినా ఏ వయసులో జరిగేవి ఆ వయసులో జరగాలి. పాడులోకం కాకపోతే, ఆ కొడుక్కి ఇప్పుడు తెలిసాచ్చిందట వాడేమో ఇంట్లో వుండనని పారిపోయాడట.” అంటూ తనకు తోచినట్లు చెప్పుకుపోతోంది పార్వతమ్మ.

ఈదురుగాలి వేగం హెచ్చింది. వర్షం

రాబోతున్నట్లుగా ఆకాశం మేఘాలతో కమ్ముకొంది కిటికీలు, తలుపులు దబదబా కొట్టుకుంటున్నాయి బయట చెర్రేగే తుఫానుకు పోటీగా సుజాత అంతరంగంలో ఆలోచనల తుఫాను మొదలైంది

“బట్టలు బైట ఆరేశాను, గాలి వీస్తోంది, వెళ్ళొస్తానమ్మా” అని వెళ్ళిపోయింది పార్వతమ్మ “అమ్మా ఆకలొతోంది” అంటూ కుదుపుతున్న బాబును చూసి ఈ లోకంలోకి వచ్చింది సుజాత కిటికీలు తలుపులు అన్నీ వేసి బాబుకు అన్నం పెట్టి వడుకోబెట్టింది.

* * *

“తనకోసం ఎదురుచూస్తూ వుంటుంది సాయంత్రమే వస్తానని చెప్పాను. ఈ పాడు తుఫాను శనిలా దాపురించింది. అయితే ఏం! సుజాతకు తనంటే ప్రేమ వుంది. తప్పకుండా అంగీకరిస్తుంది” అనుకుంటూ సుజాత ఇంటివేపు గబగబా అడుగులు వేస్తున్నాడు రజని.

సంతోషంతో కదం త్రొక్కుతున్న మనసును అదిమిపెట్టి మెల్లిగా గేటుతీసి లోనికి అడుగు పెట్టాడు. కాలిబాట నిండా ఆకులు, కొమ్మలు చిందర వందరగా పడివున్నై. మొక్కలన్నీ నేం కొరిగిపోయి లేవలేనట్లు అయిపోయినై పూలన్నీ వాననీటికి విసికి దీనంగా చూస్తున్నై. తొటంతా భీభత్సంగా తయారైంది. చుట్టూ పరికించుతూ తలుపును నమిపించిన రజనికి, తలుపుకు వెళ్ళాడుతూ వెక్కిరిస్తున్న తాళం సాక్షాత్కరించింది. చుట్టూ శ్మశాన నిశ్శబ్దం ఆవరించింది.

★

ఆంధ్రపత్రిక

జంషెడ్ పూర్ లో తెలుగువారికి...

ఇప్పుడు జంషెడ్ పూర్ లో ఆంధ్ర సచిత్ర వారపత్రికతోపాటు

ఆంధ్ర పత్రిక దిన పత్రిక కూడా లభిస్తోంది.

దినపత్రిక కావలసినవారు మా వారపత్రిక అమ్మేవోట అడగండి.

లేదా మా ఏజెంటును సంప్రదించండి.

..... మా ఏజెంటు చిరునామా :

మెన్సో సన్యాల బ్రదర్స్,

బారి భవనం, మొదటి అంతస్తు, మెయిన్ జానా,

జంషెడ్ పూర్ - 831 001

కొత్తదీరియల్
చూడండి!

రాజు

అట్టారెడ్డి
సూర్యమూరి

పుత్రులు వేరుపరుచుకుని ప్రక్కన పెట్టాడు. అఫీసుకు సంబంధించిన పుత్రులు వింది - సారాంశం చదివి - ఆ కాయితంలోనే తన రిమార్కులు - జవాబు రెండు మూడు మాటల్లో ప్రాసేట్రేలో పడేశాడు - అఫీసు బాయ్ అవన్నీ సరిచేసి, క్లర్కు దగ్గరకు తీసుకువెళ్లాడు.

ముందు పాకకుల నుంచి వచ్చిన పుత్రులు చూడసాగాడు.

ఎడిటర్ గార్ని, నమస్కారం,

మీరు ప్రారంభించిన కొత్త సీరియల్ ఆదిలోనే మా ఇంటిల్లిపాడిని అకట్టుకుంది. మంచి మంచి సీరియల్స్, కథలు అందించటంలో మీకు మీరేసాటి. ఇలాగే మంచి మంచి కథలు అందిస్తారని ఆశిస్తూ -

ఇట్లు మీ సహిత్య ప్రియుడు.

డియర్ ఎడిటర్,

డిసెంబర్ నెల మీ (మా) పత్రికపై మా అభిమాన నటి ముఖచిత్రం చూసి చాలా సంతోషమైనది. ఆ ముఖచిత్రం పత్రికకే హైలైట్ సెలవు.

"... .."

మహాశయా,

మీ సంపాదకీయం బ్రహ్మాండం. మీ శైలి అమోఘం. కీపిటన్.

మీ శ్రేయోభిలాషి.

ఎడిటర్ గార్మా,

మీకో విన్నవం. పేరున్న రచయిత (కు) ల కథలేనా మీరు మేముకొనేది. కొత్తవారికి చోటులేదా? వారికి ప్రోత్సాహమిచ్చి పుణ్యం కట్టుకోండి.

ఇట్లు,

ఓ వర్ణమాన రచయిత.

శ్రీశ్రీ ఎడిటర్ గార్మా,

నేను షేమం. మీరు షేమమని భగవంతుని యందు నమ్ముచున్నాను.

నేను కొన్ని కథలు, కొన్ని నవలలు వ్రాసాను. మీకు ఎలా పంపాలి. రిజిస్టర్ పోస్టులో పంపించాలా?

కథలో కామాలు ఎక్కడెక్కడ వువయో గించారో దయచేసి తెలుపవలయును. సీరియల్ నవలకు పంపే నవలను కొద్దికొద్దిగా పంపాలా, లేక అంతా పంపవలెనా? బొమ్మలు కూడా మేమే వేయవలెనా, లేక మీరే వేయించెదరా! సీరియల్ ప్రారంభంలో పైన వ్రాసే వాక్యాలు ఎవ్వరు వ్రాస్తారు-అవికూడా నేనే వ్రాయవలెనా? పేపరుకు ఒక ప్రక్కనే వ్రాయవలెనా? ఎందుకు? పరీక్షలు వ్రాసే పేపర్ లో వ్రాయాలా లేక, బొమ్మలుకట్టలో రూల్స్ పేపర్ లో వ్రాయవచ్చా? ఎందుకంటే రూల్స్ పేపర్ పై నా అక్షరాలు బాగుంటాయి.

ఇంకా ఎన్నో వ్రాయాలని వుంది. హైదరాబాదుకు వస్తాను. అఫీసుకు రావాలా? ఇంటికి రావాలా! వస్తే మాట్లాడతారా!.....

కొత్తగా పుట్టిన రచయిత పుత్రులం చాలా పెద్దగా వుంది. అన్నీ నమస్కరే. బర్ల కిందవున్న చెత్తబుట్టలో వడేస్తూ జాలిగా చూశాడు ఆ పుత్రులం వైపు.

మరొకతను ఇలా వ్రాశాడు.

మిస్టర్ ఎడిటర్,

"మీరు ఎక్కువగా ప్రేమ కథలే మేమున్నాడు. పోయిన మానవత్రికలో వచ్చిన కథలన్నీ పరమ చెత్తగా వున్నాయి. కాస్త వాస్తవంలోకి చూడండి."

ఆ పుత్రులం చదివి రవిచంద్ర నవ్వుకున్నాడు.

అంతలో అసీస్మెంట్ ఎడిటర్ వచ్చాడు. "గుడ్ మార్నింగ్ సార్" అంటూ. ఉత్తరాలకట్ట ముందుకు జరిపాడు రవిచంద్ర.

"సార్! మంత్రి తయారైపోయింది- సీరియల్స్ ఇంకా రాలేదు..."

"ఈసారి నుంచి పూర్తి నవల తీసుకుందాం- ఈ కష్టాలు పడలేము. టెలిగ్రాం యివ్వలేకుంటే ఎవరైనా పంపు. దగ్గర వుండి రాయించుకు వస్తాడు." అసీస్మెంట్ వెళ్లిపోయాడు.

రవిచంద్ర కుర్చీకి చేరగిలబడి స్వంత పుత్రులు విప్పాడు.

'రచన' వార, మాన పత్రికలకు మేనేజింగ్ ఎడిటర్ అయిన రవిచంద్ర అంధుల అభిమాన

మీరుతను ప్రభాత రచయిత "పతి" ఒక్కరే అని చాలామందికి తెలియదు.

పాతకుల అభిమానం— ప్రేమ అదరణకు కొడువలేదు— అతని రచనలు ఇన్నే ప్రతికలవాళ్ళు, కళ్ళ కద్దుకుని తీసుకుంటారు. అలా అని అదేవనిగా కథలు వ్రాయడు. ప్రతికలవాళ్ళు, వల్లిష్టర్లు వల్లిడి చేస్తున్నారు. అవకాశం తలుపుతట్టి పీలుస్తున్నదని— కలంపట్టి కాగితాలు ఖాబుచేయడు. ఒకే మూసలో నుంచి తీయడు. మీరు ఎంతవ్రాస్తే అంతే వేసు కుంటాము అని ప్రారేయవదా—అలా కాస్త కూస్త సీరియల్ అందిస్తే తీసుకునేవాళ్ళు ఎన్ని సమస్యలు ఎదుర్కొనాలో అతనికి తెలుసు. పైగా రచయిత కూడా మనిషే. అతనికి సమస్యలు, అతని మనస్సు శారీరక, పరిస్థితి— అయీ సమయాలను బట్టి అతను వ్రాసే నవలపై పద్దు అనుకున్నా పడి తీరుతుంది. ఆ ప్రాత్ర తీరు— కథా గమనం మారి పోవచ్చు— అందుకే అప్పుడు కాస్త అప్పుడు కాస్తా వ్రాయడు. ఒక ప్లాను ప్రకారం కథ అల్లకు పోతాడు. కథవెంట కథ, నవలవెంట నవల వ్రాయడు. వాడిన మాటలు, వచ్చిన సంభాషణలు వచ్చే ప్రమాదము వుంది. కొత్తదనం వుండదు. అందుకే బాగా గాన్ యిస్తాడు. ఒక నవల చదివితే పది కాలంపాటు కాకపోయినా, పదిరోజులైతే నా గుర్తించు కొనేలా వుండాలని కథలో కొత్త విషయాలు చెబుతాడు— కేవలం కథ కొరకే కథ కాకుండా— అతను చెప్పే కల్పనక కథలో ఎడ్యుకేషన్ వాల్యూ కూడా కొంత వుంచటానికి తావ్రతయ పడుతాడు. అందుకే అతని అభిమానాల్లో అన్ని తరగతులవాళ్ళు వున్నారు.

అభిమానుల నుంచి వచ్చే పుత్తరాలు చిత్ర విచిత్రంగా వుంటాయి.

ఈ మధ్య 'రచన' (తన) వీక్లీలో సీరియల్— యువ పాఠకులను బాగా ఆకర్షించింది. ఆ ప్రేమ కథను వాళ్ళు మరిచిపోలేదు. సీరియల్ ముగిసి పోయినా — పుత్తరాలు వరంవరగా వస్తూనే వున్నాయి.

"మీ నవల్లో హీరోయిన్ చాలా అందంగా వుంటుంది. మీరు సౌందర్యప్రేమకులు. ప్రేమ కథలు వ్రాయటంలో మీకు మీరే పాటే. పెక్కుకూడా

రాగాన్ని

చాలా అందంగా ఇమిడిస్తారు. మీరు గొప్ప రసకులు. అవునా?" అని కొందరు ప్రశ్నిస్తే,

"మీరు రాసే రచనలు బట్టి మిమ్మల్ని పూహించుకోవచ్చు— అరడుగుల ఆ కథానాయకుడు మీరేనా? మీకు విశామైన వాటి, సింహానికున్నట్లు నన్నని నడుము— చిరుతలా, వాడుపుగా వుంటారు— అవునుకదూ! మిమ్మల్ని చూడాలని చాలా ఆత్రంగా వుంది. మీ పోటీ వందరూ? వర్లంతా కళ్ళు చేసుకుని చూస్తుంటాను" అని ఒక అమ్మాయి వ్రాస్తే— మరో అమ్మాయి—

"మీ నవల్లో— వాడుపు దుడుకు ఆవేశాలు చదివి— మీరు యవ్వనులని గ్రహించాను. నేను మీ హీరోయిన్లా అందంగా వుంటాను. మీరు కోరిన కట్టుం తెస్తాను— నన్ను పెళ్లి చేసుకుంటారా?" అని ప్రారేయవడతూ— మరో పిచ్చి అభిమాని వ్రాసింది.

అలాంటి పుత్తరాలు చదువుకోవానికి ఎంతో బాగుంటాయి — ఆ పుత్తరాల్లో మాటలు — ఎదురుగా నిల్చుని చెప్పుతున్నట్లే భావించుకుంటాడు. చదువుతుంటే యువ హృదయం గర్జిస్తుంది — ఆరాధన అతనికి ఢిల్లీంగ్గా వుంటూ — ఇంకా, మంచిగా, అందంగా — కొత్త పుష్టి చేసి వారి ముందుంచి వారిని రంజింప చేయాలనిపిస్తుంది.

అభిమానుల పుత్తరాలు చదవాలంటే పుత్తాహంగ — ప్రోత్సాహంగా, ఇష్టంగా వుంటుంది. అర్జంటు పనులు పూర్తిచేసి, తీరికగా పుత్తరాలు చదవటం అలవాటు.

మత్తూర్లాంటి అక్షరాల్లో తన పేరు చూచుకుంటూ — ఆ కవరు చించాడు.

నా అభిమాన ఆరాధ్య దైవం అయిన పతిగార్హి, హృదయంజలులు అర్పించుకుంటూ వ్రాస్తున్నాను. నాలాంటి అభిమానులు మీకెందరో! ఓ సామాన్యురాలికి జవాబు యిచ్చే ఓసక, తీరిక మీకు ఉండకపోవచ్చు—ఇంతకుముందు ప్రతిక ద్వారా వ్రాసిన పుత్తరాలు మీకు అందాయా లేక బుట్టదాఖలా చేశారో తెలియదు. మీ ఆడన్ సంపాదించి, మీకు నేరుగా పుత్తరం వ్రాస్తున్నాను. మీ ఆడన్ ఎలా

సంపాదించానో వ్రాశానంటే ఓ పెద్ద పన్ పెన్స్ సీరియల్ అవుతుంది. మీ కథలన్నా, మీరన్నా నా కెంట్ యివ్వండి— మీ కథలను విమర్శిస్తే నేను సహించలేను— మీ తరపున నేను లాయర్ని అవుతాను అవతలివాళ్ళ నోరు కట్టే సేదాకా విడదాను. మీరు నాకు పుత్తరం వ్రాస్తారా? పోటీ వంపుతారా? మా ప్రెండ్స్ కి గొప్పగా చూపించుకుంటాను. మిమ్మల్ని ప్రేమిస్తున్నాననేకంటే పూజిస్తున్నానంటే నమ్మండి— మిమ్మల్ని పిచ్చిగా అరాధించే అభాగినికీ జవాబు ఇవ్వరూ! సంతకమే నా వ్రాయండి చాలు—

ఇట్లు,
మీ పిచ్చిది.

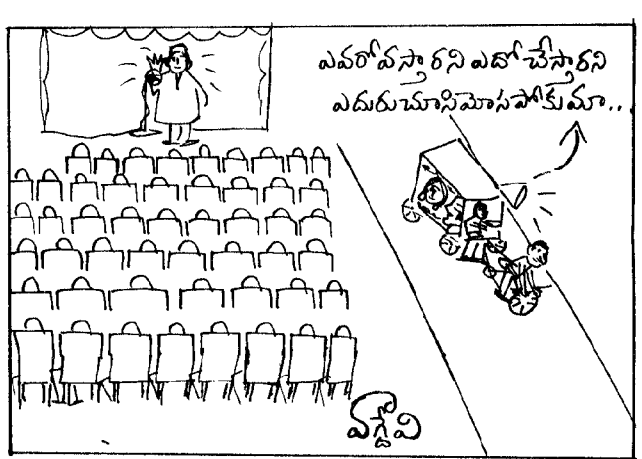
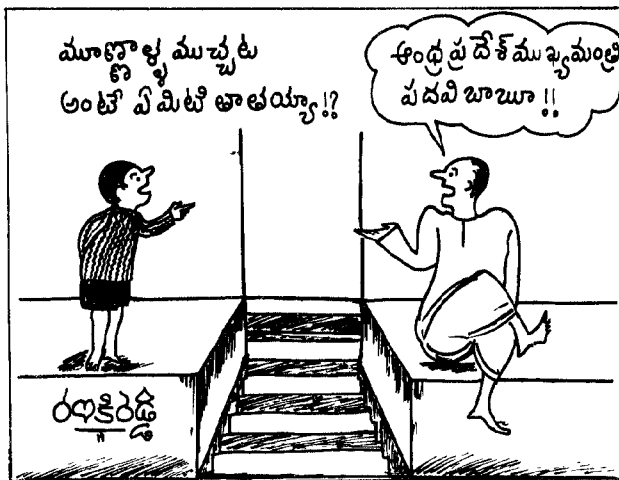
అని వ్రాసింది ఆ అక్షరాలు ఎర్రగా వున్నా యనిపించాయి! ఎర్రసిరాతో వ్రాసినట్లుగా లేదు— విరకం పెన్నుతో వ్రాసినట్లు అని పోలోచనగా చూస్తూ వెనక్కుతిప్పి చూశాడు. "చూశారా! నా రక్తంతో నా పేరు వ్రాశాను" అని వుంది.

రవిచంద్ర గుండె ఝల్లుస్తుంది. ఆ పిల్ల అభిమానానికి కళ్ళు చెమ్మిల్లాాయి. అలాగే ఆ పుత్తరం వైపు చూస్తుండేపోయాడు. ఈ యువ తరానికి ఏమివచ్చినా పట్టలేరు. ఆవేశవరుల గురించి జాలినడుతున్నట్లు నిల్వార్తాడు

అసెస్మెంట్ ఎడిటర్ గారు నవ్వుకుంటూ వచ్చారు. "సారీ—కొత్తగా ప్రారంభించిన ఓ రచయిత కథలో ఈ ఇరివై రూపాయల స్లోటుంది. కథ చేసుకోడానికి ఇంకా సంవత్సరంపై వ్రాయండి. తిరుగుటపోతో వంపుతాను. అంటున్నాడు" అని వకపకా నవ్వాడు.

"రచయితలకి విజ్ఞప్తి పేరున రూల్సు రెగ్యులేషన్స్— పేనరుకు ఒకవైపునే వ్రాయాలి. కథవచ్చి ప్రచురణకు తీసుకుంటే పారితోషికము వుంటుంది అని అలాంటి విషయాలన్నీ ప్రకటనకు ఇవ్వండి."

అతను వెళ్లిపోతుంటే అర్థిస్తు అతను వేసిన చిత్రాలు తీసుకు వచ్చి, బల్లపై వరిచాడు. ఒక్కొక్కటి పరీక్షగా చూచి తనకు బాగా నచ్చినవి, సెలక్టు చేసి, అవి వేయమని చెప్పాడు— అతను వెళ్లి పోతుంటే "సీరియల్ కు వేసే చిత్రం బ్లాకు

ప్రతి వయసులోనూ మీకు తోడు.

అమ్మకీ, నాన్నకీ, పసివాళ్ళకీ, అమ్మమ్మకీ, తాతయ్యకీ, హార్లిక్స్ అందరికీ ఎంతో మంచిది.

హార్లిక్స్ అంటే కాశ్యత అరోగ్యం.

అందువల్లనే కోట్లాది మంది 100కు పైగా సంవత్సరాల నుంచి హార్లిక్స్ మంచి గుణాలను విశ్వసిస్తున్నారు.

ప్రపంచ వ్యాప్తంగా ఉన్న ద్వారంతా ఆరోగ్య సంరక్షణకు హార్లిక్స్ అదృష్టప్రాయమైనదని శిఫారసు చేశారు. అంటే ఆశ్చర్యం లేదు.

హార్లిక్స్ లో ఉన్న విలువైన, స్వచ్ఛమైన పోషక పదార్థాలను, వాటి మంచి గుణాలను కాపాడే విధంగా, తెలికగా తీర్చుమయే విధంగా అద్భుతమైన పదతిలో మిశ్రమం చేశారు.

హార్లిక్స్ మీ తుటుంబ జీవితంలో దాగంగా ఉండేట్టు చూచుకోండి. మీ తుటుంబ సభ్యులందరికీ కావలసిన శక్తి సంతా సమూహమిస్తుంది.

మంచి పుష్టికరమైనది

వచ్చిందా, ప్రెస్ కు ఫోన్ చేసి ముఖచిత్రాలు (సీని తారలవి) కాస్త తొందరగా ఇవ్వమని చెప్పండి” అన్నాడు. ఇంకా చేతిలోనే వున్న అభిమాని పుత్తరాన్ని జాగ్రత్తగా తిరిగి కవరుతో పెట్టి—ద్రాచరుతో వేసి తాళం పెట్టాడు.

తనను కదిలించిన అభిమానుల పుత్తరాలు జాగ్రత్తగా ఫైల్ చేసుంటాడు రవిచంద్ర.

పాకెట్ బుక్ లో తను బ్రీఫ్ గా రాసుకున్న పాయింట్స్ ఒకసారి చూచుకుని, పై వారం వీక్లీకి ఇవ్వవలసిన ఎడిటోరియల్ రాస్తున్నాడు. కంపెనీంగ్ టీఫ్ మాణిక్యరావు వచ్చాడు. స్వంత శవ్వులు—లోకాభిరామానుజం మాట్లాడుతుండగా ఫోన్ మ్రోగింది. ఫోన్ ఎత్తి “యస్ రవిచంద్ర... ఆ ఆ నమస్కారం.”

“ధ్యాంక్యూ. మీరెలా వున్నారు! యిప్పడేం వ్రాస్తున్నారూ.”

... ..
“మొదలుపెట్టారా—నవల పూర్తిగా వ్రాసి పంపండి...” అవతల మాట వింటూ కళ్ళు పెద్దవి చేసి మౌత్ వీస్ మూసి—“వనజారు ఫోన్ లోనే తను వ్రాస్తున్న కథ చెప్పేస్తున్నారు” అని చెప్పి, చెయ్యి తీసి,

“అ...ఆ నబ్బక్కు బాగుంది.”

... ..

“తప్పకుండా”

... ..

“అలాగే, అలాగే వుంటాను” అని పెట్టిసి అలుపు తీసుకున్నాడు రవిచంద్ర.

మాణిక్యరావు ‘వీళ్ళ దుంపతెగ తెగరాస్తున్నారు—రచయితలు ఒక ప్రక్కన పంట చేస్తూ, మరో ప్రక్కన వ్రాస్తుంటారు కాబోలు. మా ఆవిడ్ని కూడా రాయమంటున్నా—” అని నవ్వుతూ వెళ్లి పోయాడు.

భయపడ్డట్టు చూశాడు రవిచంద్ర—‘అవిడ వ్రాయకూడదు—రాయకూడదు. రాసిందంటే తన కొంప మునుగుతుంది. అది ఎలా వున్నా సరే—వేయమని తన ప్రాణాలు తింటాడు—వీడు’ తల

రా గా గ్ని

పట్టుకున్నాడు రవిచంద్ర.

డిప్యూటీ ఎడిటర్ రెండు చేతుల్లో కథలు—బాగున్న కథలు, బాగున్నాయనిపించిన కథలు పట్టుకు వచ్చాడు. బల్లమీద వుంచి—ఎదురుగా కూర్చున్నాడు ప్రముఖ రచయితల కథలు—వేరుగా వుంచాడు.

“ఏమన్నా వైవిధ్యమున్న కథలు దొరికాయా?” అన్నాడు—ఎడిటోరియల్ తిరిగి వ్రాస్తూ.

“హాస్య కథలు కావాలన్నామా! నవ్వుదామన్నా నవ్వు రావంటేడు సార్! పోలీసువాళ్ళ మీదకు దండెత్తినట్లు పోలీసు కథలు వచ్చాయి సార్!”

“ఒకే నబ్బక్కు కాకుండా! వైరైటీ వున్న నాలుగు రకాల కథలు—వీరి ఇవ్వు—చదివిస్తాను.”

“మూడు సంవత్సరాల నవల్లు పేరుకుపోయి వున్నాయి సర్.”

“ఇన్స్పెక్షన్లు వుంచేసుకుంటే ఎలాగయ్యా! వాళ్ళ మనల్ని తిట్టుకుంటూ వుంటారు—ఈనెలలో అవన్నీ చూచి—రెండు సంవత్సరాలకి వుంచుకుని—ఆయా రచయితలకు తెలిపేయండి. రచయితను కనుక రచయితల మనస్సు నాకు అర్థమవుతుంది.”

తర్వాత కొత్త శీర్షికల గురించి కాసేపు చర్చించుకున్నారు.

“ఈ నవల బాగుంది. కొత్త రచయిత్రి రాసింది. చూస్తారా?”

“సీరియల్ కి పనికివస్తుందా?”

“సోషల్ అట్టైల్ రేడు—తైలి చెప్పినతీరు బాగుంది.”

“మంత్రిలో వేయండి—కొద్దిగా సెక్స్—సన్ షెన్స్ క్రైమ్—నవలలు చూడండి—ఈసారి అలాటి నవల సీరియల్ గా వేద్దాం—ప్రేమ కథలకి గిరాకీ తగ్గినట్లు కనిపిస్తోంది—పార్లర్ కథలు—సెక్స్ కథలవైపు పాఠకులు మొగ్గుతున్నారు—ఆ రకంలో నవల వ్రాయించండి—మన ‘క్యూష్ల’కి చెప్పండి. సెలవు పెట్టయినా రాసి యివ్వమని చెప్పండి—కథ ప్లాట్లు తయారుచేశాక మనతో డీన్ కవన్స్ కి రమ్మని చెప్పండి—ఆ రాత్రికి డిప్యూ

విర్యాలుచేసి రమ్మనండి—మనం అక్కడే మాట్లాడుకోవచ్చు—”

రాత్రి ఫస్ట్ క్లాస్ అయిన డింక్, డిప్యూర్ పార్టీ. ఇలాంటి పార్టీలంటే డిప్యూటీ పడి చస్తాడు. రవిచంద్ర ఏం చేసినా గ్రాండ్ గా చేస్తాడు. పాఠకుల నాడి పట్టుకుని చూసి—ఆ విధంగా వారికి కావలసినది వెంటనే అందిస్తాడు. అందుకే ‘రచన’ అన్నిరకాల పాఠకులను ఆకట్టుకుంటుంది. వృత్తికా సంస్థ అభివృద్ధి చెందుతూ—లాభాలను ఆర్జించి పెట్టుతుంది. ఆ కీర్తి, ఘనత రవిచంద్రదే.

ప్రముఖ రచయితలను కొందరిని తన సంస్థకే సంబంధించిన వారిగా అనుకుని—ఇలా అవసరమై—నవ్వుడు పాఠకుల అభిరుచి కనుగుణంగా ‘రచన’ కొరకు రచనలు చేయిస్తుంటాడు.

మండు కొట్టితేకాని కవిత రాయలేని కవులకు ముందు బాటల్ వుంచి దగ్గర వుండి కమ్మని కవితలు రాయించిన రోజులు వున్నాయి. డిప్యూటీకి రవిచంద్రపై బోలెడంత నమ్మకం వుంది. అతని దగ్గర వేర్చుకోవలసినది ఎంత అయినా వుంది ఈ అనుభవంతో తను ఎడిటర్ గా అయ్యే అవకాశం వుంది. బల్లపై తను ప్రచురణకు ఎన్నుకున్న కథలు—నవల వుంచి—సంతోషంగా నిష్క్రమించాడు డిప్యూటీ ఎడిటర్ రాజారాం.

ఎడిటోరియల్ ముగించి—తలెత్తేటప్పటికి ఫోన్ మ్రోగింది. టైం చూచుకున్నాడు. సరిగ్గా ఒంటిగంట అయింది. ఈ టైంలో—అలాగే కొట్టినట్లు ఫోన్ వస్తుంది తన ప్రియమైన అభిమాని సుంచి, అని అతనికి తెలుసు. ఇష్టాంగ, నవ్వుముఖంతో రిసీవర్ ఎత్తి—“రవిచంద్ర!” అని తియ్యగా పలికాడు.

* * *
గొమ్మ బుతువు ప్రారంభంలోనే మండి పోతున్నాడు మార్తాండుడు. తేజస్సు తగ్గించక ముందు మరెంతగా మండిపోయాడో! బాల్స్ అలిగి పారిపోగా మూర్ఛుడంతటివాడు తన తేజస్సు తగ్గించు కున్నాడు. రాలిన చూర్లంతో విష్ణుచక్రం—శివుని తూలం—శంఖాలు విశ్వకర్మ చేశాడట.

పూర్తి సాంకేతిక పరిజ్ఞానం కలిగిన

నందేశమ్

ట్రాన్సిస్టర్లు, టేప్ రికార్డర్లు, ట్యూ-ఇన్-వన్ లు
మరియు స్టీరియోలు.

శ్రీభక్త్యుధర్:

రంగారావు

అగ్రప్రార్థన యోగి వ్రక్కన విజయకేడ.

గుంటూరు-౩.

శివరాత్రి

SIVAJI

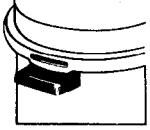
శివరాత్రి

SHREEND ARTS

బి. ఆర్. ఎస్* కలిగిన క్రోత్ వ్రెస్టిక్ ఒక్కటే అత్యంత భద్రమైన వ్రెషర్ కుక్కర్

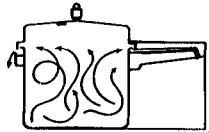
క్రోత్

వ్రెస్టిక్

జి ఆర్ ఎస్ అంటే ఏమిటి?

గేస్సెట్ రిలీజ్ సిస్టమ్ ఒక విశిష్టమైన సమూహంలో రూపొందించబడింది. నీరు మరగబెట్టడం ఎంతో నిరపాయకరమో, ఈ సాధనంతో కూడిన ప్రెషర్ కుక్కర్తో వంటచేయడం కూడా అంత నిరపాయకరం. ప్రెషర్ కుక్కర్ మూతలో ప్రత్యేకంగా అమర్చబడిన రంధ్రం ద్వారా, గేస్సెట్ అపాయకరమైన స్థితిని వేలన ఆవిరి ఒత్తడిని అత్యంత భద్రంగా వదలివేస్తుంది. జి ఆర్ ఎస్ అమర్చడంవల్ల 'క్రోత్ వ్రెస్టిక్' పూర్తి భద్రతగల ఎత్తైన ప్రెషర్ కుక్కర్గా తీర్చిదిద్దబడింది.

అది ఎలా పనిచేస్తుంది?

వంట త్వరగా పూర్తవడానికి ప్రెషర్ కుక్కర్లన్నీ అవిరినే ఉపయోగింసుకుంటాయి. కొన్ని సమయాలలో కుక్కర్ లోపల ఆవిరి ఒత్తడి అవసరానికి మించి ఉంటుంది. సాధారణ పరిస్థితులలో ఈ ఆవిరి ఒత్తడి కుక్కర్ మీది వెయిట్ వాల్వ్ రంధ్రం ద్వారా బయటకు పోతుంది. అయితే, అహార పదార్థాలచే ఈ రంధ్రం కప్పివేయబడినప్పుడు కుక్కర్ ప్రేలిహయే ప్రమాదం ఉంటుంది.

'క్రోత్ వ్రెస్టిక్'లో ఎప్పుడైనా ఆవిరి ఒత్తడి అధికమై నప్పుడు ప్రెషర్ కుక్కర్ మూతలో అమర్చబడిన జి ఆర్ ఎస్ రబ్బర్ గేస్సెట్ ను సాగేలా వేసి అధిక ఒత్తడిని అంతర్ముఖంగా, భద్రంగా వదలివేస్తుంది.

జి ఆర్ ఎస్ ఎందుకు అవసరం?

మీరు సేఫ్టీ ఫ్లగ్ ను మార్చవలసి వచ్చినప్పుడు మీకు నకిలీది లభించవచ్చు. అవి అత్యవసర సమయాలలో సరిగా పనిచేయవు. దురదృష్టవశాత్తు, సేఫ్టీ ఫ్లగ్ నకిలీదో, అనలై నదో మీరు గుర్తించలేరు, ప్రమాదాన్ని ఎందుకు కొనితెచ్చుకోవాలి? జి ఆర్ ఎస్ ఎన్నడూ విఫలంకాదు.

Patent pending
గేస్సెట్
రిలీజ్
సిస్టమ్

మామూలుగా వంటచేసే పద్ధతిలో జి ఆర్ ఎస్ జోక్యం ఉండదు.

ఉండనే ఉండదు. అందులో మార్పుదానికి ఏమీలేదు. రబ్బర్ గేస్సెట్ అవిరిని వదలి పెట్టగానే మీరు చేయవలసినదల్లా కుట్రంచేసి ఒక స్పూన్ సహాయంతో యధాస్థానానికి త్రోయడం మాత్రమే. తరువాత వెయిట్ వాల్వ్ రంధ్రాన్ని కుట్రంచేసి కుక్కర్ వాడండి

చిన్నవిల్లలు సైకు నిర్మయంగా వాడగలిగే భద్రమైన కుక్కర్ — అదే గేస్సెట్ రిలీజ్ సిస్టమ్ కలిగిన "క్రోత్ వ్రెస్టిక్".

* గేస్సెట్ రిలీజ్ సిస్టమ్

100%
భద్రత

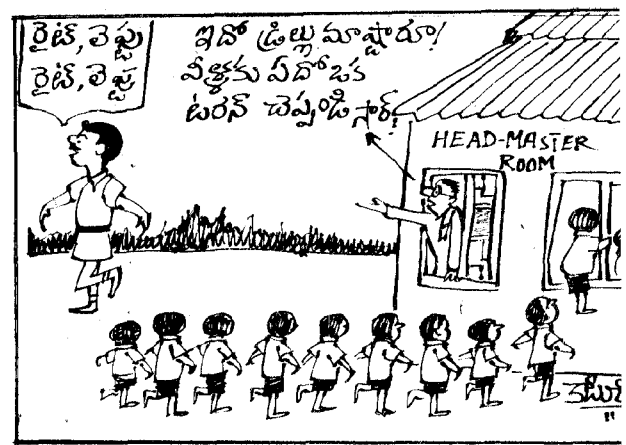
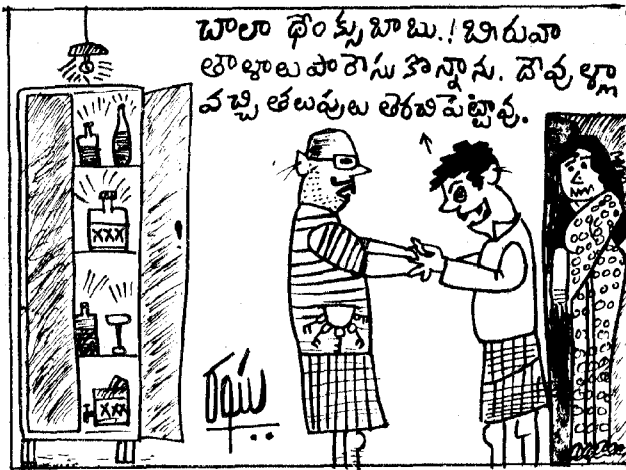
11% తయారీ.

Prestige

వ్రెస్టిక్ ... భారతదేశములో

ప్రెషర్ కుక్కర్ ను ప్రవేశపెట్టినవారు

సకృతి శక్తులకు భయపడి వాటిని పూజించటం నేర్చుకున్న ఆది మానవుడు ఎంత చక్కగా కథలు అల్లాడు. ఆ కథ, వాస్తవం మనస్సుకు హత్తుకు పోయేవిధంగా రచించాడు - యుగ యుగాలుగా ఆ పురాణ గాథలు చెప్పుకుంటూనే వున్నారు. ఎంత విన్నా చదివినా - విసుగుచేయదు - అబద్ధంగా వుండి దైవభక్తిని పెంపొందిస్తుంది. కథకు అంత బలం - మనిషిపై దాని ప్రభావ మెంతైనా వుంటుంది. కనుక మనిషిలో చేతనయ్యూ, దైర్యమూ, కాక విజ్ఞానవంతునిగా కూడా మారుస్తుంది కథ. అలాటి కథలకోసం వెతుకుతాడు రచయిత ఒక్కొక్కసారి చెత్తకథలు కూడా ప్రచురణకు అంగీకరిస్తాడు. రచయితలను ప్రోత్సహించాలని, రచన చేయాలన్న ప్రోత్సాహాన్ని పెంపొందించాలని, అలా చెత్త కథలను ప్రచురించినందుకు పాఠకులు నిర్దోహమాటంగా తిట్టిన తిట్లన్నీ పూర్వపురస్కారంగా స్వీకరించాడు.

రాత్రి తను చదివిన నవల బాగా నచ్చింది. గోపీని పిలిచి ఆ నవల యిస్తూ "బాగుంది. కొత్త రచయిత అయినా, బాగా రాసింది. వెంటనే పీరియట్ గా వేయండి..."

"జ్యోతిగారి నవల పీరియట్ గా వేద్దామనుకున్నాం బొమ్మలన్నీ వచ్చేసే రేడిగా వున్నాయి." "వుంటే వుండనే - మన ఆర్టిస్ట్ కీచ్చి, వెంటనే వేయమండీ. కథలో కొత్తదనం, కొత్త మలుపు వున్నాయి..."

"జ్యోతిగారు రోజూ ఫోను చేస్తున్నారు - ఎప్పుడు వేస్తున్నారో అంటూ ఒకటి గొడవ..."

"బొమ్మలు రాలేదు - రాగానే వేస్తారని చెప్పి..." అంటూ కమ్మ గీటాడు రచయిత.

గోపీ నవ్వుకుంటూ వెళ్ళిపోయాడు.

రచయిత ప్రక్కకి తిరిగి టేబుల్ పార్సుగోరుమంచి పలు భావాలతో వెలువడిన వార, పక్ష, మానవ ప్రతికూలు ముందేసుకుని - ఒక్కొక్కటి చూడసాగాడు - వాటిల్లో ఏమైనా కొత్తదనం, కొత్త శ్రీరేఖలు ప్రవేశపెట్టారా అని చూస్తున్నాడు - భాష తెలియని చిన్నవాడైతే బొమ్మలు చూస్తూ నవ్వుకుంటున్నాడు.

రాగాన్ని

ఆ సమయంలో తలుపులు మెల్లిగా తెరుచుకుని మూసుకున్నాయి ఆ తలుపులు చాలాసార్లు తెరుచుకున్నాయి కాని, ఇలాటి పరిమలాన్ని ఎవ్వరూ వెంటపెట్టుకుని రాలేదు. కమ్మని వాసన - పీల్చుకుంటూ - యధాలాపంగా కళ్ళెత్తి చూసాడు

రచయిత రెప్పవల్చడం మర్చిపోయినట్లు చూస్తుండేసోయాడు

కొత్తావులను వెంటపెట్టుకు వచ్చిన ఆ యువతని చూస్తుంటే వసంతం మళ్ళీ వచ్చిందా!! అనిపించింది సన్నజాజిలా, తెల్లగా - సన్నగా - నాజాకుగా - ఇరవై, ఇరవై రెండేళ్ళ వధుచుట్ట - ఇందివరంలాంటి నయనాలతో - తెలివిగా - చురుకుగా చూస్తుంది. పొట్టిగా వున్నా - నేరుగా వున్న ముక్కు తెల్లపుష్పాన్ని గుర్తు తెస్తుంది - పలుకరింపుగా చిరునవ్వు - చిన్నగా చిన్నకున్న తరుణారణ్యధారలు తడిగా తళతళలాడుతున్నాయి - ఆ ఎరుపు రంగులో పలువరస వెండి కిరణంలో కెంపు లీనుతున్నాయి. పూర్వయాకారపు ముఖంలో మొనరేసిన చురుకం - నీరెడ రంగులో పాడుగాటి మెడ - చూపులు మరికాస్త క్రిందకి జారి వేలువ మొగ్గలాంటి చమదోయి సందులో చిక్కుకు పోయినట్లు అక్కడే వుండిపోయాడు. ప్రయత్నంగా, అప్రయత్నంగా కూడా ఆ తరుణి పైట సర్దుకోలేదు. ఎలాగో బయటపడి పలుచని పైట క్రిందగా పయనిస్తూ - సాంపుగా వున్న వంపులను స్వర్ణమృందంగా వద్యంలాంటి నాభిలో పడి సుడులు తిరిగి వుక్కిరి బిక్కిరై పైకి తేలి ప్రశంసాపూర్వకంగా చూస్తుంటే... పుష్పాంజలులు అర్పించినట్లు చేతులు అందంగా జోడిచితే, ఆ నమస్కారం స్వీకరించి ఎదుట కుర్చి చూపించాడు - నమ్మదతీతన నిలుచి మార్గదర్శయించాచినట్లు, ఓ మంచి నవల చదివినట్లు - పోటీకి వచ్చిన కథల్లో చక్కని శైలి, శిల్ప లాటికం, మార్గదర్శనం, దిగువున్న కథను ప్రధమ బహుమతికి తగినట్లు ఎవ్వకీ చేసినప్పుడు కలిగిన తృప్తి వుంది.

ఆమె కూర్చున్న తరువాత ఆమె వేసుకున్న దుస్తులు గమనించాడు. చక్కని చిక్కని నల్లని

జుట్టు - బుజాలవరకే వుంది. ఆలివ్ గ్రీన్ షిఫార్ట్ చీర, అదే రంగులో పాలిస్టర్ స్టీప్ లెస్ బ్లాజర్ గుండ్రని భుజాలు - అందంగా వున్నాయి నవనాగరికంగా దుస్తులు ధరించి, అదునికంగా కనుబొమ్మలు నన్నగా తీర్చిదిద్దినా, బొడ్డుకిందకు చీర కట్టినా - ఎట్టెట్టుగాలేదు పైగా కావ్యకన్యను చూసినట్లు వుంది

చాలా రోజుల తర్వాత మనస్సుకు హత్తుకు పోయే అందంగల అమ్మాయిని చూచిన మధుర క్షణాల్లో - "ఆమె ఎవరు? ఎందుకు వచ్చింది? తను చేయగల సహాయం ఏమిటి?" అని మర్యాదగా అడగటం మర్చిపోయాడు.

అందమూ - ఆరోగ్యమూ - యువనం - సుఖజీవితం గడుపుతున్నట్లున్న అతడు తనకి నచ్చినట్లు ఆమె చూపులు చెప్పకనే చెప్తున్నాయి.

అతడు కూర్చోమని చెప్పి ఏమీ మాట్లాడక పోవడంతో - బేగ్ లోనుంచి కవర్ తీసి అతనికి ఇస్తూ -

"నా పేరు - 'సాహిత్య' -" అని చెప్పింది కాలుతం తీస్తూ "నా పేరు" అని రచయిత చెప్పబోతుంటే -

"రచయిత, డి. యి - మేనేజింగ్ ఎడిటర్..."

అంటూ కళ్ళు తమాషాగా కదిలిస్తూ, "రచయిత" అన్నమాట, ముద్దుగా - అపురూపంగా పిలుస్తున్నట్లు వల్లింది.

చవ్వున కళ్ళెత్తాడు. ఆ చూపుల్లో చిక్కుకు పోయాడు. అనిమిషాంగనవేష - చూస్తున్న ఆమె చూపులు - తనను మెస్కరింపజేస్తున్నాయనిపించింది. "ఓ ఈ రోజు తన కేమెండ్ -" అని అనుకుంటూ ఆ స్పెర్సుంచి బయట పడటానికి రచయితకు కొన్ని నిమిషాలు పట్టింది. ఈ అమ్మాయిని యిక్కడనుంచి ఎంత తొందరగా సంపన్న అంత మంచిదనిపించింది.

నీలుగా మడిచిన ఆ కాలుతాన్ని విప్పి యధాలాపంగా చదివాడు - మళ్ళీ చదివి - పురికిపడ్డట్లు 'వ్యాట్' అన్నట్లుగా చూశాడు.

సాహిత్య కళ్ళు వచ్చుతూ చూస్తున్నాయి కొంటెగా.

(ఇంకా వుంది)

జి. ఎల్. బి. - ఖర్గేపూరు

అక్కయ్యగారూ నా మనసు పరివరించింది మారుతుంది. ఒకే మార్గాన ఉండాలంటే ఏమిచేయాలి?

★ మనిషి మనసు కోరి లాంటిది. కంప్లెక్స్ చేయకుండా పదిలితే ఇష్టం వచ్చినట్టు ఆడుతుంది. అదే ప్రమోక్షణ అంశం సై - చెప్పినట్టు వింటుంది. ప్రయత్నించి చూడండి. ఈరోజు ఈ పని చేయాలని తెలిస్తే - ఎలాంటి ప్రతిబంధకాలు ఏర్పడనా - ఆ పూలు కావని పూర్తిచేయడం ముందు అలవాటు చేసుకోవాలి, లేదా ఆ రోజు చేయవలసినవన్నీ వరుసగా రాసుకుని - ఒక్కొక్కదాన్ని పూర్తిచేస్తూ రావాలి. ఇది - పట్టుదలమీద, సాధన మీద ఆధారపడి అలవాటైపోతుంది.

పి. ఎ. ఎన్. పి. - కర్నూలు

రాజకీయాల్లో బిక్షగానికి ప్రవేశమిస్తే?
★ మీ పిచ్చిగాని ఉత్సాహంతో ఓ రకం బిచ్చగాళ్లే! ఓటుంటే - ఎవరైనా ఫరవాలేదు. ఇంటికి దీపం ఇల్లాలు అంటారు. మరి స్త్రీ ఉద్యోగం చేయడం అవసరమా?

★ సాయిలో పిల్లి లేవడానికి - అవసరమే! దీపం కంటే తిండి ముఖ్యం.

శేఖర్ - చెట్టోలు

సెన్సార్లవారి కళ్లకు మన కళ్లకు తేడా ఏమిటి?

★ ఏం లేదు. సెన్సార్లు కళ్ల ముందర రూల్స్ వుంటాయి. అంతే.

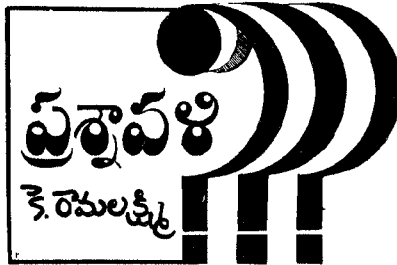
అబద్ధం ఆడకుండా చెప్పండి. ఆంధ్రా సాంబారు బాగుంటుందా? మద్రాసు సాంబారు బాగుంటుందా?

★ నిజం చెప్పనా? మీ ఆంధ్రాలో వండి వడ్డించేది - మద్రాసు సాంబారే కదా!

ఎమ్. ఎల్. - తెల్లంపల్లి

భారత స్త్రీకి నిజమైన స్వేచ్ఛ ఎప్పుడు వస్తుంది?

★ ఆమెగారు తనని తానే మనిషిగా గుర్తించు కున్నప్పుడు.

ఎమ్. ఎ. ఆర్. ఎమ్. - బాదువా

రచయిత (త్రు)లకు కూడా లై సెన్సు అవసరమా?

★ ఉంటే బాగానే వుంటుంది కాని మనది ప్రజాస్వామ్యం ఇష్టమైన వృత్తి చేపట్టడం - ప్రాథమిక హక్కు. ఎవరూ కాదనడానికి వీలులేదు.

పి. ఎన్. ఆర్. - మంగవరం

ఏ పురుషుడు తప్ప చేసినా స్త్రీ కారకురాలు ఆమె మూర్ఖత్వమో, దుష్టభావమో పురుషునిచేత తప్ప చేయిస్తుంది. కామెంట్?

★ పాపం పసివాళ్లు? వాళ్లని దేవుడే రక్షించాలి.

కె. ఎన్. - ఎమ్మిగనూరు

వాట్ యాక్ పర్మెన్ ఇన్ లైఫ్ - నెక్సుటు డెత్?

★ లివింగ్-టెత్ డెత్ ఓవర్ టేక్సు యూ! (అబ్బ! తెలుగు లివీతో ఇంగ్లీషు రాయడం కష్టం సార్. తెలుగులోనే అడక్కూడదా!)

యు. యు. - ఎమ్మిగనూరు

'అకలికి అతివకు దాసుడివి కాకు. ఆత్మ స్వాతంత్ర్యాన్ని కోల్పోతావు' అని ఈజిప్టు సామెత?

★ అందుకే కావాలి బహుభార్యాత్వం అక్కడ నిషేధం కాదు? - నేస్టీ ఇన్ నెంబర్స్ అని.

ఎన్. ఎన్. - ఎల్లజిల్లా

రిటైర్మెంట్ అయినను ఎందుకు చులకనగా మాస్తారు?

★ అయిన నీడన చల్లగా బ్రతికిన సంగతి మరిచి!

డి. ఎన్. ఆర్. - గుంతకల్లు

యధా రాజా తథా ప్రజా అన్నాడు కాని ఇప్పుడు యధా ప్రజా తథా రాజా అంటాను.

★ అక్కర్లేదు యధా ప్రభుత్వం తథా ప్రజా అంటే పాలు రాజులు పోయినా - మంత్రితో వారి అంశ ఆపహించి వున్నట్లే! - వుంది కదా!

లక్ష్మీదేవి - మద్దులూరు

మీ రచయితలకు ఒకరిని చూస్తే ఒకరికి గిట్టుదు. అవకాశం దొరికితే విసుద్దు విసిరేందుకు సిద్ధపడేవారిని ఏమనాలి?

★ రచన వ్యక్తిగత సత్యాకు నిదర్శనమైన వృత్తి. అందులో పోటీపడ్డం తప్పలేదే? ఇక విసుక్కు అంటారా? విసలేదా - విసిరికొరతో వారిట్టంటే-తలుపుచెక్కలో నేటివడ్డం లాంటిదే - ఆపార్థం చేసుకోవలసిన విషయం.

జె. డి - జయశ్రీ (గంజామ)

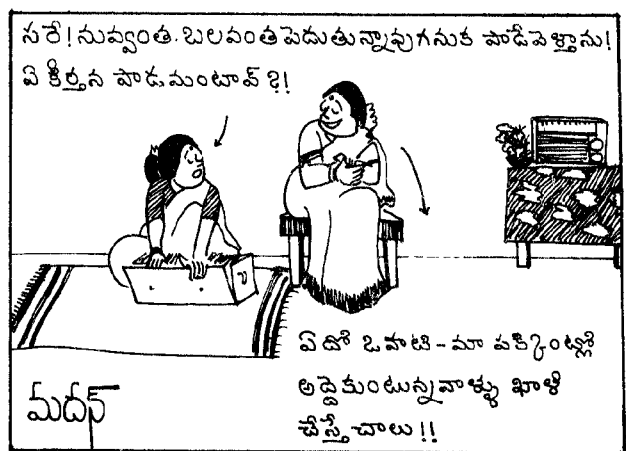
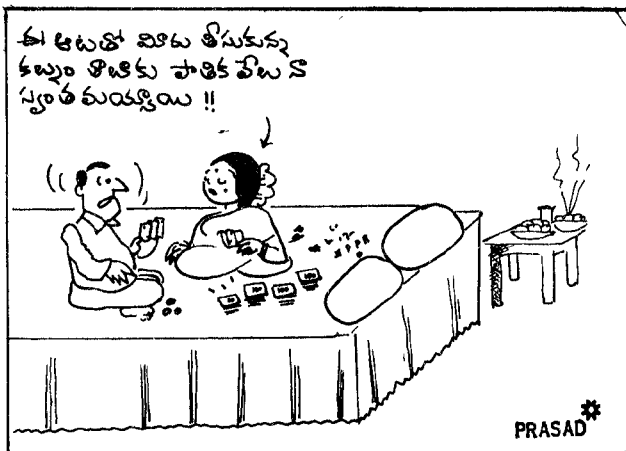
కేవలం కర్తవ్య నిర్వహణలో జీవిత పరమార్థ ముందా? లేక దైవస్మరణ లోడు లవసరమా?

★ కర్తవ్య నిర్వహణ కూడా స్వామి కార్యమే ననుకుంటే - గొడవలేదు. నీతినిజాయితీలతో పని చేయడం, సాటి మనిషికి గోతులు తీయకపోవడమే - చాలు దైవద్యానం వేరే అవసరం.

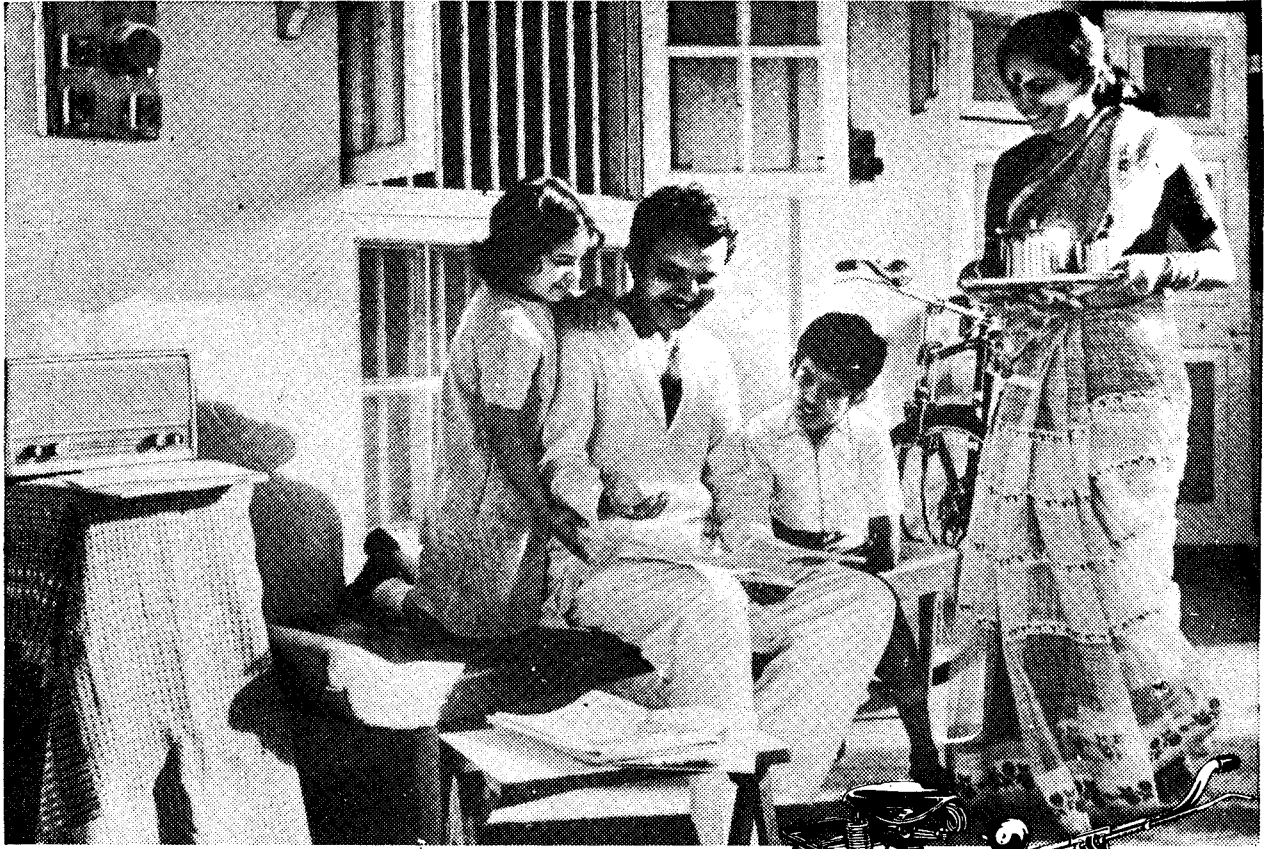
ఎన్. హెచ్. యు. - బోనం

నాలుగు జట్లు కలుస్తాయి. కాని నాలుగు ఖిలు కలిసి వుండవు. కామెంట్ స్టీక్?

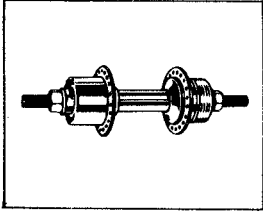
★ అవునండి మీకు చాలా సంతోషం కదూ? కాని రోజులు మారాయి థాయా - ఇప్పుడు మగాళ్లే నల్లరు కలిసి ఏదీ సాధించలేకపోతున్నారు ముఠాలు ఏర్పడి కొట్టుకుంటున్నారు. మీ చుట్టూ ఓసారి చూడండి!

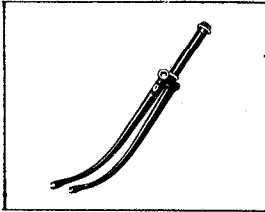
దారిలో ఎన్నో ఎగుళ్లు-దిగుళ్లు చూశారు మీరు.

అందుకే మేము మీ కోసమే డిజైను చేశాం
ఇదివరకు మీరెన్నడూ తొక్కనటువంటి
అతిమెత్తగా, హాయిగా సాగిపోయే
సైకిల్ క్రొత్త బిఎస్ఎ డీలక్స్

బిఎస్ఎ డీలక్స్ యొక్క పోగపైన
సన్నటి బ్యారెల్ హెడ్లు—ఇవి
అత్యంత నాణ్యమైన, ర్భదమైన కేస్
క్యూ కలిగి సైకిల్ మెత్తగా, హాయిగా
నడిచేలా చేస్తాయి.

ఎక్కువ సులభంగా తిరగడానికి
వీలునిచ్చే చక్కటి గొట్టపు పోగ్స్.
దీనితో బిఎస్ఎ డీలక్స్ తొక్కడం
నిజంగా సుఖకరం.

మీరు జీవితంలో ఎంతో
పైకి వచ్చారు. ఎన్నో ఎగుళ్లు-
దిగుళ్లును ఎదుర్కొని మరి
పైకి వచ్చారు. అందుకే మీకు
కావాలి అత్యుత్తమమైనది.

అదే బిఎస్ఎ డీలక్స్. ప్రత్యేకంగా
డిజైను చేయబడి అతి సులభంగా, హాయిగా
తొక్కగలిగే సైకిల్. పనికి వ్యాధానికి ఇదివరకు
మీరెన్నడూ తొక్కనిది. మరి ఇప్పుడు దినమంతా పడ
త్రమ తర్వాత-ఇంటికి వచ్చాక. ఇదివరకు
ఎన్నో ఇతర సైకిళ్లు తొక్కివుంటారు. కనుక
వ్యత్యాసం స్పష్టంగా అనుభవించగలరు.
పచ్చ మరియు నలుపు రంగులలో లభ్యం.

క్రొత్త బిఎస్ఎ డీలక్స్- సఫలత-మార్గంలో మీకు సుఖకరమైన తోడు.

BSA Deluxe

Rediffusion-TI-1912 b TL

ఈ పండుగ వెళులలో... ఆకర్షణీయమైన కానుకలు

KIRON/APCO/82.1/F

పోచంపల్లి, ధర్మవరం,
నారాయణపేటల ప్రకాశవంత
మైన సిల్కుతయారీలు, గద్దాల,
వెంకటగిరి-జాలువాలు
జరీలు, తళుకులొలుకు
అప్కా స్పష్టి అందాలు.
రండి! అప్కావారి అద్భుత
వస్త్రశ్రేణి నుండి మీరు
కోరుకొన్నవి ఎన్నుకొనండి.

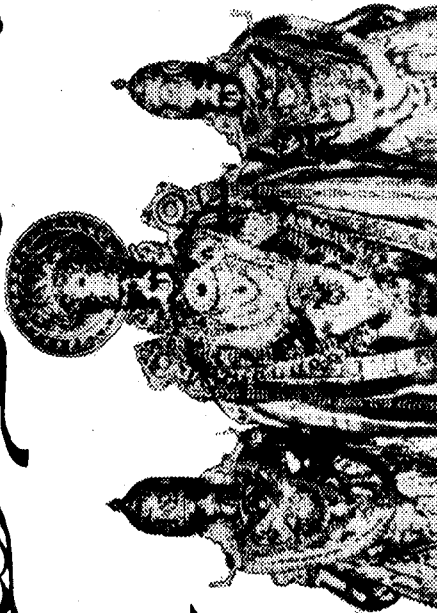
ఆప్కా
చేనేతలు కొనండి

చేనేతలు

సభ్యులవలె జీవనములలో 'సప్తాంగ' మణులను పంపే తెలుగు మహానామము

ప్రతిభాభివృద్ధి నిరతింగికారులు

జాగ్రత్త! మనము
మనమును వివరించు
సభ్యులకు వివిధ విధముల
కలహాసాధకములను
ప్రతిహతములు

అవు!
విదాది వాసుకుని
ప్రతిభాభివృద్ధి
(గ్రీటింగ్ కార్డులు)

మంగళాక్షర కార్డులు

శ్రీ వేంకటేశ్వరస్వామి కళ్యాణోత్సవ మంగళాక్షరములు
(అరుమల-తిరుపతి దేవస్థానం ప్రసాదం) (సత్యకవులచేర్చాటుతో)

నవదంపతులకు శుభాశీస్సులు
1. శ్రీవివాహకార్యం 2. శ్రీవివాహదేవకార్యం కిట్టలు

తెలుగు, తమిళం, కన్నడం, మలయాళం
ఇంగ్లీషు, హిందీ, సంస్కృతం, మరాఠీ
భాషలలో మంగళాక్షరములను శుభాకంక్షలు

మంగళాక్షరములు
కొద్దలను ముద్దించుకోండి
! శుభాకంక్షలను ముద్దించుకోండి

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

అంతకు క్రితం, కొమ్మిల్లో, పూలు, పంపు వాడిగిరి

३०३
३०३
३०३

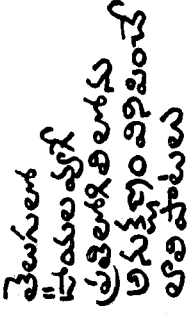
జంక్షన్లు 15 డిలీ
తెలుసులు 9 డిలీ

మొదటి ప్రశ్నకు ముందుకు

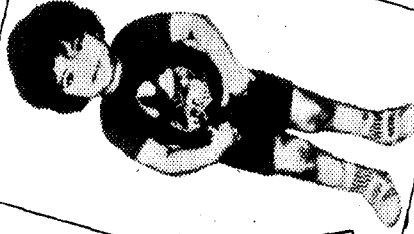
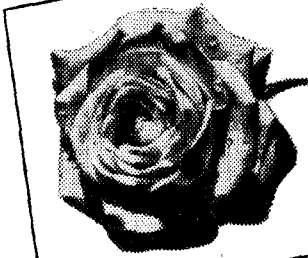

విశ్లేషము ముగియి-

అనుమతి కోసం మేము కొన్ని తెలుగు పత్రికాదారులను సంప్రదించాము. కొంతమంది సహకారం అందించారు.

విషమయదగుడు ఎల్లప్పుడూ
మంగళాక్షర కార్డులు, బర్త్ డే కార్డులు
వివాహపొడగునూ ఆననూ, వరనూ మీకు
అవసరమవుతూనే వుండవచ్చు. దయ
చేసి, బ్లిక్రెడెన్సు విచారించండి. అంతే
గాని, ఒకటి, రెండు విడి కార్డులకొకసం
మాకు ప్రాయశఃపదవి మనవి. కారణం
ఏమంటే, కార్యం వియవగన్న, పోస్టల్
ఖర్చులు ఎక్కువకావచ్చు. అది మీకు
అర్థకరమైనది. మాకు శ్రేయస్కరమైనది
కాదు. దయచేసి మన్నించి, మావిజ్ఞాపి
నాటింది, బ్లిక్రెడెన్సు విచారించండి.

కా
జ్యోతి
పల్లె
ఆర్థిక
సర్వేక్షణ
- 55 వా
మీ

For trade terms, contact Sole Concessionaires in India

Cards Crafts Classics

8, State Bank Street, Post Box No. 2421, Madras-600 002
Grams: "GREETCARDS" Phone: 8 50 29 & 8 37 92

బిడ్డలైదుగోమేము! బిడ్డెప్పుడవేమేము!!

సినిమా

సాయంకాలంకోగ యిస్తారా— యివ్వరా అని అడుగుతున్నారు,” అన్నాడు

కన్నయ్య తెల్లమొహం వేసినా వెంటనే తమాయించుకొని, “ఉవ్! సై లెన్స్ అయిపోరాంగీ సెంటర్ అయ్యంటాది యెళ్ళి ఆ ఫోన్ పెట్టేయ్ యీ టెలిఫోన్ లాకటండి మా చెడ్డ మా సెన్స్ అయిపోతున్నాది,” అని గొణుక్కున్నాడు

ఎన్ కృష్ణాజీ నిర్వహణలో తయారైన బీమేశ్వర ఆర్ట్ మూవీస్ “ప్రేమజ్యోతి” చిత్రానికి కథ, స్క్రీన్ ప్లే, దర్శకత్వం. పి. వి. రాజు

**సుమన్ క్రిమిషన్స్
సినిమాస్కోప్ చిత్రం**

“కె ఎన్ ఆర్ దాసు, లక్ష్మీదీపకల్ వద్ద శిష్యురికం చేసి, ఇటీవలే ఒక తమిళ చిత్రానికి దర్శకత్వం నెలవిన బి ఎల్ వి. ప్రసాద్ కు డై రెక్షన్ సు అప్పగించాం,” అన్నాడు ఎం రామకృష్ణారెడ్డి. ఈయన సమర్పించే సుమన్ క్రిమిషన్స్ సినిమాస్కోప్ చిత్రం షూటింగ్ సెప్టెంబర్ 22న మొదలైంది కవిత, సుమన్, ప్రభాకరరెడ్డి, ప్రసాద్ బాబు, పూర్ణిమ, మాతన్ ప్రసాద్, అత్తిలి లక్ష్మి, జయమాలిని పాత్రధారులు. ఎం. డి సుందర్ కథ, పరుమారి సోదరుల సంభాషణలు, చక్రవర్తి సంగీతం, సత్తిబాబు దామోదర్ శ్రీమతి ఎం. శ్యామలారెడ్డి నిర్మాత.

ప్రేమ పిచ్చోళ్ళలో గీత, గుమ్మడి

**‘పెళ్లి చూపులు’లో మోహని, విజయశాంతి
ప్రేమజ్యోతిలో ఘరానా తిన్నయ్య!**

“అనలు నాకు మన మినిస్టర్లందరి తోట ‘ఒరేయ్’ అంటే ‘ఒరేయ్’ తప్ప ప్రెడ్యూషర్లందన్న స్వీ కెట్టు సీతో చెప్పేసిందెవడయ్యా? ఈ అనంద గోడేనా? యీడి నోట్స్ యే స్వీ కెట్టు దాగడయ్యా,” అన్నాడు కన్నయ్య (రాళ్ళపల్లి) సీరియస్ గా.

“నేనేం చెప్పలేదు, ఫార్!” అన్నాడు ఆనంద రావు (చంద్రశేఖర్) బిక్కు బిక్కు మంటూ.

పెళ్లిటూరి సింహం లో కమలహాసన్

“సుప్రసై లెన్స్ అయిపో... ఈ సంగతి చెప్పేసినాడు ముప్పిమద్ది న డిల్లీ యెల్లి పంచదార ఫాక్టరీకి సర్కిల్ తెచ్చేసింది కూడా వేసేసి చెప్పే సుంటాడే! ఈడి నోరుకు జోరుండడం కాదుగాని, ఏ స్వీ కెట్టు దాగడం లేదండీ”

జగన్నాథం విషమంగా “తమరంత వలుకుబడి పున్నోళ్ళు కాబట్టే కదండీ మా అబ్బాయి ఉద్యోగం కోసం పిదగ్గ రకొచ్చాం,” అన్నాడు.

“వచ్చారేవయ్యా. పోస్టులో లేకపోయినా— నా వనర్లు, నా వలుకుబడి పోలేదని మీకు తెల్పు కదా? చిన్నప్పట్టునీ కలిసిమెలిసి పెరిగాం. కష్ట సుఖాలు పంచుకున్నాం. ఇంతకీ, నీ పేరేటున్నా?” అన్నాడు కన్నయ్య.

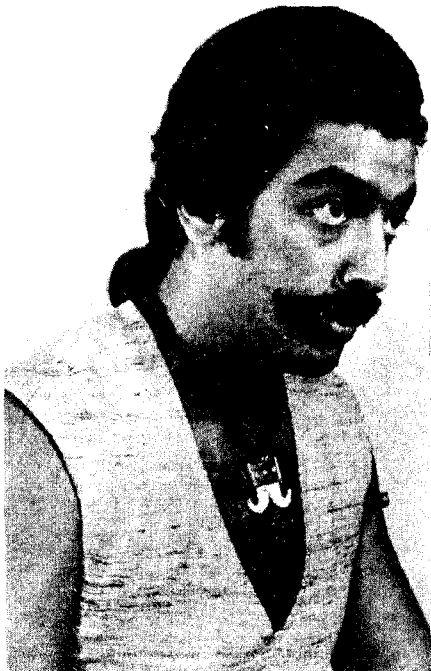
“జగన్నాథం.”
“అవతలా ఆసీనరు కట్టుకున్న పెళ్ళాన్ని, కన్న తల్లిని నమ్మడం లేదు. అతగాడికి నోట్ల కట్ట చేతిలో పెడితే తప్ప— నా నోట్లొచ్చి మాట రావటం లేదు.”

“అమ్మా, అమ్మా! వేసంతదాకా వెళ్లలేదు. ఏదో రెండు వేల్ట్ల...” అంటూ జగన్నాథం గత్యంతరం లేక డబ్బులీసి ఇమ్మా, “మరి... ఆ ఉద్యోగం సంగతి...” అని గొడతాడు.

“రేపు మా మంత్రిగారు ఈ ఊర్లోవచ్చుడు మా ఇంట్లో డిన్నర్ కి దిగుతారా? అప్పుడు నీ సంగతి కదలేసి, టిక్కు యెట్టిం చేస్తాను,” అని కన్నయ్య అంటూండగా టెలిఫోన్ బెల్ మోగింది. “ఒరే, పన్నాసీ! యెళ్ళా పోను చూడు. కలెక్టరు గారుగాని, ఎం. ఎల్. ఎ. గారుగాని అయితే, నేను యింట్లో లేనని చెప్పేయ్. యెప్పుడు వడతాడండి యీ బాధ? డేలంతా మి వి స్టరు గోరి తో డిప్లొమెసింగు. మళ్ళా పొడ్డున్నే యీ గోం.”

ఆనందరావు వెళ్ళి, ఫోన్ లో మాట్లాడేసి వస్తూ, “ఆ పోను కలెక్టరుగారు చెయ్యలేదండీ. మీరు బట్టంకొట్టుకీ బాకీ ఉన్న ఏడు వందలా

30—నా. ధనం. భారపత్రిక—29—10—82

చిత్రపాల

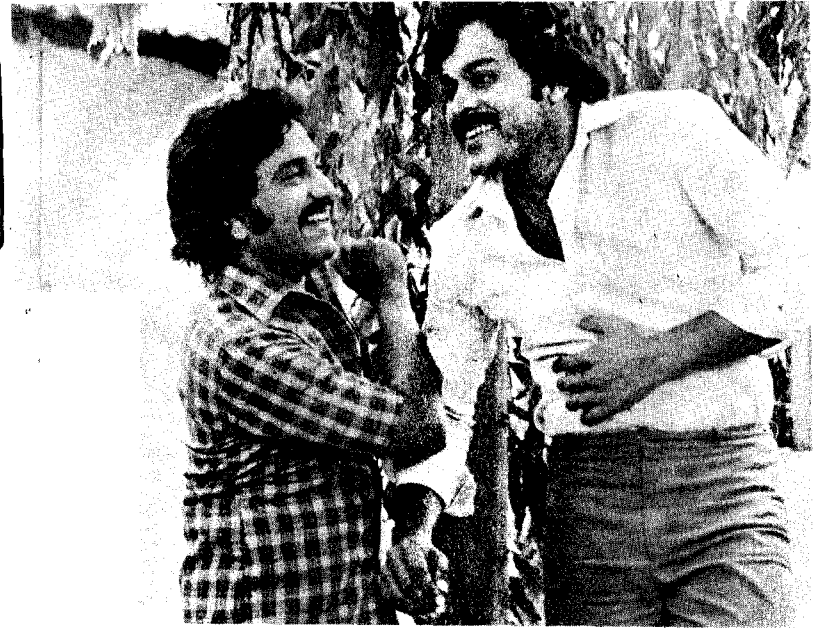
-జి. వి. జి. శ్రీకృష్ణ

సకల కళావీరులు

“సంవత్సరం కుటుంబంలో పుట్టిన ఒక ఆకతాయి యువకుడు బాధ్యతలనే ఏమాత్రం ఎరక్కుండా జాలాయిలా పెరుగుతూంటాడు. అతనికి జీవితమంటే చాలా చురుకైనదానని. ఎలాగైనా మార్గాని తండ్రి ప్రయత్నించేలోగా ఆ యువకుడు కనిపించకుండాపోతాడు. దాంతో కథ అమావ్యామై న మలుపులు తిరుగుతుంది. ఆద్యంతం కడుపుబ్బ నవ్విస్తుంది,” అన్నాడు గోటేటి శ్రీ రామారావు. మోహన్, పూర్ణిమాజయరాం, స్కీత్, పీత, వెన్నారాజ్ మూర్తితోపాటు సటి శ్రీప్రియ తల్లి కూడా ఓ కీలక పాత్రను ధరించింది. ఏటూర మాటలు, పాటలు రాశారు. శంకర్ గజేత్, ఎ. వి. రాజ్ సంగీత దర్శకులు. గాంధీ సంగీతసంకర్త రామనారాయణ కథకుడు, దర్శకుడు.

గ ర్తి స

“పూర్తిగా మన రాష్ట్రంలోనే మూటాంగ్ జరుపుతాం. అక్టోబర్ 27న పాటల రికార్డింగుతో ప్రారంభిస్తామని జరుగుతుంది” అన్నారు శ్రీ లలితా మూవీస్ అధినేత జి. జగదీష్ చంద్రప్రసాద్. ఈయన కోడి రామకృష్ణ (స్కీన్ షే), దర్శకత్వంలో నిర్మించే “గర్జన” చిత్రంలో చిరంజీవి, సత్య నారాయణ, గొల్లపూడి, రాధిక, జయంతి వగైరా లారాగణం. గొల్లపూడి, సత్యం, కె. ఎన్. మణి, బాలు ప్రభువులు తెర వెనుక కృషి చేస్తారు.

అమ్మాయి మనసు

“కొండకోవల్లోని ఓ వల్లెలూరి గడుగ్గాయి అమ్మాయి జయసుధకు, అక్కడికి పట్నం నుంచి అసిస్టెంట్ ఇంజనీర్ గా వచ్చిన ఓ సంగీతాభిమాని చంద్రమోహన్ కు— మధ్య ముగ్గులేమ. టెండర్ లవ్ స్టోరీ,” అన్నారై డైరెక్టర్ చేకూరి కృష్ణారావు. ఈయన పదేళ్ళపాటు సంగీతం శ్రీనివాసరావు వద్ద శిష్యరికం చేశారు. ఇప్పుడు పి. బాన్. శ్రీదేవి, కె. సీతాలక్ష్మి నిర్మించే శ్రీనివాస చక్రవర్తి పీరివీ “అమ్మాయి మనసు” చిత్రానికి (స్కీన్ షే), దర్శకత్వ బాధ్యతలు వహిస్తున్నారు. మూటాంగ్ సెప్టెంబర్ 13న భద్రాచలం— దండకారణ్యానికి సమీపాన ఉన్న మారేడుమిల్లి గ్రామం కొండల ప్రాంతంలో మొదలైంది. శరత్ బాబు, కాంతారావు, అప్పలస్వామి, నిర్మల, వంశీకృష్ణ, ఇతర ముఖ్య భూమికలు నిర్వహిస్తున్నారు. యడవల్లి మాటలు రాశారు. ఆ.తేయ, వేటూరి గీతాలకు రాజన్— నాగేంద్ర బాణీలు కూర్చారు. తోకేసింగ్ వాయి, మారి శిల్పం, అనిల్ కూర్పు, మణి నిర్వహణతో కె. ఎన్. మూర్తి సహకార నిర్మాత.

దాసరి ఓచన. దర్శకత్వంలో

రావణ సంతానం

“అంతా కొత్తవారితోనే తీస్తాం. ఆరుగురు హీరోలుంటారు. జూడో షైల్స్ కు ప్రాధాన్యతగల వెల్లెటి కథ. అన్ని తరగతుల ప్రేక్షకులనూ ఆకర్షించే ఎన్నో అంశాలున్నాయి,” అన్నారు నిర్మాత రామచరాజు. “రావణ సంతానం” చిత్రానికి దాసరి నారాయణరావు కథ, స్కీన్ షే, దర్శకత్వ భారాలు వహిస్తారు. అక్టోబర్ 15 నుంచి పాటలు రికార్డ్ చేస్తారు. నవంబర్—డిసెంబర్ మాసాల్లో బెల్ డోర్ లో మూటాంగ్ పూర్తయిపోతుంది. ఇది హేమ మూవీస్ సినిమాస్కోప్ చిత్రం.

29-10-82—ఆంధ్రప్రదేశ్—37

‘మంచు వల్లకి’లో నారాయణరావు, చిరంజీవి

పి. ఎ. వి. వారి కొత్త చిత్రం

“కాత్తి పట్టెలుంటో ఒక టీనేజీ ప్రణయ గాధను అక్టోబర్ 1న స్టార్ట్ చేస్తున్నాను,” అన్నారు ప్రసాద్ అర్ట్ పిక్చర్స్ అధినేత అనుమోలు వెంకటసుబ్బారావు. దర్శకత్వం వహించే ప్రత్యగాత్మ కథకు మల్లాది వెంకటకృష్ణమూర్తి సందాషణం కర్త. వేటూరి గీతాలకు చక్రవర్తి స్వరకర్త. హరనాథ్ వాయి, తరణి శిల్పంతో విశాఖపట్టణంలో ఒకే పెడ్యూల్లో పూర్తవుతుంది.

‘బెబెనాడ బెబ్బరి’లో నెవుకారు జానకి

ఉత్తమ చిత్రం “సప్తపది”. ఉత్తమ దర్శకుడు - భారతీరాజు (సీతాకోక చిలుక). ఉత్తమ నటుడు - కమలహాసన్ (అమావాస్య చంద్రుడు). ఉత్తమ నటి - జయసుధ (ప్రేమాభిషేకం). ఉత్తమ హాస్యనటుడు - వీరభద్రరావు (ఎర్రమల్లెలు). ఉత్తమ హాస్యనటి - కృష్ణవేణి (వారాలబ్బాయి). ఉత్తమ కేరెక్టర్ ఆర్ట్స్ - జగ్గయ్య (ధర్మవర్షి). ఉత్తమ కేరెక్టర్ ఆర్ట్స్ - లక్ష్మి (వట్టానికి కళ్ళు లేవు). ఉత్తమ కథా చిత్రం - “వ్యాయం కావాలి”. ఉత్తమ గీత రచయిత - వేటూరి (“సప్తపది”లో “ఏ కులమా”). ఉత్తమ నేపథ్య గాయకుడు - ఎన్. పి. బాలసుబ్రహ్మణ్యం (“ప్రేమాభిషేకం”లో “ఆగదు”). ఉత్తమ నేపథ్యగాయని - ఎన్. పి. శైలజ (“ఎర్రమల్లెలు”లో “నాంవల్లి”) ఉత్తమ సంగీత దర్శకుడు - ఇళయరాజు (సీతాకోక చిలుక). ప్రత్యేక బహుమతులకు చిరంజీవి (చట్టానికి కళ్ళు లేవు), రాధిక (వ్యాయం కావాలి) ఎంపిక అయ్యారు.

“మంజీర వాదాలు”

“పుత్య ప్రధాన చిత్రం. కొత్త నటీనటులతో తీస్తున్నారు. సెప్టెంబర్ 1న ఆ మరాఠీలో ప్రారంభించిన షూటింగ్ నెలరోజులలో పూర్తవుతుంది,” అన్నారు కె.ఎల్. నరసింహారావు. ఈయన కథ, స్క్రీన్ ప్లే, మాటలు, పాటలు, దర్శకత్వంలో ఎన్. పి. సుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రి, వి భవానీప్రసాద్, జి. సుశీలా సాంబశివరావు, అట్లూరి పద్మావతి నిర్మించే గీతా ఆర్ట్స్ క్రియేషన్స్ వారి పై చిత్రంతో సరళ, రాఘవన్, ఆర్. నాగేశ్వరరావు, శేషు, వారితారెడ్డి, లక్ష్మి, మాదురి, ఉమారాణి, సాధన, శాంతి, కొల్లి సత్యనారాయణ, దిగంబర్ సోనీ, కమల్ ప్రసాద్, మధుసుబ్బారావు, ఎన్. ఎన్. రెడ్డి, రమణమూర్తి నటిస్తున్నారు. తెరవెనుక ఎ. వి. రాజ్, చనంతా సుధాకర్, బి. బాబు, రణధీర్,

దిలీప్ సింగ్, కణ్హన్, వి. మాధవరావు, కరుణ, వి. వాసుదేవరావు, రంగనాథం నారాయణమూర్తి, శేషగిరిరావు, వి.వి. దుర్గాప్రసాద్ కృషి చేస్తున్నారు.

బలిదానంలో బిలే కాస్తం!

హేలుల్ అందరూ కూర్చోని ఉన్నారు. మాధవి మాత్రం నిలుచి ఉంది. కుశల ప్రశ్ననంతరం జానకి (కాకివాడ శ్యామల) “రేపట్నుంచి ఆషాఢ మాసం ఆరంభమవుతుంది, అక్కగారూ! శాస్త్ర ప్రకారం ఈ నెల రోజులూ అమ్మాయిని మా ఇంటికి తీసుకువెళ్ళాలి,” అంటూ తమ ఆకస్మిక రాకకు కారణం వివరించింది.

“తీసుకెళ్ళాద్దా మరి? ఆచారం అంటే ఆచారమే. శాస్త్రమంటే శాస్త్రమే,” అంది నిర్మల. విషయం బోధపడని విజయ్ (కోభన్ బాబు) “కరెక్ట్ - కరెక్ట్! నెల రోజులపాటు నేను అత్తవారింట్లో ఉండడం అంటే - కొంచెం ఇబ్బందే అనుకోండి. కానీ, శాస్త్రం ఒప్పుకోదు కదా? వస్తారెండి,” అన్నాడు.

జానకి వెంటగా మామూ, “ఆషాఢ మాసంలో అత్తా అల్లుడూ ఒక్క గడప రాటకూడదని శాస్త్రం, బాబూ!” అంది.

“ఓ-కే... ఏం చేస్తాం? నేను గడపమీద కాలు వెయ్యకుండా లాంగ్ జంప్ చేసి వస్తానెండి. ఎలాగూ నేను స్పోర్ట్స్ మెన్ని కదా?” అన్నాడు విజయ్.

జానకి, ఆమె భర్త శాస్త్రి (జగ్గయ్య) ఒకరి ముఖాలకారు చూసుకున్నారు. శాస్త్రి “అదికాదు, బాబూ! ఈ మానసుంతా అత్తా అల్లుడూ ముఖాలు కూడా చూసుకోకూడదని పెద్దలు చెప్పారు,” అంటూ విజయ్ పరిచాడు.

అప్పటికే విజయ్ “చెప్పారండి! వాళ్ళు పెద్దవాళ్ళు కదా? కరెక్ట్ గానే చెప్పారు. కానీ, నేను ఈ నెల రోజులూ మీ ఇంట్లో ఉంటే - పాపం

“అమ్మాయి! నేనెప్పుడూ పెద్దయి హీరోయిన్ వేషాలు వేస్తానే?”

అత్తగారు ఎక్కుడుంటారు? సోనీ, మా ఇంట్లో ఉండమనండి,” అన్నాడు.

నిర్మలకు ఒళ్ళు మండిపో. “ఏం చదువు చదివావురా నువ్వు? ఆషాఢ మాసంలో నువ్వు, అమ్మాయీ ఒక ఇంట్లో ఉండకూడదని శాస్త్రంలో రాశారు.”

“ఎవడ రాసిన గాడిద?... మరేం పర్వాలేదు, మామయ్యగారూ! మహా మహా చట్టాల్నే మనం మార్చుకుంటున్నాం. వెదపడి-శాస్త్రం ఓ రెక్కా?” అన్నాడు విజయ్.

“ఆచారం ఆచారమే, బాబూ!” అన్నాడు శాస్త్రి.

“ఒప్పుకున్నానండి... కానీ, మా పెళ్ళయి ఇంకా రెండు నెలలైనా అవలేదు కదా? అప్పుడే ఓ నెలరోజులు విరహం అనుభవించడం అంటే... ఆ పాయింట్ మీద మనం డిస్కోస్ చేసుకుంటే...” అంటూ విజయ్ అగాడు.

నిర్మల చిక్కా “డిస్కోషనూ లేదు. కస్టోషనూ లేదు. మీరు అమ్మాయిని తీసుకెళ్ళండి, బాబూ!” అంది.

విజయ్ దిగాలుగా చూశాడు. మాధవి మునిముసిగా నవ్వుకుంది.

ఎన్. పి. చంద్రశేఖర్ దర్శకత్వంలో ఎ. శ్రీనివాసరావు, ఎ. లక్ష్మణరావు నిర్మించే “బలిదానం” చిత్రంలో రావు గోపాలరావు, గుమ్మడి, నూతన్ ప్రసాద్, అల్లు రామలింగయ్య, సాక్షి రంగారావు, సి. హెచ్. కృష్ణమూర్తి ఇతర పాత్రధారులు. కోభ కథకు కాశీ విశ్వనాథ సంభాషణలకర్త. చక్రవర్తి సంగీతం, సోమనాథ్ శిల్పం, గౌతమ్ రాజు కూర్పు, ఆర్. తరంగరావు సహకార దర్శకత్వంలో ఎ. రాజప్రసాద్ నిర్వహణ బాధ్యతలు వహించారు.

విశ్వ విఖ్యాత నటసార్వభౌమ, నటరత్న
డా॥ యస్.టి.రామారావు నటించిన

అల్ట్రాబరు

27 విడుదల

కుల్లకు దేవీ ప్రిడక్ట్స్

నాదేశీయం

నిర్మాతలు:

యస్. వెంకటరత్నం

కె.దేవీవరప్రసాద్

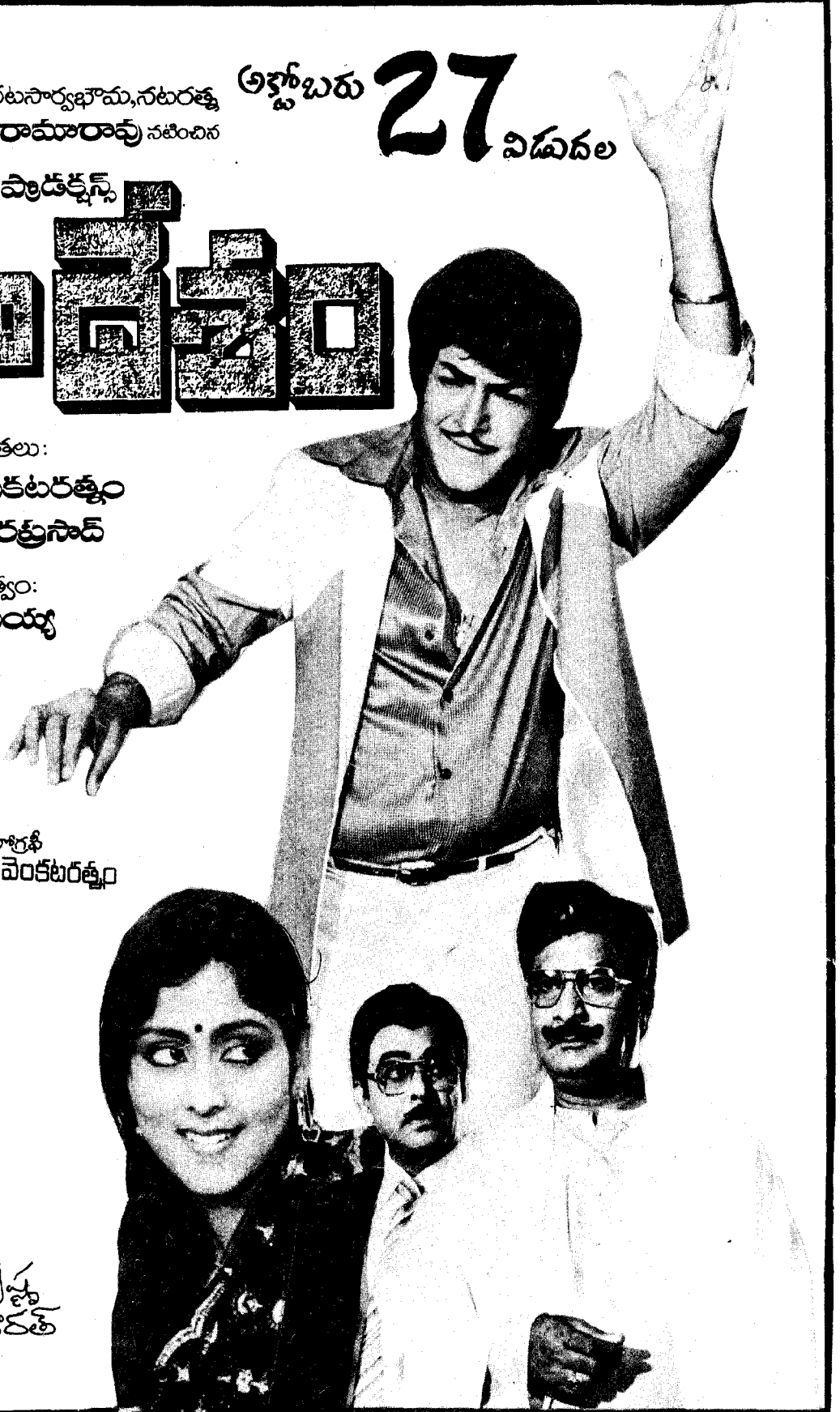
దర్శకత్వం:

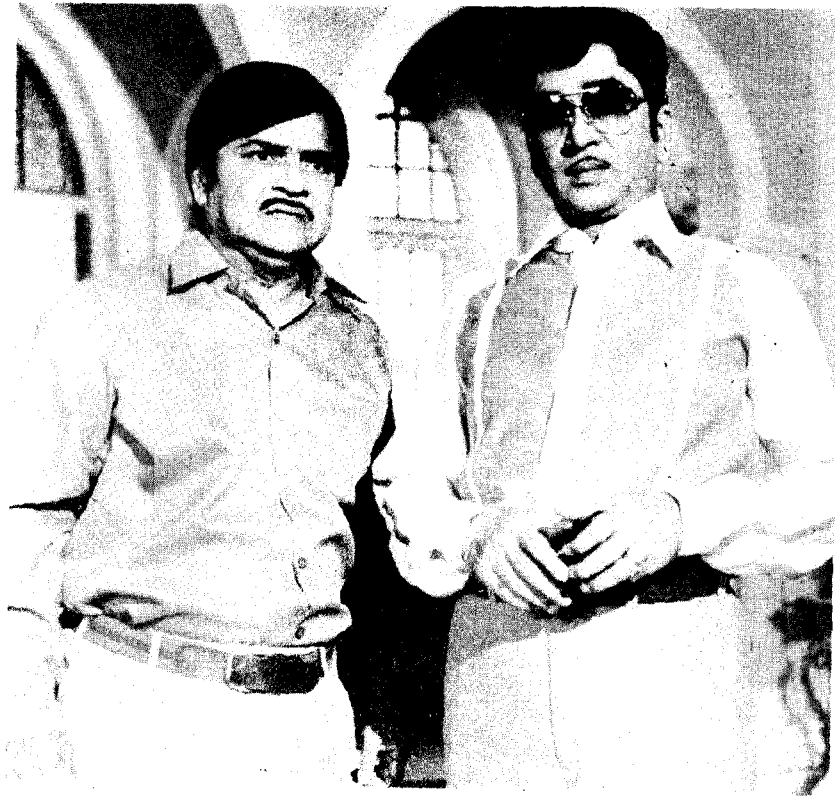
కె.బాటయ్య

సంగీతం ఫాటోగ్రఫీ

చిత్రవర్తి ఎస్.వెంకటరత్నం

స్టేజీం: కెమిక్లష్
లోకేష్: నవనిరత

ఇది కొడు ముగింపు రో మధ్య తరగతి మావపుడు!

కుటుంబరావు (సత్యనారాయణ) ఆనందోద్రేకంతో ఇంట్లో ప్రవేశించి, "హీ! అమ్మాయి అదృష్టవంతురాలే. వాళ్ళు పెళ్ళికి ఒప్పుకున్నారు. నా చిట్టితల్లి జీవితం ఏమవుతుందోమని గాభరాపడిపోయాను. కిందటి జన్మలో ఏ పూజ చేసుకుందో—తను కోరుకున్నవాడే కట్టుకుంటోంది," అన్నాడు.

'యువరాజు'లో పద్యవాదం, అక్కినేని నాగేశ్వరరావు

జానకమ్మ (జానకి) వదనం వికసించింది. "ంగ్నాలు ఎప్పుడు పెట్టుకుందామన్నారు?" అంది. "మన చేతిలో యాభై వేలు ఎప్పుడు ఉంటే అప్పుడు... కట్టుమే! మరి, ఉలికే చేసుకుంటారనుకున్నావా? వాళ్ళకంత అస్తి ఉందో తెలుసా?" "ఎక్కడ్నించి తెస్తారండీ! ఇప్పటికే ఉన్న అప్పులతో సతమత—"

సినిమా

ఇంతలో వాళ్ళ కొడుకు శివశంకర్ (శివకృష్ణ) "నిజం చెప్పవమ్మా... నాన్నా! నా స్నేహితుడు కిరణ్ అని ఉన్నాడు. చెల్లెల్ని పెళ్ళి చేసుకోవాలనికే ఇష్టపడుతున్నాడు. పై నా కట్టుంకూడా తీసుకోడు," అన్నాడు.

దీన (జ్యోతి) నివ్వెరపోయింది "అన్నయ్యా!" శివశంకర్ "అవును, చెల్లీ! మళ్ళీ కోరుకునే సునిషికంటే నిన్ను కోరుకునే సునిషి పాంగత్యంతోనే జీవితం సుఖంగా ఉంటుందమ్మా!" అన్నాడు.

జానకి ఆదుర్దాతో "ఎవరు బాబూ ఆ కుర్రాడు?" అని అడిగింది.

"ఉన్నాడే... మా కాలేజీ పూర్వం కొడుకు," అంది దీన చప్పుగా.

కుటుంబరావు ఆశాశ్రమంతెక్కుకు లేవాడు "హీ! హీ! ఏదో నా కూతుర్ని ఒక పూర్వం కొడుక్కిచ్చి పెళ్ళి చేసావా? నా అంతస్సెక్కడ? వాడి అంతస్సెక్కడ?"

"ప్రజాపతిరావు వేద మెట్టెక్కేముందు నీకు అంతస్సు గుర్తురాలేదా?" శివశంకర్ రెట్టించాడు.

"నోర్యుమ్! నన్నే ప్రశ్నిస్తున్నావా?"

"నిన్నుకాదు, నీలో ఉన్న మధ్య తరగతి మానవుణ్ణి ప్రశ్నిస్తున్నాను అందుబాటులో ఉన్న పేదవాడికి దూరమై అందలం ఎక్కి కూర్చున్న పేదవాణ్ణి చేరుకోవాలని నువ్వెందుకు కోరుకుంటున్నావా?"

"ఒరేయ్! నీ చెల్లెలు పెద్దంటే కోడల్ని తేయాడలేదు కుళ్ళతో మాట్లాడుతున్నారా మళ్ళీ!"

"కథావ్! అసలు సినెల్లైన మధ్య తరగతి ముదిషిలా ఇప్పుడు మాట్లాడారే. తలకు మంచిన బాదాన్ని మోసే మధ్య తరగతి మనస్తత్వం అంటే ఇదే, నాన్నా!"

"శివా! నువ్వూకూ?" అంటూ జానకి, భర్తవంక లిరిగి, "వాడు చెబితే మీకు కోపం వస్తుంది గాని, ఎక్కడ్నుంచి తెస్తారండీ యాభై వేలు?" అంది.

"ఉన్న కొండంతా తెగనమ్మి, మిగతాది అప్పు చేస్తే నా నరే—చెప్తున్నాను," అన్నాడు కుటుంబరావు.

"ప్రజాపతిరావు మీ దగ్గర కట్నం ఎలా తీసుకుంటాడో నేనూ చూస్తాను," అంటూ శివశంకర్ విసురుగా వెళ్ళిపోయాడు.

వేజెళ్ళ సత్యనారాయణ కథ, స్క్రీన్ ప్లే, దర్శకత్వంలో అన్నమరెడ్డి కృష్ణకుమార్ సమర్పించే యురేకా సినిమా ఎంటర్ ప్రైజెస్ "ఇది కొడు ముగింపు" చిత్రానికి పి. సాంబశివరావు, పి. వి. వి. ప్రసాద్ విర్మాతలు.

'కిరాయి రంగడు'లో రాధిక, రజనీకాంత్

అవరంజి దొమ్మ

"దేవాలయంలో నృత్యంచేసి ఓ అమాయకురాలి జీవిత కథ ... నృత్య ప్రధాన చిత్రం," అన్నారు ఎం. ఎన్. ఎన్. ఆచార్యులు. ఈయన శ్రీ లక్ష్మీ వినాయక ఆర్ట్స్ ప్రొడక్షన్స్ పతాకంలో నిర్మించే పై చిత్రానికి ఎం. ఎన్. కోటారెడ్డి స్క్రిప్ట్స్, దర్శకత్వ బాధ్యతలు వహిస్తారు. సెప్టెంబర్ 19న తొలి గీతం రికార్డుయింది. ఇంతవరకు మూడు పాటలు రికార్డుయ్యాయి. మరో మూడు పాటలను నవంబర్లో రికార్డ్ చేసి, డిసెంబర్ నుంచి హైదరాబాద్ పరిసరాలలో ఒకే షెడ్యూల్లో షూటింగ్ పూర్తిచేస్తారు. కథ : ఎం. సరోజినీదేవి. మాటలు : ఎం. టి. వి. ఎన్. ఆచార్యులు. గీతాలు : వేటూరి, గోపి. సంగీతం : ఎన్. రాజేశ్వరరావు.

ప్రేమ దీపాలు

"నిజమైన ప్రేమకులు - ప్రేమ కోసం ఎంత త్యాగమైనా చేస్తారు అనే అంశంపైద అర్థబడిన కథ," అన్నారు సి. ఎన్. బోస్. ఈయన స్క్రిప్ట్స్, దర్శకత్వంలో షూటింగ్, పై నల్ ఎడిటింగ్ పూర్తయిన పై వెంకటేశ్వర ఆర్ట్స్ చిత్రంలో శరత్ బాబు, బానుప్రియ, కవిత, రాజా, చలపతిరావు, అన్నారావు, రూప్సి, అర్చిలి లక్ష్మి, గిరిజారాణి పాత్రధారులు. కథ : సి. ఆనందరామం. మాటలు : భరత్. గీతాలు : సి. నారాయణరెడ్డి. సంగీతం : పెండ్యాల. కూర్పు : శ్యాం. సి. వెంకటేశ్వరరావు, జి. నాగేశ్వరరావు నిర్మాతలు.

'నా దేశం'లో ఎన్. టి. రామారావు, జయసుధ

ఆనందలక్ష్మి ఇంటర్నేషనల్

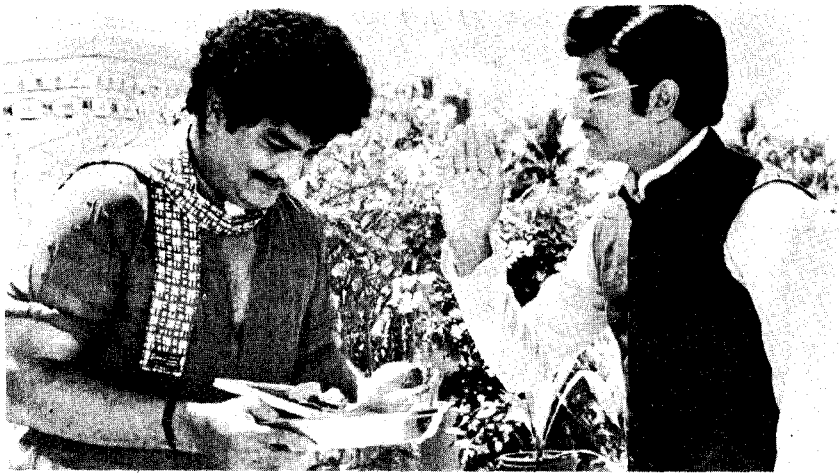
మొండిశుటం

అంబిక

నర్తక దర్శకత్వం

డి.భాగ్యరావు రాజాచంద్ర

NRRO

'విప్లవ పంతులు'లో సత్యనారాయణ, మురళీమోహన్

సినిమా

అవార్డ్

"యువతరం మారాలి" చిత్రం తర్వాత విజయవాడన్ స్క్రీన్ ప్లే, దర్శకత్వంలో తయారయ్యే ఇంటర్నేషనల్ ఫిలిమ్స్ చిత్రం "అవార్డ్". "ఈ చిత్రంలో ప్రధానమైన పాత్రకేయిని పాత్రను ధరించడమే కాకుండా సంభాషణలు కూడా రాశాను," అన్నారు విజయవాడన్. ఇంకా సత్యనారాయణ, ప్రభాకర రెడ్డి, మాతన్ ప్రసాద్, జె. వి. సుమయాజులు, గిరిబాబు, ప్రసాద్ బాబు, మాడా, సత్యేంద్రకుమార్, రాజ్యలక్ష్మి, మంజుభాగ్యని పాత్రధారులు. "డిసెంబర్ లో గుంటూరులో ఒకే షెడ్యూల్లో షూటింగ్ పూర్తవుతుంది," అన్నారు ఈ చిత్ర కథకుడు, నిర్మాత మోహన్ రావు.

'అంద్ర కేసరి'లో విజయచందర్

పల్లెటూరి సింహం

"అత్యధికంగా పాల్గొడిన అబలను రక్షించి, ఆమెపై ఆమానుషంగా ప్రవర్తించిన వ్యక్తి చేతనే తాళి కట్టేస్తానని శపథం చేసి, అక్షరాలా నెరవేర్చిన బాలయ్యగా కమలహాసన్ మరపురాని నటనను ప్రదర్శించారు," అన్నారు సుజాత ఫిలిమ్స్ అధినేత ద్వారకమ్. "పల్లెటూరి సింహం"లో అంబిక, తులసి, మహేంద్ర, స్మిత, పుష్పలత ఇతర పాత్రధారులు. రాజశ్రీ మాటలు, పాటలు రాశారు. ఇళయరాజా నవంబర్ లో, బాబు చావు, విలీన్ కూర్పుతో ఎన్. పి. ముత్తరామన్ దర్శకుడు.

"జండాపై కపిరాజు"

"అద్యంతం కడుపుబ్బ నవ్విందే చిత్రం," అన్నారు కొమ్మనేని శేషగిరిరావు. ఈయన దర్శకత్వంలో శ్రీ దుర్గా పిక్చర్స్ నిర్మించే పై చిత్రం మూటాంగ్ నవంబర్ లో ప్రారంభమై, డిసెంబర్ లో పూర్తవుతుంది. రవీంద్రబాబు కథకుడు. చక్రవర్తి సంగీత దర్శకుడు.

42-సెంటిమీటర్లవ్యాసము-29-10-82

ఇరుగు - పొరుగు

★ మధురలో "తెలుగుదేశం" శాఖ ఇటీవలే ప్రారంభమైంది అక్కడికి ఎన్.టి.ఆర్. త్వరలోనే విచ్చేస్తారట!

★ పదేళ్ళుగా వరుసగా ఫిలిమ్ ఫేర్ నిర్వహించే బేల్ టంలో కమలహాసన్ వినిమిదిసార్లు ఉత్తమ నటుడుగా బహుమతులు అందుకున్నాడు - 5 సార్లు తమిళ చిత్రాలకు, 2 సార్లు మలయాళ చిత్రాలకు, ఇటీవల ఒక తెలుగు చిత్రానికి ఎంపిక అయ్యాడు.

★ కుమార్ గార్వ, పూనమ్ డిల్లాన్ నటించిన "తేరీ కనమ్" చిత్రం ఆ మధ్య నాగపూర్ లోని ఓ గృహంలో వీడియోలో ప్రదర్శించబడింది తలా 25 పైసల టికెట్టు కొన్న కొని తిలకించారు. బొంబాయికి తేబుల్ టి. వి వచ్చేసింది. కొంతకాలం క్రితం "సీతా జై గీతా" చిత్రం బొంబాయిలోని ఓ హోటల్ నుంచి తేబుల్ టి. వి. ద్వారా కొన్నిగృహాల్లో ప్రదర్శించబడింది. వీడియో కేసుల్లో కొనడం, అద్దెకు తీసుకోవడం కన్నా కొంత చందా చెల్లించి తేబుల్ ద్వారా ప్రదర్శించేసుకోవడం చాలా చవక.

★ జితేంద్ర సినిమారంగంలో ప్రవేశించడానికి ముందు బొంబాయిలోని తన మేనమామ నగల కొట్టుకు తరచు వెళ్తుండేవాడు అక్కడికోపారి నగలు కొనడానికి వచ్చిన ప్రఖ్యాత దర్శక నిర్మాత వి. శాంతారాం తనకు సినిమాలలో నటించే ఉద్దేశ్యం ఉన్నట్లు తెలియజేశాడు. అతనికి శాంతారాం ముందు ఓ చిత్రంలో చిన్నవేషం ఇచ్చి, ఆ తర్వాత "గీతా గాయే పతర్ రోసే"లో హీరో పాత్ర ఇచ్చాడు.

★ స్మితాపాటిల్ బి. యె. చదువుతున్నప్పుడు "విషాత్" చిత్రంలో నటించి, కాలేజీ కమిటీ అగ్రహానికి గురైంది.

★ అరుణాశరాని నిర్మించే చిత్రంలో ఋషికపూర్ హీరో

★ పైటర్ శిట్టి మరణించాక కొన్నిచిత్రాల్లో విలన్ లను అతనిలాగే చూపించడానికి ప్రయత్నిస్తున్నారు నిర్మాతలు. అలా ఇటీవల ఆమేష్ పురికి గుండు కొట్టించాడు దర్శక నిర్మాత రాజేంద్రకుమార్.

★ "కూలీ" చిత్రం షూటింగ్ లో అమితాబ్ బచ్చన్ గాయనదానికి ముందు అతనితో స్టంట్ పీస్ లో పాల్గొన్న పునీత్ ఇస్మైల్ ను ఒక ప్రధాన పాత్రకు శత్రుమ్యునిస్తా తాను రామాయణ చిత్ర పతాకంలో నిర్మించే "కల్కా" చిత్రంలో బుక్ చేశాడు.

★ కె. బాలచందర్ చిత్రం "అగ్నిపాక్షి"లో సరిత స్వయంగా మూడు పాటలు పాడిందట!

★ "ఒక సెన్సార్ అఫీసర్ ను పెళ్ళాడేస్తాను చూస్తూండండి," అని పెళ్ళి తార సిల్క్ స్మిత ఆ మధ్య ఒక జోక్ వేసిందట. అది సెన్సార్ అఫీసర్ కొందరికి ఆగ్రహం కలిగించిందట!

★ సినిమా తారలు తమతో షూటింగ్ లకు తీసుకొచ్చే కుర్చీలమీద తమ పేర్లు వేసుకుంటారు. సుజాత కుర్చీమీద మాత్రం "మనెస్ జయకర్" అని ఆమె భర్త పేరు ఎంబ్రాయిడరీ చేయబడింది.

★ మధురలో దాదాపు 10 షేపులకు సిల్క్ స్మితా పేరు పెట్టబడింది.

★ హిందీ చిత్రసీమలో మొత్తం 43 మంది 'కపూర్'లు ఉన్నారు!

★ నటి సుభాషి వచ్చే సంవత్సరం శ్రీమతి కాబోతోంది. హైదరాబాద్ లో ప్రభుత్వోద్యోగి అయిన తన మేనమామ కొడుకు అంజనికుమార్ తో జనవరి 17న మద్రాసు న్యూ ఫుడ్ లాండ్స్ లో ఆమె వివాహం నిశ్చయమైంది.

★ "మేరా పైస్లా" చిత్రం షూటింగ్ ను అప్రానీ నోటి వద్ద రలి అగ్నిహోత్ర ఒక సీసాను ఉంచాలి. కానీ, షేట్ లో ఆమె కాస్త విసురుగా ఆ సీసాను తగిలించడంతో అప్రానీ పన్నాకటి విరిగిపోయింది!

జి.ఎస్.రాజు

ప్రముఖుడు

ఐచ్ఛేయే

సినీ ఎంటర్ప్రైజెస్

పుజ్య పద్మజ

SAI KRISHNA ADS..

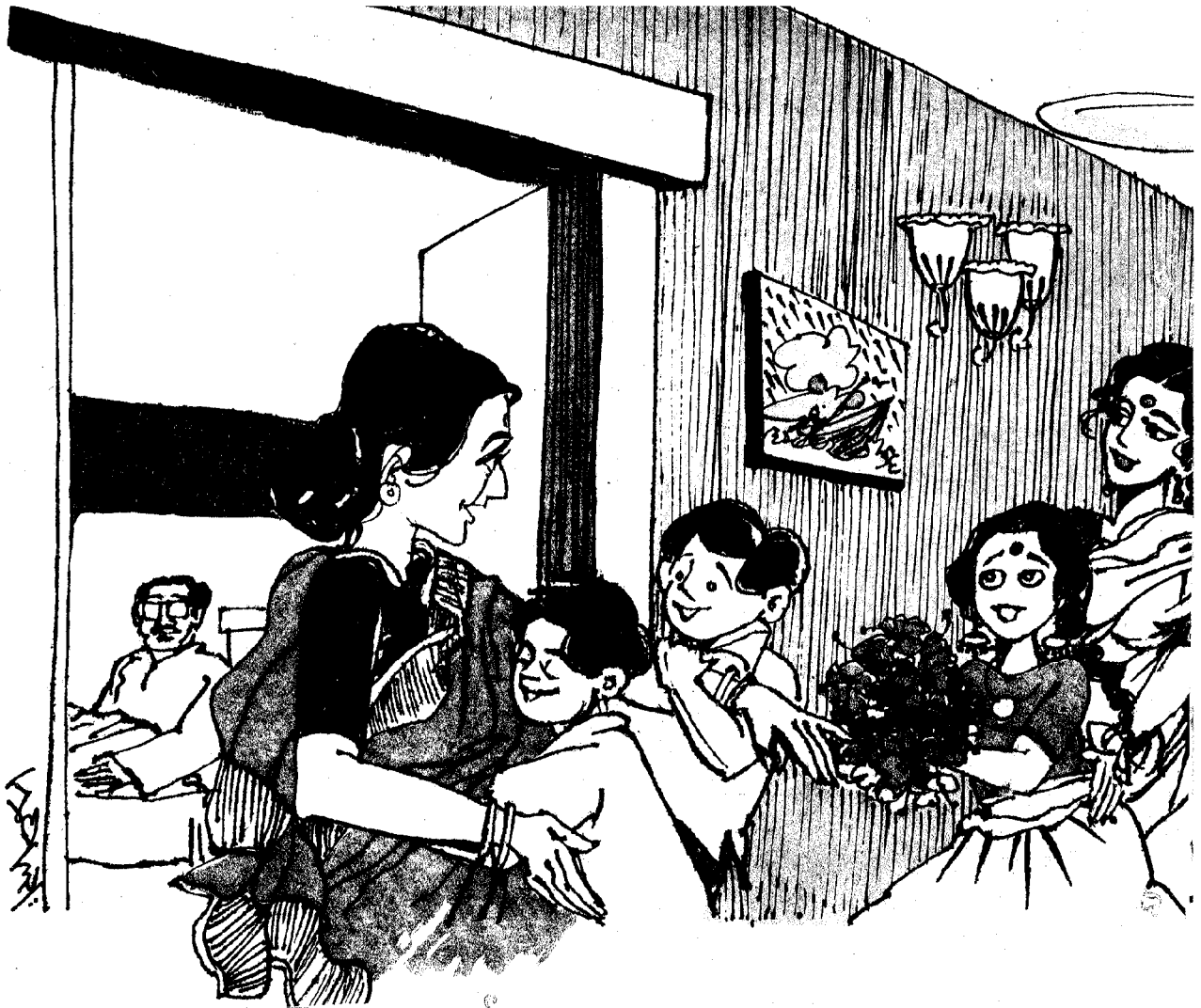
శ్రీరామకృష్ణ

దర్శకత్వం: ఎ.కోదండరామారెడ్డి నిర్మాత: జి.ఆర్.కె.రాజు

సత్సంగం చిత్రపత్రిక సహకారం కులంబల్లి శివశంకరరావు

శ్రీ సాయి కృష్ణ

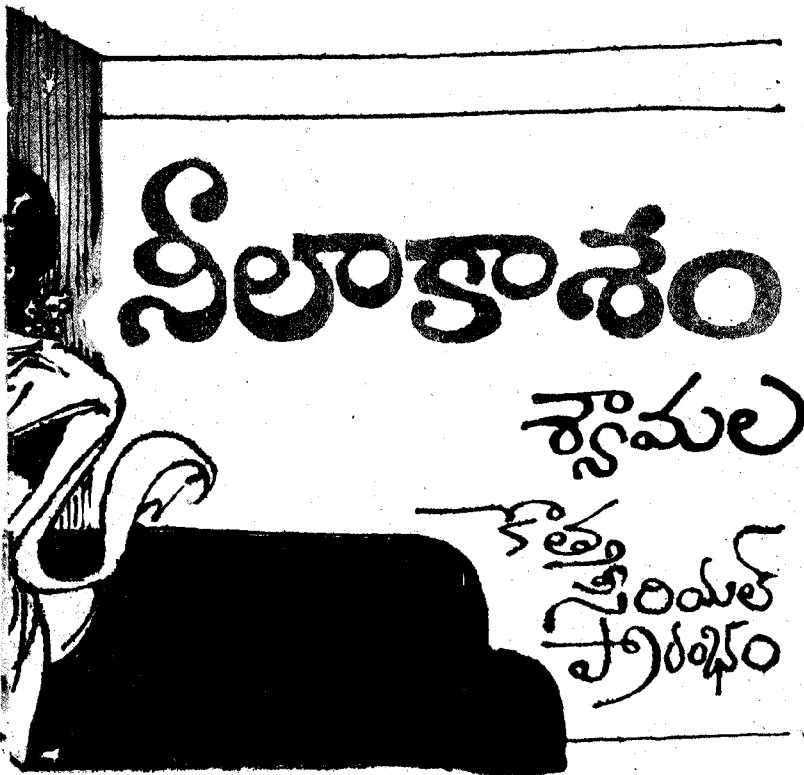
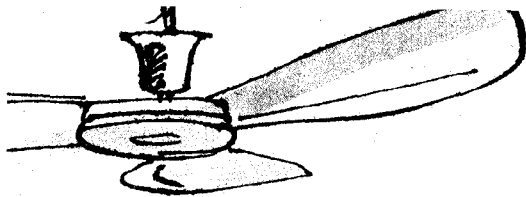

అలాంటి మోతకు లేచి కూర్చోని గడియారం నైపు
చూసింది జులదీర్. నాలుగయింది. బద్ధకం వదిలించు
కుంటూ లేచి కిటికీ వద్దకు వెళ్ళి నిల్చుంది.

ఇంకా చీకటి విడనేలేదు. ఆకాశంలో చుక్కలు చక్కగా
మెరుస్తున్నాయి. ఆరోజు అంతా వేకువనే లేవటానికి కారణం గుర్తు తెచ్చు
కుంటే పెదవులపైన చిరునవ్వు విరిసింది.

ప్రక్క గదిలో విడబోతున్న తమ్ముళ్ళిద్దరినీ లేపింది. తట్టి లేపితే
ఎంతకీ లేపనివాళ్ళు తీరా. “ఇవ్వాళ మన ప్రోగ్రామ్ మరిచిపోయావా? మళ్ళీ
అమ్మ, వాన్న లేచారంటే ఏమీ చేయలేం!” అని నుర్తు చేసేవనికి టక్కున
లేచారు. ముగ్గురూ విశృంభంగా ముఖాలు కడుక్కొని వసులలోకి జొరబడ్డారు.

ఇందిర పూరిం పిండి కలపసాగింది.
రమేష్ బాయిలరు వెలిగిస్తుంటే, సుగెష్ట్
తెల్లి పాలు తీసుకువచ్చాడు. ముగ్గురూ కలసి
బ్రేక్ ఫాస్ట్ తయారుచేసి టేబుల్ పైన
సర్వాళ, కఫీ గ్లాసులు తీసుకొని వెనక
వరందలో కూర్చున్నారు.

"ప్రాద్దున్నే లేవాలంటే బద్దకంగా ఉంటుంది కాని, తీరా లేచాక ఎంతో హాయిగా, హాయిగా అని పిస్తుంది!" అన్నాడు రమేష్ వేడికాఫీ వప్పరిస్తూ.

"ఈ రోజు 'స్పెషల్ డే' అని లేచానుకాని, ఇందులో హాయి ఏముంది బాబూ?" అన్నాడు సురేష్. వార్షిద్దరూ కవలలు. ఒకరిని విడిచి మరొకరు ఉండలేరు. కాని ఒకరు అన్నమాటను రెండవవాళ్ళు వెంటనే వ్యతిరేకించకుండా ఉండలేరు.

"నేను ఇకనించి రోజు ఇలాగే లేస్తాను" అన్నాడు రమేష్.

సురేష్ వెంటనే "నేను మాత్రం చస్తే లేచను!" అన్నాడు.

ఇందరి నవ్వుంది. "ఇంక వాడులాడుకోవటం మాని మిగిలిన వసులు చూడండి" అని కాఫీ గ్లాసులు తీసుకొని రోపరికి వెళ్తూ "ఉషని కూడా లేపుతాను. లేచాతే మళ్ళీ ఏడుస్తుంది" అంది.

ఆ తర్వాత పదేళ్ళ ఉషను లేపేందుకు కాస్త శ్రమ పడవలసివచ్చినా, ఆపని చేసింది ఇందరి.

మామూలుగా ఆరు గంటలకు నిద్ర లేచింది సుభద్ర. గది తలుపులు తీయబోతే రాలేదు. ఆశ్చర్య పోతూ మళ్ళీ లోగింది. "అమ్మా, అయిదు నిమిషాలు

ఆగు!" అన్న ఇందరి గొంతు వినిపించింది తలుపు బయటనుంచి.

"బయట గడియ పెట్టారా పిల్లలు? ఎందుకు?" మంచంపైన లేచి కూర్చుంటూ అడిగాడు రామారావు ఆశ్చర్యంగా.

"ఏమో!" అవిడకు ఏం ఆర్థం కాలేదు.

అంతలోనే తలుపు తెరుచుకుంది. గుమ్మం బయట నిలబడి ఉన్నారు పిల్లలు నలుగురూ. "మేనీ హాఫీ రిలర్వ్స్ ఆఫ్ ది డే!" అన్నాడు ఏక కంఠంతో.

రామారావుకి, సుభద్రకి ఆర్థమయింది, ఆ రోజు తమ పెళ్ళిరోజు కనక పిల్లలు ఏవో ఏర్పాట్లు చేశారని.

"మేము పెద్దవాళ్ళయిపోయాంకదరా, ఈ పండుగలు చేసుకొనే వయస్సు దాటిపోయింది!" అన్నాడు రామారావు నవ్వుతూ. అతను పిల్లలతో స్నేహితులతో మాట్లాడినట్టే మాట్లాడుతాడు.

"నా, డాడీ! పెద్దవాళ్ళయినాకొద్దీ ఈ పండుగలు విలువ ఎక్కువవుతుంది" అన్నాడు సురేష్.

"ఈ రోజుకి మరి ఎక్కువ విలువ ఉంది. పిల్వర్ జాదిలీ సెలిబ్రేషన్స్!" అంది ఇందరి.

సుభద్రకి సిగ్గుగా ఉంది. నంబోంగమా ఉంది. "అప్పుడే పాతకేళ్ళయింది మా పెళ్ళి జరిగి" అనుకుంది.

ఉష తల్లి చేతిలో పూలగుత్తి పెట్టింది. ప్రాద్దున్నే లేచి బంతిపూలు, ఆకులు కలిపి గుత్తిగా కట్టింది ఆ పిల్ల.

ముఖాలు కడుక్కొని వచ్చేసరికి టేబుల్ మీద పూరీలు, కూర, ఇడ్లీలు, చట్నీ కనిపించాయి. "ఎప్పుడు లేచారు, ఇవన్నీ చేయటానికి? వచ్చడయినా కాలేదు! ఎందుకైతే ఇంత శ్రమపడ్డారు" అంది సుభద్ర. తల్లి ఆశ్చర్యానికి అంతా నవ్వారు.

"రోజు మధ్య మాకోసం శ్రమపడ్డావు కదమ్మా! అందుకని ఈ ఒక్కరోజు మేము..." అంది ఇందరి.

టిఫిన్లయినాక తల్లి తండ్రులని ముందుగదిలోకి పిల్చుకువచ్చారు. వాళ్ళను కూర్చోబెట్టి తల్లికి కనకాంబరం రంగులో జరిచిందే, తండ్రికి ఒక కవరు ఇచ్చారు.

రామారావు కవరు చింపాడు. దానిలో మ్యాట్నీ టెక్స్టైల్స్ రెండో ఉన్నాయి.

"అంతా కలిసి వెర్రిం పినిమాక్" అంది సుభద్ర.

"నా!" అన్నారు రమేష్, సురేష్ వెంటనే.

రామారావు భార్యని చూసి ము నీ ము నీ గా నవ్వాడు.

ఎర్రబడిన ముఖం పిల్లలు చూస్తూ రేమో నవ్వులు చలుకున్న లేచి రోపరికి వెళ్ళింది సుభద్ర. స్నానంచేసి లేతాకువచ్చరంగు జార్జెట్ చీర కట్టుకొని అందంగా తయారైంది ఇందరి. భోజనాల వేళ అయినా ముందు గదిలోంచి కదిలి రావలసిందేదు.

"ఎవరికోసం చూస్తున్నావు?" తెలియనట్టే అడిగాడు రమేష్.

"ఎవరో వి. ఐ. పి. కోసం అనుకుంటాను.

గ శ్రద్ధగా తయారయింది ఇందు ఈ రోజు" అన్న దాచుకుంటూ అన్నాడు తండ్రి.

"మీరే వి. ఐ. పి. డాడీ!" అంది ఇందరి నవ్వుతూ.

"అబద్ధాలాడుకు, ఆడపిల్లలు వుడారు" వెళ్ళిందిచాడు రమేష్.

"నాకు ఈ పాతచింతకాయ సామెతలు గిట్టువు! ఆడపిల్లలు పుట్టడం ఒక పెద్ద శిక్ష?" కయ్యానికి కాలుదువ్వాడు సురేష్.

"ఊరికే మాట వరనకి అన్నాను" నర్తు కున్నాడు రమేష్.

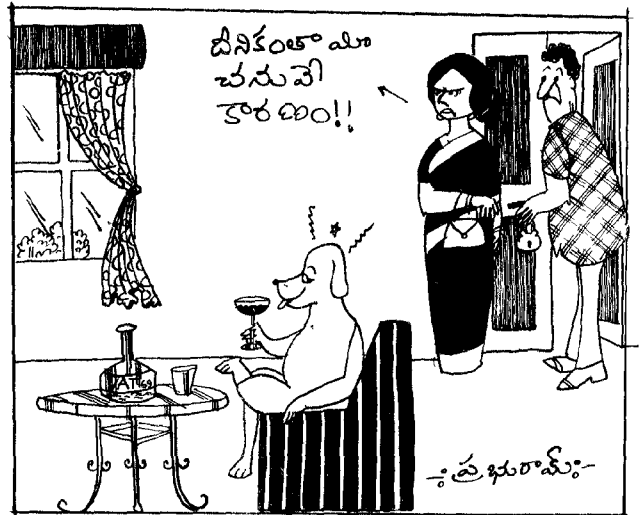
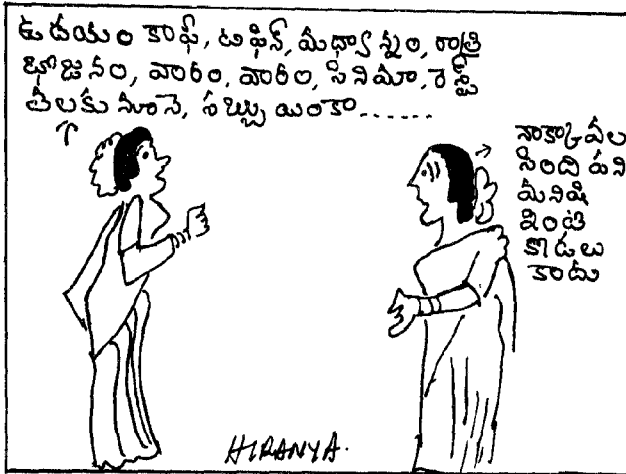
"డాడీ, మీరు కనీసం రెండయినా అబద్ధాలు చెప్పే ఉండాలి ఎప్పుడో?" అడిగింది ఇందరి తనను, చెల్లెలిని చూపిస్తూ.

"నేను కాదమ్మా అబద్ధాలు చెప్పింది— మీ అమ్మ" రామారావు మాటలకు అంతా నవ్వారు.

మరు వచ్చాడు అప్పుడే, "ఏమిటో జాలిగా ఉన్నాడు అందరూ" అంటూ.

"చాల్సీ, బ్రదర్స్లా, కూర్చోండి" కుర్చీ చూపించాడు సురేష్.

"మీకోసం ఎదురుచూసే, చూసే చూ అక్క కళ్ళు కాయలు కానిపోతున్నాయి" అన్నాడు రమేష్.

‘విజయా’ అన్నట్లు ఇందిరపై కొంటగా చూసి, “వెళ్ళు మేనీ హాపీ రిటర్న్స్ ఆఫ్ ది డే” అని రామారావుతో కరచాలనం చేశాడు మధు.

సుభద్ర వచ్చింది లోపలినుంచి. “ఇప్పుడేనా రావటం?” అని మధుని వెలకరించి, భోజనాలకు లేవమని అందరికీ చెప్పింది.

భోజనాలయినాక రామారావు, సుభద్ర స్కూటర్ పైన పినిమాకు వెళ్ళారు. అందరూ కబుర్లలో పడ్డారు. రమేష్, సురేష్ ఇంటర్ ప్లెనలియర్ చదువుతున్నారు. ఇంటర్ అవగానే మెడిసిన్ చదవాలనేది రమేష్ కోరిక అయితే, ఇంజనీర్ కావాలనేది సురేష్ ఆశయం.

“ప్రతి యింటోను ఓ డాక్టరు వెలుస్తున్న ఈ రోజుల్లో మెడిసిన్ చదవటం చాలా బుద్ధి తక్కువ అని! ఏదీకీ పది డాక్టర్ల బోర్డులు కనిపిస్తున్నాయి” కావాలని రమేష్ ని కప్పించాడు సురేష్.

“ఇంజనీర్లకి ఉద్యోగాలే లేవు కడుటోడు అసలు! డాక్టర్ల యితే కనీసం బోర్డు తగిలించుకొని అయినా నాలుగు డబ్బులు సంపాదించుకోగలరు!” అన్నాడు రమేష్.

“ఇంజనీరింగ్ చదివి దేశ వ్యతిరేక పాలుపడ్డాను. జీవితంలో డబ్బే ప్రధానం కాదు!” అన్నాడు సురేష్.

మధు నవ్వాడు. “నీకు వయస్సు తక్కువ కనక అలా అంటున్నావు. జీవితంలో డబ్బు ముఖ్యం కాదని ఏ కాస్త అనుభవం ఉన్నవాడయినా అనడు.”

“నేను ఒప్పుకోను. డబ్బుతో కొనలేనిది చాలా ఉన్నాయి” వాదనకు దిగిందే ఇందిర.

“ఏదయినా ఒక్కటి చెప్పు!” అన్నాడు మధు.

“సంతోషం.”

“ఎంత అమాయకంగా మాట్లాడుతున్నావు ఇందిర! సంతోషంగా బ్రతకటానికి తిండి, బట్ట కావాలి కదా! కొద్దో, గొప్పో సరదాలు తిరిగి కదా! డబ్బు లేకపోతే ఇవి సాధ్యమేనా!”

“ఇవన్నీ ఉన్నా, సంతోషంగా బ్రతకలేకపోతున్న ధనవంతులు ఎందరో ఉన్నారు” అంది ఇందిర.

నీలాకాశం

“నిజమే. కానీ ఇవేవి లేకపోయినా సంతోషంగా ఉన్నవారెవరయినా చూపించు! ఆ కలితో మాడుతూ, నేను తప్పక ఉన్నానని ఎవరయినా అనగలరా? డబ్బు లేనిదే మనిషి బ్రతకలేడు ఇందిరా! డబ్బు లేనివాడిని ఎవరూ గౌరవించరు!”

“ఆశయాలు, ఆదర్శాలు అనేవి జీవితంలో ఉండకూడదన్నట్లు మాట్లాడుతున్నావు మధూ!”

“కాదు, కేవలం ప్రాక్టికల్ గా మాట్లాడు తున్నాను, అంతే. డబ్బుతో కొనలేనిది చాలా ఉన్నాయి అన్నావుకదూ, మరేదయినా ఒకటి చెప్పు.”

“ప్రేమ!”

నవ్వాడు మధు. “మై స్వీట్ చెల్ల్— సువ్వు నిజంగా చెల్ల్వే! డబ్బు సంపాదించలేని మగవాడిని

అయ్యుర్వేదానికి పైకిర్!

పశ్చిమ జర్మనీలో సుమారు 2.9 కోట్ల పైకిర్లున్నారు. అంటే దేశంలో ప్రతి ఇద్దరిలో ఒకరికి పైకిలున్నది. కొన్ని సంవత్సరాల క్రితం పైకిర్ తొక్కడం ఒక వ్యాయామంగా ప్రారంభమైంది. అన్ని తరగతుల వారు ఆరోగ్యం కోసం పైకిలు తొక్కేవారు. ఈ రోజు చాలా మందికి హాబీగా మారింది. కొంతమందికి పైకిలు తొక్కడం ఒక ఆట. 1981 లో 200 కిలో మీటర్ల పైకిలు యాత్రలో నాలుగు వేలమంది పాల్గొన్నారు. ఇది చాలా తక్కువే. కారణం ఆ రోజు వాన కురుస్తున్నది. 1980లో పదివేలమంది పైకిలుయాత్రలో పాల్గొన్నారు. రోజూ పైకిలు తొక్కేవారు మిగిలిన వారి కంటే చదు సంవత్సరాలు ఎక్కువ బ్రతుకుతారు. ఆవారోగ్యం ఉండదు. గుండె జబ్బులు రావు. ముఖంగా నిద్ర పడుతుందని డాక్టర్లు అంటున్నారు.

ఏ భార్య ప్రేమిస్తుందో చూపించు. తల్లితండ్రులకు కూడా ఎక్కువ డబ్బు సంపాదిస్తున్న కొడుకువల్ల ఉండే ప్రేమ తక్కువ సంపాదిస్తున్నవాడివల్ల ఉండదు! ఒకమాట అడగనా, నేను బ్యాంకి ఆఫీసరుగా పనిచేస్తూ, నెలకు వేయి రూపాయల పైన జీతం తెచ్చుకుంటున్నానుకదా! నాకు ఈ జీతం, ఈ ఉద్యోగం లేకపోతే మీవాళ్ళు పెళ్ళి సంబంధం ఏచారిస్తూ నావద్దకు వచ్చేవారా? నేను నీకు నచ్చేవాడినా?”

నవ్వుతూ అంది ఇందిర, “పెళ్ళిని డబ్బుతో ముడిపెట్టటం ఇష్టంలేదని, కట్టం తీసుకొని వ్యక్తినే చేసుకుంటానని, నేను పెళ్ళిచూపులలోనే చెప్పాను. మరి నీవెందుకు ఒప్పుకున్నావు? డబ్బుపైన అంత వ్యామోహమే ఉంటే, కట్టం ఇచ్చేసిల్ల దొరకటం కష్టంకాదే? ఊరికే వాదనకోసం అంటున్నావు కానీ మధూ, నిజానికి నీవేమీ డబ్బు మనిషినికావు, అంతేనా?”

“నాకు సువ్వు, నీ చదువు, నీ మాటలు, నీ ధైర్యం అన్నీ నచ్చాయి ఇందిరా, అందుకని ఒప్పు కున్నాను. కట్టం డబ్బు ఎట్లాగయినా నిలిచేది కాదు— వగలు, నీరలు, పెళ్ళి ఖర్చులు అంటూ కొట్టుకుపోతుంది. దానికోసం ఎప్పుడు కాదనలేక పోయాను” అప్యాయంగా ఇందిర చేతిని అందు కుంటూ అన్నాడు మధు.

“స్లీత్, స్టాప్! సెన్సారువారున్నారే ఇక్కడ!” తలలున అన్నాడు రమేష్.

ఇందిర చేయి పదిలేశాడు మధు. సిగ్గుతో ఎర్రబడిన ఆమె ముఖం చూసి తమ్ముళ్ళు నవ్వేశారు. “మమ్మల్ని ఆవతలికి వెళ్ళమంటారా?” అడిగాడు సురేష్ లేచి నిలబడుతూ.

“ఫర్వాలేదు, ఇంజనీర్ గారూ! కూర్చోండి” అన్నాడు మధు.

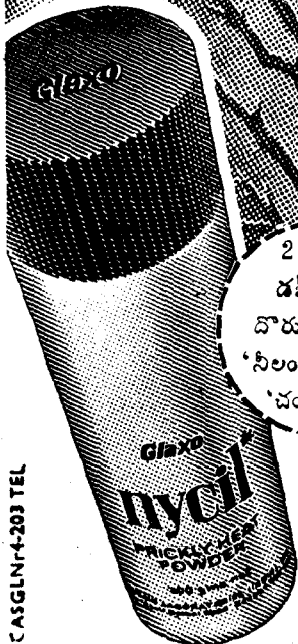
“నవ్వులా వెళ్ళిపోతే ఒప్పుకోను” ఉడుక్కు న్నాడు సురేష్.

ఇందిర లోపలికివెళ్ళి అందరికీ టీ వేసి తెచ్చింది. ఉష్ టీ త్రాగుతూ అడిగింది “బావా, నాకు పట్టు పనికింటే కొంటానన్నావు. ఎప్పుడు కొంటావు?”

"మమ్మీ, ఈ దురద, మంటను ఎలాగైనా ఆపవూ!"

నైసిల్
ఉపయోగించండి
అతి శీఘ్రంగా
ఉపశమనమునిచ్చే
చెమటకాయల పౌడర్.

2 రకాల
డబ్బీలలో
దొరుకుతుంది.
'నీలం' మరియు
'చందనం.'

నైసిల్ తెచ్చుకోండి
చెమటకాయల
బాధ మరిచిపోండి.

ప్రత్యేక మైన బాపడ యొక్క
నైసిల్ చెమటకాయలను ప్రతి
స్థితిలోనూ ఎదుర్కొంటుంది.

1. అధిక మైన చెమటను
నిరోధిస్తుంది.
2. చెమటను పీలుస్తుంది.
3. దుర్గంధాన్ని కల్గించే
సూక్ష్మజీవులను
నాశనం చేస్తుంది.
4. చర్మమునకు హాయి
గొల్పుతుంది.

వారపూలం

29-10-1982 శుక్రవారం మొదలు
4-11-1982 గురువారం వరకు

మేషం - మారబడుపుల నుండి శుభ వార్తా శ్రవణం కొందరుకు తప్పనిసరి ప్రయాణాలు, కొందరుకు పదలో, వియవివోదాలలో పాఠాను అవకాశం ఏర్పడ గలవారం. స్త్రీలకు: శుభ కార్యాల ఏర్పాడు, పేదంటాల తొందరలు, కళా రంగావకాశాలకు అనుకూల వారం.

మృషభం - గ్రహించండి బాగా శ్రమించ దగిన వారం. నాలుగు రంగాలలోని ప్రసిద్ధులను అధికారులను కలిపికొగల అవకాశాలు ఉంటాయి బంధువులు తలపని తలంపుగా యింటికి రావటం. తద్వారా అధికంగా వ్యయం వెచ్చదగినవారం. స్త్రీలకు: సుఖాంతులకు, ఉద్యోగంలో ఉన్నత స్థితికి సదవకాశాలు లభించ మన్నాయి.

మిథునం - చాలమంది విషయంలో, ముఖ్యంగా నయను మీరిన వారు ఆరోగ్య విషయంగా జాగ్రూకత వహించాలి. వస్తు వాహనాలు పను కూర్చుకొనే అవకాశం లేకపోలేదు. ఆదాయానికి, ఆదరణకు, అధికారుల వలన జరుగదగిన మేలునకు లోపం లేదు. స్త్రీలకు: నాలుగు రంగాలలో సదవకాశాలకు చోటు గల వారమే.

కర్కాటకం - కళా రంగంలో అవకాశాలు కొందరుకు లభించగలవు. కొందరుకు సభాగౌరవం.

కొందరుకు పత్రికా గౌరవం పనుకూడే అవకాశం గల వారమే చూచి చూడవట్లు కొన్ని విషయాలలో మెలగాలి అట్టే పట్టుదలతో ఉండరారు. స్త్రీలకు: అభివృద్ధి పెరచేరుతుంది. కాస్త ఆదాయం కూడా లేకపోలేదు.

సింహం - చాలమందికి అంటే నయను మీరిన స్త్రీపురుషులకు ఆరోగ్య మెయ్యమై హెచ్చరిక! ఏవో జాగ్రత్త పడాలి. నరాల బలహీనత వలన రక్తప్రసౌటు వలన బాధ వెచ్చదగి యున్నది. స్త్రీలకు: అధిక కార్యధారణ, అప్రయత్నంగా వ్యయం తగలటం, ఆస్తి విషయంలో తర్జనదర్జనలు వెచ్చదగిన అంశాలు.

కన్య: మో వలన మేలు పొందిన మిత్రులు ఏరుదాటి మృత్యు తగలెయ్యక, మరూ మీకు సహాయ పంపేత్తులు అందించ మన్నారు ఏలైనంతలో స్వీకరించండి. చుట్టపక్కలతో ఘర్షణకు అవకాశం ఉంటుంది. ఓర్పు ఎంతైనా అవసరం. స్త్రీలకు: పహసంతో, శాంతంతో, కుటుంబ వ్యవహారాలు ఉద్యోగ వ్యవహారాలు నెరవేర్చుకోవటం ఎంతైనా అవసరం. విలువగల వస్తుసేకరణకు అవకాశం గలవారం.

తుల: ఒకటి చేయబోయి ఒకటి చేయటం అనుకొనేది ఒకటి చేసేది మరొకటిగా ఉండేవారం ముయినా భవాభవం, వికాశాలకు దోహదం చేసే

వారం స్థితిగతులందు ఏమాత్రం అభివృద్ధి కనిపించదు స్త్రీలకు. ఆదాయాభివృద్ధి, ఉద్యోగ ప్రగతి మెప్పుడగి: వారం.

మృశ్మికం - కళా రంగంలో, సాహితీ రంగంలో 'అకాశాళి', 'దురదర్శిని' యిత్యాది పంథల అవకాశాలు పమగ్యలైన, కొందరుకు కల్యాణానికి లభ్యమవు. ఆస్తిని కొనుగోలు చేయు ప్రయత్నాలు ఫలితానికి రాగలవు, ప్రయత్నించి చూడండి. స్త్రీలకు: ఉద్యోగోద్యమాలకు దూదాయం ఉంటుంది దనుము. ఎలాచూచినా వాళ్ళా విధాల అనుకూల వారమే. మీ నుండి భవనహయం పొందిన వారు పరిపాలనంది బాగుడుపవారు, తిరిగి మూడరనే విషయం గ్రహించినమీద బాధ పడుతారు. చాలమంది ఆరోగ్య విషయంలో జాగ్రూకత వహించటం ఎంతైనా మేలు. స్త్రీలకు రవవావకాశాలు, తద్వారా ఆదాయం సంభవం.

మౌన: మాతన వస్తు సేకరణకు, వస్తు సేకరణకు, వాహన సేకరణకు, భూమిపదను అభివృద్ధి పరచుకొనుటకు అవకాశం గలవారం. మోప కృత్యానికి ఎలాగో లోనుకావలసి ఉంటుంది. స్త్రీలకు: వృత్తియందు కించిత్తు అయిచోకు, కొందరుకు వ్యల్ప ప్రయాణాలకు అవకాశం గల వారమే.

కుంభం - ఒకానొక కార్యం నెరవేర గలవారం. అప్రయత్నంగా భవల్లికి అవకాశం ఉంటుంది. వస్తు వాహన సేకరణకు సాహితీ రంగంలో సదవకాశాలకు అవకాశం గలవారం. స్త్రీలకు: అధికంగా అయిచోకు లభించుటకు అవకాశం గలవారం.

మీషం: శ్రద్ధగా రంగాలలో యత్నాలకు విగండి. బంధువుల నుండి శుభ వార్తా శ్రవణ మున్నది మాత వోద్యోగ ప్రయత్నాలు ఫలితానికి రాగల అవకాశాలుంటాయి. ఎంత శ్రేష్టతో హి కార్యాల సాధన చేసుకొంటే అంత మందిది. ప్రవృత్తి అవకాశ మున్నది. స్త్రీలకు. వృత్తి ఉద్యోగాలందు, క్రియ ఏక్రియాలందు, మాతన వస్తువులు సాధించు కొనుటకు అవకాశం గలవారం.

- విద్యాన్ కోట సత్య రంగయ్య శాస్త్రి *

నీలాకాశం

"ఎప్పుడు కొంటానన్నానో గుర్తుందా?" అడిగాడు మధు నవ్వుతూ.

"అ, గుర్తుంది. మీ పెళ్ళికి కొంటానన్నావు ఎప్పుడు పెళ్ళి?"

"మీ ఆక్కని అడుగు."

"ఏం, ఆక్కా! పెళ్ళిప్పుడు?"

"నాకు తెలిదు. మీ బావనే అడుగు."

"ఆక్కకి తెలిదులు బావా, నువ్వే చెప్ప!"

"నేను చెబుతాను, ఇటురా" పిలిచాడు సురేష్ చెల్లెలి చెవిలో ఏదో చెప్పాడు రహస్యంగా. కింకిలా నవ్వుంది ఉష.

"ఏమిటో ఆ జోక్?" అడిగాడు మధు.

"చెప్పం! మేము చెప్పం!" చెప్పట్లుకొద్దా ఇంకా నవ్వుంది ఉష.

"స్నేహ్ చెప్పా?" బ్రతిమలాడింది ఇందిర

"ఉహూ..." అంటూ రమేష్ దగ్గరకు వెళ్ళి,

అతని చెవిలో చెప్పింది ఉష. అతను గట్టిగా నవ్వాడు

మధు, ఇందిర చిరునవ్వుతో ముఖముఖాలు చూసుకున్నారు, ఏమిటో ఆ రహస్యం అన్నట్లు.

ఎవరో తలుపుతట్టిన చప్పుడయింది. అంతా నవ్వులు ఆపి చూశారు.

ఇందిర లేచి వెళ్ళి తలుపు తీసింది. ఆక్కడ ఒక అపరిచితమైన వ్యక్తి నిలబడి ఉన్నాడు. అతను ఏం చెప్పాడోనాని, అతని వార్తకు తనలోని శక్తి అంతా హరించుకుపోయినట్లు పాలిపోయింది ఆమె ముఖం నిలబడలేనట్లు తలుపు వట్టుకుంది.

"ఏమిటి?" ఆత్రంకా వచ్చారు రమేష్, సురేష్.

"మీ పేరెంట్స్ కి స్కూటర్ ఆక్సిడెంట్ అయింది. హాస్పిటల్ లో ఉన్నారు. మీ నాన్నగారి వర్క్ లో అగ్డన్ చూసి, డాక్టరుగారు నన్ను ఇక్కడికి పంపించారు."

రమేష్ కి, సురేష్ కి నోటమాట వెలువడలేదు

"సీరియస్ గా ఉన్నారా?" అడిగాడు మధు.

"నాకు తెలియదు... వెంటనే రండి"

హాస్పిటల్ అగ్డన్ చెప్పాడు.

ఇందిర మెల్లగా కదిలింది. ఉష చిత్తరహిత్య చూస్తున్నది. చెల్లెలివైపు చూసేసరికి దుఃఖం పొర్లుకువచ్చింది. కాని తను ఏడిస్తే చెల్లెలు, తమ్ముళ్ళు ఇంకా చిత్తరహిత్యపోతారు... ధైర్యంగా ఉండాలి... వివేకం హెచ్చరించింది. చెల్లెలిని దగ్గరకు తీసుకుంటూ "భయపడకమ్మా ఉష! పద వెళ్దాం" అంది.

అందరూ టాక్సీలో హాస్పిటల్ చేరుకున్నారు. టాక్సీ ఆగుతూనే ఒక్క పరుగున లోనికి వెళ్ళింది ఇందిర.

"రామారావుగారి అమ్మాయా?" బయట వరండాలో ఎదురయిన నడిచయస్సు వ్యక్తి-డాక్టరు కొబ్బెలు - అడిగాడు.

అవునన్నట్లు తలూపింది. "అమ్మ, నాన్న ఎలా ఉన్నారు?" అని అడుగుదామంటే గొంతు పెగిలిపోలేదు.

"ఇట్లా కూర్చోమ్మా ముందు" ప్రక్క గదిలోకి తీసుకువెళ్ళి కుర్చీ చూపించాడు.

48-అంధ్రప్రదేశ్ లోకము-29-10-82

ప్రేక్షావితం
ఎంతో అందమైన కృతాలలో
ఒకభాగం ఖటావ్

ఖటావ్ వారి డిస్కోసా చీరలు

Rediffusion/K/46198/TL

నీ లా కా శం

ఇందిర అసహనంగా చూస్తుంటే, బలవంతంగా కూర్చోబెట్టి “చూడమ్మా .. నీవు ధైర్యంగా ఉండాలి . మీ అమ్మ, నాన్న ఇద్దరూ అరగంట క్రితమే ఈ లోకానికి వెళ్ళిపోయారు” నింపాదిగా చెప్పాడాయన

మాన్యుడిపోయింది ఇందిర.

అప్పుడే అక్కడకు వచ్చిన మధు, రమేష్, సురేష్, ఉష ఆ మాటలు విన్నారు. ఉష అక్కడడితో వారిపోయింది.

“అక్కా!” అంటూ రమేష్, సురేష్ దగ్గరకు చేరేసరికి దుఃఖం ఆపుకోలేక రెండు చేతుల్లో ముఖం దాచేసుకుంది

“చూడమ్మాయ్, నీవే కదా పెద్దదానివి? ఇది మీ కందరికీ పెద్ద షాక్ - నాకు తెలుసు. అయినా ధైర్యం తెచ్చుకోని నువ్వు లేవకపోతే, నీకన్న చిన్నవాళ్ళు ఏమయిపోతారు? లేమ్మా, లే” ఆదరంగా అన్నాడు డాక్టర్.

నిజమే, తను పెద్దది. ఏడవకూడదు. ధైర్యంగా ఉండాలి చెల్లినీ, తమ్ముళ్ళని తనే ఓదార్చాలి... తల్లిత్తి చూసింది రమేష్, సురేష్ నీళ్ళు నిండిన కళ్ళతో తననే చూస్తున్నారని ఉష సరేసరి-అక్కను గట్టిగా వాటేసుకొని ఏడుస్తున్నది.

చిన్నగా లేచింది ఇందిర. ఏమయినాసరే తను కన్నీరు కార్చకూడదు. చిన్నవాళ్ళు మరీ బెంబేలెత్తిపోతారు గుండెల్లో మంట అక్కడే ఉండాలి

బయటకు రాకూడదు.

ఉష చేయి పట్టుకొని, “రామ్మా, అమ్మా వాళ్ళను చివరిసారిగా చూద్దాం” అంది. “రమేష్.. మనం దురదృష్టవంతులం” అంటుంటే గొంతు నిండుకువచ్చింది. సురేష్ వీళ్ళు తుడిచింది.

మధు దగ్గరగా వచ్చాడు. “ఇందిరా.. ఎంత షాక్...” ఆదరంగా భుజాన చేయి వేశాడు. అతనికి నీళ్ళు తిరుగుతున్నాయి.

లోపలగదిలో ప్రక్కప్రక్కనున్న బెడ్స్ పైన ఉన్నాయి రామారావు, సుభద్రల నిర్మిం దేహీలు.

ఇద్దరికీ మెదనరకు దుప్పట్లు కప్పే ఉన్నాయి ముఖాలపైన మ్రాతం ఏ గాయాలూ లేవు ప్రతాంతంగా నిద్రిస్తున్నట్లే ఉన్నారు.

ఉష వెక్కిరిస్తూ ఏడుస్తున్నది. ఆ పిల్లకు అంతా అయోమయంగా ఉంది.

ఇందిర అలా చూస్తూ నిలబడిపోయింది. ఈ రోజు ఉదయం తామంతా ఎంత ఉల్లాసంగా ఉన్నారు! అమ్మ, నాన్నల పెళ్ళిరోజు అని సందడిగా ఎన్ని ఏర్పాట్లు చేశారు! పిల్లలు శుభాకాంక్షలు చెప్తుంటే అమ్మ ముఖంలో ఎంత కాంతి! నాన్న ముఖంలో ఎంత ఆనందం! ఆ కళ్ళలోని వెలుగు ఇప్పుడు ఏమయింది? ఆ ముఖాల్లోని కళ ఎంతలో ఎంతగా అంతరించిపోయింది! ఎక్కడికి వెళ్ళిపోయింది

ఆ చెతస్యం అంతా? అమ్మా! నాన్నా! ఇంకమీరు కనబడనేకనబడరా? మాట్లాడనేమాట్లాడరా? ఇదంతా నిజమేనా! లేక వీడకల కాదుకదా! సడెన్ గా ఏదో ఆశ కలిగింది ఇందిరలో ఇదంతా ఒక చెడ్డకల కాస్పేసబల్గా మెలకువ వచ్చేస్తుంది “ఇందూ” అనే అమ్మ పిలుపుతో తను లేస్తుంది

కళ్ళు నలుపుకొని మళ్ళీ చుట్టూ చూసింది రమేష్, సురేష్ తల్లితండ్రుల శరీరాలపైన పడి ఏడుస్తున్నారు ఉష తన ఒళ్ళో తల పెట్టుకొని బాపురుమంది మధు అనునయంగా తన చేతిని పట్టుకున్నాడు ఇది కలకాదు ఇదంతా నిజమే వెంటపైన కన్నీరు కారిపోతున్నది

“ఉష! ఏడవకమ్మా! మనం ఇలా ఏడిస్తే అమ్మ, నాన్న బాధపడరూ?” అంది కళ్ళు తుడుచుకుంటూ

“అమ్మ ఏడక్కా? లేదుగా!” ఇంకా గట్టిగా ఏడుస్తున్నది ఉష.

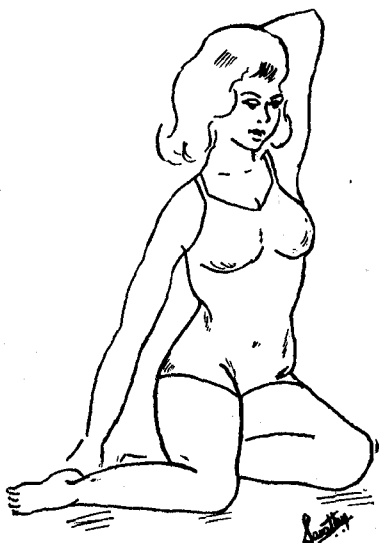
“అమ్మ, నాన్న ఎక్కడికి వెళ్ళలేదమ్మా! మనకు ఇంక కనబడరు కాని మన మధ్య నే ఉంటారు -”

అయోమయంగా చూసింది ఉష చెల్లెలికి, తమ్ముళ్ళకి ధైర్యం చెప్పటానికి నిబ్బరంగా లేచి నిలుచుంది ఇందిర

(ఇంకా వుంది)

చిత్రకళ:

సంతను చిత్ర విద్యాలయ రజతోత్సవము

స్థాపితం:

19 ఏప్రిల్ 1957

ఫోన్ నెం.

846188

గత 25 సంవత్సరములుగా తపాల పాఠములద్వారా చిత్ర కళను, తమిళం తెలుగు, యింగ్లీషు, మలయాళం, హిందీ మొదలగు 5 భాషలలో కొన్నివేలమంది విద్యార్థులకు సాధన నిచ్చుచున్న గొప్ప సంస్థ ఇది యొక్కటే! మీరుకూడా ఈ సంస్థనందుచేరి, తక్కువ వ్యయముతో ఎక్కువ పాఠములు పొంది, చిత్రకళ నభ్యసించి మంచి చిత్రకారులగుటకు ఎంతో అవకాశ మున్నది. పూర్తి వివరములకొరకు 90 పైసలు తపాల స్టాంపుతో వ్రాయండి

సంతను చిత్ర విద్యాలయము C/o చిత్రకుళ్ళన్ (P)

179, సింగన్న చెట్టి వీధి, చింతాడిపేట, మద్రాసు-600 002.

డాక్టర్ కె. వెంకటేశ్వరరావు

డి. వి ఎల్. - వైజాగ్

మా పాపకు 6 సంవత్సరములు. 6 నెలల క్రితం పాపకు మలవర్షి చేయిస్తే టేన్వర్క్కు పున్నట్లు తెలిసింది. చాలా మందులు వాడాము. ఈ మధ్య మరల పరీక్ష చేయిస్తే ఇంకా టేన్వర్క్కు పున్నట్లు తెలిసింది. పాప అప్పడప్పుడూ కడుపు నెప్పి, మంట అంటుంది.

★ విక్టోరియా అనే మూతలు ప్రస్తుతం మందుల షెడ్యూల్ దొరుకుతున్నాయి. ఆరు సం.ల పిల్లలకి 500 మి.గ్రా. మూతలు ఉదయం ఒకటి, సాయంత్రం ఒకటి వంతున వాడవలసి ఉంటుంది. హెచ్. నానా అనేరకం టేన్వర్క్ ఉంటే వరుసగా అయిదు రోజులు మూతలు వాడాలి.

ఈ మూతలు వాడేముందు 48 గంటలముంచి స్వల్ప ఆహారం మాత్రమే ఇవ్వవలసి ఉంటుంది. ఈ మూతలు వాడితే ఏరేపనానికి నేరేముందు వాడవలసిన అవసరం లేదు.

కె. డి ఏ - విజయవాడ

నా వయస్సు 20 సం.లు. నెల రోజుల క్రితం కళ్ళు దురదపెట్టి, నలిమితే ఎర్రగా అయి రెప్పలు అంటుకుపోయేవి. వగలే కళ్ళలో పుసులు కట్టేవి. మళ్ళీ మళ్ళీ అలాగే వస్తోంది. కంటికి డ్రాప్స్ వాడేవా తగ్గ లేదు.

★ దీనిని క్రాన్క్ కన్జెన్క్టివైటిస్ అని అంటారు. వ్యక్తిగత అలవాట్లలో పరిశుభ్రత లేనందువల్ల ఇలా జరిగి అవకాశం ఉంటుంది. కళ్ళలో కట్టిన పుసులను లేబరేటరీలో కల్చర్ - పెన్సిటిసిల్ పెరీక్ష చేయించి ఆ ఫలితాన్ని మనరించి యాంటీబయోటిక్లు కళ్ళలోను, మూతలరూపంలో రోనికి వాడవలసి ఉంటుంది. వ్యక్తిగత పరిశుభ్రత చాలా అవసరం. కళ్ళలో దుమ్ము మోపి పడకుండా కళ్ళజోడు వాడవచ్చును.

ఎ. - కె. రాజుపాటి

మా నాన్నగారికి కొన్ని సంవత్సరాల నుండి కడుపులో మంట వస్తుంది. 2 లేక 3 నెలలకి వస్తుంది. వస్తే వివరితంగా బాధ పడతారు. అలా వచ్చినప్పుడు 3 రోజుల వరకు ఉంటుంది. కడుపులో నల్లు బిళ్ళంత బిళ్ళ తయారైంది ఎన్ని మందులు వాడినా ఫలితం కనబడటంలేదు.

★ మీ నాన్నగారికి కడుపులో "అల్సర్" ఉన్నట్లు పై లక్షణాలవల్ల తెలియవస్తున్నది. అల్సర్ ఏర్పడిన తర్వాత పైలోరిక్ స్పీనోసిస్ ఏర్పడితే ఇలా బిళ్ళలాగా కనబడటం జరుగుతుంది. రోగ నిర్ధారణకిగాను జేరియం మీల్ నీస్ ఎండోస్కోపీ మొదలయిన పరీక్షలు చేయించి, శస్త్రచికిత్స చేయించుకోవటం అవసరం. మందులు మాత్రం వాడటంవల్ల ఎక్కువగా ఫలితం ఉండదు.

ఇ. ఎ. - రేచెట్లపాపంపల్లె

మా తండ్రికి కుడిపక్క గొంతుకి కేన్సర్ అని హైదరాబాదులో కరెంటు పెట్టించినాము. కొంత బాగయింది. మళ్ళీ నెప్పిగా ఉంటే హైదరాబాద్ వెళ్ళారు అది బాగుతుందా? కేన్సర్ వ్యాధి రాకుండా ఏ జాగ్రత్తలు తీసుకోవాలి?

★ కరెంట్ పెట్టిన తర్వాత కూడా కేన్సర్ పెరగటం జరుగవచ్చును. కేన్సర్ ప్రదమ దశలో ఉన్నప్పుడు శస్త్రచికిత్సగాని, రేడియోథెరపీ వల్లగాని నయమయ్యే అవకాశం ఉంటుంది కేన్సర్ చాలా రోజులుగా ఉంటే ఈ చికిత్సా విధానాలు అమలు జరిపినా అయిదేండ్ల జీవితకాలం మాత్రమే రోగికి ఇవ్వటం జరుగుతుంది. కేన్సర్ రోగం ఎందువలన వచ్చేది విధితంగా తెలియదు. శరీరంలోని కొన్ని ప్రాంతాల కేన్సర్ కి కొన్ని కారణాలు దోహదం చేస్తాయని మాత్రమే ప్రస్తుతం తెలుసు. ఉదా - పొగతాగటం, మధుమేహం, కొన్నిరకాల పుట్టలు మొ. విటికిగాను జాగ్రత్తలు తీసుకొంటే చాలు

ఎన్. ఎస్. - పులివెందుల

మాకు వివాహమయి మూడు సంవత్సరములు అయినది. సంతానము లేదు లేదే దాక్కుడి చూపించగా పరీక్షచేసి గర్భకోశం చిన్నదిగా పున్నది అన్నారు నేను బహిష్టు అయ్యేముందు 5, 6 రోజులు వైట్ డిస్చార్జ్ అవుతుంది నాకు సంతానము కలుగకపోవడానికి కారణమేమిటి?

★ సంతానం కలుగకపోవడానికి స్త్రీలోను, పురుషులోను రోపం ఉండవచ్చును. ముందుగా పురుషులు పరీక్ష చేయించుకోవటం అవసరం. వారికి సెమెన్ అనాలిసిస్ మాత్రమే అవసరం అవుతుంది. స్త్రీలకి 'డి అండ్ సి', ట్యూబ్ టెస్టింగ్ మొదలయిన పరీక్షలు చేయటం జరుగుతుంది. వైట్ డిస్చార్జ్ కి గర్భం రాకపోవడానికి సంబంధం లేదు. గర్భకోశం కొద్దిగా చిన్నదిగా ఉన్నంత మాత్రాన గర్భం రాకూడదని లేదు. మీరు అన్ని వసతులూ ఉన్న పెద్ద ఆస్పత్రులలో పరీక్ష చేయించు కోవటం మంచిది. ★

భార్య, భార్య, భార్య, ఆమోహి ఎంతో భార్య వుంది. ఈ భార్య కోసం ఏమి చేయాలి? ఎవరినైనా పోట్లచేస్తే, ఏళ్ళొక్క పైచాలూచేస్తే, ఎవరినైనా బట్టినైనా ఎత్తుకుపోతే ఈ.... ఏ అప్పుడునైనా..... అన్నీచేస్తేమేష భార్య కోసం ఎదుటివాం చేయితులతో ఆడుకోవాలనే ఆశయం. పిల్లలకు డబ్బు, సుఖం ఎక్కువైనా వుంటే, క్రమశిక్షణతో పెంచుకోవాలనే, ఎలా పెట్టాలో తెలుసు పెట్టాలి చూడాలి చెప్పిన సరళ

శ్రీమతి యడ్లనపూడి సులోచనారాణి
అల్పప్ర పాత్ర/పన్నితన/సంఘటనల/చరిత్ర/కథా....
పాదయగానం వెల రు. 21
అన్ని ప్రస్తావనల పాత్రలుగా జరుగుతుంది తన ఒక హాసాన్ని తగ్గించి గొంతులోను.
ఆమోహి V.P. సంఘటనలు కవిటి పరిశీలనకు వస్తున్నది దీని
కవిటి పరిశీలనకు వస్తున్నది దీని

మనవ నైభూలు

శివసుందరి

“ఈ స్టూడెంట్స్ టీచింగ్ మహా పెద్ద యజ్ఞమనుకో” అంది రాధ నిట్టూరుస్తూ. “నీవు బాగా టీచి చేస్తావని ప్రెక్రింటి గోపి అన్నాడే” అంది దేవకి.

“అదే స్టూడెంట్స్ తో వచ్చిన చిక్కు. వాళ్ళకు వచ్చితే అదే లెక్చరర్ కావాలని గోపి పెడతారు, అందువల్ల స్టాఫ్ రూంలో మిగిలినవారిని ఎదుర్కొనడం చాలా కష్టం తెలుసా! నాకు తెలిసినవాళ్ళు, రిలేటేవ్ క్లాసులో ఉండబట్టి నన్ను స్టూడెంట్స్ కోరుతారని నా కోలిగ్ శ్యామల తీర్పు” అంది రాధ.

“ఇంతకీ ఎవరే ఆ రిలేటేవ్ నీకు తెలియకుండా?” అంది దేవకి.

“నీకు తెలియకుండానేగాదే, నాక్కూడా తెలియకుండా” అను. అందుకే ‘ఆడది అమాయ ద్వేషాల స్వరూపము అని తెలుసుకొనుము ఓ మూర్ఖు నరుడా’ అన్నార పెద్దలు” అంది నాలుకవక్కిలో అనారాధ.

‘అచ్చు ప్రసాద్ మామయ్యలా మాల్లాడు తున్నావే’ అంది దేవకి, మామయ్య తలపుతో ఆ అమ్మాయి మొఖం వెయ్యి వాల్టర్ల బల్బులా వెలిగిపోయింది.

“దేవీ, చెప్పటం మరిచాను, పోయిన నెల ఢిల్లీకి ఇంటర్వ్యూకి వెళ్ళాను, అప్పుడు ప్రసాదు గెస్ట్ హౌస్ లోనే వున్నాను, నాలుగు రోజులు” అంది రాధ.

అనుమానంతో అప్పుడే సుదులు తిరుగుతున్న భావాన్నిబయటికి కనపడకుండా “ఎప్పుడూ బూర్లని అనేవాడు క్వార్టర్స్ లో వున్నాడు” అంది దేవకి తల్లి.

“లేకమండి నాలుగు రోజులు తెలుపు పెట్టి ఢిల్లీ అంతా తిప్పాడు, ఇంకా వుంటే ఆగ్రా కూడా తీసుకెళ్తానన్నాడు కానీ నాకే తెలుపు లేక వచ్చేశాను” అంది రాధ.

తల్లి కూతుళ్ళు ఉన్నట్టుండి మౌనం వహించడం చూచి అర్థము చేసుకొన్న రాధ “దేవీ సినిమాకు వెళ్తామా విచిత్రబంధంకు” అంది.

“నేను రాను” అంది దేవకి నిరసంగా.

కామాక్షమ్మ లోపలికి వెళ్ళిపోయింది. ఇంక ప్రయాణం లేదని “నేను వెళ్ళాస్తానె” అంటూ వెళ్ళిపోయింది.

వెళ్ళున్న రాధవైపు మాస్తూ ఉండిపోయింది దేవకి. మడత వెరగని దుస్తులలో ఎప్పుడూ నవ్వుతూ, నవ్వుస్తూవుండే రాధతో ప్రత్యేక ఆకర్షణ వుంది. ఆమె ప్రతి కదలికలో నాగరికత తెలిసినది, చదువుకొన్నది, సంస్కారవతి అని అనిపించేట్లు ఉంటుంది. అటువంటి రాధ నాలుగురోజులు మామయ్య క్వార్టర్స్ లో ఉంది. ఆమె మాటలు, పాటలు నాలుగురోజులు చూచిన మామయ్య ఇంక తన గురించి ఆలోచిస్తాడా? అని దేవకికి సంశయం కలిగింది. ఎందుకీ తెలియనంత నిరసం వచ్చేసింది. అయినా ఒకే ఊరిలో ఉంటూ, కోన్ ఫ్రెండ్స్ అయిగూడా ఢిల్లీ వెళ్తున్నట్లు, మామయ్యతో గెస్ట్ హౌస్ లో వుంటున్నట్లు చెప్పని రాధంటే దేవకికి చెప్పరాని కోపం వచ్చింది. నిస్వహాయంగా ఆలా కూర్చుండిపోయింది.

* * *

“ఆ చదువుల సుందరి లేదూ!” అంది కామాక్షమ్మ.

“అదెవరు, సుందరి అంటే అందకత్తెగానీ చదువుల సుందరి ఎవరబ్బా” అన్నాడు గోవిందరావు.

“చాల్లెండి సరసాలు, మన రాధలేదూ, పోయిన నెల ఢిల్లీ వెళ్ళిందట. ప్రసాద్ తో నాలుగు రోజులుండటం” అంది కామాక్షమ్మ.

ఏదో భూకంపం వచ్చి పట్టణాలు మునిగి పోయాయన్నట్లు చెప్పింది.

“చెల్లె?” అన్నాడు గోవిందరావు అర్థం గానట్లు.

“బాగుంది, వాడికి మన దేవకి నిద్దామని గడంకీ! అయినా ‘దానికి ఢిల్లీ మామదా’ అంటే ‘తీరికలేదు’ అన్నవాడు, ఈవిడ పోరాననే తెలుపు పెట్టి ఊరంతా చూపాడట. ఇంకా ఉంటే ఆగ్రా కూడా చూపుతానన్నాడట, అయినా పెళ్ళికాని పిల్ల వాడితో తిరగటం ఏమిటి! దీనికి బుద్ధి లేకపోతే వాడికుండ వద్దా” అక్కను వెళ్ళిపోసింది కామాక్షమ్మ.

‘అయినా ఇప్పుడేం కొంపలంటుకుపోయిందే, ఏదో చిన్నప్పట్టుచీ తెలిసినవాడు, అడిగాక ఢిల్లీలో ఇంకెవరూ లేకపోవటంతో వాడి సహాయం తీసుకొనుంటుంది. అంతలో అమాయ ఎందుకు? ఏమి ఆడబుద్ధి గదా,’ అన్నాడు గోవిందరావు.

‘మీ మగవాళ్ళంతా ఒకటే, ఎవరైనా నాలుగు ఇంగ్లీషు ముక్కలు నేర్చిన ఆడదాన్ని చూస్తే ఒళ్ళు తెలియదు మీకు. మీలాంటి వాళ్ళ బలహీనతలు వట్టుకొనే ఈ చదివిన అమ్మాయిలంత బరి తెగించారు,’ అంది కామాక్షమ్మ.

‘చదివినంత మౌనాన, నలుగురిలో కలిసి తిరిగినంత మౌనాన చదివిన అమ్మాయిలంతా నీ అంత పల్లివతలు కాకపోతే కాముడూ! అయినా చదువులో ఏం ఉంది, వారివారి బుద్ధిలో వుంది. అయినా ఏం చదువు చదివి మన పనిమనిషి మొగుడ్ని వదిలేసింది’ అన్నాడు గోవిందరావు.

‘అసలు మీరేం తక్కువ? ఇల్లు దొరకలేదని నాలుగు రోజులు టైప్ చేస్తే మన ఇంటి గదిలో వుంచలేదా? మీ మొగళ్ళకు ఇంటికి వెంటకు ఒక పెళ్ళాం వుండాలి. ఆ తర్వాత ఎంతమందైనా ... అనలుండండి ఆ ప్రసాదుకే రాసి ఏదో ఒకటి తేలుస్తాను’ అంటూ విషవిషా లేచి వెళ్ళిన భార్యను నవ్వుతూ చూస్తుండిపోయాడు గోవిందరావు.

* * *

ప్రశ్నలకు, సంశయాలకు జవాబుగా ఉన్నట్లుండి ఊడిపడ్డాడు ప్రసాదు. ఇంటిల్లిపాది ఆశ్చర్య అనందాలతో స్వాగతం చెప్పారు.

‘వాడినడిగి ఏదో ఒకటి తేలుస్తాం అంది కామాక్షమ్మ.

‘మనకున్నది ఒక్కగానొక్క కూతురు, అది మోజుపడతాందనేగానీ ఇంతకు మించిన సంబంధాలు లేగలను. అతన్నే తేలినీ’ అన్నాడు గోవిందరావు.

“ఏం చేస్తున్నావు దేవీ?” అన్నాడు ప్రసాద్.

“పువ్వులు కడుపున్నాను” అంది దేవకి సిగ్గుగా.

“నేనిచ్చిన బుక్స్ చదువుతున్నావా” అడిగాడు ప్రసాదు.

“లేదు మామయ్య, నాకు ఇంటరెస్ట్ లేదు” అంది దేవకి.

“చూడు పోయిన నెల రాధ ఢిల్లీ వచ్చింది ఆమె ఎవో. ఎ. పాస్ అంది, సైకాలజీ లెక్చరర్ గా జాబ్ చేస్తోంది కూడా” అన్నాడు.

“నా కెందుకు మామయ్య, జాబ్ లు! నేను ఒకే కూతుర్ని. రాధలాగ గంపెడు చెల్లెళ్ళు, అక్కలు, తమ్ముళ్ళూ లేరు” అంది గర్వంగా.

“చదువు జాబ్ కోసంగాదు దేవకి. రాధ చూడు ఎంత సోషల్ గా వుంటుందో. నిజంగా గర్ల ఫ్రెండ్ అని చెప్పకోదానికెంతో గర్వంగావుంది నా ఫ్రెండ్స్ తో అందుకే చదువుకో అని చెప్పాను. నలుగురిలో మనలడం వస్తుంది, అని. నలుగురు మగాళ్ళని చూస్తే మొగ్గలా ముడుచుకుపోతావు ఆ రాధను చూస్తే చాలు కడుపు నిండిపోతుంది ఆ నాలుగు రోజులు పుస్తకాల గురించిగాని, సినిమాల గురించిగానీ, పాలిటెక్నిక్ గానీ మా ఫ్రెండ్స్ అందరం గూడా వాదించినా ఆమెను గెలవలేకపోయాం. ఆమెను చూస్తేనే కడుపు నిండిపోతోంది” అన్నాడు మెచ్చుకోలుగా.

“ఈ ఊర్లోనే కాలేజీలో పని చేస్తోంది. వెళ్ళి కడుపు నింపుకో” అంటూ విషవిషా వెళ్ళిపోయింది దేవకి.

* * *

“హలో! ఇంత అకస్మాత్తుగా ఊడిపడ్డావేం ఎలావున్నావ్” అని పలకరించింది, అప్పుడే కాలేజీ నుండి బస్ట్ స్టాండు దారిపట్టిన రాధ ప్రసాదును చూడగానే.

“ఉదయమే దిగాను. పని ఎలావుంది?” అన్నాడు ప్రసాదు నవ్వుతూ.

“పనికేగానీ నీ పుణ్యమా అని నాకు ఢిల్లీ ఇంటర్వ్యూలో సెలక్షన్ వచ్చింది. అంటే త్వరలో రాధగారు ఫారిన్ చెక్కేస్తారు” అంది రాధ సంతోషంగా.

“మరి చెప్పవేం! అయితే పార్టీ ఎప్పుడు? అయినా నీవు సెలెక్ట్ కాకపోతే ఇంకెవరు సెలెక్ట్ అవుతారల్లే. రాధా నీతో మాల్లాడాలి పార్కుకి పోస్తావా?” అడిగాడు ప్రసాదు.

“ఇప్పుడా? సరే వక్కునున్న విజయా పార్కుకు పడ, ఇంతకీ ఏమిటబ్బా అంత అర్థంబుగా నాతో మాల్లాడవలసిన విషయం” అంది సాలోచనగా రాధ.

“మా ఫ్రెండ్స్ నీకు విషెన్ చెప్పమన్నారా రాధా” అన్నాడు.

“అదే విషయం అయితే పార్క్ వరకు ఎందుకు?” అంది.

“ఛన అడిగాడు ఒక పర్సనల్ మేటర్ చర్చించాలి” అన్నాడు.

పార్కులో చెట్లు నీడన కూర్చున్నారా ఇద్దరు. “నేను ఢిల్లీ వెళ్ళానని, నీ గెస్ట్ హౌస్ లో వున్నానని చెప్పగానే నాతో మాటలు మానేసింది నీ దేవకి” అంది, రాధ నవ్వుతూ. కావాలనే ఆ ప్రసక్తి తెస్తూ, “నీ” అనే పదాన్ని పత్తి చెప్తూ.

ప్రసాదు మాల్లాడలేదు. మౌనంగా రాధను చూస్తున్నాడు.

“ఇంతకీ ఎందుకు రమ్మన్నాన్ పార్క్కి?”
అంది రాధ చిరతరుణం.

‘ఏం లేదు రాధ! పెళ్ళి విషయం మాట్లాడుతామని’ నీకుగాదు ప్రసాదు.

“బాగుంది. నీ పెళ్ళి విషయం నాతో ఏం మాట్లాడుతావు?” అటువట్టిస్తూ అంది రాధ.

“నీవు ఒప్పుకుంటే నిన్ను పెళ్ళి చేసుకుందామని” అన్నాడు ప్రసాదు, రాధతో మార్పును జాగ్రత్తగా గమనిస్తూ.

“వాల్!” ఉరికినట్లుంది రాధ. “ఏమిటి నన్నా? నీవా? పెళ్ళా? ఓ గాడ్! దేవకి నేం చేస్తావు, రుక్మిణి రోల్ ఇస్తావా?” అంది రాధ నవ్వుతూ. ‘నీవు ఈ విషయం అడుగుతావులే అన్నట్లుంది’ ఆమె ప్రవర్తన.

“రాధ! దేవకిని చేసుకుందామనుకున్నాను. కానీ దేవకి నీకేగాదు నా పుట్టిన గంటలో పుట్టిన పురుషుని తగిన భార్య గాదేమో” అనిస్తుంది.

“అంటే నీ ఉద్యోగంలో వుండేవాడికి, భార్య కావల్సినవాళ్ళకి పెన్షన్ కోమ్యులుండాలా? అవి నాకున్నాయో” అంది రాధ మళ్ళీ నవ్వుతూ.

“అదిగాదు రాధ! దేవకి అందమైంది, కాదనను. కానీ పల్లెటూరిదానిలా ప్రవర్తిస్తుంది. ఢిల్లీలో వున్న నాకు తగదేమో అనిస్తుంది, అసలు నలుగురిలో మెలగలేదు, మగాళ్ళను చూస్తే మొగ్గలా ముడుచుకు పోతుంది, నాలంటివాళ్ళ ఫ్యాన్స్ లైఫ్ లో ఇమడలేదేమో అనిపిస్తుంది” అన్నాడు.

‘ఎప్పుట్టుండి అనిపిస్తుంది?’ అంది రాధ.

‘నిన్ను నాలుగు రోజులు దగ్గరగా చూసిన తర్వాత నుంచి,’ తడవుకోకుండా జవాబిచ్చాడు ప్రసాదు.

పెద్దగా కిరికిరి నవ్వింది రాధ. ప్రసాదు ముఖం ఎర్రబడ్డది. ‘ఎందుకంత నవ్వు’ బలవంతంగా అడిగాడు.

‘నీవేం తమాషా చేయటం లేదుగదా’ అంది రాధ సీరియస్ గా.

‘రాధ! చాలా సీరియస్ గా అడుగుతున్నాను, నవ్వుకుండా జవాబిచ్చు’ అన్నాడు ప్రసాద్.

రాధ మానంగా వుండిపోయింది కొంతసేపు. “మానం, అంగీకారం అనుకోవచ్చు” అన్నాడు ప్రసాదు.

చివ్వున తరిలింది రాధ. కొంచెం బెదిరాడు ప్రసాదు.

‘ప్రసాద్, నీకు దేవకికి పెళ్ళి చిన్నప్పట్టుండి అనుకొన్నది. అడిగాక నీకు దేవకికి మధ్య ఉన్న సంబంధం తెలుసు. నేను ఢిల్లీ వచ్చిన రోజు దేవకి గురించి నీవు తరచి తరచి అడగటం నాకు గుర్తై. అలాంటిది నాతో నాలుగు రోజులు తిరుగానీ, దేవకి కన్నా, నేనే నీకు తగినదాన్ని అనిపించటం చాలా బాధాకరమైన విషయము. నీవు నన్ను ఢిల్లీ తిప్పలే నాకు చాలా ఆనందమైంది. కానీ నాకప్పుడే నీచెల్లెలు నీ తన వస్తే ‘మర్నాడే బండి ఎందుకు ఎక్కించావా’ అని అడిగాలని అనిపించింది. కానీ, డెలికేసీవల్ల అడగ లేదు. నా పజ్జెక్ట్ పై కాలజీ. నేను మొన్న ఇంటర్వ్యూకి ఢిల్లీ వచ్చింది దానిలో డాక్టర్లు స్పాల్డ్ రివీస్ కోసం. విదేశాలు వెళ్ళామని ఆతో.

మానవ నైజాలు

దేవుని దయవల్ల నాకు దొరికింది. నేను త్వరలో ఫారిన్ వెళ్తున్నాను. నీతోనా ప్రవర్తన నవ్విపాతంగా వుండి వుంటుంది. అందుకే నీవిలా అడుగుతున్నాన్. కానీ యోచిస్తే ఇప్పుడు నీతో నాకు విషన్ పంపిన అందరితోనూ నేనదేవిధంగా ప్రవర్తించాను గదా! వారందరినీ పెళ్ళి చేసుకోనా? నీవిలా అడిగావనీ, నేనిలా ఉపన్యాసం ఇచ్చానని దేవితోచెప్పుకు. చిన్నతనంనుండి చదువుమానేని నిష్కేళంగా ఉపాసించు కొని స్వర్గలోకంలో విహరిస్తోంది. దానికి నా మీద అనుమానం కల్గింది. ‘ప్రేమతో అనుమానం తప్పదు గదా? నేనేదో తనకి అన్యాయం చేస్తానని కాబోలు, నాతో మాటలు మానేసింది. పిప్పిల్ల! అయినా ప్రసాద్! ఇన్నేళ్ళుగా నిర్ణయించుకోన్న వివాహాన్ని నాలుగురోజుల నా పరిచయంతో రద్దు చేసుకోవలసిన నీవు, ఇంకా అందమైన, సమర్థురూ రైస అమ్మాయితో ఒక గంట పరిచయం అయితే నన్ను కూడా కాదని ఆ అమ్మాయి వెంట పడవని ఏంటి నమ్మకం? మగాళ్ళకు కావల్సింది స్థిరచిత్తం. పేరుకు అడదాన్ని చంచలచిత్తమంటారు. కానీ అసలు చంచలులు మీరే! అడిగాక ఎప్పుడూ ఎవరికీ అన్నివిధాల తగినవారు లభించరు. దొరికిన వారినే మన కనుగుణంగా మార్చుకోవాలి. అందుకు ఆ వచ్చేవారు సహకరించాలి. దేవకి అన్ని విధాల నీకు తగింది. రెక్కర్ ఇచ్చి బోరు కొట్టావా! ఇప్పుడు నా మీద కోపంగా వున్నా, దేవకితో పెళ్ళి జరిగింది తర్వాత అంతా మరచిపోతావు. ‘ఎంత పిచ్చిగా అడిగాను రాధను’ అనుకొంటావు. నాకు బస్ టైమ్ అయి పోయింది. నేను బహుశా నీ పెళ్ళికి వుండనేమో! అడ్వాన్స్ గా నా పూర్వదేవులార్యక శుభాకాంక్షలనందుకో, సహా!” అంటూ పరుగెత్తు తున్నట్లు వెళ్ళిపోయింది రాధ.

మాటలేని బొమ్మలా మామూండిపోయాడు ప్రసాదు.

* * *
ప్రసాదు ఇంటికివచ్చేటప్పటికీ దేవకి చేతిలో ఉత్తరం పెట్టుకొని ఆలోచిస్తూ వుంది.

“ఏమిటి దేవీ, దేన్ని గురించి అంతగా ఆలోచిస్తున్నావు?” అడిగాడు ప్రసాదు.

మానంగా ప్రసాదు చేతిలో ఉత్తరం వుంచింది దేవకి.

ఉత్తరం విప్పాడు ప్రసాదు
“దేవీ,

నిన్న ప్రసాద్ తో నాలుగురోజులు ఢిల్లీ తిరిగినాని చెప్పగానే నాతో మాట్లాడటం మానేశావు. నీ పరిస్థితిలో వుంటే నేను అదే చేసేదానైమో! కానీ భగవంతుని దయవల్ల అలాంటి పరిస్థితిలో నేను చిక్కుకోలేదు. నీకు కొంత నిజం చెప్పాలని ఇది రాస్తున్నాను. చేదుగా వున్నా పడలకుండా జీర్ణం చేసుకో. నేను ఎవ్. ఎ. మగాళ్ళతో కలిసి చదివాను. నాకు చాలామందితో పరిచయం వుంది. నేను అబ్బాయిలతో, అమ్మాయిలతో ఎన్నోసార్లు పార్టీలు, పిక్నిక్కులు, టూర్లుకు వెళ్ళాను. ఎన్నో చర్చలు చేసాను. అందుకే కనబడ్డ ప్రతి మగాడ్ని పెళ్ళి చేసుకోవాలని ప్రయత్నిస్తానని అనుకోకు.

అలా నీవుగానీ, అనుకుంటే అది ఎటు దానివల్ల నష్టం నాకేం లేదు, బహుశా నీకే నష్టం సుమా! మనశ్శాంతి పోతుంది మీ మామయ్య కూడా నాకు స్నేహితుడు. అందులో దగ్గర దగ్గర ఇంట్లో పెరిగింది మనం కాబట్టి చదువు నాకు. చదువు, వుద్యోగం అంటూ బయలు దేరితే మడికట్టుకొని వుంటే ఎలా? అందుకని పాద్మలు మీరినా నష్టం గూడా నాకేగదా! ఇంతవరకు ప్రసాద్ తో క్లోస్ గా మాట్లాడటం తప్ప నీ విధంగా పాద్మ మీరి ప్రవర్తించలేదు నా పాద్మలు నాకు తెలుసు. ఈ విషయం మీ మామయ్య ద్వారా తెలుసుకోనగలవు. అయినా చిన్నతనంనుండి ‘మామయ్య నా ప్రపంచం, ఆతని తలపులతో నేనేం చదువుతాను, నేనేం పాస్ అవుతాను’ అనే నీవు నాలుగు రోజులు మీ మామయ్యతో మాట్లాడి, తిరగ్గానే అంత నీరసపడి, అంత అనుమానించావు నీవు నిజంగా మీ మామయ్యను ప్రేమిస్తున్నావా? అని నా అనుమానం. బుద్ధిగా ఆతన్ని పెళ్ళి చేసుకో ఇంకా ఎంతోమంది ఆడవాళ్ళతో మీ మామయ్య మెలగాల్సి వస్తుంది. అందరినీ పెళ్ళి చేసుకుంటూ పోతే. అర్థమైందా? పిచ్చిగా అనుమానాలతో మనసును, ఆరోగ్యాన్ని పాడుచేసుకోకు.

నీవు, నిన్ను ప్రేమించి పెళ్ళాడే మీ మామయ్య చాలా అదృష్టవంతులు.

మీకు సుఖమైన వైవాహిక జీవితం ప్రసాదించ మని ఆ దేవుని ప్రార్థిస్తూ, వుంటా.

నీ
రాధ”

ఉత్తరం పూర్తిచేసిన ప్రసాదు దేవకిని చూసాడు. దేవకి కళ్ళలో నీళ్ళు తిరుగుతున్నాయి.

‘మామయ్యా! నిన్నా, రాధను అనుమానించిన మాట నిజమే. అందుకు నామీద నాకే అసహ్యంగా వుంది’ అంది దేవకి.

‘పిప్పిదానిలా చిన్నచిన్న విషయాలు ఎందుకంత పెద్దవి చేసుకోటం ప్రేమ ముదిరితే అనుమానంగా మారుతుంది, అందుకే త్వరలో ముడిపడితే తేమం’ అన్నాడు దేవకి చెవిపట్టి అడిస్తూ.

‘మామయ్యా! నీవెంత మంచివాడివి. నేను నిన్ను అనుమానించానన్నా కోపించకుండా నన్ను ఓదారు స్తున్నావు. నీలాంటి భర్త దొరకటం నా అదృష్టం’ అంది పరవశంగా దేవకి.

‘ఇప్పుడే గనక రాధ వుంటే ‘ఆడది గాబట్టి దేవకి తప్ప ఒప్పుకుంది, మగబుద్ధి పోనియ్యుకోకుండా వితంతువు చేయనివాడిలా పోజులు కొడున్నావా?’ అంటుంది’ అనుకొన్నాడు ప్రసాదు మెల్లగా నవ్వుతూ.

‘ఎందుకు మామయ్యా నవ్వుతున్నావు’ అంది దేవకి.

‘నీ అమాయకత్వానికి దేవీ! ఏ పురుషుడైనా కోరుకునేది అమాయకురాలైన భార్య, నా అదృష్టం కొద్దీ నీవు దొరికావు’ అన్నాడు ప్రసాదు.

‘నిజంగా రాధలాంటి అతి చురుకైన ఆడ వాళ్ళని, అవులిస్తే ప్రేమలు రెక్కపెట్టగలవాళ్ళని భరించడం కష్టం’ గండం గడిచినట్లు నిట్టూరుస్తూ దేవకి లోపలకు నడిపించాడు, ఎద్యాన్నగా పాణిగోళం చేసేస్తూ.

పల్లె-నిజం

—చేజ్జో శ్యామసుందర పాత్ర

సమయం ఉదయం ఆరు గంటలు కావస్తోంది! పనిపిల్ల ఇంకా రాలేదు—ఈ కుర్రపిల్ల యెక్కడ చచ్చిందో యేమో!! అంటూ వంటంటివ్వించి వచ్చిననాంచారమ్మకు “అదిగోనే! వస్తోంది! యింతలోనే అంత పాదావుడి దేనికి? పనివాళ్ళుకూడా మనుషులే కదా? రావద్దా! అనలే తల్లి—తండ్రి లేని పిల్ల. దానికి తోడు తమ్ముడు ఒకడు. వాడిని చూసుకుని, దాని పని ముగించుకొని వచ్చేసరికి ఆహ్లాదంతోనే ఉంటుంది” భూషణం గారవడం పనిపిల్ల పార్వతి రావడం ఒకే సారి జరిగింది.

“యేమే యింత ఆలస్యం—యింత వేళనరకూ

పాదిపనిచేసుకపోతే యెలా! ఈవేళకయింది; యిక ముందు వేగంగా రావడం నేర్చుకో” అంటూ వంటంటివ్వేపు దారితీసి; పాత్రలు—గిన్నెలు—పల్లెలు—వగైరా పాదిపని పార్వతికి అప్పజెప్పి విసురుగా భర్త దగ్గర కొచ్చింది— “మీరు పనివాళ్ళని వెనుకేసుకుని రాకండని చాలాచార్చు చెప్పాను. మీదైర్యం చూపకునే అదలా వస్తోంది” భర్తకు హెచ్చరించింది— “చూడు నాంచారీ! మనపాప వయసు—పార్వతి వయసు యిండుమిండు ఒకటే కదా! మనపాప కనీసం పక్క మీదనుంచి యింకా కదలనే లేదు. కాని పార్వతి తన తమ్ముడ్ని చూసుకొని, తన ఇంటిపని చూసుకొని; కోడి

కూసే వేళకే వచ్చేది. ఈ వేళ యేదో కాస్త పని వడుంటుంది—కాస్త అంశ్యమైంది” భూషణంగారు అన్నమాటలకి; “మనపాపకీ—పనిపిల్లకీ సరిక ఏమిటండి? చచ్చువు సంస్కారం పున్న అడ్డాదికారి బిడ్డ మనపాప కాలిగోటికి కూడా సరిపోని కూలి దానితో పోల్చుతారేం?” అన్నంతలో పాదిపని పూర్తి చేసుకొని పార్వతి వచ్చింది. “అమ్మగారూ! తమ్ముడికి సానా జోరంగా వుంది! యేవై నా డబ్బంటే సరుదు బాట సేయండమ్మా!” అంటూ ప్రాదేయవదుతూ అడిగింది. “నిన్ననేకదేబట్ట లేవో మీతమ్ముడికి తీయాలని 20 రూపాయలు పట్టుకెళ్ళావు. మలా

మీకు బేబి/బాబు కావాలా

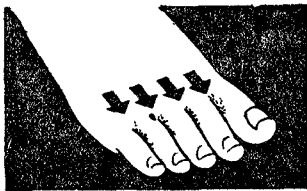
అపరేషన్, ఇతర వైద్య చికిత్సలతో నికాశ చెందిన సోదరీమణులు అనేకులు మా వలహంచే శంతానవతులయి ఇచ్చినయోగ్యతా ప్రతీకములు గలవు. స్త్రీ పురుష సంధ్యాదోష నివారణా నిపుణులు. ఉచిత వివరము లకు:

శ్రీ నాగార్జున మూలిక మఠం,

రామాలయం వేది, తెనాలి-2.

2వైపు, కేదారేశ్వరపేట, విజయవాడ-3.

చర్మ రోగం
పోకిందా?

ఉపశమనం కలిగించే లిచెన్ సా స్కిన్ అయింటు మెంటు నిరసాయకరంగా. శీఘ్ర నివారణ కలిగిస్తుంది.

రుజువు చేయబడిన 6 మందులతో కూడిన నిరసాయకరమగు వాజాలైన్ ములాము అమోఘంగా పనిచేస్తుంది చర్మరోగాలకు, కోతలకు, వుండ్రుకు...మరియు మొటిమలకు, చమటకాయలకు పొడుపుతూయి లకు!

చర్మరోగాలు కన్పించి కన్పించడంతోడే నిరసాయకరమైన శీఘ్ర నివారణకు లిచెన్ సా పెంటనే ఉపయోగించండి.

లిచెన్ సా
స్కిన్ అయింటు మెంటు

7560 TC

పచ్చి నిజం

యింతలోనే డబ్బుపక్కడిది అమ్మాయికేదో అర్జంటు వసుందంటేనే యివ్వలేక పోయా...
“అమ్మా - అలా అవకండి - రాతిరినుంచి; అడిని చూస్తుంటే; నా కడవు పెరువయి పోతోంది- పున్నెముంటాది - యెలాగో మీరునం తీర్చుకుంటాను” “యేం? ఒక్క సారి చెప్తే నీక్కాదు!! రోజు డబ్బులు మేమివ్వలేం? నీ కిష్టం లేకపోతే పని మానెయ్!” అంది నాంచారి.

నిస్సహాయంగా పార్వతి నిష్క్రమించింది. వెళ్తున్న పార్వతి వంక తడేకంగా చూస్తూ భూషణంగారు ఆక్కడి నుంచి లేచి బైట వరండా పైనున్న వాలుకుర్చీలో కూర్చుని పాపం పార్వతి ‘ఏకాకి’ వెనుకా ముందు ఎవ్వరూ లేరు! ఈ కరువు రోజుల్లో మూడు వదులు జీతం యే మాత్రం! అందునా మరొక యింటికెళ్ళి పిల్ల - తల్లి దగ్గర నుంచి అలవాటు వడ్డది గనుక, ఈ ఇంట్లో పనిచేస్తోంది - రూపాయికూలి చేసుకున్నాముచావల సినీమాకి; పావలా టీ కని ఖర్చుచేసుకునే ఈ రోజుల్లో; తనతో పాటు తనతమ్ముడి కడుపు నింపుతోంది. ఈ కాలం పిల్లల్లా పినీమాలు-షికార్లు... వేషాలు... లేనిపిల్ల... పాపం మనిషికి యవ్వనంలో దరిద్రం శాపం లాంటిది.

...బాల్యంలో నైతే జ్ఞానం తెలియక పోతుంది. వార్తక్యంలో నైతే బాధ్యతలతో కలిసిపోతుంది. కాని “యవ్వనం” అన్నీ కావాలంటుంది | కాని... యేమి అందదు.

బుతువులలో వనంతం లాంటిదేజీవితంలో యవ్వనం. అటువంటి వయసులో మనసు విలాసాలు, వివోదాలు, సరదాలు... సందళ్ళు మీదనే వుంటుంది అసలు అటువంటివన్నీ అనుభవించవలసింది యవ్వనం లోనేకదా!

కానీ, ఆ వయసులో బాధలు... బాధ్యతలు... కష్టాలు పడతూ బ్రతకటం కష్టమే... కాదు... వరకమే... పార్వతిగురించి ఆలోచిస్తున్న భూషణం గారి వద్దకు ఆ పూరి పెద్దలు వచ్చారు- “యేమిటిలా వచ్చారు! యేమైనా ఎన్నికలు వచ్చాయా ఏమిటి?” అంటూ భూషణంగారు వారిని లోనికి తీసుకు వెళ్ళి; వారిని కూర్చుండబెట్టి తనూ కూర్చున్నారు. “యేమీ...నేడు బాబూ...మనూరికి రామ్మందిరం నేడు కదా! అది

కట్టిద్దామని...మొన్న మన పెద్ద కాపు సోమయ్యతో అంటే, ముందు మన భూషణం గారి సహాతినుకోండి అని అన్నారు-అందు కని ముందు తవరి దగ్గరి కొచ్చిరాం...”

“ఓహో! అలాగ! అయితే తప్పకవాసహాయ ముంటుంది మధ్యానం మూడు గంటలకి రండి! అప్పుడు మంచిది మొట్టమొదటి చందా యిస్తాను ఆ ప్రకారం మిగతా వారి వద్ద “వసూలుచేస్తాం!” అంటూ అందరూ లేస్తారు- భూషణం వారిని సాగనంపి యింటోకి వెళ్ళిపోతారు-

మధ్యాహ్నం రెండు గంటలు కావస్తోంది! వనంత గాలులు వేడిగా వీస్తున్నాయి. గదిలోంచి కిటికీతలుపులు తెరిచి వీధి గుమ్మం వైపు చూసిన భూషణంకి - తన భార్య- కూతుర్ల జాడ కన్పించలేదు మధ్యాహ్నం అయింది. భర్త భోజనం చేయలేదు, అయిన కింత పెట్టి - తన పనిమానుకోవాలనే జ్ఞానం భార్యకు లేదు పిల్ల సంగతి సరేసరి! “గొడ్డు పాలిలో మేసే - బిడ్డ గట్టువ మేస్తుందా” అన్నట్లు, తలి కితగ్గ కూతురు. పైగా వదుపుకున్న పిల్ల - యేమంటే “నాగరి కత నీకు తెలిదంటుంది” నాగరికత... టే దానిదృష్టిలో... మొఖానికి రంగు రాసుకుని, జాత్తు ముందుకు నలుపుకొని; శరీరంలో అంగాంగాలు కన్పించే దుస్తులతో వయ్యారంగా (జుగుప్పాకంగా) తిరగడమేనా! పోనీ యెవరి మాటకేం? కన్న తండ్రివైన నావద్ద కూడ ప...ప... వెదవ నాగరికత...నవ్వుతోంది!! దీనికంటే పనిచేసుకుని బ్రతికే పార్వతేనయం... యెంతో బాధ్యతగా తమ్ముడ్ని పెంచుతుంది. నభ్యతగా...సంస్కారంగా, వినయ విధేయతలతో 16 అణాల తెలుగు పడుచులా వుంటుంది... అంతలో “బాబూగారూ! అమ్మగారూ!” అన్న కేక వినిపిస్తుంది. ఎవరిది? అంటూ భూషణం తలుపు తీస్తాడు. ఎదురుగా పార్వతి మాసిన చీర... 1, 2 కుట్టు పడ్డ జాకెట్టు... మాసిన తల, పాలిపోయిన ముఖం...నీర్పించిన కళ్ళతో ప్రాదేయపూర్వకంగా ‘అమ్మగారు నేరా బాబూ! నా తమ్ముడికి ఉదయం కంటే జోరం ఎక్కువైనాది బాబూ! అందరూ మందిప్పించకపోతే బతకడంతన్న బాబూ!’ అని యేడుస్తోంది. ‘అహో! భగవంతుడా అన్యం-పుణ్యం యెరుగని ఈ అబలనెందుకు శిక్షిస్తున్నావు? అసలిప్పిల్ల పై నీకెందుకంత

లక్ష్మీదేవి
 ప్రజలకు సూపర్
 భావం కలిగించే
 టీ!

Brooke Bond
 Super
 Dust
 Tea

సూపర్
 రుచి

సూపర్
 డస్ట్ టీ

Brooke Bond
 Super
 Dust
 Tea

సూపర్
 పాదరసం

Brooke Bond
 Super
 Dust
 Tea

బ్రూక్ బాండ్
 సూపర్ డస్ట్
 భారత దేశంలో
 అత్యధికంగా అమ్ముబడు
 మన స్వదేశీ టీ

H.C. 887/57

**డి. బోస్ ఇంగ్లీష్
ప్రికింగ్ కోర్స్**

అనే పుస్తకం చదివి చక్కని ఇంగ్లీష్ మాట్లాడటం వ్రాయటం నేర్చుకొనండి అన్ని పుస్తకముల షాపులలో దొరుకును. పేజీలు 400 రు 22.50 వాయండి:

డి. బోస్ & బదర్స్

8-3-858 కాచిగూడ, హైదరాబాద్-500 027

డా॥ పి. వి. కె. రావు, B. A.,

వైద్యవిద్యార్థి, వైద్యవార్త, పెక్స్ పువలిస్ట్.

వివాహము వాయిదా వేయ నవనరము లేదు. పాస్త్ర ప్రయోగం, వరముల బల హాసత, శిశుస్వల్పవయస్క ఆయుర్వేద చికిత్స. పోస్టుద్వారా చికిత్స కందు రావుస్ క్రినిక్, టి. బి. రోడ్, తెనాలి.

ఫోన్ : 700, 1010.

పచ్చి నిజం

కక్ష, అని మనసులోనే అనుకుంటూ, పెట్టి వడ్డ తెల్చి డబ్బు తీసి చేత బెడుతుండగా, నాంచార్లమ్మ - కుమార్తె సమేతంగా వచ్చి గోడ పక్క నిల్చుంటారు. యిదుగో పార్వతీ! నీకెప్పుడు అవసరమున్నా అమ్మ గారు లేనప్పుడురా! నేనిస్తాను అనిచెప్పగా యెంతో ఆనందంతో; కారు మేఘాలునుంచి బయట పడ్డ చంద్రబింబంలా ముఖం పెట్టుకొని; 'దండాలు బాబు!' అంటూ వెను తిరిగేసరికి ...అమ్మగారూ... అమ్మాయిగారు అయినా వారిని పట్టించుకోకుండా ఆత్మతగా పరుగు తీసింది పార్వతి - తన తమ్ముని బతికించు కునేందుకు-

"యేమిటి నాటకం! యెన్నాళ్ళ నుంచి జరుగుతోంది చాటుమాటు వ్యవహారం" అన్న మాటకు ... 'నాంచారీ!' అని గర్జిస్తాడు భుజంగం! ... 'ఏమండీ! అంతకోపం! పున్న మాటన్నాననేగా! "గారెలు తిన్నమ్మకి గరు తెక్కువ" "బూరెలు తిన్నమ్మకి బిరు పెక్కువ" అన్నట్లు-అంటు నాంచారీ తన ప్రవచన జ్ఞానాన్నంతా ఒకకబోస్తోంది- నీ విన్నాలు తిరిగి ... యింతవయసావ్చి.. ఈ ప్రపంచాన్నెంతో! అర్థంచేసు కున్నానను కున్నాను-చాలా సంతోషం నాంచారీ కట్టు కున్న భర్తనే అర్థంచేసుకోలేని నీకు యేం చెప్పి మాత్రం యేంతెలుస్తుంది. అందుకే అన్నారూ పెద్దలు" అడది తిరిగి చెప్పాది-మగ వాడు తిరక్క చెప్పాడు" అని...

ఈ రభసంతా రామ్మందిరం చండా కని వచ్చిన నల్లరు గ్రామ పెద్దలూ వింటూ; వారికి తెలిసిన పరిజ్ఞానంతో తలా ఒకటి అను కుంటూ ముందుకు నడుస్తున్నారు - సమ యంలో సంగీతంలా యిదేమిటా! శివా మనోత్తే. యిలాగ యిదేదో రంకుకేసునా గుందిరా! ... నాగుందిరా ఏంటి... రంకు కేసేనా...అదినేదు...పారువతి...అది ...అది భూషణంగారిని బుట్టవేసుకుంది.. అర్గదీ సంగతి అనాకాకపోతే... యిన్నాలూ యెలా బతుక్కొచ్చిందిరా యిలాంటలాంటి వారు బతకనేని ఈరోజులో; బైట మరేవనికెల్లా కుంటా...తన తమ్ముడూ... అది ... యెలా నెగ్గుకోతైది...అడది...వయసులో చిన్నది.. అదే ఆచ్యేరంగుండేది నాకు! ... అడది ... యవ్వనంలో పున్నదిగనకే బతకగలుగుతుందిరా

మీ గృహాలంకరణకు కావలసిన ఫర్నిచర్, డోర్ కర్టెన్స్, టెడ్ పీట్స్, లువర్స్, కార్నీట్ కవర్స్, ఆకర్షణీయమైన రంగుల ప్లే ఆనంబ్ల్యాకమైన డిజైన్లతో లభించును.

PHONE: 73708

డెకార్

V.H.R. కాంప్లెక్స్, లీసెంట్ రోడ్, విజయవాడ-2.

గృహాలంకరణకు
పుస్తకములతో

గృహాలులకు కల్పవల్లి!

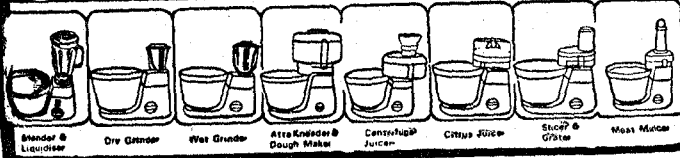
గాంధీ
కిచన్ మిషన్

గాంధీ
KITCHEN MACHINE
For years and years of trouble-free service

- ఫరతకుడు ముద్దకెక్కువ
- 0-ఎటాకెమెంట్లు - 65 రకాల కంట్రీ హార్డ్వేర్లతో ఉంటుంది వరప్రసాదం.
- అభివృద్ధి - ఎంతపెన్నెవా రనితెలుగుల మోటారు
- బ్లెండరు మార్గనవివరంబైతి ప్రత్యేక హాకర్లమలవా.
- శాకాహారులకు, మాంసాహారుల నిడివిని శాకాహారులతో చేకవేయగలగ.
- తక్కువ ధరలకు సర్వీసు చేసే సరిపట్టిడు సెంటర్ - ప్రత్యేకత

విలాసము గాంధీ

... అయితే వయసు బిగువు నేక పోలే
 ఏనడెత్తాడ్రా డబ్బు !! అంటు వెళ్ళిపోతారు.
 ఈ లోకం గుడ్డిది బ్రతుకుకోసం ...
 బజార్ అడుక్కోక కాయకష్టంచేసి బతుకుతున్న కన్యలేందరో ఈ సమాజంలో
 యిలాంటి నిందలు పడుతునే వున్నారు....
 అయినా అది అనుకున్నవారి తప్పలేదు-ఆమె పేదరికంది... ఈ సమాజం పేదవారికిచ్చే
 బిరుదులు రెండే రెండు. ఆడది బ్రతికితే
 “రంకు”ది. మగవాడు బ్రతికితే “దొంగ”
 వాడు యిది అనాది నుంచీ నస్తున్న, మన
 సాంప్రదాయమేమో! మరి-.....

పేదరికంలో ఆడవానికి అందం కూడా
 శాపమే! ఆహారో ఆమె అందానికి అనేక
 మంది పెద్ద మనుషులు ఆశ్రయ మిస్తా
 మన్నారు - పోషిస్తామన్నారు. కాని ఆమె
 ఎవరికీ తక్కువలేదు ఎవరు చూపిన ఆశకి
 లొంగలేదు సరిగదా లెక్క చేయలేదు ...
 సంస్కారవంతురాలైన పార్వతికి తెలుసు ఈ
 సమాజపు మాయమాటలు. కపట నాలుకాలు
 ఏందరో కన్యలను పొట్టన పెట్టుకుని అని
 “కుల్లి” కంపు కొడుతున్న ఈ సమాజంలో
 ఎవరి పొట్టకీ అందకుండా బ్రతుకుతుందనే
 అక్కసు ఆ హూర్నో యెందరికో వుంది.
 ఆమె పేదరికానికి తన అందం అడ్డుపెట్టు
 కొని బ్రతుకుతుందని అపోహ కొందరికుంది.
 అందుకే ఆమె మీద అభాంధం దావానలంలా
 ఆహూర్నో వ్యాపించింది.

కాలగర్భంలో మరో నాలుగు రోజులు
 కలిసిపోయాయి-ప్రపంచంలోని పాపపుణ్యాలను
 తనకీ చేసేందుకు ఉదయభానుడు బయల్పేరు
 తున్నాడు. ప్రపంచ నాలుకం ప్రారంభించ
 బడుతున్నవేళ-ఆమెని వచ్చినవేళ-అంధకారం
 నుంచి ప్రజలుమేలకొంటున్నారు-నాంచారమ్మ
 ...నని పొట్టను పార్వతి కప్పజెప్పి భర్త గారి
 వద్దకు వచ్చి.....

యేమండీ !
 ఏం ?
 అమ్మాయికి యెల్లాండి నుంచి పరీక్షలంటా !
 అయితే ! నన్నెం చేయమంటావు-
 అలాగంటారేంటి ! దానికి నుంచి బట్టలు...
 సూట్ కేస్... వగైరా...కావాలంట...
 యేం ! అమ్మాయిని బలం లేవా ! సూట్ కేస్
 లేదా ! మరివన్నీ యిప్పుడెందుకు ?
 మంచివారేనండీ ! ఒక్కగానొక్క పిల్ల ...

పరీక్షలకెల్లాంటి పాతగుడ్డలు పాతపెట్టెలో
 యేమెల్తుంది...

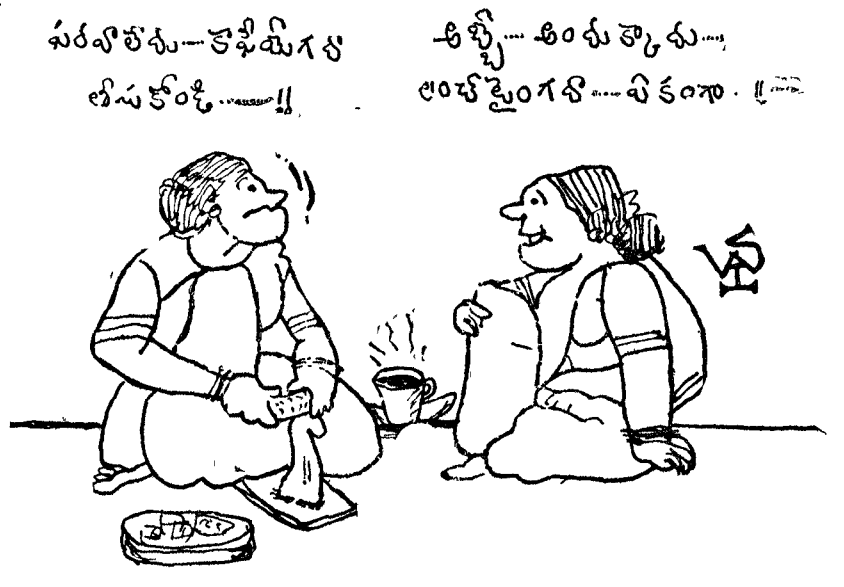
అవునవును...మనము పాతతల్లి తం డులమే!
 అందుకని కొత్తవారిని మానుకోమని చెప్పినా !
 మీకిష్టంలేకపోతే మానేయండి ! కాని ! సూటి
 పోటీ మాటలాడొద్దు...మీదృష్టితో...పార్వతి
 కంటే ... చులకనా నాకూతురు ... అంటు
 యేమిటో ఈ మధ్య మీ ప్రవర్తన పూర్తిగా
 మారిపోయింది- అంటు వెలి పోతుంది. వెళు
 తున్న భార్యను పిలిచి! కూర్చుండ బెట్టి
 “నతి ననిషి తను కష్టపడి సంపాదించింది
 తనొక్కడి తిండికేకాదు- తనవారు ... ఇంకా
 ఎక్కువ సంపాదిస్తే తనతరువాత తరంవారు
 సుఖపడతారనే” కాని...యిలా దూబరా ఖర్చు
 పెడితే తరాలు నరకుకాదు, కనీసం మనతరం
 లోనే బ్రతకలేనిరోజువస్తుంది. అందుకన్నానే
 గాని, మీ సుఖం అక్కర్లేక కాదు...

యెందుకీ సోదంతా ! కొంటేకానండి !
 లేకుంటే మానేయండి ! సంపదందంటే సుఖ
 పడ్డానికి గాని ; పిసివారిలా బ్రతకడానికిగాదు.
 అంటూ కోపంగా అంటుంది

పిసివారితనం కాదే ! “పొదుపు” అవసరానికి
 తగ్గ ఖర్చు. అంతకి మించి ఖర్చు అనర్థం.
 సర్వేండి ! దానికనేసరికి ! మీరు చెబ్బరు !
 యివ్వరు ! ఈ మధ్య పూర్తిగా మా మీద
 అభిమానం పోయింది. కన్యకూతురు, కట్టు
 కున్న భార్యఅక్కర్లేదు...మీకు. అవసరముంటే
 అమ్మగారు లేవవచ్చురా ! అని పార్వతికి
 చెప్పిరే ! అంతకి అధ్వాన్నమా మేము అంటూ

విసురుగా ... నాకంటా అయోమయంగా
 వుంది. మీ ప్రవర్తన అంటూ లేవ బోయే
 సరికి...యదిగో డబ్బు...జాగ్రత్తకోసం అలా
 అన్నానే గాని, మీ కంటే వా కెవరున్నారు.
 యేమేమి కావాలో కొనుక్కోమను. నాకు
 కొడుకైనా కూతురైనా అదే కదా ! ఇంకెవ
 రున్నారు. అని ఆమె కోపాగ్నిపై... నీరు
 పొస్తాడు. కొంచెం కోపంగావున్నట్టు నటిస్తూ
 ...అఖర్లేదులండి ! అని బెట్టు చూపుతుంది.
 శుభమా అని అమ్మాయి పరీక్షల కెల్తుందని
 అడిగావు-యివ్వడు నీవలా అనడం ఆశుభం-
 అందుచేత, సంతోషంగా వెళ్లి, అమ్మాయికే
 మేమి కావాలో ! కొనుక్కోమను... లేదంటే
 అలా అమ్మాయితో నీవువెళ్లి, షాపింగుచేసుకు
 రండి అంటూ బుజ్జగిస్తాడు...నాంచారమ్మ
 చిరుకోపంతోనే లేస్తూ యింటాకి వెళ్ళి...
 అమ్మా ! అని కూతుర్ని పిలిచి నాన్న డబ్బు
 చ్చారు ! అలా షాపింగ్ వెళ్తాం...సిద్ధంఅవు
 అంటూ యిద్దరూ సింగరాలలో పడతారు..

ప్రవర్తన సక్రమంగాలేని ప్రతి వక్కరూ..
 యెదుటివారి ప్రవర్తనబాగుంటుందేదమకోపడం
 సహజమేమో ! మరి. భర్తంటూ వున్నాడని
 జ్ఞానంలేకుండా ... సంఘాలు... సమాజాలు
 స్నేహితులు అని తిరిగే భార్య. వయసు
 మీదుంది కదా అన్న సిగ్గు... విషయం...
 నిధేయతలేని కూతురు పైగా పికార్లు...
 బోయ్ ఫ్రెండ్స్... వైట్ ట్యూషన్స్... ..
 ఛ.. ఛ .. యిదంతా తన అనమర్తత. అంటూ
 తనకి తానే నిందించు కుంటూ వయ్యారంగా

ఆంధ్రపత్రిక

రు ధి రొ ధ్ధా రి
సంవత్సరాది సంచికకు

రచయితలు/రచయితులు

త మ ర చ న ల ను

31-12-1982 తేదీతోపుగా

పంపకోరుచున్నాము.

—సంపాదకుడు

పచ్చి నిజం

వెలున్న తల్లి - కూతుళ్ళను చూస్తూ నిట్టూర్పుకుంటూ మంచంపై కెళ్ళాడు -

విధి తన నిర్వహణలో యే మాత్రం జాప్యం లేకుండా కాల చక్రాన్ని కదుపు కుంటూ పోతుంది. అది సాయంకాలం పకులు పశువులు. తమ, తమ, గూళ్ళకు చేరుకుంటున్నాయి. సాయం తం బజారు పూర్తి చేసుకున్న ప్రజలు తమ, తమ, ఇల్లకు చేరుకుంటున్నారు....

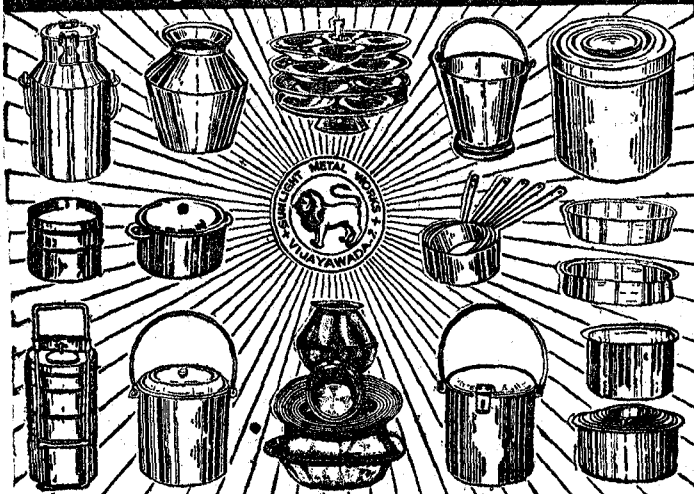
“చీకటి తన కబంధ హస్తాల్లో వెలుగుని యిరికించుకొంటోంది” చీకటంటే ప్రతివారు అనప్పించుకుంటారు... కాని, ఆ చీకటే తనలో యెన్నోవేడు నిజాల్ని దాస్తుంది. “యెందరి పవిత్రతనో కాపాడుతుంది” “యింకెందరికో విశ్రాంతి నిస్తోంది.”

“ఎందరి కామక్రోధాలనో వెలుగు పడ నివ్వకుండా రక్షిస్తుంది”

సమయం రాత్రి 9-30 గంటలు కావస్తోంది. పని మాకెళ్ళిన భార్య, బ్యూషన్ కి వెళ్ళిన కూతురు యింకా రాలేదు. భూషణం వరండాపై వచ్చావుచేస్తూ వక్కపారి, ఆగి వరో సూరయ్యా! చీకటిగావుంది, అమ్మాయి గార్చి తీసుకోవ్వేందుకు వెళ్తాను - ఇల్లు జాగ్రత్తగా చూడు అంటు భూషణం బయల్దేరతాడు - తమన్న వీధి మలుపు తిరిగి రెండవ వీధిలోకి వెళ్తాడు. అంతా చీకటిగా వుంది. యేమీ కన్పించుటలేదు - అంతలోనే ఆ వీధి గుండా పార్వతి నమ్మా భూషణాన్ని పోల్చి, బాబుగారూ! ఏందిలా వచ్చారు! అని అడుగుతుంది. చీకటిగా వుందికదా! అమ్మాయిని తీసుకెళ్ళామని వచ్చాను - ఆ స్రయివేలు మాష్టరు ఇల్లు వీకు తెల్సా? అని అడుగగా పదండి బాబు చూపుతానని తీసుకెళ్తుంది - నీవెక్కడికెళ్ళావు పార్వతి! అని అడుగగా మందుకెళ్ళాను బాబు! కొంచెం తగ్గిందా! అని భూషణం అడుగగా యేటో! తగ్గుతుంది! మల్లా ఎచ్చుతుంది. అని వెళ్తూ! యిదేని బాబు మేట్టారి యిల్లు! వుండండి పిలుత్తానని; తలుపు వేసివుంటే; కిటికీ తలుపు తోస్తుంది! తలుపు తెరుచుకుంది... పార్వతి రెండు చేతులతో ముఖం కన్పించింది... ఏమిటి! అని భూషణం వెనుకనేవచ్చి, కిటికీలోంచి చూస్తాడు - యేముంది! తన పరువు - ప్రతిష్ఠ మంట

దక్షిణ భారతదేశంలో విరివిగా వాడుతున్న కిచెన్ వేర్

దశాబ్దాల తరబడి అనుభవజ్ఞులైన పనివారలచేత
తయారుచేయబడుతున్న మెటల్ వస్తువులైన
“సింహం” మార్కు స్టైల్స్ లెస్ స్పీజిల్
అల్లమనియం పాత్రలనే ఎన్నికచేయండి!

సన్ లైట్ మెటల్ వర్క్స్

బీవహర్ ఆటోనగర్, విజయవాడ-7. 867346, 867636

కలవుతుంది తన కూతురు. సుమారు 45 సం. వయస్సు, బట్టతల, నాలు కన్నిస్తున్న చర్మం, వంటివిండా రోమాలుతో వున్న ఆ మాష్టరుతో సరసల్లాపాలాడు తుంది. భూషణం ముఖం జేవురించింది. కళ్ళ ఎర్రబడ్డాయి, చేతులు బిగుసుకున్నాయి, గుండెవేగం వచ్చింది. మనిషి నిలువునా వణికిపోతున్నారు. కంటంట నీరు ధారగా కారుతుంది. స్నానువై గోడకి చేరబడ్డ భూషణాన్ని యింకొక్క షణం యిక్కడుంటే పరిస్థితి వేరుగా వుంటుందని, అయ్యగారు! రండి! అని అతని చేయి పట్టుకొని, లాగి... తనతో... అక్కడికి మూడో యిల్లనే తన గుడిసెవద్ద మంచం వేసి కూర్చుండ బెట్టింది. భూషణం మతి పోతుంది! కాని! యిప్పుడేంచేసినా తన పరువు-మర్యాద మంటకలున్నుంది. అందుకే అలా నిగహించు కొంటున్నాడు.

యింతలో భార్య నాంచారమ్మ ఆ దారంట వస్తూ, తన భర్త పార్వతి గుడిసెవద్ద వుండడం గమనించి, నలుగుర్నీ కూడగట్టు కొని, గుడిసెవైపు వస్తూంది. అదేసమయంలో పార్వతి గెండు చేతులు పట్టుకొని, యిని చేతులుకాపు కాలనుకో! యీ నం గతి యింకెక్కడా చెప్పకు! అని బ్రతిమాలు తుంటాడు భూషణం. నాంచారి నలుగురికి చెప్పిన మాటకి భూషణం, పార్వతికి అతి దగ్గరగా వుండి చేతులు పట్టుకుంటుండం, అంతా ఆమె అనుమానాన్ని అంగీకరించారు. అలా దగ్గరకొచ్చి భర్తని నిలదీసి, యిన్నాళ్ళ మీరాడుతున్న నాటకం యిదన్నమాట దీనితో కులకటానికేనా యిటు వచ్చారు అన్న నాంచారమ్మ చెప్ప చెఫో మంది... చూడండి బాబూ! యేమి వ్యాయమిది - దరిద్రపు ముండా! బ్రతకలేకపోతే; అడుక్కొని బ్రతకే! గాని, నా బ్రతుకుతో అడుకుంటావా! నీకు తండ్రి లాంటి వారితో నీకు సరసాలా? అంటూ పార్వతిని పట్టి దూస్తుంది.

అమ్మగోరూ. యిదీ నాయం కాదు! అయ్యగోరు, నాకు దై బంతో సమానము; మీ పాదాల పాక్షిగా చెప్పుతున్నా, అని నాంచారి పాదాలు పట్టుకున్న పార్వతిని, కాలితో తంతూంది నాంచారి. ఆ తాపుతో కొద్ది దూరంవెళ్లి పడుతుంది పార్వతి.

రంకునేర్చింది. బొంకునేర్చిందట... వెదవ బ్రతుకు ఎన్నాళ్ళ బ్రతుకులావే ... వయసు

పొంక ఎక్కువైతే నివర్సే కట్టుకోరాదూ! ఎవరి బ్రతుకులు తీస్తావే! లంజా! అని నలుగురూ నానా మాటలాడి, మా బోటి సంసార్ల వీధిలో నీ లాంటి వ్యభిచారి వుండ రాదు. అక్షణం మాయల్పూ భాళి చేసి వెళ్లిపో! అంటూ పార్వతిని గెంటబోయేసరికి ... ఆగండి ... నా వంటిమీద చెయ్యనేస్తే బాగుండదు ... మీరు వెళ్ళమనక్కర్లేదు. యిటువంటి రాక్షసులున్న పూర్వో నేనే వుండను. అంటూ గుండె చెరువైనట్లు విలపిస్తూ గుడిసెలోకి పోతుంది.

నాంచారమ్మ.. ముందు వెళ్తుండగా.. వెనుక భూషణం ఒక్కొక్క అడుగువేస్తూ! తను వేసే ప్రతి అడుగునూ తను నైతికంగా క్రిందికి దిగిపోతున్నట్లు బాధపడుతూ యింటి ముఖం వడతాడు.

ఇంట్లో అడుగు పెట్టేసరికి, యెదురుగా పోఫాతో తన అందాల కూతురు, యెంతో వినయంగా చదువుకుంటోంది ... పాపా పరిక్షలుకి యెల్లాండి వెళ్ళావమ్మా! మాష్టరు ట్యూషను బాగా చెప్పన్నారా! అని మండే వృద్ధయాని అడుపుతో తెచ్చుకొని అడుగుతుంటే. “మీ పాపిష్టి కల్లు దాని మీద పడనీయకండి; మీ నీడ పడితే, పాప బ్రతుకు కూడ కళంకమైపోతుంది” అని భార్య పుత్రికా రత్నం ప్రక్కకి వచ్చి అంటుంది.

“నిజమే! తన నీడ పడితే కళంక మొస్తుంది. కళంకం లేనివార్లకి కాని... తన

కూతురు కళంకంతోనే పుట్టింది. యింకా దానికి అంటేదేమిట? మచ్చలేని దానిపై మచ్చపడితే కన్నిస్తుంది కాని పూర్తిగా మచ్చలున్నవారికి, మరొక మచ్చ పడితే కన్నిస్తుందా! యేమైనా యిది సమయం కాదు... తరువాత... నాంచారికి చెప్పాను, లేకుంటే తన కూతురుని వెనకే నుకొని యింకాస్త బజారు పెడుతుంది. అందుకే అన్నారూ అడ పెడరికం యెక్కడ పనికి రాదని, (నీబుద్ధి సహాయంతోకం అన్నట్లు.. యెంతో గొప్పపనిచేసి యేమీ యెరుగునట్లున్న కన్నకూతుర్ని చూసి.. మరామొఖం చూడలేక వెలిపోతాడు.

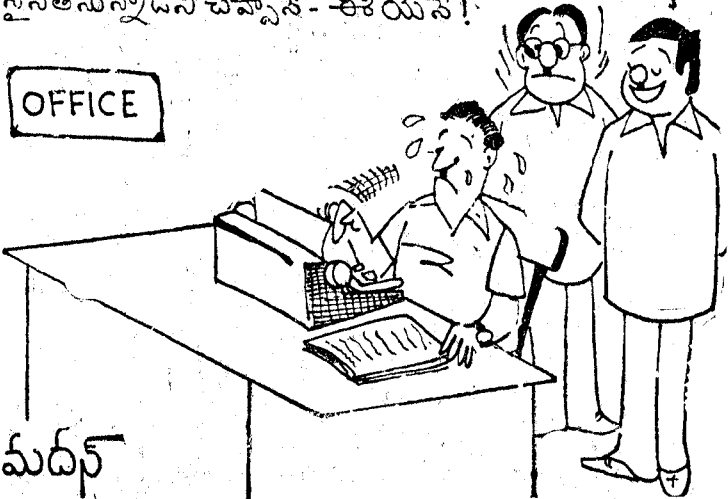
“అనీ! ప్రపంచం పేదవారిని (బ్రతకనీయదు” కాని యేదో ఒక బంధంతో భగవంతుడు చావనీయదు” లేకుంటే తనవెదవ బ్రతుక్కి తోడు ఈ తమ్ముడెందుకు? వీడే లేకుంటే ఈ గ్రామంనుంచే కాదు! ఈ లోకం నుంచే వెలిపోయేదాన్ని కాకుంటే ఈలోకాన్నికాళికన్నై కబళించేదాన్ని! కాని యేలాభం? ఇందుకీ అవ్వర్ల ఆలోచనలు.. యేమయినా ఈ వూరు విడిచి పెట్టాలనిద్దండేళ్ళయినానికొచ్చివావన్నై తమ్ముడి సక్క చేరబడుతుంది.

అర్ధరాత్రి తలుపు చప్పుడైంది. పార్వతి కేదో భయంవేసింది. భయానకహృదయంతో ఏవరది? అని ప్రశ్నించింది :

నేనమ్మా! భూషణాన్ని! తలుపుతీయ్! బాబూ! తవరా! ఇంత అరదరాత్రి యెందు కొచ్చా బాబూ? రాకుండా! యో వుండ

మోడెస్ట్ లోక ముత్రిగాలి లకమండేషన్ లో టైప్ స్టోగా
జొయిస్తైనతనున్నదని చెప్పానె - ఈయన!

OFFICE

మదన్

గలను పార్వతీ! నీకు జరిగిన అన్యాయం నన్ను
రిగ్ర వట్టనియలేదు.. అసలీ ప్రపంచంలో
భగవంతుడు వున్నాడా వుంటే; యింత
అన్యాయం జరిగినప్పుడు యిది అన్యాయమని
చెప్పడే.. హః మనభ్రమ నిజమెప్పుడూ
సాక్ష్యానికిరాలేదు—సాక్ష్యమెప్పుడూ నిజంచెప్ప
లేదు.. చూడమ్మా! నన్ను అనస్యించు
కోనంటే ఒక నిజం చెప్తాను “ ఏమిటది
బాబూ... మీ ఉవ్వతిని బతికినోం... మీకు
అనసించుకోడమా !

కాదమ్మా! ఒక్కొక్కసారి “నిజం”
కంటే అబద్ధమే తీయగుంటుంది. ఆ అబద్ధం
తోనే, యిన్నాళ్ళు బ్రతికాను. కాని.. ఎవ్వటి
కైనా.. నిజం నిజమేకదా? “నిజమంటే”
నివ్వతో సమానమమ్మా ఆ నిజమనే నివ్వ
నా హృదయాన్ని దహించేస్తుంది.. అందుకే
ఆ నిజం నీతో చెప్పేందుకు వచ్చాను.

ఏమిటి బాబూ ఆ నిజం!

చెప్తానమ్మా! చెప్తాను.. అది నేను
యర్రనలో వున్నరోజులు అంటే 25
సంవత్సరమండవచ్చు.. మీ అమ్మ మా
ఇంట్లో పనిచేస్తుండేది...మీ అమ్మ...ఎంతో
అందంగా వుండేది. మీ అమ్మ అందానికి నేను
మోహితుడనయ్యాను.. వీలున్నప్పుడల్లా
ఆమెను రెచ్చగుడుతుండేవాడిని.. కాని ఆమె
తప్పుబాబు అనేది.. యెంతైనా వయసులో
వుంది కదా... ఒకరోజు జోరుగా వర్షం
పడుతుంది. యింట్లో ఎవ్వరు లేరు.. మీ

పచ్చి నిజం

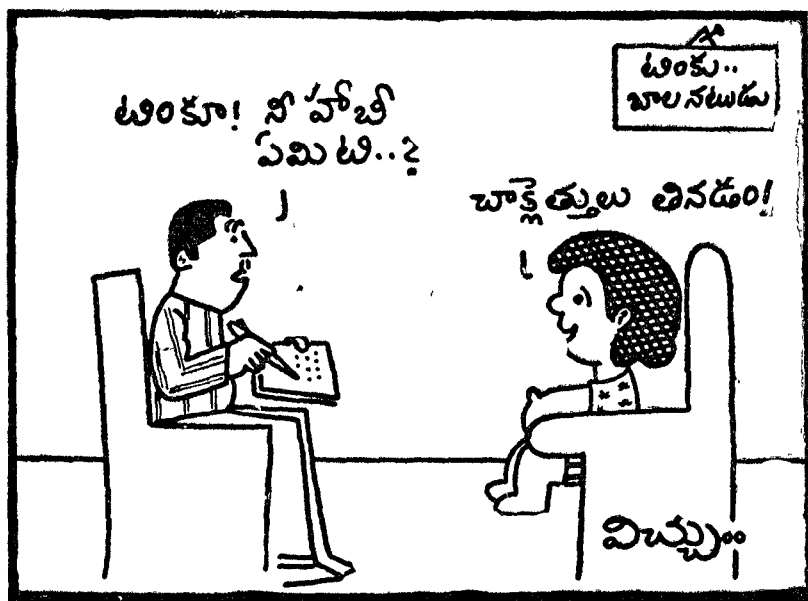
అమ్మ పనిచేసుకుంటుంది. నేను దగ్గరికి
వెళ్ళాను. ఎన్నోమాయమాటలాడాను.. ఎంతో
ఒప్పించాను.. కాని ఆమె ఒప్పుకోలేదు.
ప్రాధేయపడ్డాను.. అంగీకరించలేదు.

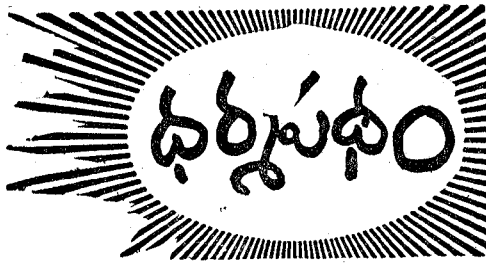
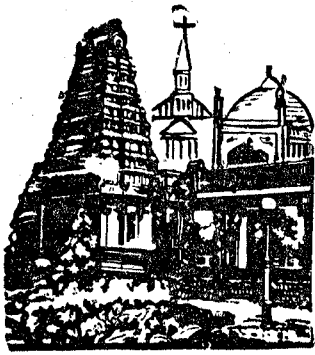
ఇంట ఎవరూ లేకపోవడం... మా
యిద్దరమే వుండడంచేత నేను బలత్కారంగా
మీ అమ్మను వశపరుచుకున్నాను. అవకాశం
మనసిలో బలహీనత రెచ్చగొడుతుందమ్మా
అంటూ యేడుస్తూ దగులకొని తూలిన
భూషణాన్ని చాపపై కూర్చుండ బెడుతుంది.
ఆ తరువాత!

ఏముందమ్మా! నరమాంసం తిన్న పులి..
అడదాన్ని మరిగిన మగవాడు మరలా వాటిని
విడువడమ్మా! అలా నరమాంసం తిన్న
మృగాన్ని నేను. యిలా కొన్నాళ్ళు సాగింది..
యింతలో మానాన్నగారు అర్జంటుగా మా
మేనమామ గారింటికి పంపించారు యేమిటో
గదా... అర్జంటుగా వచ్చేస్తానను కున్నాను...
కాని వచ్చేసరికి రెండు నెలలయింది తిరిగి
వచ్చేసరికి.. మీ అమ్మకి మా పా లేరు
రామయ్యతో వివాహం జరిగిపోయింది... ఒక
రోజు ఎవరూ లేనప్పుడు మీ అమ్మని అడిగాను
ఏమిటి? విందుకింత తొందరగా వివాహం
జరిగింది. అందునా మా నాన్నగారు ఖర్చుతో
జరిపారట కదా! అని.. అప్పుడు మీ అమ్మ
యేడ్చుతూ వేనోరోజు వాంతి చేసాను....ఆ

దోకులు అలా వస్తూండడం మీ అమ్మగారికి
అనుమానమొచ్చి, నన్ను గట్టిగా నిలదీసారు.
నేను నిజం చెప్పాను అంతే. ఆ తరువాత
మీరెళ్ళిపోవడం నాకు వివాహం జరగడం జరిగి
పోయిందని - అంతే! ఆ బిడ్డనేనమ్మా!
ఆ బిడ్డవే. ఆ తరువాత రామయ్యకి పుట్టిన
వాడు వీడు. అందుకేనమ్మా నీ వంటే
జాలి, అభిమానం కాని యేం చేయగలను.
స్వార్థపరుడ్డి...నా బిడ్డ నా యెదుటే హింస
అనుభవిస్తుంటే, మాస్తూ నా బిడ్డని
ఆదుకోలేని దొర్చాగ్గుడ్డి, నా బిడ్డకి, నాతోనే
రంకు కట్టునప్పుడు, నా బిడ్డతో నాకేమిటని
చెప్పలేని వీమడ్డి తల్లి. నిజంగా నీ వంటి
కూతుర్ని, కూతురుగా గర్వంగా చెప్పకోవాలి
తల్లీ! కాని...కాని... చెప్పలేను. చెప్పలేను
తల్లీ, అని హృదయ విదారకంగా విలసిల్తూ
అమ్మా పార్వతీ, నీ వెంట జాగ్రత్తవంతు
రాలవమ్మా! ఆ రోజు యే పాపం తెలియని
నిన్ను, నాంచారి, రంకుది అన్నప్పుడు... అన్నీ
తెలిసిన నీవు నీ కూతురు రంకుది.. అని
అనలేదు - యిది చాలమ్మా నీ గొప్ప
మనస్తత్వానికి.. నీవు సాక్షుత్తు మీ తల్లి
గుణాలతో పుట్టావు తల్లీ, నా కూతురు
సాక్షుత్తు నా బుద్ధులుతో పుట్టించాడా
భగవంతుడు - ఆ నాడు చేసిన పాపానికి
యీ నాడు యీ శిక్ష నాకు చాలమ్మా!
బ్రతికివుండి క్షణం క్షణం చస్తూనేవున్నాను.
యింతకన్నా మరణమే మేలమ్మా! అంటూ
రోదించిన భూషణాన్ని యీ నిజం
యిదివరలో చెప్పే యీ మచ్చ వచ్చేది కాదు
కదా బాబు! అన్న పార్వతి మాటలకి, యీ
నిజం బైట పెట్టవద్దు తల్లీ! నా బ్రతుకు
నలుగురిలో నవ్వులపాలవుతాది. పైగా నీకు
కూడ రంకుదాని కడుపున రంకుంది
పుట్టిందిరా అంటుందీలోకం... యేమైనా
యీ నిజాన్ని మాత్రం బైట పెడతే నీకు
కప్పించేది, నేను కాదమ్మా! నా శవం...
అంటూ ఆమె వద్దనుంచి లేస్తాడు. లేస్తూ
కొంత డబ్బుని ఆమెచేత బెడుతూ యిదిగో
నమ్మా యీ డబ్బుతో యెక్కడికైనా
వెళ్లిపోయి బ్రతకండని యివ్వబోగా!...

ఆ నాటి మా అమ్మను పెడగొట్టినందు
కిత్తనా యీ డబ్బు! యీనాడు నా మూల
కంగా అవకీరితి వత్తాడేమో! సని, నాకు
యెళ్ళగొట్టడాని కిత్తనా యీ డబ్బు
ఫీ! ఫీ! నా కొద్దు బాబూ నా కొద్దు

అమలమహావేంకటేశ్వరమణియ్య,

పండుగలు - పర్వాలి

ప్రపంచం అంతటా అన్నికూలాల వారు పండుగలను జరుపుకుంటున్నారు. మనకు సంవత్సరం పొడుగునా పండుగులూ, పర్వాలూ ఎన్నోనే ఉంటాయి. ఉగాది, శ్రీరామనవమి, శ్రావణపౌర్ణమి, జన్మాష్టమి, వినాయక చతుర్థి, ఆయిధృపూజ, విజయదశమి, దీపావళి, పెద్దపండుగ మున్నగువాటిని హిందువులు పాటిస్తే ముస్లింలు మొహరం, రంజాన్,

బక్రీద్ మున్నగువాటిని, క్రైస్తవులు క్రిస్ట్ మస్, ఈస్టర్ మొదలైనవాటిని జరుపుకుంటారు.

పండుగులకు ముందే ప్రయత్నాలు జరుగుతాయి. నాడు అందరూ స్నానాలుచేసి పరిశుద్ధులై వీలగునంతలో నుంచి దున్నులను దరించి, ఇష్టమైన వంటకాలతో భోజనం చేసి, సంతోషంగా ఉండడానికి ప్రయత్నిస్తారు.

పర్వం దినాలలో వారివారి దైవ మందిరాలకు వెళ్లి పూజలు, సార్వనలుచేసి తృప్తి పడతారు.

ఏయి పద్ధతులనుబట్టి చూస్తే ఐహికమైన సంతోషానికి కాకుండా పారలౌకికమైన ఆనందానికి కూడా కాణాలని చెప్పాలి. ఈ ఆశయంతోనే ఇవి వీర్యడి వున్నాయి.

భగవంతుడు కాలస్వరూపుడని మన పురాణాలు చెప్తున్నవి. అందువల్ల కాలస్వరూపి రింది వచ్చిన సంక్రమణ పర్వాలు, జన్మాదినో తృవములు ముఖ్యములైనాయి. శ్రీరామనవమినాడు, అతనినిపూజించి, ఆ మహనీయుని దైర్యసాహసాలనూ, ఉత్తమశీలాన్నీ, ధర్మగుణాన్నీ గ్రహించి, వాటిని అలవరించుకొనుటకు ప్రయత్నించాలి అలాగే శ్రీకృష్ణాష్టమినాడు శ్రీకృష్ణుని పూజించి అతని మాహాత్మాన్ని అవగాహన చేసుకోవాలి ఆ భగవానుడు భగవద్గీతలో ఉపదేశించిన విషయాలను గ్రహించి, ఆ విధంగా నడుచుకొనుటకు సర్వవిధాలా యత్నించాలి. ఇతర పర్వాలలో వాని ప్రయోజనాన్ని గుర్తించి ఆయా దేవతలను పూజిస్తే చాలి ఈ రీతిగా వీటివల్ల ఐహికంగానూ, ఆముష్మికంగానూ వియోజనం ఉంది. మనస్సు సంతోషంగా ఉన్నప్పుడే ఆధ్యాత్మిక విషయాలు అవగాహన కాగలవు.

యీ డబ్బు. యీ పాపిస్టి డబ్బు ముట్టుకుంటే, మా కూ పాపపు బుద్ధులొత్తాయి బాబూ! మీ కనమానం మేత్తాదనే! నన్నెలిపోమంతనగాని నా కొచ్చింది అవమానం కాదా! కాని మిమ్మల్ని యెలిపోమనలేను. ఎందుకంటే మీరు గొప్పొళ్లు. నేను కూటికి లేనిదాన్ని.. అంతేకదా బాబూ.. కూటికి నేకపోయినా గుణం లేనోళ్లంకాదు బాబూ... మీ కూతురిలా కొవ్వెక్కి.. కానినను లేని సేయలేదు బాబూ.. కాని పనులు సేసిన కూతురిని కమ్మగా... పెళ్లి సేసి.. పతివ్రతగా రేపు పంపిస్తారు. కాని... పాపం... పుణ్యం... యెరుగని నేను పతివ్రతగా యెలిపోవాలి! యేం బాబూ! అలా మొఖమెట్టారూ! యిదిగో! భూషణం బాబూ! పైపా నేకపోయినా. పేదవాలెప్పుడూ పడుపు వృత్తికి దిగరు బాబూ! పోతే! మీ నాటి మధాంధుం

బలత్కారానికి నొంగితే చెప్పనేను గాని, మనస్ఫూర్తిగా ఆ పని చేయరు బాబూ! కాని... ధన మదంతో, ఒళ్ళి కొవ్వెక్కి, కామాంధకారంలో కల్లు కప్పబడి... తల్లి... తండ్రి... అన్నా.. నెల్లి... గురువు.. దైవం... చిన్నా పెద్దా భేధం నేకుండా మీరే అలాంటి పనులు సేస్తారు. యిది నగన సత్యం, చేదునిజం. యిదుగో బాబూ! నా మూలకంగా మీ కెప్పుడూ అమరియాద రాదు కాని మీ కుటుంబం మూలకంగా రాకుండా చూసుకోండి యెల్లండి బాబూ! యెల్లండి. యిక్కడక్కడ చణం వుండొద్దు. నెలిలాటి చూర్నం వుండమన్నా వుండను. యేదో మీరు సెప్పినట్టు కన్నతం డంతను... కాని మీరామాట యెక్కడా అనకంటి. పరుపు మర్యాదగల పాలేరు రామయ్య కూతురే నేను - మీకూతుర్ని చెప్పెంత పిగ్గు మాలిన దానని

కాను బాబూ! యెల్లండి! అని బలవంతంగా ఆయన్ని బయటకి పంపించేస్తుంది.

అప్పును.. నిజమే నా లాంటి కామాంధుడి కూతురిని కెప్పుకోవడం నీకూ సిగ్గైనమ్మా అని కుమిపోతూ... నైతికంగా పతనమై పోతున్న తన పరుపు - మర్యాదనే... బంగళా వైపు వెళ్లిపోతున్నాడు భూషణం.

తూర్పున కర కర మని ప్రొద్దు పొడుస్తోంది. గుడిసెలో సార్వతి కు రాడు లేరు. సార్వతిలేదు. వెలిపోయింది యెక్కడికో! యేమో... ప్రజల ముచ్చట్లు... వెళ్లిపోయింది... సార్వతి నిజం పగటి వెలుగు చూడకుండా వెలిపోయింది వెలుగుని చూడలేని నిజం యెక్కడో గాధాంధకారంలో దాక్కునేందుకు వెలిపోయింది. పచ్చినిజం... పగిలిన చూడదేమో! మరి!!

ప్రేమరాజుగారి నాటకము

మొదటి భాగము

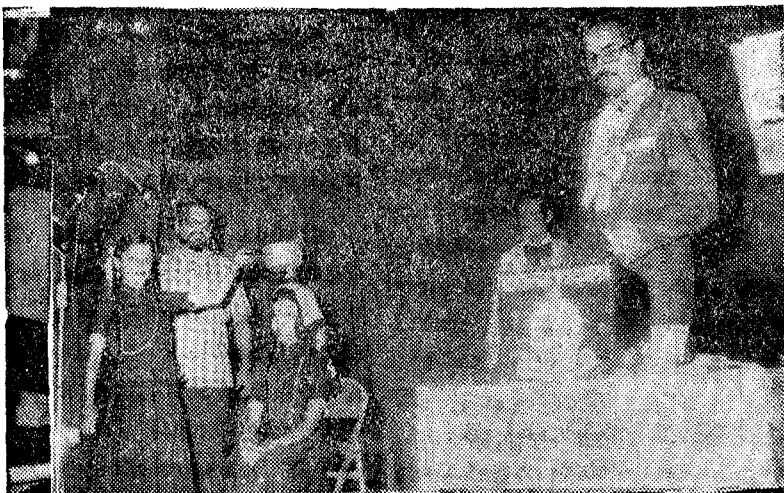
బాల ఇంద్రజాలం :

మనం పసిపిల్లలను బూచిబూచి! అంటూ భయపెడుతుంటాం. బూచిబూచి! అంటూ మళ్ళీ పెడుతుంటాము. వాలాసీ తీర్చం!— అంటూ పాట్లు విసిరి మాయ చేస్తుంటాము. ఇవన్నీ మరకూ, వారికి తెలికుండానే వారిలోమూడ విశ్వాసాలకు నార్కుపోస్తాయి. పరిసరాలనుబట్టి, పెంపకాన్నిబట్టి ఈ మూడ విశ్వాసాలవారిలో బల పడవచ్చు. బలపడక పోవవచ్చు. బాలబాలికలు మూడ విశ్వాసాలలోనూ, పురీగిలు అసోపాల లోను కొట్టుకొనిపోకుండాచేసి, వారిమనస్సు నిశ్చలంగాను, వివేకవంతంగాను ఎదిగి పృథ్వీ వికసించడానికి ఏమిటిచేసే— అని ఆలోచించారు బాల అన్నయ్య వ్యాయసతి రాఘవరావుగారు. అరవై సంవత్సరాలగా బాలబాలికల మనసెరిగిన పెద్దలు. బాలలకు చిన్నపాటి నుంచే ఇంద్రజాలం వంటిది నేర్పిస్తే, వారికి, ఇతరులకూ వివేచన, అవసరమైన అపోహలూ, అనుమానాలూ వటా వంతలై విజ్ఞానం కూడ ఎదిగిస్తుంది— అన్న భావం కలిగింది. ఎంతో రహస్యమని, మంత్ర తంత్రాలతో కొనసాగుతున్నదని భావించేస్తూ గోప్యంగాతమవృత్తిని భద్రపరచుకుంటున్న ఇంద్రజాలకులు, పిల్లలకు తమ రహస్యాల చెప్పి

రహస్య తెక్కుతారా? అలా చేస్తే వారి మనసేమి కాను? మరి ఎలా? ఆ సమయంలో ముందుకు వచ్చారు ప్రొఫెసర్ భావరాజు వెంకటపట్టాభిరాం. చిల్లిగవ్వ తీసుకోకుండా, తన బృందం ఖర్చులు కూడా తానే బరిస్తూ ఇంద్రజాల ప్రదర్శనలు ఇస్తూ, ఇంద్రజాలిక సంప్రదాయాలకు సంగం వారుండా ప్రవర్తిస్తున్న అభ్యుదయ పదగామి ప్రొఫెసర్ పట్టాభిరాం. ఇకనెం! నారాయణ గూడలోని ఆంధ్ర బాలానంద సంఘంలో ఇంద్ర జాల పాటకాల (న్యూజిక్ స్కూలు) బాలబాలికల కోసం 1982 ఫిబ్రవరి 10వ తేదీనవెలసింది. శ్రీమతి ఎం. ఎన్. విజయలక్ష్మి దేవి ఈ పాటకాల ప్రారంభోత్సవం జరిపారు. శ్రీమతి జె. జమున రమణారావు పిల్లలను ఆశీర్వదించారు. ప్రొఫె సర్ పట్టాభిరాం. ఈ ఇంద్రజాల పాటకాలకు డైరెక్టరు. భారత్ మేజిక్ స్కూల్ సభ్యులు ప్రొఫె సర్ సి. వి. రమణ, బాలానంద సంఘం మాజీ సభ్యుడు ఇంద్రజాలకుడు శ్రీ ఎన్. వి. అశోక్ పట్టాభిరాంకు సహాయకులయ్యారు. శ్రీ పి. సూరిబాబు ఈ పాటకాల నిర్వాహకులు. ఈయన బాలానందం సంయుక్త కార్యదర్శి కూడా. అగ్నే యాసియాలోనే ఇది లోలి ఇంద్రజాల పాటకాల. నందల కొలది పిల్లలు ఎగబడ్డారు ఇంద్రజాలం నేర్చుకోడానికి. కాని, 65 నుండికే ప్రవేశం పరి

మితం చేశారు. శిక్షణ కాలం అరు నెలలు. ప్రొఫె సానికి వయ: పదిమితి 15 సంవత్సరాల. అర నెలల శిక్షణ కాలంలోను 75 కై తవ ప్రయోగాల (ట్రీక్స్) నేర్పారు. ప్రాచీన ఇంద్రజాలకులు ప్రొఫె సర్ రాజు, ప్రొఫెసర్ బి. సుబ్రహ్మణ్యం, ప్రొఫె సర్ ప్రకాశరావు, ప్రొఫెసర్ డాక్టర్ సుల్తాన్ మొహిద్దీన్ ఈ పాటకాలకు అప్పుడప్పుడు వచ్చి పిల్లలకు కొన్ని మాయా ప్రయోగాలు నేర్పారు. శిక్షణ సమయంలో ప్రతి విద్యార్థి రహస్య గోప్య భవధం తీసుకోవాలి. వార తప్పక తమవద్ద ఇంద్ర జాలదండం ఉంచుకోవాలి. వారిపోట్లు అతి కిందిన గుర్తింపుకార్డు వారికిస్తారు. వారికి శిక్షణ పొందినట్లు యోగ్యతా పత్రం ఇస్తారు. యోగ్యతా పత్రం పొందినవారు తమపేర్ల చివర ఎం. బి. ఎం. ఎన్. (మెంబర్ ఆఫ్ బాలానందం మాజిక్ స్కూల్) అనే పట్టా వ్రాసుకోవచ్చు. బాలానంద సంఘం మాజీ సభ్యురాండ్రు శ్రీమతి జె. వి కామేశ్వరి (మద్రాసు) శ్రీమతి బి. వి. లక్ష్మి ప్రసాద్ రేడియో అక్కయ్య శ్రీమతి వ్యాయసతి కామేశ్వరమ్మ పేర ఉత్తమ బాల ఇంద్రజాలకునికి రోలింగ్ స్టీల్ ఏర్పాటు చేశారు. భారత్ న్యూజిక్ సర్కిల్స్ నిర్వాహకులు ఉత్తమ ప్రదర్శనకు రెండు వతకాలు ఏర్పాటు చేశారు. మరుసటి శిక్షణ తరగతులు నవంబరు 14 నుంచే ప్రారంభమవు తాయి. ఈ పాటకాల లోలి జట్టు స్వాతంత్ర్యం సెప్టెంబరు 28వ తేదీ సాయంకాలం త్యాగరాజుగన సభలో వైభవోపేతంగా జరిగింది. ముఖ్య అతిథి, రాష్ట్ర ఎక్సలెన్సా మంత్రి శ్రీ ఇందుకూరి రామ్ కృష్ణారాజు, సాంస్కృతికశాఖ డైరెక్టర్ శ్రీ జె. వి. సోమయాజులు, దూరదర్శన్ డైరెక్టరు శ్రీ ఎల్. పి. విల్ టాల ఇంద్రజాలకులను ఆశీర్వ దించారు. నేనుచాలాపాడుగా ఉన్నాను. పొట్టిగా కావా కావాలని వుంది. దానికేమయినా మ్యాజిక్ వుంటే వాగుండును. అని శ్రీ రామకృష్ణారాజు చలోక్తి విసిరారు. పిల్లల విజ్ఞాన వ్యాప్తి బాల విజ్ఞాన సర్వస్వం ప్రకటిస్తున్నామని ఆయన అంటూ బాలేంద్ర జాలకులను ఆశీర్వదించారు. ప్రొఫెసర్ పట్టాభిరాం వ్యాఖ్యానిస్తుండగా, 27 మంది బాలబాలికలు కై తవ ప్రయోగాలు చేశారు. (1) జె. ప్రసూన—తెంపినతాడును అతకడం (2) ఆర్. ప్రదీప్—వలకమీద గ్లాసులు తలకిందులుచేసి పడ కుండా చేయడం. (3) దేవరాజు వెంకటబాలకృష్ణ —దస్త్రాలు విడిగా గొట్టం

రోపేసి ముడివేసినవి తీయడం. (4) ఎన్. కవిత— రంగుల మార్పు, కార్డు మాజిక్ (5) రాంభట్ల అర్రేన్ కుమార్—పేకను ధారగా కలిపినట్లు చూపడం, తాడుకు కర్పివెలు కట్టి విడదీయడం. (6) రఘురాం—న్యూన్ పేసరు చింపి, పూర్తిగా చూపడం. (7) మాధవీలత—పాట్టి పాడుగుల మాయ. (8) కె.సూర్యకుమారి—పూలమొక్కలు మొలిపించడం. (9) భాస్కర్ — పాసియాలు తెప్పించడం. (10) రమేష్—పాసియాలు రంగుల

సెప్టెంబర్ 28 న త్యాగరాజు గనసభలో ఆంధ్ర బాలానందం మ్యాజిక్ స్కూలు విద్యార్థినులు చిరంజీవులు హేమలత, హేమమాలిని తలపై నుంట పట్టి కాఫీ కామ్రన్న దృశ్యం.

మార్పు (11) ఎన్. బి. ఆనంద్—భాగీ గ్లాసులో పాసియాల. (12) ఎం. ఎన్. వసంతకుమార్—మాజిక్ కర్ర నుంచి పూలగుత్తులు. (13) అనిల్ కుమార్—అరటిపండు నుంచి ఉంగరం తీయడం (14) సుమలత—అంకెలగరడీ (15) శ్రీనివాస్ పలకపై బోర్లింగిన గ్లాసులు పడకుండా చేయడం. (16) నాగేశ్—కాగితంలో పాలు పాసి మాయం చేయడం (17) రాధిక—సంచిలో విడి రిబ్బన్లు వేసి ముడితోతప్పించడం (18) ఎం. శ్రీనివాస్—దండలు విడదీయడం (19) నాగార్జునకుమార్—పేక నుంచి ధాన్యం (20) సుధీర్ బాబు—బెల్గాన్ ను సూదితో గుచ్చి గాలి పోకుండా చేయడం (21) హేమలత, హేమమాలిని—బత్తులో నీళ్లు చల్లి పూలు తెప్పించడం, తలపై మంట పెట్టి కాసి కాచడం (22) భరణి, వద్దావతి—కళ్ళకు గంతలు కట్టి నంబర్లు కొట్టి వేయడం, గ్లాసులలో గడి యారం తెలుపడం. (23) ప్రశాంతి (నాలుగేళ్ళ పాప)—బల్ల మధ్య నుంచి చాక్ లెట్లు, పళ్ళ తీయడం (24) ప్రశాంత్—దండనుతెప్పించడం. కె రవి—జపాన్ వినకర్రతో మాయ ప్రదర్శనానంతరం మంత్రి శ్రీ రామకృష్ణారాజు పిల్లలకు యోగ్యతా పత్రాలు, ఉత్తమ ఇంద్రజాలికురాలు కుమారి కవితకు రోలింగ్ షిట్, ఆర్ ప్రదీప్ కు, కె సూర్యకుమారికి భారత్ మేజిక్ స్కూల్ పతకాలు అందజేశారు. ప్రారంభంలో బాలానంద సంఘం ఉపాధ్యక్షులు శ్రీ ఎన్ ఆర్ టాగోర్ స్వాగతం పలుకగా, శ్రీమతిలక్ష్మీప్రసాద్ ఇంద్రజాలిపాటకాల వివరాలిచ్చారు పాటకాల కన్వీనర్ శ్రీపి సూరిబాబు తర్వాతి తరగతులనుగురించి ప్రకటించారు.

ఇంద్రజాలం తర్వాత 'శూర్యణ్' నృత్యనాటిక ప్రదర్శనం జరిగింది. బాలానందం నాట్య ఉపాధ్యాయిని కుమారి డి సుశీలదర్శకత్వంలో బాలానందం బాలికలు ఈ ప్రదర్శనం చక్కగాచేశారు బాలానంద సంయుక్త కార్యదర్శిని శ్రీమతి జె. జయశ్రీసారధి వందన సమర్పణ చేశారు. కుంభవృష్టి కురిసినా హాలు కిటకిటలాడింది ఇంతటివానలో సువాందా వేయకుండా వచ్చిన మంత్రి శ్రీ రామకృష్ణారాజు సహృదయతను, సమయపాలనను ప్రేక్షకులు ప్రశంసించారు పసిపిల్లలను వందల మంది ప్రేక్షకులకు వినోద విజ్ఞానాలు కలిగించే గడసరి ఇంద్ర జాలికులుగా తీర్చిన ప్రాసెనర్ పట్టాభిరాం పట్టు దలను, నిస్వార్థ సేవను ప్రశంసిస్తున్నాను.

ఆంధ్ర నాట్య ప్రదర్శన:

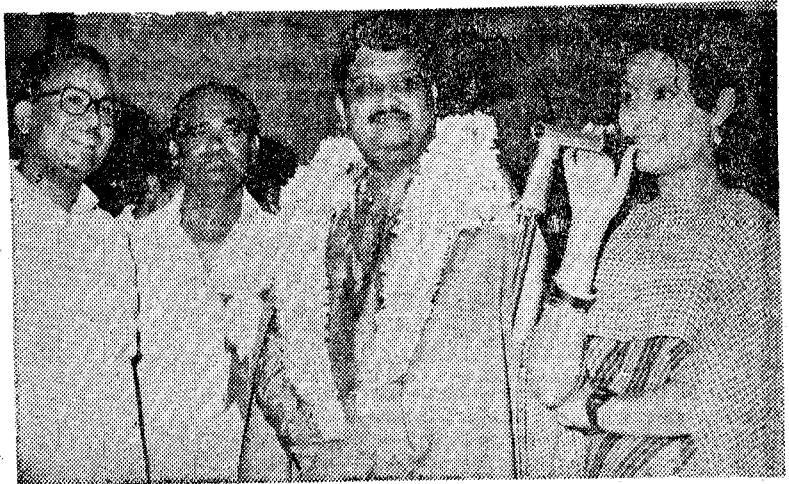
రాష్ట్ర ప్రభుత్వాధిన నాట్యవార్యులు, భరత కళాప్రపూర్ణులు డాక్టర్ నటరాజ రామకృష్ణ సేరిణి ఇంటర్నేషనల్ వక్తాన ఆంధ్రప్రదేశ్ నృత్య అకా డెమి సిద్ధపరచిన పాట్యకమంపై రూపొందించిన ఆంధ్రదేశీ సంప్రదాయ నాట్య రీతులను తమ శిష్యులారం ద్ర ద్వారా ఇటీవల రవీంద్రభారతిలో ప్రదర్శించారు. డాక్టర్ రామ కృష్ణ ప్రారంభంలో స్వాగతం చెబుతూ, తెలుగు నాట నృత్యం మూడు విధాలుగా విలసిల్లిందన్నారు.

దేవాలయాలలో దైవపూజలో పూజా నృత్యాలు, ఆలయాల వెలుపల ప్రజాసామాన్యం కోసం భాగ వతాలు, రాజా స్థానాలలోను, వండిత గోష్ఠ్యాలలోను కేళికలు ప్రదర్శించేవారు. తెలుగువారిది పూర్తిగా లాస్యసంప్రదాయం. పదిసంవత్సరాలుగా శ్రీతస్మీరు పుల్లయ్య గారి సహకారంతో ఒక పాట్యక్రమం రచించి, దానిని ఆంధ్రనాట్యంగా ప్రచారం చేయ సంకల్పించాము—అని ఆయన అన్నారు. అధ్యక్షత వహించిన శ్రీ ఎన్. బి. పి. బి. కె సత్యనారాయణ రావు (ఎం. ఎల్. సి.) ప్రసంగిస్తూ నాట్యకళకు శ్రీ నటరాజ రామకృష్ణ చేస్తున్న అపూర్వ సేవను వివరించారు ముఖ్యఅతిథి సహాయమంత్రి శ్రీ రామ కృష్ణారాజు ప్రసంగిస్తూ, శ్రీ నటరాజ రామకృష్ణ అంతరించిపోతున్న ఆంధ్రకళారీతులను ఉద్ధరిస్తూ న్నారని, చిందు, భాగవతం, వీరానాట్యం, వివిధ జానపద రీతులను ప్రదర్శనయోగ్యం చేస్తున్నారని తమ ఆరోగ్యం కూడా తక్కువేయక కళాసేవ చేస్తున్నారని నటరాజ స్వరూపమే నటరాజ రామ కృష్ణ అని అన్నారు బల్లిపాడులోని నాట్యం డాక్యు మెంటరీగా రూపొందిస్తే, తర్వాతి తరాల వారికి లాభిస్తుందనే దృష్టితో ప్రభుత్వం వీడియో క్యాపె ట్యుగా చేస్తుందని అన్నారు శ్రీనటరాజరామకృష్ణ శిష్యురాలై, అదిలాబాదులో నాట్య పాటకాల నిర్వహిస్తున్న శ్రీమతి రాఘవకుమారిని ఈసందర్భంలో సన్మానించారు కుమారికలు డి రాధ, కల్పన, వేణు మాధవి, శుభశ్రీ, సునిత, రవీన పుష్పంజలి, గణపతి కవచం, శ్రీశైల మల్లికార్జున శబ్దం, మునివల్లె, సుబ్రహ్మణ్యం కవిరచితమైన అధ్యాత్మ రామా

యణంలోని అపొల్వ శాప విమోచన ఘట్టం, ఎవడే వాడు అనేపదం, ఏకాంత సేవలోని విరిదండ మెడలోన వేయుటే కాని, కన్నార నీమూర్తికాంచనే లేదు, గీతం, నీలమేఘ శ్యామ తరంగం, తిల్లాన, వేంకటేశ్వరుని ఎరుకసాని ఎరుక అభినయించారు. కుమారి డి రాధ ఎక్కువగా ప్రేక్షకులను ఆకర్షించింది. నీలమేఘ శరీరా తరంగం అభినయంలో అమె హావభావ విన్యాసాలు, పదక్రమగతి, గొప్ప భవిష్యత్తును సూచిస్తాయి. కుమారి రమాదేవి కోకిల కంట గానం ప్రదర్శనానికి వెన్నెలవెలుగు తెచ్చింది.

ఉ ప శ్రు తి :

సెప్టెంబరు 28న త్యాగరాజ గానసభలో బాల ఇంద్రజాల ప్రదర్శనం తర్వాత ప్రేక్షకులు గుంపులు గుంపులుగా మాట్లాడు కుంటూ ఇంద్రజాలికుడు పట్టాభి రాంను ప్రశం సిస్తున్నారు శ్రీదేవరాజు రవి(సిల్వ్ ఆఫీసరు, అర్బన్ లెప్సీ కంట్రిల్ ప్రాజెక్టు) పట్టాభిరాం: ఎన్ని కలు వస్తున్నాయి ఇలాటి మ్యాజిక్ ఏదో చేసి ఒకపార్టీకివోట్లు వచ్చేలా చేయలేరా? — అనడి గారు “బాగుంది అలా చేసేట్లయితే నేనే ముఖ్య మంత్రి అయి వుండును” అన్నారు పట్టాభిరాం. బ్యోతిషేనికి గౌరీశాంల అంద్రజాలానికీవుండ్రి. సొంత లాభానికి నాడుకుంటే బెడిసికొడు తుంది — అన్నారు మరొక ఇంద్రజాలికుడు ★

నెల్వారులో అక్కినేని జన్మదినోత్సవం నాటి సభలో రెండుసార్లు జాతీయ బహుమతి పొందిన ఎన్. పి. బాలసుబ్రహ్మణ్యం ను సన్మానించిన జిల్లా జాయింటు కలెక్టర్ టి. పి. పాండురంగం, వెస్టా అధ్యక్షుడు సుందరరామరెడ్డి, ఉపన్యసిస్తున్న సీనీనటి పూర్ణిమలని చిత్రంలో చూడవచ్చు.

అంతా నము గర్వాశయః
శ్యాధులు, సెక్స్ అంత
రంగి నమస్యలు, సుఖ
శ్యాధులు, మొలలన, చర్మ
శ్యాధులకు అనుభవ
విశ్లేషాన్ని ద్వారా కూడా
విశ్లేషించు.

సరోజ నర్సింగ్ హోమ్,
డాక్టర్ యన్. సరోజిని, డాక్టర్ వి. మధు
H.O. కొత్తపేట చౌకు, కె. టి. రోడ్,
విజయవాడ-1.
(బాంబి: శీలంవారిపేడి, జిన్నాలవర్, గుంటూరు).

నెలకు రూ. 1000 సంపాదించండి
ఎలక్ట్రిక్ గైడు రూ. 10, ఫోటోగ్రఫీ
రూ. 10, ట్రాన్సిస్క్రిప్ట్ రేడియో గైడు
రూ. 10, 100 బొమ్మలతో వివాహపు
జీవితము రూ. 10, 88 బొమ్మలతో
మెడికల్ సెక్సు గైడు రూ. 10,
డ్రాయింగు & పెయింటింగు రూ. 10,
టైలరింగు & కటింగు గైడు రూ. 10,
300 కుటీర పరిశ్రమ గైడు రూ. 20,
సబ్బు తయారీ రూ. 10.
అద్వాన్యంగా ప్రతిఒక్కరికి పోస్ట్ పేజీ రూ. 2.
LAXIMBOOK CORNER (A.S)
(M.C) ALIGARH-36.

ఉత్తరాలు

(4 వ పేజీ తరువాయి)

ప్రతిభని ప్రోత్సహించాలి

“ధర్మో రక్షతి రక్షితః” సీరియల్ నై
విజయకుమార్ గారి విమర్శకు రచయితగారి
సమాధానం చదివాను. ఎంతో సముచితంగా వుంది.
సమాజంలోని నిజానిజాల్ని వెలికి తీసి చూప

సూతనయస్థనం పొందండి.
సంజానవంతులు కండి! దర్శ
వ్యాధులనుండి నిమగ్నులనుండి
హస్తప్రయోగము వలన కలుగు
నరముల బలహీనత, శిష్టు
అభిముఖంగములను పునరు

అవసరకాలముందు లీనం చేసి, సంజానము
లేకపోవుట సమస్త దర్శనాధులకు అర్హత
చికిత్స, బిళ్లు డ్యూరా చికిత్స కలముప్రతి
అనివారము భిమవరం ప్రజ్ఞాభిలాషి
నందు ఉలిచుండి సా. 6-30 వరకు
క్యంపు కలము.

డా. డి. మార్కండేయులు

ఆయుర్వేద నిపుణుడు,
సెక్స్ అండ్ సెక్సు సైమెంటిస్టు,
పార్మ్యూరల్స్, గుడివాడ, 521301,
ఫోన్: 5225540

దం, చాలా అమంబ వండ్లారం చూపడం
రినియత దాద్యత

లీంథే మార్కుల ‘తెలివితనం’ తెలవారి
సోతూండగా సంభే మార్కుల నాణ్యతగా వెలిగి
పోయే ఈ రోజుల్లో ఏం చెప్పినా అది అరణ్య
రోదనే! ఏ హక్కులేని భిక్షగా భిక్షం వేయకపోతే
బండబూతులు తిడతాడు అకలెసి మరి సలభైకి
సీటాస్తే తొంభైకి కడుపు కాలదా! కష్టపడి
దానికి ఫలితం కాలే కడుపా! కష్టిచ్చా! అడుక్కుతినే
అగ్రవర్ణుడు లర్థిక స్థానత కలవాడి క్రింద
జమీనా! కులం అతని కొక శాసనా!

ఈ కాలంలో సమరూ అస్పృశ్యులు లేరు.
మేమందరం ఒకటే అంటున్నా వినిపించుకోరు
వివాయకులు ప్రజల్ని వోట్లు కోసం విభజించి
పాలించడమే వారి ద్యేయం

హరిజన్— గిరిజనోద్ధరణకు అగ్రగణ్యం
కడుపు కొట్టడంలో సమస్య తీరదు రిజర్వేషన్స్
మ, పది శాతం సమస్య కూడా తీరదు ఇన్ని
సంవత్సరాల రిజర్వేషన్స్ పల్ల సాధించింది అణ
మాత్రం ఎందరో పెద్దయ్యల కులాలు—తెగలవాళ్ళు
పల్లెల్లో దీన—హిస స్థితిలో వున్నారు
రిజర్వేషన్స్ వారి కందడంలేదు ఇటు అగ్రకులాల
వాళ్ళు తమ కష్టానికి ఫలితం లేక నిరాశ—నిస్పృహ
లలో కొట్టుమిట్టాడు తనవారు

ఇక సువీరియారిటీ కాంప్లెక్స్ ఒక్క బ్రాహ్మ
ణులలోనే కాదు డబ్బువ్వు ప్రతివారిలోనూ
వుంది డబ్బులేని సోదర హరిజనుడే తోటి
హరిజనుడు వీరంగా చూస్తున్నాడు

రిజర్వేషన్లంటూ వుంటే అది ఆర్థిక స్థాన
తన్నే ఆధారపడాలి మంత్రి కుమారుడికి—
కలెక్టరు కూతురికి ఉచిత వోజన్— విద్యా
సౌకర్యాలు ఖచ్చితంగా అనవసరం నాలుగు వేళ్ళూ
ఒకపూటై నా నోట్లోకి పోని అగ్రకులాల వారికి
కూడా వుండ నిన్నండి రిజర్వేషన్స్

నిజమైన హరిజన్ — గిరిజనోద్ధరణ జరగా
లంటే మొదట మంత్రితో వివాహాది కార్యాల
ద్వారా సంబంధాలు పెంచుకోవాలి దశాశీరద్వారా
కాక నేరుగా వారికి ఉచిత వోజన్, విద్యా
సౌకర్యాలు కల్పించాలి వారిలో ప్రతిభను పెం
పొందించేయాలి ప్రతిభను అధారంగా చదువు
ల్లోను, ఉద్యోగాల్లోను అవకాశాలు కల్పించాలి
డీరి ఎదుట కాక, డీరిలోపలే యిల్లు కట్టించాలి
కులాంతర వివాహాలు చేసుకొన్న వారికి మంచి
రాయల్టీ యిప్పించాలి చౌడు భూములు కాక
మంచి భూము లిప్పించాలి వారి వారి అభిరుచిని
బట్టి వారి ప్రతిభను ప్రోత్సహించి దానికి తగ్గ
అవకాశాలు కల్పించాలి అంటే గాని కులం ప్రాతి
పదికపై డబ్బులే — (తిమిర ప్రమాదస్పృయసే
వా రో నిర్లక్ష్య భావం పెరుగుతుంది
ప్రతిభ కలవారు గూడా సలభై మార్కులతోనే
త్పన్న పడతారు ఇటు తొంభై మార్కుల వాడ
తన్న ప్రతిభకు సరియైన గుర్తింపు లేక నిరాశ
కుమిలిపోతాడు. అటు నిర్లక్ష్యం—ఇటు నిరా
స్లే సాయజనై భారతదేశభవ్యత్తును తప్పుక
మరిత పరుస్తుంది కొద్ది ఏళ్ళలో!

ఎ. వి. ఎస్. కుమార్ (వాయల్నాడు) ★

16 ఏండ్ల వయస్సునకు పైబడినవారు

అధిక సంపాదన

జననివత్సరముల్లా
అంగములూ

సంభాషించుటకును,
పరిచయము చేసుకును

తెలుగు ద్వారా ఇతర సమయములో

(ప్రారంభమునుండి కాని - లక్ష్య లక్షణ

మొదలైన వర్గంలో కాని

ఇంగ్లీషు

నేర్చుకోవచ్చును.

కునము ఏది చేసినను నలుగురు నాలుగు విధములుగా మార్పడెదరు—అసహ
యత, తోడులు కాకులు. ఈ నలుగురు సంఘమనందు. ఏదే నర్మణులు—
విచ్చిత్తులతో వా రుదంధరులు. తుక్కలు మొరిగినను ఒకరిపై నవజానా
తమ దారిని కాము పోషెదరు. (అంగ సామెత) అ నలురు మాటలను వివాద
లెక్కించకుము. ప్రగతికి చేయూత విచ్చుటకు నేనియ్యుడి విధ్య.

G. SHANMUGASUNDARAM

వాయిదా పడతే ప్రతి మానము జీతము చెల్లించి, మనమునకు
నాలుగు సార్లు పాఠ్య భాగములను పొందవచ్చును. లేదా విశ్వమన—
అసమానమైన అంగభాషా పాఠ్య భాగము లన్నింటిని ఒకసారి నేరుగా
నచ్చి లేదా రిజిస్టర్డ్ పోస్టాల్ ద్వారా ఒక మొత్తముగా లేదా భాగ
భాగములుగా పొందవచ్చును. ఈ విధముగా చేయువారు కూడ తపా
ద్వారా చదువు విద్యార్థులుగానే భావించబడెదరు.

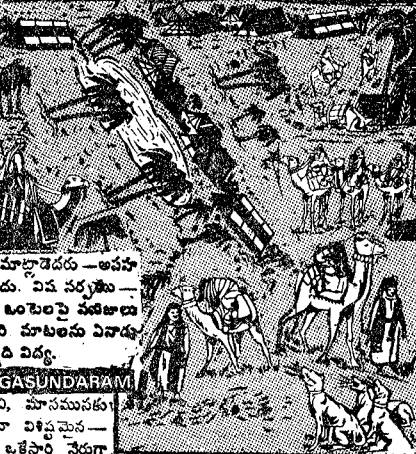
INDIAN INSTITUTE OF ENGLISH STUDIES

భారతీయ ఆంగ్లభాషా బోధకసంస్థ

స్టేట్ నెం. 76, బాస్కర్ కలను,

మిరుగంబాకం, మదరాసు 600092

Dogs may bark but Caravan passes on

పూర్తి పత్రములు గల పుస్తకమునకు
(Prospectus రూ. 3/-) పైనివ్వబడిన పత్రా
వమునకు వెంటనే మనయార్థం చేయవలెను

Printed and Published by S. Nageswara Rao at
the Andhra Patrika press, Mallikarjuna Rao Street,
Gandhinagar, Vijayawada-3, Editor: S. Radhakrishna

హుక్కత్తడి! ఇన్ స్టెంట్ నెస్ప్రే 5-క్షణాలలో పాలు

వేయండి, కలపండి, ఇక ఇవ్వండి అంతే

తయారు చేయడం ఎంతో సులభం
ఒక గ్లాసు చల్లని లేక వెచ్చని నీటిలో
1 చెంచాల ఇన్ స్టెంట్ నెస్ప్రే
వేయండి. కలపండి. 5 క్షణాలలో
మీ కోసం ఒక గ్లాసు పాలు
నిర్భంగా వుంటాయి.

మంచి పోషకాహారము
ఇన్ స్టెంట్ నెస్ప్రే 'ఎ' మరియు 'డి'
విటమిన్లతో సుశోభితులైన శక్తి కలిగి వుంది.
ఇవి, పెరుగుతున్న బాపలకే విలువైన,
మీగడతో వున్న, రుచికరమైన పాలు.

చన్నీళ్ళలో కూడా తక్షణం కరుగుతుంది

ఆనందప్రదమైన రోజులు తిరిగి వచ్చేయి

నలుగురూ కలిసి
ఆనందించే
సమయము ఇదే !

**థమ్స్
అప్**

కోలాయొక్క ఉల్లాసము
తాజాదనమునకు
నేస్తము